بلبل بسته صید دیده دگر شکسته [illegible]

[illegible]

سوگیار دست بنفشه باشد [illegible]

حس چو که دور در نهادست [illegible]

[illegible] بنفشه [illegible]

[illegible]

چو به دور روز نهاده دست

گاه من [illegible]

[illegible] چه حاجت که چهار دیوار را

طواف کعبه رخ دیدنی یار است

بیکر زعشقت چون شدم گشتو مجنون شدم
چون لاله دل پر خون شدم ازین چرا رنجیده
گشتو گرفت
عمت خونم فتاد در گردنت
ز منی به پیرم و
فردا بگیرم دامنت ازین چرا رنجیده
رنجیده رنجیده ازین گنه چه دیده
دایم گنه بخشیده ازین چرا رنجیده

ای فلک عبده باشے
تو بکو هم گر دا ے
تا ترا دیدم ندادم دل بکس
عاشقم گردی بفریادم برس

بیکر زعشق کرد ...
... ایل گید ...

وأسلمت فأقول لا إله
لا الله محمد رسول الله
وضوء مستحب بسم الله العظيم
لله على دين الإسلام
لقني حجتي اللهم لا تحرمني
الجنة اللهم بيض وجهي
وم تبيض وجوه وتسود وجوه
اللهم أعطني كتابي بيميني اللهم

روزی بر سر جوانی رسیدم
صد ناله و افغان از آن بشنیدم
گفتم که از آن ناله و افغان تو چیست
گفتا که جوان بودم و به مطلب نرسیدم

سید بهاء الدین

سید بهاء الدین

زنده بر کله تو باد
ای سید بهادین
برانفاشنی

جنگ های ایران و توران

بِاللّٰهِ العَلِيِّ العَظِيمِ كَلِمَةٌ رَدَّ...

...بِكَ مِنْ آ...

...وَأَنَا أَعْ...

...لِمَا لَا أَعْلَم...

...تَبَرَّأْتُ

...كَ وَالكِذْ...

وَالغِيبَةِ وَالبِدْعَةِ وَالنَّ...

...حِشِ وَالبُهْتَانِ وَالْ...

تمام شد کتاب هفت لشکر از دست

حقیر فقیر سید بهاالدین باباله

سید بهاالدین

۱۳۵۹

سنه

تمام شد در یوم پنجشنبه ۲۰ شهر

جماد الاخر *

۱۲۹۱

تاوس

کبوتر

سید بهاالدین

بهابها

این نوشتم از برای روزگار * من نمانم خط بماند یادگار

کتابت نوشتم بصد عجز و نیاز * که ترسم فروشی به نرخ پیاز

بروز رسول آل و اصحاب تمام * هم جمیع امتانش با تمام

عفو گردان جرم کاتب یا الله * در سرای دین نگردد رو سیاه

هزاران درود و هزاران هزار * زما باد بر جناب ~~سیف~~ ذوالفقار

تمام شد کتاب هفت لشکر از دست

حقیر سید بهاالدین پسر سید قطب الدین

مالک باباله ۱۳۶۱

از تالیفات جناب آقا سید بهاء الدین

از تالیفات کتاب

۸۱۳۸

... قطبا ...

... بعون الملک المنان خاتمه پذیرفت

۱۳۱۹ - ۱۲ - ۱۲

از تالیفات جناب ... سید بها الدین

۱۰۵۴۳

هذا

کتاب هفت لشکر

*۱۳۵۹*۱۳۱۹

بسم الله الرحمن الرحیم

ابتدا میکنم ز بسم الله — وحده لا اله الا الله
صدق و کذبش نباشد معلوم — داستانی که کرده ام مفهوم
تنهایش چه بشنوی برگو — فاتحه بهر کاتب دلخوا
ختم کردم بفاتحه بینش — میکنم از روایتی قید
اول اسکندر بقرینش منشور — خراج سند چه بحر دریای
آوردش بدست هفت اقلیم یکسر — شاهان جم قدر تا بحر تا
باقی چه شاهان زمانه و زمین — اورنگ دا ابزات قهرمان
شاپور شاپوران قباد قبادان — دیوان کومی تاف صاحب
نوذر نوذران صاحب تخت تاج — او پهلوانان خراج سند
سلم تور ایرج تا جان بنی جان — هر تا کیکاوس صاحب سیاوشان

سلم تور ایرج تا جان بنی جان

شای افراسیاب هم چنی پیران — دانه تبل کوس آمان پی ایران
به وعده ده روژ ویژ جیحون — روانه را بین وبی چند و چون
غارت مکردن سرحدان تمام — خرابه کردن چند شهر به نام
ای خبر بردن وشاه ایران — فرما زال زر پریم باوران
زال زر شنفت گیلیا به رنگ — واتش پادشاه هیچ مبو دلتنگ
به توفیق حق بنیای کردگار — زو مبون فنا او سپا سنگسار
فرما جم کران اولاد دستان — حاضر بی جه لاش خسرو پرستان
سه روژ تا ایوار سان لشکر بی — پانصد هزار مرد شیر اژدر بی
خورشید خاور قرار گرت نه اوج — ایران و توران سپاهان فوج فوج
تیمور وات پیران هژبر کمال — یکایک ایران ونم دراحوال
کامین رستمن نوه پیر زال — کامین برزون شیر بر کمال
واتن که رستم مشهورن جه گشت — نمترسون نه رزم سپاهان زور مشت
تیمور شنفت ونش دا جواب — واتش ای پیران نامبروه سهراب
تاکی ای رستم اسمش مباهن — یه ژلای من چون پره کاهن
هلاکش مکم به تیغ ستم — هنی ایرانی نوینون وه چم
ایسا موینی جنگ من واو — فرمان دا گلرنگ باوران به دو

سوار بی وه زین در لحظه دردم   آمانه میدان پی رزم رستم
به آواز برز واتش ای رستم   دنیا چه لاتان مکم تاروتنگ
سا که یه تنفت شیر تاج بخش   پادا وه رکاب سوار بی وه رخش
آمان وه میدان مدران برابر   نامت ای جوان ونم اظهار کر
بواچه پریم نام تو چیشن   اصل ونسبت کین قوم وخویشت
واتش ای رستم پرزور ودانا   نامم تیمورن یقین نزانا
هم سپاسالار افراسیابم   پی هون بابوم جگر کبابم
سا بنوش مزه ای تیر تیمور   تیری گزین کرد به اندک زور
یکصدوشصت تیر ردو بدل بی   تا به واده ظهر جنگ جبل بی
دست دان وه قبضه شمشیران تیز   زره چهار آئین بی پریز ریز
اون به شمشیر حمله آوردن   دم شمشیران واره کردن
رستم هور گیلا چون آذرگشسب   پادانه رکاب آورنگی اسب
سوار بی به دو آما وه ایران   گلرنگ نه شونش آما به دوان
تیمور نگا کرد خیلی بی خجل   و آسرین جم زمین کرد وه گل
پیران نویسا نامه وه رستم   ز دور قدیم کی دین وه جم
بکیانه پریم گلرنگ ای دلیر   بی حد ممنونم چه تو نوه نیر
هراورو قاصد گزیده ایام   یاوانا به سمع پادشای معظم

نامش واد بدست رستم نامدار   مطالعش کرد سر عرصه کار
واتش ای قاصد بشو دماوه   اسب طیمورم نیمی بدووه

اربی ولام ملیانام درپیش   قاصد چه پیرا بدنه پرتریش
جواب رستم آورد وری شاه   نامت سدیرانه شیر کینه خواه
تمام درهرده نامدار پرزور   بواشی پیر دا برغزله وجوش

رستم یکدست دی جنگهٔ طهمور
عرض کرد ای دلیر امشو به جنگ
شورنگی اسباب ایرانی دستور
بلکم که کلرنگ باوروم پریت
باوروم پریت بعون داور
طهمور وات یکدست صاحب زور ذات
قبول کرد یکدست هرده بی مدار
رونیا پی طیب سپای ایرانی
ویردن بجمع کینکچی و عشی
تاپاوان به نزد رخش بیلتن
پی باسی کلرنگ رخش تاج بخش
دانه قلماسنگ سنگی سهمناک
هرده کشت دردم بضرب یک سنگ
یکدست مرد چون شیر نر تخش
طهمور کلرنگ جه بند کردوه
عزا به یکدست طهمور دلیر

سوریزانجاه چون شیران دستور
میوشوم لباس شورنگی یکرنگ
پی خیمهٔ رستم پر جه خشم شور
امشو من تنیا سرمنوم نزیت
خاطرت جم بو سردار لشکر
سی هم رفیقم نزای بر آمات
شورنگی پوشان هرده بی قرار
چون دزدان دستور هرده نهانی
نیاوا پیشان اصلا خو هیچ کس
خوسک آدم خوار کرته بین وطن
رستم یکدست چون تیر پر نقش
دستش پی چه کلب ادمرد ضحاک
ناماشان صدا هر یک درنگ
یاوا به نزدیک رخش تاج بخش
سوار بی به اسپ کلرنگ بردوه
رجوعت بنو بر رخش شبگیر

ماوره تواسپ نوهٔ ذال سام

ماوره تو اسپ نوهٔ ذال سام
واتش ای طهمور چون نداوه آو
ایدوات رونیا پی رخش رخشان
رخش چون بیگانه دیش بدیدهٔ ویش
دهن کردش واز وینهٔ اژدها
رستم یک مشتی بیکاش بگردن
دردم در ساعت بحلقهٔ کمند
کرد برستوه او رخش سنگین
ناکا بیدار بین کرزمهٔ کینکچی
دیادی چه کوه نو شو دیجور
حمله دان پیشان یکهزار نفر
باسی بلوک باشی نوهٔ ذال بور
یاوا به نزد او رستم طهمور
داش قلماسنگ یک سنگی گران
بیکضرب بکشت هر نفر بهم
یکدست طهمور داخل بین نو جاه
دیادیش طهمور کلرنگ آوردش

نامردی مبو نعرهٔ ایام
با معطل بو چون آذرگشسپ
مردد دو ور زندهٔ دمان
رونیا پی رزم جادوی بی اندیش
دم کرد بعلم چون شیر هیجاه
یاوناش بجال به نزع مردن
بستش دست پای رخش هستمند
آمان ویردن هرده نزوی کین
محسان شو نو به و نو به چپی
مویران لور آه چون دزدان دستور
او شو فرامرز کینکچی لشکر
رونیان دردم خروشان چون هو
یکدست هور گیلا پری رزم شور
هواداری شیران ژیان
شیو نا دردم یاران و رستم
یاوان به نزدیک نوهٔ لشنگ گاه
لشکران هیجد کرد کارکردش

يكدست آوردئي رخش پيلتن　　سكو قيا جه طاح گل غنچهٔ چمن
هزار آفرين كردئي به يكدست　　كو هر افشان كرد نزوي سر مست
دردم در ساعت كيا ست بهفت خوان　　سپردن بدست ديوان اكوان
داشان بديوان بعد مكر ر آيو　　بستي بهفت طلسم نزوي رخش نيو
كردن به ايلچي مرجانهٔ جا كر　　جي يلخيان ديوان بدكو
جي طرف سپاي ايرانئے ديار　　بيدار بيي جه خواب شيران روي كار
دياڍي كو رخش او گرهٔ گلرنگ　　نمندن لو جاه بردن و بے درنگ
خبردان به پور لوهٔ زال سام　　امشو واقعات رخش سنگين سام
چند پاسبانان سر برّيان تمام　　كسيان هر كسك رخش زبان نام
رستم كه بردهٔ رخش ويئي شنفت　　چون شير ز امد از بر و دا بگفت
آما بجواب شير تاج بخش　　امشو نكردن صاحب داري رخش
اي بے غيرتے كردستان بجو　　هيچ كدام نيي صاحب تا نو يو
برزوي شيرا ز دروات بو امرز　　ديت يكے حساب صاحب كيني گرز
امشو كينكي لو بهر دار تو بيت　　دو نفر جه ترك آما و سر رايت
بردستان او رخش جهان پهلوان　　نشيي ز و بر وي شيران ايران
جه دست تركان ديت كردي سوا　　تا كه بردن رخش بچار و ناچار

فرامرز ارُ نے گفتار برزو　　رو نيا ڇے رزم مرد تنند خو
دست بردئي پري خنجر هون ريز　　حمله دا بهم شيران بستيز
هوركيٿا خنجر فرامرز شير　　سر ببرّ برزو چون گور نخچير
پيلتن چون ديئي هون ريزي آوان　　هوريزا نجاه نامدار كوان
بدستے كرتئي برزوي صاحب گرز　　بدستے پهنے كرتئي فرامرز
هر جه بلند كرد رستم نامدار　　بنياسي و زميي مردان خونخوار
تازيانهٔ تند كيٿا نلكمر　　صد تازيانه نزوي خشم سر
پيڪا به اندام فرامرز شير　　كرد اعضاي بدن كرد و سيا فير
شكستئي بهم ويئهٔ طوطيا ه　　جمله جمله قلب جه هم كرد جياه ه

فرامرز و اشواي قيتي قهر ه　　جه سي و يردي پري بنير ه
شرط بو بخداي كارساز بيچون　　جه قهر برزو تو نابوم و تون
پهنے نو بينوم ديدارت بچم　　رستم عزا آييئي به تندي و ستم
وات بسو نامرداري بے خرد　　كردنت خور جه بواري بي نامرد
فرامرز شير روكردنسا را　　نديدسئي اسيري چون سيل هوا
تا سے به سيستا ولاي داية وي　　صد هزار سوار ساندا او پريشي
نقابدا بروئي بهت خواهي كرد　　نام و ليئي نيا كو نهئي دل سرد
تا ياد ادردم نزوي دشت ري　　ڇے رزم بنرد دليران كے

* * *

وات سن نبیرهٔ شاه ضحاکم ‌ ‌ ‌ نوی رزمدا تمام بی باکم
رستم بیدماغ پری رخشی اسپ ‌ ‌ ‌ سرتاپای تنشی چون آذرگشسپ
دایم و دره غمناک خسته ‌ ‌ ‌ پری رخشی ویشی بزل شکسته
موات یادانای سر نهانی ‌ ‌ ‌ مرگی پیم بدر تو به آسانی
مداشی بسردا بجرک کباب ‌ ‌ ‌ داد مکرد جه دست شاه افراسیاب
نی دم جم کردن سپای بی شمار ‌ ‌ ‌ آوردن بی جنگ جه فنصد هزار
اگرنه دمدار رخشی مینی و لام ‌ ‌ ‌ مدام بهمداد ایران تمام
پادشای مغرب ماوردم وبند ‌ ‌ ‌ خاقان چین خلیه مکند
نه یکدست سک ملعون پیرانه ‌ ‌ ‌ اعطاشی مکردم وینهٔ طوطیانه
او طیمور نامه لوخچهٔ نا سوار ‌ ‌ ‌ مکردم دستاخ نزدی کارزار
پادشای ماچین بلخ و بخارا ‌ ‌ ‌ جه مغرب زمینی هم سپای دارا
کردنی مکردم یکسان جنی خاک ‌ ‌ ‌ جی سپای عظیم نمداشتم باک
ایسه رخشی نیی خاکم بو وسر ‌ ‌ ‌ مرگم خاصترن نونیوم لشکر
خسروا ایدار نی جه لوهٔ دستان ‌ ‌ ‌ داتشی ای رستم لوهٔ سرستان
اگر تو نبیی بیناییم کور بو ‌ ‌ ‌ یانه شو و باد ملکم خاپور بو
اگر تو نبیی ای سپاه تمام ‌ ‌ ‌ کرد خالی بیان مردان نیکنام
به بی تو بنو زنده کانیمان ‌ ‌ ‌ مایهٔ عیشی نوشی کامرانیمان

ردی وات بذال ای پیر کامل

ردی وات بذال ای پیر کامل ‌ ‌ ‌ آرزوی شکار کردن ندل
به بی گمانی مشوم به نخچیر ‌ ‌ ‌ دل پری رستم نه بنو نخچیر
بلکم برهر بو غصهٔ من یکسر ‌ ‌ ‌ برانیی کردشی ای چرخ اخضر
اسباب نخچیر کردشی آماده ‌ ‌ ‌ یکصد نفر مرد جه باک افتاده
فریبرز فرینیا وجای ویشی ‌ ‌ ‌ اما نرانا جیشی میو نیشی
هم ویشی کرد وینهٔ زیور غلام ‌ ‌ ‌ صد نفر هور کرت مردان نیکنام
مکردشی نخچیر او نزدی تامون ‌ ‌ ‌ بدینه به تقدیر پادشای بیچون
ناکا نصحرا کوری داد یار ‌ ‌ ‌ مهمیز دا به اسپ شاه جهاندار
سنی به نزد اوشی و بی جیز چون ‌ ‌ ‌ دیشی اعطای او کور تمامی بهون
تیری کردنه کار خسرو سالار ‌ ‌ ‌ داو پیشانی گور رستم کار
سهرتی جه گور لوهٔ نیک زاد ‌ ‌ ‌ سوار بی و اسپ شبرنگ بهزاد
ناکا جه تامون کردی بی پیدا ‌ ‌ ‌ یکصد نفر مرد چون ردی هویدا
نعرتهٔ پیکا چون هور و تار ‌ ‌ ‌ لرزا جه سامشی کشی و کوهسار
خسرو نکا کرد دیشی نوجوانی ‌ ‌ ‌ طیمور بی نامشی لوهٔ گیانی
خسرو سوار بی و پشت شبرنگ ‌ ‌ ‌ نیزه کرت جه دست مدرا به جنگ
طیمور وات یاران کوانی گور شکار ‌ ‌ ‌ نخچیر مردان پیچ نیی دیار
ناکا نکا کرد او شیر خونخوار ‌ ‌ ‌ کوردی به غیر اکی خسرو سالار
طیمور زاناشی شاه ایرانی ‌ ‌ ‌ پادشای عزیز نبیرهٔ شیرانی

تصویر کیخسرو
در حال
شکار

کمند گرت بدست و ینه ارژدها
باقی سواران یکایک تمام
جو یکصد نفر یکیتی بی و بر
دستات ذال زر گرتدی اوکوا
نکرد بکاری کیمی برا نو
نو طرف طمور خیرابه مدار
شاه غضب خوایدکه دی وچ

بیجاشی و کمند هیچ بیبی ز
گرتدی بکمند ساخته چرم خام
احوالنی آورد بری ذال زر
مبادا دشمن گرو خبردار
نامه بد نامیشی بجاه بمالو
بندیان آورد پی شای توردیار
خم دیزاران جرلای ادبی کم

داتکی بطمورشای افراسیاب
بدون بجلاد بریزدشان بهون
پیران وات شاهم نمیوای کار
وفتی پیلتن آوردی بدست
بکیانه بندیان به سفید حصار
شاه قبول کردشی گفتار پیران
دیکه تکشی خان مدرا بیاوه
کوچ مال تمام ببر چینی ویت
بشو براوه مدارات بنو
بارزهم ده هزار مردان خوخوا
اینه بیست هزار مردان پیجاه
روق زنجیر شان بکر نگردن
هروختی فرمان شاه آما ولات
کیاستم بریت به تعجیل فجت
تکشی خان ارزنی سرفرز آورد
رونیا بری قلای ستم کار
قاصد خبر برد بری ذال زر

بدون بجلاد به تعجیل تاب
نی سرزمینه ببان سرنکون
تا رستم منون نزوی روزکار
اوسه جه مردان تو بکره قصت
برانیس قدرت حی جهاندار
دیا بر رونق جرگه امیران
فرمان داتکی بشو برآوه
ده هزار مردان جنگی سدوم بیت
کنیج پشنگ شاسپردم بتر
ندلی حقی سپای ستم کار
ای بندیانه هر لوناداه
هیچ مبر و تنگ خطرکای مردن
آوردنی فرزند سرتا پا خلات
جاگر سرشان بوخت بیوخت
بندیان بهور گرت بناله نبرد
قطره دانه جخت پی سفید حصار
تمام حکایت خسرو سراسر

عرض کرد و خدمت ذال کهن سال — دستان ایرانی پیل لنگ لال

ساتی نه سودا اسرا خکنده بی — جه خانه‌ی خیال ارامنده بی

شای افراسیاب نزانانی چه کار — تا جندی وختی وی در روزگار

بازهم تکی خان چون شیر غران — بندیان نهور کرت بروق زندان

مس براده تا جندی وخت — منزلان طی کرد بو وخت بیوخت

یاوا بحصار تکی خان شیر — بندیان بکرد بروق و زنجیر

سمن نازنای دینه پریزاد — هور یزا لوا وینه گرد باد

وات به تکی خان مزانی چنی — سن چه شای ایران خاطر ریشی

پری شای خسرو یه چندی وختی — ایسه جه ایران جه بالای تختی

بسوم جه بندیان به پرسوم خبر — بیم واچان خبر شای فرخ افسر

سمن ناز لوا و لای بندیان — مپرسا خبر جه ایرانیان

جه تقدیر چرخ یاوا بخسرو — سمن ناز ناگاه نگاه کرد به او

دیکه چمنی ماه تابانی — خسرو نگاکرد دیکه دایانی

سمن ناز دیار خسار رنگی — بصد او قامت به شرقی رنگی

دردم شناسا شای دیده مستان — دیاو باقی خسرو پرستان

وات خسرو تونی ای نور چمان — مژده در پیم تا برسوم خان

ار خسرو تونی نام ویت ببر — ورنه نه مکان نمانی بسر

ار بزانوم توی خسرو سالار

ار بزانوم توی خسرو سالار — میزوت به تخت شای طوران دیار

وات سن خسرونیم زیورم ناسی — چه صوری عاردم ای خیال خاسی

خسرو جه ایران جه بالای تختی — نک بو یه سن نخیم بدبختی

سمن نازار خوشه وجاکه وشی — وات به تکی خان ماه ورون ریشی

یک برده داروم ای سیر غران   اینه خسرون جه بنوز زندان
قولله اویت سن هم بمادر   خاصی جه زندان بادرین و بر
بکرین نیک کار راست بواچینی پیش   جه بنوز زندان نبود رون ریش
بکرین خلاص نه بنوز زندان   بزمی ببازین بیاد رندان
بلکم جه جستے حیلۂ مکرو فند   برارین دبر مهرو بازو بند
اگرجه موردا نام خسرو لبو   کاری ببازین امشو هر شو بو
قبول نما تکتی خان سیر   وات بسمن ناز خاصی ای تدبیر
واتتی بدار وی بیهوشے نکار   مدهوشی بکرین خسرو سالار
تاکه نشانان بوینی و جم   جه گشت بابیتے بیو خاطر جم
سمن ناز لوا ولای پاک شاه   سرفروز آورد بحشمت پناه
واتتی ای فرزند مبروت یکجاه   نے ہیدیانه مکروت جیاه
بزمی ببازی شراب کباب   بلکه جه جستے ویم مدو جواب
بزودی مبو برانوم چیشنی   من جه کار تو خاطرم ریشنی
نواشای توران برانو جے کار   دشوار مبو کار بزوی روز کار
حور کرتی خسرو بردن و جای   شراب و کباب ساز و زنای
تکتی خان ارنے ساز موسیقان   هیچکس بو وینه ندیین روز کار
سمن ناز مکرت پیاله بدست   مرقعا بناز چون مستان مست

بوتور مرقعا بالنوی بالوان

۹

بوتور مرقعا بالنوی بالوان   پری کیخسرو شاه نوجوان
تاکه سرخوشی بے شاه کیانے   ریزنا بمی داردی نهانے
بداشی بخسرو بغمزۂ بناز   خسرو منوشا لصد حیلۂ ساز
دمای ساعتے خسرو بے مدهوشی   لوا بگرتی فرقتی نه آغوشی
دست کرد به بغل برزاری وظرور   براورد و برجهار دانۂ مهر
تیا به کاغذ نام خسرو بے   پری کیخسرو او مستمند بے
دست کرد به باهو او پیر تر فند   دیا دیتی وجم هر جا باهو بند
بداشی بردا بریدۂ گریان   تانا کرد دخیل که ای تکتی خان
انجار بتاقے شاه ایرانی   سالار صفدر نره شیرانی
خاصی بے بزودی زنامان خبر   نواشای توران بیو با خبر
بکیانو نکر بے ماوا وبے جاه   بکران بیسر خسرو جم جاه
بادا چون قلا خندق بیکبار   کردین آماده بکران طیار
صدا فراسیاب بیو بے قلا   موزون بکیانتی منی درد بلا
قبول بکردشی تکتی خان سیر   بندیان برآورد بروق زنجیر
واتتی بخسرو پادشاه تونے   بروق زنجیر بے چیش زبونے
وات منی خسرو نیم خاطر بکر جم   امن زیورم نوۂ گستهم
تکتی خان واتش اری سمن ناز   نواشای توران برانو بے راز

ا داچون مردان جنگی دلاور — ای حصنی و حصار خاصی گران یکسر
چهار برج داروای حصن قلعه — آرد قه جم بوی ردو بلا
آر دقه هفت سال گران آماده — بیست هزار نفر جنگی پیاده
نه بالای هر برج چهار هزار مرد — مهیا کران مردان بی ببر و
سنکسی قه او کنج شای توران دیار — دا بموا جب سپای کسی ندار ر
بی روزهی بات توران کی وبران — خلاصی کند چه بنزه پادشای ایران
یغموده او سمنی ناز سیر — آماده کردی سپای بی نظر *
دردم در ساعت او قلعه حصار — قرار داد کردی شیران خونخوار
نه برج باره غلامان خاصی — ده هزار مردان چون پارچه الماس
کردی به قسم سپاه یکباره — نه بالای هر برج کوس نقاره
آر دقه جم کرد چه تیر و تبر — غلامان خاصی آلادی کمر زر
اطراف خندق تا بالای قلعه — ده هزار سوار بی ردو بلا
بشین بر دخت پادشای ایران — ندشت ریدا شیران بوران
شای افراسیاب مردان تاتار — جنی ایرانی مردان به گستار
سنج کرکه دهول چنی ساز — چار تار و چل تار چنی طبلی باز
صدای کرنای سپای ایرانی — طنطنه بر سور ایل خاقانی
چل پادشاه کرد صاحب علم — یکسر داو طلب بی خون رستم

یکبار داد چه دست طمور پرزور

یکبار داد چه دست طمور پرزور — نمایانی وچم سپای سلم تور
یکبار داد چه دست رستم یکدست — نروی رزم اوینه سیرمست
یکبار داد چه دست هزبر بلا * — کشت نره شیران بلای پربلا
آسمان و همه سپای بی شمار — چون روز محشر واویلا چه نار
چه نعره ببرد سپای کوه کس — وینه ابر تار بوتا کاه کس
چه نعره ببرد جهان جنی سیر — محزون شا بهم وینه سیا قیر
یکبار داد چه دست پلنگینه پوشی — چون دریای قلزم آما خروشی
دو نفر خیزا ارز نقا بدار ر — خروشان دمدم چون رعد و تار
چه سپای ایران سطیب پرزور — ذال کیانی هم بر زدی مغرور
سیم زواره چنی فرزندان — آسمان و همه چون باد باران
طوس نوزری سپای گودرزی — بینی و پیشی رو سپای البرزی
سپای میلادی آسمان و همه — مردان استطار نو طلب جم دا
چه ناگا خیزا شر آشوب جنگ — کردی خروشان چون سپای فرنگ
گاه چه گرم گرم نقاره خانه — چه نعره ببرد کرنا خانه
نقاره خانان مرزدن دمدم — مردان نامدار او سپای بی خم
قاره کمانان خلق بخارا — سر نخه اسپان ادرون را
بلکرای بلکیر سپای ترکستان — قاو قوا قوی قیقه سرمستان

بزن های بزن سپای کسانے
شای افراسیاب خیز یا بتا و
واتی ای سپاه جرکۀ ذابلے
آرو چون مردان جنگے دلاور
طیپ آرای کرد طیپ طیپ دا اقرار
دوم طیپ سپای طیمور زوردار
سیم سیزدم سپای بخارا
چهارم سپای مازندران بے
یکصد هزار مرد دیوان ملعون
پنجم بے سپای جبولیه سوار
ششم بے سپای قراخان کرد
هفتم بے سپای ماچین خاقان
هشتم بے سپای مغرب زمین
نهم بے سپای هزبر بر کین
دهم بے سپای قطران زنگے
یازدهم سپای کلباد پر زور
دوازده هم سپای شیدۀ نوجوان

هواتی ایران بکرین فانے
روشی کرد بہ ایران بہ تندی و خراو
لیتان معلوم بو سپای کابلے
بسوزوم تمام جرکۀ کینه ور
نهصد هزار مرد غنیم خونخوار
مردان داوخواز نروی عرصۀ کار
صاحب زور ذات زنندۀ سارا
رستم یکدست سیر غران بے
کرد افع بدست سپای قسم خون
یکصد هزار مرد اسلحه طیار
یکصد هزار مرد صاحب دست برد
مردان داوخواز اژدهای دمان
یکصد هزار مرد چون لاله رنگین
بے سهون رستم دایم نه کمین
سیران روی کارزار اژدهای جنگے
یکصد هزار مرد پری شر و شور
نبیرۀ عزیز شای والا مکان

سیزده هم سپای گرشیو زکور

سیزده هم سپای گرشیو زکور
چوارده هم سپای مغرب دیار
پازده هم سپای فرشیده ور بے
ما باقی طیپان صد طیپ بینے
کردین آماده سپاهان تمام
نو طرف سپای پای شای ایران
طیپ آرای کرد طیپ طیپ دا اقرار
طیپے ذال زر سپای کابلے
طیپے گودرزی صاحب زور ذات
مردان دلیر کشت نوۀ دستان
طیپے نوذری سردار بیبے طوس
پنجا هزار مرد وینۀ اژدها
طیپے میلادی مردان نبرد
طیپے هندی بے مردان غران
یکسر فیل سوار سپای هندستان
جهان بخش شیر زنندۀ دمان
هفت عرادشی بے جهان بخش شیر

سیصد هزار مرد هم جنگے پر زور
دسته تیر انداز پری کارزار
نقاره خانان بدست او بے
آتش پرستان گبر دار مینے
آمان و همه امردان نیکنام
گردن کشانان کرد نیزه سیران
مدر و شیانوه چون لاله وبار
سیران داوخواز جرکۀ ذابلے
سواران داو وخت پی صلات
پنجاه هزار مرد سپای سیستان
نالۀ دف چنگ صدای بوق کوس
دشمنی جه دستان نبیرۀ تا
پنجاه هزار مرد شیران زبرد
پنجاه هزار مرد چون سیف بران
مردان داوخواز جه هزار دستان
هفت جه قشی نیر شهزادۀ کیان
نروی رزمها بور دنگ دلیر

طلیعه یئنه ده سپاهِ فرامرز — نزوی رزمدا چون کوه البرز
دایم نه جویای بر نزوی شیر شکار — بکمند شتش نزوی روز کار
قهرمان دیسی بستانو خننه — نه گرز سنگی بدروشی و نه
نه طلیعه یئنه هلکنه لو شی — دایم ده طوران مجوشا بجوشی
صد هزار نفر گرد ازه بدست — کرد فیل سواران چون مستان مست
نکمت سپاهی خیزا طبل کوسی — سردار ایران او شهزاده طوسی
زلزله فیزا نزوی عرصه کین — تا وخت ایوار جنگیان دین
طبل آسایشی خیزانه لشکر — رونه بینه بیی شیران خونخوار
سپای زنگ زیب جبتی سپاه — آما نزوی کار چون داج هیجاه
صفا صف صف صف سپای ستاران — زندن طبل جنگ جه دمای یاران
پادشای خورشید بکفت نه سوار — تا که برانیی چون مبوای کار
صدای طبل جنگ ستاره سحر — آماکفت و بجرو نیای سورشر
اوشو سپاهان نه خیمه زرباف — باده منوشان هرمدان گزاف
هرکسی بری ولیشی نه عیش و نشاط — نزانان بحال رای نات و نجات
شیعی بجامه خواب سپاهان نکیر — هیچ بیدار نه بیی تا واده اکبر
تاکا دبدبه دهول دیجور — بر آماخروشی سازان سطور
طلوع سحر اظهار نما تا — بتای زنگی وار نمند توانا

دان به نقاره صدای سنج ساز — دله درد نیان هرنه گیرو کار ۱۴
خروس سحر آما بخروشی * — دانه طبل کوسی دیجور ده خاموشی
موذن وانشی الله و اکبر — یا شفاعت خوای دیوان محشر
یارسول الله سیدسادات — شافع عصیان عرصه عرصات
یارب بحاجت شای دلدل سوار — اول محمد کریم فاطمه ناز دار
یارب بحاجت فرشتان فرشی — بعز شرف حر کو سواره عرشی
یارب بحاجت خون شهیدان — باه ناله او ده طیبان
یارب بحاجت مظلومان پاک — باه ناله اسیران خاک
به اشک اسیرن فاطمه زهرا — بفرق بتر هون حیدر کرار
بدست بریده عباس علی — اخ و برادر علی و لی
بسوز سینه بندعت التول — هفتاد و دو کسی شهید مقتول
ببخشی گنای جمع گنه کار — بوکه کردشی توبه و استغفار
ببخشی گنای ده بهای مظلوم — نزور عقبی بنو سره شوم
ببخشی گنای بابوی ده بها — بروضه بریی بوشو صفاه
ببخشی گنای کو پادشای معبود — نامش ناستی بیچاره محمود
خورشید خاور قرار کرد نه اوج — سپای بی شمار درخشان فوج فوج
دانه طبل کوسی سپای ترکستان — سرمست سرمستان هم زبردستان

سید بهاالدین

هنگه لوسی فیلان سپای خشم خون — آمان بهمدا چون بحر جیحون
نه یکجار بنکر صد هزاران فیل — کیردن ویستی جنک وینه گرد و نیل
نه یکجار بنکر ازدر بدستان — نه یکجار بنکر آتشی درستان
نه یکجار بنکر بزبر بر زور — آنا نزوی کار شمشیر و ساطور
نه یکجار بنکر قطران بدبخت — ضربهٔ اوسمسا دپوست بوران رخت
نه یکجار بنکر بسپای خونخوار — کرد فیل سواران یکسر تبردار
صدای زیل و بم ناقوس و نفیر — لقهٔ نقاره سپای دار و گیر
واقع مربین محشر آشکار — نیفخ و نفخ صور آنا و دیار
ناگاه چه سپای شای افراسیاو — قیزیا مردی بهتندی و حراو
دیا به لشکر سپای ایرانه ا — بو پهلوانان نره شیران دا
بیو بمیدان سواری پر زور — ورنه به یزدان صاحب شعلهٔ نور

آمدن یاقوتپوش و لعله پوشی به سرحد ایران

نه سپا گلونه سردار آن — نه پهلوانان عرصهٔ کار آن
نه گفتگو بین سپاهان یکسر — کردی سهمناک خیزا نزوی بر
آنا سپاهی چون باکه باران — گرد تبر بدست طرز عیاران
یا نه نشانهٔ صد هزار نفر — مردان داو خوار شیران اژدر

دو نفر جوان چون کوه البرز — هر هر نقابدار صاحب کینی گرز
هر یک نفر قشان طومار شاهی — صد جنبت کشی بی خاطر خواهی
دان به نقاره کوی کسی نزار — ملرز الودم چرخ بی قرار
سنخی کیانان به ایران سپاه — قاصدی یتی بسپای توران شاه
معلوم بولیتان هر هر سپاهان — ایران توران حشمت پناهان
ایمه هر نفر نثار ختی — آلامیم بر باد کینی ای زید و وطن
نوسبب بی ملک هر هر وارثیم — نه چه عرب شاه نه چه تار سیم
نه تاریخ دارنیمان و حیم — ایران توران بدرینی و هم
اول فال زر رستم و برزو — به بینی قینیشان بهم ترازو
اردعوا کران تازه بسم الله — وگرنه بذات والله و بالله
دال بدست بسته رستم بجسته — برزوی جلاو ورسر شکسته
مکیشی و خاک سپای سرزمین — سرشان بقتراک نفر پوسی زین
نام هر هر مان بانو بنهان — یکی لعل پوشی شهزادهٔ کیان
نام دیگری او یاقوت پوشن — چون طیانهٔ آو دایم بجوشن
اول بصلاح سپای ایرانی — بدران بیمان تاج کیانی
بیایی و بدشاه سپای زبردست — بسپای توران جاه باوری شکست
اگرای کاره بنو سرانجام — هاو تیغی بیمان با تیغ و السلام
بیمان

* قاصد چون یاوا به اردوی ایران — سراسر احوال عرض کرد بشیران
بے بوا و یلا چون روز محشر — رستم نامدار وات بزال زر
تدبیرت چیشن بدرین جواب — بنمانه پیمان رای خیر و صواب
ذال وات ای فرزند مبو بیکرنگ — بدرین جواب تا نه بین دل تنگ
واتش ای قاصد عرض کر به سالار — ایمه چون عبدین وینهٔ خدمتکار
هر وقت شای توران آوردش بر دست — نزوی رزم کین سپاش دا انکست
ایمه جه خدمت شاه لعل پوش — سالار سپای جرگهٔ یاقوت پوش
کردین به یکبار وینهٔ غلامان — میکن بپابوس جه خاص عامان
ایدن مدعا آخر سر انجام — الامر منکم باقی والسلام
قاصد رخصت واستے بد ماوه — گذارش واتش بسمع شاوه
عرض کرد به پابوس شاه لعل پوش — جه هم و جه غم تمام بے خاموش
بشنیش بر وقت قاصدی پنے — یاوا به اردوی شاه دگینے
شای افراسیاب ارزے ای خبر — فرما به جلاد غنیم خونخوار
ببر بر هر گوش قاصد تند و تیز — برگردن و بر به بگریز بگریز
هور کردش هر گوش قاصد جلاد — یاوا بخدمت شیران بے باک
هر هر گوشش وست بنای تخت او — تمامی حالات عرض کردش بلو
ساکه ایرش دی شاه یاقوت پوش — چون طیانه طلا جوش آورد جوش

یاقوت پوش سر غرا وینهٔ ابر — لرزا جه نعرش سپاهان یکسر
جه صدای نعرش لرزا هفت سما — سیمرغ نگری قاف دست کرد بشا
طلب کرد و بیش نقاره خانه — سنج نالو خم کرنا خانه
دانه طبل رزم سپای تیغ ندل — عنقا نزوی اوج تمام بے خجل
شای افراسیاب دانه طبل رزم — سپای تورانے خیزیان و حزم
سوار بی دردم سپای دار و گیر — دانه کبرکه ناقوس و نفیر
سفت پای شاهان سوار بی دردم — ژندن نقاره کوس نالو خم
یاقوت پوش رو کرد به سپای توران — غرا بکردار هژبر پوران
وات ای بدکاران جه سگ کمتران — آرو بسوینهٔ ببر و هژبران
کاری کم بیسان نزوی عرصه هرون — گشت مرد توران بیو به جیحون

جنگ کردن یاقوت پوش با قلاد و کشته شدن قلاد

شای افراسیاب نگاه کرد جه دور — شخصی دی رجم تهمتن دستور
لرزا وینهٔ بید لب روی شاوان — خوفش ندل برد بیحد فراوان
روش کرد بقلاد پهلوان بیش — بحر گشته بدله بر زر ریشی
واتش ای قلاد نامدار پر زور — بشو بمیدان ای مرد مغرور
او دست بسته مردکینه جو — بگیسان کیش لاشش وینهٔ گو

قلاد ایدی سقف روکرد به یاقوت
زنا مبو عمرسی دردم فوت

آتا میدان قلاد معزور
مهیزدا به اسپ بری رزم سور

رودی کرد بزرگ پوسی برات ای دلاور
آرو مدرون چرخت و جر

بجربه جیسگی ساتور بی باک
چون میخ محکم ملکوت زوی خاک

یاقوت پوسی ازنه دست برده کمند
مهیزدا به تندتی کای سمند

سقت حلقه کمند وینه اژدها
هوادا بری قلاد نگر آه

کندش زوی زین وینه بره کاه
زلزله زاری خیزا فسا ه

کیتا زوی زین اژدهای سرمست
داشی بزمیندا استخوان شکست

دست بره سرش هور کند چه بدن
سرش هوادا چون سیر یکتی

کیتا نعرته ای شای کینه ور
بلکیانه ریم مرد دلاور

صد هزار وینه قلاد بد بخت
چه لام چون بادن ای شای تاسخت

به تنیا سوار روکرد نه لشکر
یاوا بجادر مرد کینه ور

دست برد خرکای جبه لیسه هور کند
خروشا طیمور چون شیر نر

دست برد چه ترکش تیری کرد نه کار
دانه با هوی راست یاقوت خواه بخواک

بقران برنسه تیر زبر دست
سنون غلطان کرد میر حق پرست

یاقوت پوش شیر شده تمام زر
بستش وجای زام تیر کینه ور

مهیزدا به اسپ روکرد به طیمور
دست دا بکوپال چون شیران دستور

براشته پرسنگ چه تاو حربسی

براشته پرسنگ چه تاو حربسی
ملک کریزا چه کره ظربسی ۱۵

ملک تار یا سما سرنگون
شیران کریزان چه دشت تامون

تمامی سپانه باد کرز شی
چه فره کوپال ظرب البرزسی

طیمور براسان اسیر کرد روپوشی
داشی به اسیر دامر دیاقوت پوشی

چه زور بازوی شیر سهمگین
کلرنگ تا به تنگ شسه زوی زمین

چه ضرب برزوراو شیر بی باک
چون میخ محکم کلرنگ شه نخاک

شیری چه طفلی دایه دل پیشش
مزشی دا نجای قدیم مادای ویشی

سیصد وشصت رک شوخ کمان طیمور
به آمانجاه بجربه ساتور

چوار صد وچهل پارچه استخوان
لخشیا نظرب شهزاده کیان

قبه اسپرسی ریزاوز میان
چه ظرب بازوی شیر خشمگین

حربه قصد قین یاوا چه شانش
شکستش بهم تا استخوانش

بارجاب نکرد حربه بیر جنک
ظر یاونا به پشت کلرنگ

خاقان ایدسی دی صد هزار نفر
آورد به امداد طیمور سرور

یکدست سوار بی چنته شیر دم
سیصد هزارکی چون شیر دژم

هر بر بلا بیران پرفند
بهرمان آما وبی چون چند

بیرسی آوردن سپاه به یکبار
لعل پوسی ایدری خروشا بکار

شصت هزار نفر حمله آوردن
قتل عام چه بی نهم مکردن

هزار نفا بدار دست دان بشمشیر
هزبر بلا چون رعد برجوشش

داستان به سپاه ... اکر
سپاهی عادیان حر...

زخم نمودن یاقوت پوشی با طیمور

عمل سید جان ...

صد هزار نفر ازو نابدست
طیمور نامدار بربردن و بر
بی و مغلوبه چون روز محشر
طیبی سالور دست و ینه هزاران
طیبی آهن دست چون نار نمرود
طیبی آهن دست بفیل سواران
طیبی شیر دم سپاهی قلیچ نه دل

پرسی آوردن کرد آتشی برست
هفده طیب سپاه نودم بیکی خبر
پلان کریزان جه عرصه خطر
طیبی فنجر دست سکزی بیکران
طیبی سک برست و ینه نار کرد
طیبی یکدستی چون اژدر و اران
طیبی کاه برست بمیدان خجل

طیبی دان نه طبل کوسی بشارت
طیبی پرسی دان پری خیمهٔ شاه
طیبی فیل سوار روبروی لعل پوشی
طیبی ارمنی نوهٔ ملکا سنی
طیبی چون شیران رو نکرد و پسی
سه طیب جه عادی شکسته وردن
نعرتهٔ نبرد شاه یاقوت پوشی
تا وقت غروب نشستهٔ آفتاب
کشیا بی بدست حر لغز هزبر
طبل آسایش زندن جه لشکر
پنجهزار نفر جه سپاهی زرد پوشی
شای افراسیاب زخمی خسته
هزبر بلا چوار انگشت برست
با تی سرداران سپاشی جه ذلیل
هیچ کام سلامت نامد ماوه
شای افراسیاب طلب کرد سیران
هرگز بی وینه نامانم و سر

طیبی هول مدان بی قتل غارت
طیبی روبروی یاقوت گمراه
طیبی خروشان بزلزله جوشی
طیبی و بی دونک و بی نهانی
یاقوت پوشی آما به تنیا و یککسی
بدست یاقوت جان بربردن
موات ای یزدان هر تونی سرپوشی
شصت هزار نفر شای افراسیاب
باقی زخم آلود بخته و خطر
رونه نبه بی سپاهان یکسر
زخمین بین برست مردان پر پوشی
طیمور پر زور بدست شکسته
بریا بی نه دست زرد پوشی سر مست
نه فرسی نه فیل نه کرک و ینهٔ نطل
کردی زخم آلود مردان بباده
واتش ای وزیر یانت بود ویران
تدبیرت جیشی خالت بود سر

عرض کرد پادشاه تدبیر برایدن
چند استر چند اسب چند زرین کمر
چند چه کنیزان مه روی آفتاب
صد خیمهٔ زرباف دیبای کار چین
صد دسته خنجر چینی سیصد سیف
بکیانه پری جوان زر پوشی
شاه پسند کردی گفتار پیران
فرماد پیران بلانیی چو نی
نداره چیی ای بیشی کشی تمام
بلکه بدرو مولتی پیمان
پیران داستان ایمه چه کارم
ساکه ایدار نی شاه حاتم خو
کیانا پری شاه لعل پوشی
دانه سو چراغ دانای بیشی کشی
کردی یک عهدی شای افراسیاب
آوردن بدست شای ایران زمین
بیاف وخدمت شاه لعل زر

بلیانه وا چه هر توم امیدن
چند چه غلامان الای کمر زر
صد دانه گوهر شعله چون مهتاب
سیصد حبشی ترکستان زمین
کارخانهٔ فرنگ کسی نکرده چیو
بادا زوی رزم او بهو خاموکی
رو کرد بجرگهٔ جمع دلیران
ایسه اقبالم خیلی زبو نی
بکیانون پری مرد نیکنام
بهنه زوی رزم نیو زیمان
عبد در نکوشی بنده فرمانیم
یکسر هر پیها چون کوه نیکو
پسند کرد تمام یاقوت پرجوشی
شای افراسیاب بی حد دل خوش
بر وخت ایرانی بجسته وکباب
نود ما سپاه فارغ بی جه کیی
ایران توران سپاهان یکسر

کمر عبدی او قبول بکران
قرار داد کریا ای عهد پیمان
تا کاصب سحر زا بر بی نعام
مؤذن وانا سورهٔ قل هو الله
یارب باجی شای تاب قوسین
یا حق باجی گشت ایمانت
بنور لقای پیغمبران گشت
یا حق باجی او طاها یکین
خورشید خاور قرار کرد نه اوج
طیب آرای بی سپای بی نظیر
سهفت لشکر جه لو علم کرد و باه
اورد قرنطوسی صاحب مکر فند
گرد فیل سواران کرد آتشی بر دست
مرخص فرما شاه غضب خو
قرنطوسی کبر آما بمیدان
واتشی ای سپاه جه زبان کمتر
ساکه ایدار نی کودرز دلیر

بونیهٔ غلام عبد جاکران [۱۷]
باز هم بین وسر باقی داستان
ستارهٔ میزان ناکرهٔ ایام
یا صاحب چطر یا کلام الله
بنور لقای سید کونین
بعرشی عظم قطرهٔ دارانت
به بخشی کنای فرقهٔ زیب زشت
به بخشی کنای سگ بهای مسکین
دیران رزم سهو یران فوج فوج
دان نه طبل رزم کرناو نفیر
سپاه تمامی سوار بین نوجاه
صد هزار نفر ازدها کمند *
سجدهٔ زمینی دا بشاه سرمست
انجار بزانه صد دا پیلاو رو
مدرا پری رزم اردهای دمان
بیدی بمیدان کرد پیاده یکسر
روحی کرد بمیدان درینه زره شیر

خلقی تا از ازل یک وصله ناجور بود
من که خود راضی به این خلقت نبودم زود بود

قرنطوسی واتسی نام تو چیسن　　نه چیسی بے وینه خاطر ریسن

گودرز ایرانے واتسی ای عفریت　　نام گودرزن وینت مکر به نیت

قرنطوسی گبر زیر دندان　　سحر کرد نکار چون پیک سندان

کمند هوادا بے وار دہا　　شانا نچه گودرز هیچ بنے ر ہا

جه بر کوله زین کردسی نگونسار　　دست باشی به بست نعرهٔ بیکار

کیشا زوی زین زندهٔ گمراه　　دردم دستاخ کرد زوی عرصه گاه

زلزله زاری کفت زوی میدان　　کیو ارد رحم اسپش دا جولان

آما میدان ملعون بدخو　　قرنطوسی گبر دست کرد گفتگو

واتسی ای جوان نوهٔ ایرانے　　عجب مکری عمر وینت نانے

ایدوات کمندسی هوادا نچه کیو　　آوردسی بگیر پهلوان نیو

کیشاسی زوی زین دا ماد رستم　　دست باشی به بست بخواری و ستم

بازهم ردسی آورد پری عرصه گاه　　گستهم ایددی خروشا نچاه

روسی کرد بمیدان بوینهٔ پلنگ　　واتسی ای عفریت برای دل جه سنگ

آرد بجر بنهٔ قصد قارو تیغ　　بدوم به اعظات نه ماداو زیغ

دست دا بکوپال چون شیر مست　　آما بشا نو لصد قارو قصت

قرنطوسی ایددی میهر دا سمند　　هوادا پرسی سر حلقهٔ کمند

کمند نچه ارد رشے نکرد وفسی　　دیچا بکردن سجود بردفسی

بستش دست باشی بحلقهٔ کمند

۱۸

بستش دست باشی بحلقهٔ کمند　　آما میدان عفریت نژند

بیرون ایدسی دی رو کرده میدان　　واتسی هی عفریت کو نه دلبندان

واتسی بر وقتی بزنجیر و بند　　تو هم وینت مکر بیته و مستمند

کمند هوادا بسم افسون　　جه بر کوله زین کردش سرنگون

کیشا زوی خاک چون باد باران　　آورد کرد دستاخ جه پهلوی یاران

جهان بخش ایددی دست دا بکوپال　　آما میدان نوهٔ تخم زال

لب دا ببب دا شیر غضب خر　　واتسی ای عفریت نه تانو نه دو

کمند شندپری جهان بخش شیر　　بند نه بازوی نوهٔ زال پیر

هرچند دا تقلان نه بند بو خلاص　　بنے خلاصیش او بار چه اماسی

کیشا زوی زین چون فیل جنگے　　کفت زوی زمین چون کوه سنگے

یک دستی بکرد وینهٔ طوطیا　　یکدست نجا که دستش بے پیدا

بر دست چیش ملعون بے دین　　سخت حلقهٔ کمند زوی تار میغ

شانا پری شیرشاه لعل پوش　　آوردسی بگیر بزلزله و جوش

ذال زر ایددی میهر دا به اسب　　رو نیا نچه رزم چون آذر گشسب

بازجا جری لعلی تکاندا به قهر　　دلیش پیره مردی چون شیر عرین

قهقهه خندیا ملحاره پر قند　　کردش حواله سخت حلقهٔ کمند

ذال زر کمند ساحر وی و جم　　دلیش نه کمند سخت انعی و ارقم

زانا ساحرن هیچ نداروچار
کیلاوه برزم لوهٔ نامدار

برزوی سیر ارژور نه قلب لشکر
رونیاچه رزم حرامزادهٔ شر

برزو به تعجیل دست بقداره
شاناچه ساحر وینهٔ شراره

دانه سه انگشت جاحری حیله باز
بریشی در لحظ بوینهٔ مقراض

ملعون گفت حلقهٔ کمند چه برزد
کردشی نگوفسار نخاک ترازو

رفتن رستم به میدان قرنطوس و ذلیل شدن رستم

پیلتن نه قلب سپای ایرانه
درتیشی تابوار رنجهٔ کیانه

طلب کرد زرداد زرعلی وزرپوشی
خاطر یمن هرسه بزلزله وجوشی

فرمای یاران دنیام تماشی
زندگی حیران بمن حرامشی

جدمای برزو سیر صف شکن
شرط بو بری او نوزکم کفن

واتی یک فیلی بقطرهٔ بخت
پوشا سرتاپاشی به اسباب رخت

کلهٔ دیو سفید نیاشی نزوی سر
بوربیانی پوشا بری شر

پوشا به اندام اسلحهٔ تمام
سیصد و هفت تیرجی خام خام

زره کلاه خود پوشا سرتاپاه
سوار به وفیل چون شیر سیاه

نشت نه تخت زر قلنک دا نفیل
آماو لرزه وینهٔ دریای نیل

نعرته نبرد کیشا نه دلندا
زرعلی وزرپوشی زرداد نه قلب دا

هریک کیشان نعرهٔ جلاوی
هریک زیادتر جار دنای

زرعلی وزرپوشی زرداد وینهٔ باد
رونیان چه دیو بخاطر کشاد

ساحر دیشی آماسه نفر بهم
حلقهٔ کمندشی شانا بستم

هرسه پهلوان آوردشی بگیر
دیسان جوشیا وینهٔ از مهر سیر

رستم تاجدار به تعجب مند
جه قهر غیرت لب بدندان کند

دست برد قداره جروی خصم تار
واتشی ای ملعون جاحری حیله کار

تاکی تو افسون ماوری نکار
ایسه بتوفیق ستر پوشی ستار

بکروت وبند نزوی عرصهٔ کین
لعون نزد اله جهان آفرین

قرنطوشی ارنی دست برد به کمند
کردشی حواله او سر نژند

کمند ساحر چه وارژ دنا
بری تاج بخشی درهم کردرتا

پیلتن یک اسم خداوندشی وند
واتشی یادانای بینای چه گزند

بدریع نجات کریم اکبر
نبوم شرمسار جه عرصهٔ خطر

بکسر فرزندان گردشی گرفتار
ملعون بیدینی مخزو سوبقار

تو بو بحاجت حه گیسوی رسول
دعای ای عاصی بکری قبول

دعاشی مستجاب تاج بخشی شان
بارگای داور حی دو مکان

پیلتن یک اسم خداوندشی وند
قدارهٔ بخشم بری جاحر شند

براشی بکمند ساحر بیدین
ناگاه نعت افعی کفت نزوی زمین

یکفر ده هی بصر قارو قیپن ✱
یکسان جاجر آوردتا بوار
بازهم قداره یاوا تخت فیل
یک کره غبار هوریزا دردم
مرحبا کویان یکسر سپاهان
ملایک واتی صدق بزورت
ای ذات ای زور یزدان دان جو
خلاص کرد جه بند کرد پهلوانان
ذال وات ای فرزند بماند و شکی
یلدن گرفتار تای کمندت بان
شیران داوخواز دایم خوارتیان
اگر تو نبی نزدی روزگار
اگر تو نبی دیده مان بوکور
بفضل و کرم شاه جهاندار
هیچ سحر و افسون نمیونگار
به بیی رستگار ندست یعنی
یکسر بوساشان دست بیلتی

دانبا هوی چیپ پیتیاره یعنی
یاوا ایرانی قداره زوردار
ملعون نگون روینه دریای نیل
سما بی تاریک چنی و گرد تم
نوینی گزند تاج بخشی شاهان
پری برق سیف زلزله شورت
نوینی گزندی دنیای بی پو
آفرینت بوشای نوجوانان
بی ایرانیان عمرت بو زیاد
جهان واکوی پای کمندت بان
بدست بسته گرفتارت بان
دنیا و ما فیها لیمان بیوتار
ملک و مالمان یکسر بوخاپور
جه دمای کشتی جارکی سرهسار
کرد پهلوانان ایرانی دیار
جه شیران بورا ایرانی زمین
کردن آفرینی برفی تهمتن

رستم هم بوسا پیسا نه یکسر
سپای تورانی جوشیان یکسر
طیپ طیپ جرد وشان پری کارزار
طیپ هزبری رونیان بی جنگ
آمار و بروی پیلتن بقار
تاج بخش شاهان نوه سام سوار
یکدست بیدی یک سنگی گران
دادو پیسانی فیل تن بقار
شیرد ابلی ایرکه دی وجم
بباو تندی بجسته و خطر
حلقه حلقه کرد کمند تاو داز
شانا بی یکدست نیزه دستان
بزور بازو شیر خشم جو
کرد دستش به لبت نزوی تا قفن
کیشاشی نزوی ارضی مرد سیمکین
آورد داشی بدست گیو هزمند
ناکاه پیدا بی یک لکه ابری

۲۰
سوار بیی شیران بی عرصه خطر
پرسی آوردن سپای کینه ور
دسته عادیان خرد شان بقار
یکدست بیدی در دم چون پلنگ
دست بقلما سنک مردود مردار
دست بکمربند پری نابکار
شانا بی رستم نادره جهان
مغزشی برآماکفت و کفتار
دنیا ندیرسی پوشا پرده تم
چار چاک زره داشی نزوی کمر
یاوا به یکدست نزوی قیپن قار
آوردشی بکمر چون زبردستان
نزوی ارض صاف کردشی ترازو
بزلزله و جوش چون شیر عرین
بخم کمند نزوی سرزمین
هورکیلاو بی رزم مرد تند مند
آماو زمین بی صدا و صبری

دستی پشم آلود آماجی یکدست — برد نزدی هوا بعد قار و قصت
برتوی هوا برد تا مازندران — بردشی و خدمت شای جاجرکران
آورد و خدمت فیروز شای نگی — شای جاجرکران ساحری و جنگی
دردم کرد خلعت شاه سیار نگ — سپای ویشی هور کرد بری رزم جنگ
نی طرف تاج بخشی معرکه و جنگ — زمینی جه هوناو کرد بلاله رنگ
چکاچاک خیزا نه شور سیران — جه ضرب بازوی درّنده ایران
صدای الامان کفت نزدی زمینی — مداشان و هم جنگیان دینی
جه نعره شنود نوهٔ پور زال — نزدی رزمدا بجزبه و کوپال
کاهی بکمند کاهی بشمشیر — کاهی به نیزه کا بزرب تیر
هزبر بلا چون رعد پر جوشی — آمارو بروی پیلتن بجوشی
رستم وینه شیر رو نیا پریشی — واتشای عفریت ملعون بدکیشی
شرط بو یک کاری بنما نوم پریت — بلروی بجال بخت جیه آویت
بحرف افسون شای افراسیاو — آوردی بی رزم سپای بی حساو
نزانای کرکرن پادشای بی باک — ملروت زبون نی ماوا ونی خاک
شای افراسیا کرد نشی عادت — هر سال یکجوان جه ملک ملت
ماوروی جه رزم سپای ایرانی — نزوی رزم و کینی ملکراشی مانی
بازهم نو دمان شای افراسیاب — بوینه روباه مکر یزو بتاب

ساکه اید شفت هزار بر
بر کین

ساکه اید شفت هزار بر کین — دست دابا طور مردود بیدینی
تهمتن ببا و اسیر داشی لور — داشی به اسیر دا ملعون کافر
آهر خیزیا جه ظرب ار در — براشه پرشنگ سما کرت نور
جه ضرب پرزور کرز نهصد من — ظار یاو ناشی او به پیلتن
رستم چی فیل نخاک بیی نکون — دان بشادی و لنج سپای خشم خون
طوسی نوزری ایدکه دی و چم — ده هزار سیران بی خم
رو نیان جه رزم هزبر بلوه — زواره ایدی خروشان جاه
ده هزار جبرکه کا بلی — خروشان یکسر سپای ذابلی
برزدی سیر ازدر نقیب لشکر — سه ره ده هزار سپای کینه ور
کیو کودرزی خروشا جه جنگ — سه زده هزار مرد دیکر و بی درنگ
کوهکش نصف لشکر و بی خم — چل هزار مردان خروشان و هم
جهان بخشی سیر چنی و سام سوار — یاوان بمیدان پهلوان کار
هر نقابدار ان یاقوت لعل پوشی — بلنکینه پوشی جوشیا بجوشی
نو طرف سپای ما چینی دیار — خاقان چینی خروشا بقار
شای مغرب زمینی چنی شیر دم — سپای قطامه تمامی بهم
ارته پشت آماجنی قراخان — طیمور پرزور ارتو شای زمان
کرشیوز کور چون رعد پر جوشی — سیران وینه بجوشو خروشی

✱ ناگا نعرا کردی سیاتار   فیروز شای رنگے رستم خونخوار

منور به یکدست ملعون مردار   اوان داخل بیی پری کارزار

یمی ویسار داخل بیی و هم   داشان بهدا به نعره و رستم

جه بگیر بگیر نعرتهٔ مردان   جه نعرهٔ نبرد سیران سرگردان

جه ناله و فریاد جوانان خاصی   جه حزب نیزه شمشیر و السماک

سار او سرزمیی نے و لاله گون   هون نزدی میدان سرگردے جیحون

سما نے نگون جنی کرهٔ خاک   نه انجم نه مه نه خورشید افلاک

نه ایران سپاه نه سیران کار   نه سپای جیحون هیچ نبے دیار

نه سپای توران نه فغفور چینی   صحرا او درو دشت چون لاله رنگین

نه برو نه بر نه سیران کار   جه گرد و غبار کسی نبے دیار

هر نعرهٔ فیل نے صدای سرمستان   کسی بکسی نبے جه زبردستان

نه طبل ایران شکسته وردن   بطرب ساتور کیان بر نبردن

شنی طبل توران گریزان بتاو   نه طبل هی غرق بیی نزدی آو

ناگا پیدا بے یک گرد و غبار   آتما سپاهی وینهٔ هور تار

صد هزار نفر کرد تبر بدست   مردان داو خوارزار دنای مست

دان به نقاره صدای زر ازیل   سنج و کبرکه صدای جال قیل

نعرتهٔ نبرد کیشا ندرون   ده هزار عادی توم بیی نگون

جه صدای نعرش کرمی جرگوگی

جه صدای نعرش کرمبی جرگوگ   چون رعد خروشا چون دریا بجوگ

ویشو بدا انقلب سپاهان یکسر   نزدی رزم کیی وینهٔ شیر نر

صد هزار نفر کرد تبر بدست   به تندی و تیزی وینهٔ شیر مست

سپای توران نے تار نا بتار   نامی جوانان نداشتی قرار

جه شقهٔ تبر شاه نقابدار   سیران فرار بیی نزدی عرصهٔ کار

عنقا نزدی اوج شکیا بال و پر   ببران بیی فرار جه عرصهٔ خطر

طیران نهاموی روشان نفراک   جه دور نمکردن نگای کارزار

آفتاب نهول سپای جیحون رنگ   یاد ابمغرب شاه شوخ شنگ

طبل آسایش جز انسپاه   جیا بیی جه هم سیران گمراه

سست پای ن تان کرد صاحب علم   سپاهان هرگز نما نقلم

اورو جه سپای ترکان بر خو   سیصد هزار مرد کشته بیی اورو

رستم نامدار تمام خسته بے   سرتاپای تنش کرد شکسته بے

آوردن رستم بخیمهٔ کلرنگ   سرتاپای اعطاش بیی لاله رنگ

پنجاه هزار مرد سپای ایرانے   دیشان که رستم بناتوانے

سرتاپای تنش پر بیی جه تیر   رنگ رخسارش وینهٔ سیا قیر

برز و وات ای باب بزرگوارم   وجای پدر هم غمگسار م

سیه چیشی جه تو ذلیل زاری   سرتاپات جه هون بیی گلناری

به بی تو نبود عمر مان یکسر *　　نما نوبت دای سپاه و لشکر
به بی تو نبود مایهٔ کار مان　　بی تو ویران بو یا نه شارمان
به بی تو نبود زندگی کردین　　بحق یزدان جهان آفرین
رستم وات فرزند عمرت بو باقی　　دنیا مویرو تحقیق بناقی

دنیا منن بی پیغمبران　　او پیغمبران پی دین رهبران
اگر رخش میبی پری کار زار　　مدام بهدا بلغار و تاتار
شای افراسیاب مکردم وپند　　باقی سپاهان مادروم و بند
الیه رخش نیبی بی تور امان بیم　　بدجه بدبتر هر میو زن بیم
بادا خاموشی بیوم تا بروی محشر　　مردن خاصترن فرزند دبر
نی گفتگو بین رستم و یاران　　آما قاصدی چون باد باران
نامهٔ تبردار آورد پی رستم　　به تلخی و برشت بی برد و بی خم
اظهار کرده بی نامهٔ ویش تمام　　اسمی بهرام شاه نوهٔ نیکنام
نام اصل منی جواهر پوشن　　بلقب ما چان بهرام زرپوشن
مقام مادام شار بلغارن　　بی هون با بوم چارم ناچارن
رستم پوست بور بکیانو بریم　　کله دیو سفید هم رخش قدیم
هرس بیکبار بکیانو و لام　　بکری خدمت او شاه بهرام
اگر نکیانو امشب و بی دنگ　　سحر آماده بیان پری جنگ

بازهم فرمانی به تعجیل تاب

بازهم فرمانی به تعجیل تاب　　کیاست بخدمت شای افراسیاب
بیاورای نامه تاج و تخت و بت　　بکیانه ریع ارزهای عفریت
هرگز قاصدان کیانا بتاب　　یکی پی ایران یک افراسیاب
چاپار ایران یاورا به لشکر　　بردن و خدمت فریبرز فر
دبیر طلب کرد سرا سر دانا　　کیان بی ظاهر شیران دانا
بی و مغلوبه سپای ایرانی　　رستم وات یاران با ببین نانی
پی چیش بی توره عمری بو یارو　　دقیقهٔ خاص نک جا آرو
عمری به تلخی ویرد نه عالم　　بیزارم جه نقش اقبال ظالم
ذال وات ای قاصد بشو بد ماه　　عرضی کر بخدمت بهرام جم جاه
بواجه شاه تو و زبانی　　بجفهٔ خسرو شاه کیانی
نیشان و تنگ حربهٔ قصتاو　　جه بازوی پر زور تیر شصتاو
آدم هر مرو ایام هر چنین　　چند پیغمبران نامهٔ موت وندن
آسمان نی قصاصی پابوسی بستانو　　بکرو دریغ پیغام نکیانو
قاصد چون ارزنی یکسر گذارش　　عرض کرد و خدمت تمام سفارش
چون ارزنی بهرام شاه جوهر نوش　　غرا به هیبت چون رعد پرجوش
گوبا طبل جنگ حربهٔ رزم گشوا　　رم کرد وحشیات چون ببرد ستور
قاصدی هنی نامهٔ پر مظمون　　آورد اس بدست شاه خشم خون

بدرکشی یو نحم کیش کماشی　　بدرکشه بزرگی یو داشی

دبیر خاطر بە مطالعتی کرد
خروش بخشم شاه کینه ور
واتی ای جلاد بە تعجیل تاب
جلاد در لحظه بری ہر دو دست
قاصد خون آلود یادا بە لشکر
ہر دو دست بریان بستی نکردن
بہرام شاہ فرمادان نە طبل کوک
سپای ایرانی دانه طبل رزم
دانه طبل رزم سپای قیبنی ندل
نە پادشاہان رہنیا طبل جنگ
ناگاہ ستارۂ صبح سحر خیزا
مؤذن وانا اللہ اکبر
وانا او کلام آوردۂ جبریل
وانا او کلام جمع کردۂ عثمان
یا حق باجتی سیدکو نیکی
بە بخشی کنای مؤمنان پاک
بە بخشی کنای کردکنه کاران

سراسر وانا وینۂ سنگ سرد
طلب کرد جلاد غنیم خونخور
قطع بکر ہر دو دست قاصد بے خاب
برکردن و بر بواویلا و قیامت
دیادیخ قاصد ہون بینی یکسر
حالاتی یادا بە نزع مردن
نالۂ سنج ساز بوریا و ناقوسی
شای توران فرماشی بە تعجیل جرم
عنقا و وحشیات تمام بینی فجل
او شونە ہیبت کریزا پلنگ
مؤذن جە خواب راحت ہوریزا
واتی یا خدای رحیم و رہبر
بری محمد رسول و خلیل
امام رسول صاحب الزمان
بنور ولقای شای بزرو الحسین
بە لایزالیت حی تنیاو تاک
بواحدی ویت پاشای ستاران

بە بخشی کنای مصطفی محمود

بە بخشی کنای مصطفی محمود
بە بخشی کنای فرقۂ خاص عام
سپای بہرام شاہ بە تعجیل دنخت
دانه طبل رزم سپای جوہر پوشی
ایران توران سوار بینی دردم
ناگاہ سوار بے بہرام گمراہ
رو کردشی پی طیب سپای ایرانی
خروش بجوشی وینۂ ابر تار
بیو نمیدان مردی پری کار
اگر بە یک تن مترسدی نکار
اگر بە دہ تن نمیوچی جنگ
اگر بہفتاد دردشی کرانی
ساکه ایدا ازنی جہان بجی بو
واتی ای سک شاہ بلغاری
کاری پیت کروم نردی کارزار
جوہر شارزنی واتی ای ہنری
الہی بتوفیق کارساز کاران

بصاحب رحمت واجب الوجود
بحق رتبۂ شای خیر الانام
سوار بینی دردم تمام پوشان رخت
مردا و رانور بە نعرہ و خروشی
نزانان یکتا بکیشن کرم
رو نیا پی رزم زنندۂ بدخواہ
بنعرۂ بلند رعد دمانی
واتی ای مردان ایرانی دیار
نزدی رزم و کینی بگیرد قرار
بە دہ تن بیو پری کارزار
بە پنجاو بە شصت نمانود رنگ
بہزار بیو مرکی ارزانی
آما نمیدان نوۂ زال حر
ایسە بە یک ضرب بگروت کاری
لوزیری شار بلغار و تاتار
نزاری وجود چون ارامندی
گروت بجا ستای طوطیای ستاران

جهان بخش ارنی دست دا بکوبال
کرز نصوحتی چون کوه بیدر
داشی به اسپردا جهان بخش بقهر
جه شقه طروق طراقه اسپر
سرتا پای بدن جو بری دلیر
پیری نه طفلی واردی شنه درتر
یکضرب بیهی بو نبرد زور
ضرب ستیمین لب دا بلب دا
موی فرقتی نه طرح اژدهای دمان
نشت نه تخت فیل بور بی ایدیشی
فغان و جرسی فریاد و نعره شی
بهرام صفدر اسپردا زیس
جه شقه اسپرکاو کوه کس
جه شقه ملخان بهرام پادشاه
سنی پای بهرام شاچون میخ بحکم
نوبت کفت بدست بهرام زر پوکی
داشی ای هندی جرکه جیره سر

رودی کرد به بهرام نوه تخم زال
بهرام صفدر اسپرداشی لور
لرزا جه ساماشی کهنک اکیسر
قبه قلخانشی یادا بقهر
برآ ما نجاه چو گور نخچیر
مزنشی داندم سمعه شیر نر
داشی به اسپردا الوه سام بور
کلاه و خود نفرق داش زمین دا
پیچ و وردن بهم چون حلقه کمان
کرتشی نعظب بر لب دیشی
بنعره بری صدا شی نعرشی
داشی به اسپردا البور کینه کیشی
لو طرف تمام خوشحال بی گورکشی
لرزان تمامی دلیران لو جاه
سی نزدی زمیلی دست پاشی بهم
دست دا بکوپال به نعره خروشی
سه ضرب دای وهم سوم بد اختر

یکضرب بسک بکیرم جه دست
سی ضرب پرزور دای نبا هوی من
اید و الو کردشی حواله بی سر
داشی به اسپردا بهرام پرزور
جه شقه اسپر نوه زال زر
سپر تقت رگ بجر به سنگی
برآما نجاه بضرب کوپال
مزنشی داندم شیر طفلی نوشی
کو بکمش نه صف کیشا آه سرد
داشی نه فرق فیل مغزشی جیاه
کفت نزدی زمیلی نوه پور زال
کمند بو ادا بری جهان بخش
کیشاشی بکمند نزدی سر زمین
طیمور ایدا ارنی روشی کرد میدان
داشی ای جوان ای جواهر پوشی
نکاری کردم بیت نزدی عرصه دین
بستانوم قصاص جهان بخش شیر

اوسا سرتا پات موینی شکست
زنبری بروم بیت نی زیر و طاس
قلخا داشی لور بچه شیر نر
بهاهو ها هو بزلزله و شور
قبه قلخانشی یادا بقهر
جو اصد و چهل استخوان جنکی
جیا کرد نهم بوینه خرخال
بهی ای ای او جواهر پوشی
حربه بهرام تا باز هم خطا کرد
جه حربه پرزور کرد به طوطیاه
به تندی و تیزی دست دا بکوپال
آوردشی بلیز نیره تاج بخش
بردشی بی خیمه بخته و غمگین
بی رخصت شاه اسپشی دا جولان
اید منی بعون ستار سر پوشی
لو نینی وجم بلغاری زمین
نزدی رزمه دا دعوای دار و گیر

سُفت جوہری سخت آما وہم
بواچینم نام تو چیستن *
قوم اقربات پیت گران زاری
وات نام طیمور داماد شاہم
والتی ای طیمور نبیرہ کینی
وات ای ہرزہ کو بے چیسی ہر سے
دست برد بے ترکشی سوخ سوح کمان
دانہ زرہ گیر کمان ہر تا و
اسپ دانزاسی بہرام صفدر
جہ فارغہ کمان پرزور طیمور
تا پر نشت خاک غمناک سارا
بلکہ وشُصت تیر پری او دیر
ہیچ حاصل نبے مطلبان بہ تیر
اوند بشمیر حملہ آوردن
شمشیر نہ قبضہ شکیا غصاف
چوب سرسنان بے پارہ پارہ
ہر یا کمندان او ہرچہ دلیر

والتی ای جوان ہرزہ ہرزہ دم
جہ توراتیان کیت قوم خویشن
باوا جہ لای من بہو دیاری
ہم سپہ سالار زرین کلاہم
الیسہ باخر یک ای باوا و چینے
جہ تیر پرزور مرغہ ترسے
تیری کرد کزنی بہ اندک زمان
شصت کیسا بزور بود نیہ شہاو
پنہان بے زیر اسباب اسپر
بغران برسے تیر سخی بود ستور
کم بے زردی خاک و بے مدارا
ہوادا پریشی و ینہ نیزہ سپر
جوشان خروشان بے قبضہ شمشیر
دم شمشیران چون ارہ کردن
دست دان بسرنے بے گزاف ولاف
دست دان بکمند حلقہ ہزارہ
دست دان بکوپال گرز بے نظیر

کرز بے حلقہ مندوستان بدست
ہر یا کمندان ہرچہ لوجوان
جہ نا علاجی پیا بیتی جہ زین
اورو تا الیوار گشتے بے نکار
نہ اید بے ذلیل نہ او بے ذلیل
طیمور فرمان دا فراشان فرش
بجاروب پاک آب جاری کردن
شصت مشعل تمام نوجاہ بے روشن
نسپای بہرام آوردن مشعل
شراب کباب ساقی و ساغری
ہرچہ ہوریزان کرتی کمر بند
بازہم اوروزہ گشتے بے نکار
ماعدہ ہرچہ شیں وار دشان شراب
والحاصل سہ روز سہ شب بے وینہ
بہرام شاہ تمام عاجز بے جہ کیان
قوت دا بقیعی پری رزم سور
چل قدم طیمور آوردی و بست

دست بکمر بند زور آوری شصت
بیحد خستہ بی ہرچہ ناتوان
بکسے بازی زوی سر زمین
نظارہ چند شاہ چند شہریار
سپاہان عاجر صدای قال قیل
او سور زمکاہ کردن منقش
شراب و کباب طعام آوردن
روی صحرای ہامون کردن پلنگی
فراشان فرش بے حرن دغل
ہرچہ لو خاشان بادہ تادری
او سو تا بصبح بہ بے چون چند
تا بوقت صبح ہرچہ رستم وار
جہ نالو کباب مزہ بے حساب
مکردن تلاشی ہرچہ بے قرینہ
زور دا بہ اندام ار دہای دمان
سر دا بسینہ سوخ کمان طیمور
دائی بزمیندا شیر زبر دست

دست و پایش هیبت بهرام زرپوشی
هم هوار کیلاوه نامدار پرزور
زالهٔ عظیم کلفت نزوی لشکر
بشونیدان ارجواهر پوشی
هزبر بلا روشی کرد پی رزم
ناله مردی برتاب پرزور
بحق هلات بحق ملوت
بکروم کاری بمانی بسیر
بچهٔ شیر ار دور ندیست وچ
بهرام شاه ارنی دست پیکا بکرز
هزبر بلا اسپ دار ز پیشی
جه نقهٔ اسپ حربهٔ قارد قیین
یکشاخ دیوشی بحربهٔ سنگی
سیلد و شصت رکس هزبر پرکینی
سیه طفلی نوشی آورد بیادشی
ضرب جاه میکی دست دا شمشیر
شای افراسیاب واتشی ای پیران

برو گی بی خیمه مرد پرخروشی
رو کرد بسپای [illegible] فغفور
شای افراسیاب [illegible] ای هزبر
باوره بکیرا ردهای پرجوشی
واتشی ای بهرام صاحب سوز برزم
چنی تو نکرد دعوای شروشور
بنارو بنور آهر پر ذات
بواچا لوه تا روز محشر
پوچی محزوشی بوینهٔ ارقم
کردشی حوالهٔ آشوب البرز
داشی به اسپ داشاه کینه کیشی
فیل چون طوطیا هزبر بزمینی
شکستش هم چون شیر جنگی
جوار صد و چهل اعضای او بدینی
مزهٔ سوت مرگ آورد بکاشی
رو کرد پی هزبر زنندهٔ دلیر
بشی به امداد جیرکه د پیران

ارجواهر پوشی یکظاب هنی

ارجواهر پوشی یکظاب هنی
مبو بخاشی [illegible] زبر مرد
هفده طلیپ سپاه کیاست به امداد
پیرشی آوردن سپاه به یکبار
صد هزار نفر حمله آوردن
بهر سر سر مردان نامی
خروشان بهم شیران یکرنگ
بجوشی و خروشی سپای خونخوار
نفخ فی صور آما و دیار
لاهون خزانسپای بی در
زمین کل کل بی نهون بی زمینی
ملایک بی مات نهفتم سماه
جه نقهٔ حربهٔ ارجواهر مرد
گاهی به شمشیر گاه به قداره
گاهی به نیزه گاه به تبرزینی

برو به هزبر او نهصد منی
سرتا پاشی مبو بتوز و بکرد
رو نیان پی رزم مردان آزاد
سپای بهرام شاه خروشا بقار
کردین به یکبار حمیت کردن
سپای ترکستان یکسر تمامی
بمغلو به رزم پری دعوا و جنگ
توران چون دریا زرپوشی اطمار
صدای قال و قیل سپای ستمکار
لاشهٔ بی حساب سپای کینه دار
فرشی را انداشت نزوی سر زمینی
ماهی بی قرار نه دل دریاه
نزوی رزم دا به تنها و یک فرد
ملکرد اسپ و مرد بچهار پاره
گاهی بکند موست نز میغ

جرده سر دوخت افراسیاب
برخیز برد تیم افتاب

* کاری بہ ازہ کاہ برارد ها — کہ بقبضہ سیف برندہ بیرآہ
* دست نردی میدان زلزلہ اعظم — جو شور غوغاسی سپاہ رجہ بیم
* آفتاب نهول سپاہ قپچق نسل — شی وماوای ویلسی حزنک وخجل
طبل آسایشی زندن هر طرف — رونیان بے رزم جہ داروی قرقق
هرکسی نجای ویلسی دانہ برزمی — نوشاشان شراب کیانان کے
ازبر بلا بے حد خستہ بے — طهمور برزو اکرد دست بستہ بے
دال واتی رستم یہ کے سوار بو — نبیرہ اولاد نبیرہ دیع بو
ورنہ بے دستور نہ بلغار زمین — بینیسی ہمتای ادبہ تار وقپق
طایفہ کے بو مرد دلیر ور — جهان بخشی سام بردی وی لشکر
طهمور نامدار کرتی کرفتار — صلاح ہرایدن بکرین فرار
بادافراہ بیر اسودہ بے دنگ — فرطی مرکمان نے معرکہ وجنگ
فرطی مرکمان ای نوہ نیرم — نک جواہر پوش بوبیتی درج
برزوات ای باب صاحب عقل ما — عبث مکری خیالادن خام
طایفہ کرشاسب مکر بند عام — سوکندت بذات حی لاینام
ای دنیای بے بوبکسی ننمدن — جند پهلوانان نزیہ کندن
کوسے قہرمان صاحب کینے کرز — جہ لای او کم بے حد کوہ البرز
کوانہ شای جمشید کوشے کیقباد — کوسے منوچهر کو کاوہ حداد
کوانہ بابوی سن نہ بینسی مثال — بے تاوان کسیا اینہ بن صدسالی

ای دنیای بے بوندار و وفا * — تا آخر الامر مویہ جفا *
ذال وات ای فرزند واتہ تو راستی — واتہ وریتان بے کم وکاستی *
رستم نامدار واتش ای فرزند — نبیرہ رشید اولاد دلبند
اگرکہ میں رخش نہ ارجاہ — مدام بہمدا سپاہ کینہ خواہ
اینہ رخش نیتی پری کار زار — بدوم بہمدا بلغار و تاتار
اینہ رخش نیتی بے ضرب بدکار — پناہ مان بذات واحد القهار
برانی چوش هر ان واروں — کے نردی میدان مکر و مکون
صب سحر بپوشای جواہر پوش — بے سپاہ ایران نعرہ خروش
کے ہیوتام رزم پهلوان پیل — مدد بوار دشی زہر بے اجل
برزوات ای باب سرہنگ سالار — سحر من بعون دانندہ دادار
دستی بہ بندوم بحلقہ کمند — بکروشی و بیند تا ہزار دو نر
بستانوم قصاص کرد بن دیران — خلاص کم جہ بند گرد نرہ شیران
پیلتن خوشحال جہ واتہ فرزند — فرما بنوازان کرنانای چند
طبل رزم کوہان سپاہ ایرانی — شصت پارشاتان کرد شادمانی
دان خطبل رزم سپاہ بے شمار — او شونہ بیانان نکرتن قرار
او شونہ صدای کرنہ کوی خم — هفت آسمانان افلاک انجم
عاجز بین تمام سپاہ ستاران — صدای کرنای شعشعہ یاران
ماہی ثریا آهوان نہ بر — پلنکہ بنیر کو ہنے دہ آسان کیسر

سیران نه بیشه طیران نه سماه
یکسر عاجز بین تمام بی قرار
خروس سحر پر و بال شانا
ستاره سحر کرد و قره ول *
اوّل غنچه بی شکوفا دم *
چون ابرو مهوش گردش طیب آرا
شاه خورشید خوا آما نزوی کار
دانه طبل رزم شاه خورشید خو
موذن بیدار اکبری وندش
سید بهاوسن تول در بکار
بیدار بی دردم سپای قین نه دل
اوشو گرد سپاه بدیده پر خون
که قبای گنبت بکرو نور
ناگاه بهرام شاه آما نمیدان
بیو نمیدان بر کسی که مردن
آرزو تخت و تاج شاه ایران بروم
برزو ایوازنی رو کرد به رستم
مرخص کره بری کارزار

گرگ و حیات هم زوی دریا *
ناگاه ستاره صب بی آشکار
بشار ذاغ وار نمند توانا
درفش زرتش خیزاو ینه گل
باد صب سحر ولاو کرد چه هم
شکست داو ذاغ پادشاه دارا
سپای ستاران فرار کرد فرار
ویشی کرد آشکار چه نامون کوه
بکشت عاقلان نور پیدا اکنندش
شیران و بوران بخواب گر بیدا
پوشان صلاحات وینه دسته گل
مواتی که بونی رزم نکون
که نزوی میدان نمانو بی سر
رو کرد به ایران چون نره شیران
آرزو تمای تخت کیانیم کردن
سپای ترکستان بغارت دروم
ای جد عمخوار مکره دستم
بشون پری رزم شاه تبردار

رستم وات بشو یزدان یارت بو *
رستم وات بشو یزدان بوت مدد *
پیلتن داتش فرزند نازار
بیدوی شیراز در برخصت باب
پیلتن فرما کا بلی تمام
برزوی شیراز دریا و انیمه راه
رخصت طلب گرد چه سپای خونخوار
شاه تبردار دیشر آما یک مرد
سرتا پای تنش گرد آهن پوشن
بیال با هوش چون قهرمانن
واتش ای دلیر ایرانی زمین
اصلت چه کسش نبیره کیش *
آباو اجدادت براجه برآشت
دیارن بزرگ اصل زادنی
برزو داجواب بلفظ شیرین
نام برزون طایفه جمشید
بوکوتاه کره عذوی ایرانی
بوازوم عذرت چه لای شاه بو

حی بی همتا نگهدارت بو *
رفیق رات بو الله و صمد *
مخبر بر بویت نزوی کارزار
رو نیا پی رزم بقطره و شتاب
شین نزکمابش یکسر خاص عام
دست کرد بسینه شیر کینه خواه
کرد واتش یارب شاه کرمدار
وینه البرزن به تنیا و یک فرد
چون دریای قلزم دایم نه جوشن
دلیر پر زور حرور زمانن *
نام تو چیشن آمانی پی کین
کی کیانات نام ویت آمین
پری عرصه کار توم باوات واوت
جه نسل مردان پاک افتاده نی
واتش ای دلیر بلغاری زمین
عبث مکر توویت نا امید
بو بروت ولای شاه کیانی
سرافراز مبی نعرصه ای تور

اریکی قبول آخر سر انجام
بحربه گوپال کرز نصد من
بی گون ساز زور عرصه در ن
شاه ببردار ایدارزنی بکوش
قهقهه خند یاجه قهر و غضب *
نزانام بد اصل هرزه گفتار ی
من به تمامی ایدآمام بی ولات
تمام طایفهٔ ذال نریمان
ایله بی دستور تومهدی جواب
ایدوات وینهٔ شیر دست دابکمند
شصت حلقهٔ کمند گردش حواله
برزوی شیر اردور کمند شند بی کار
ونرکیتشان کمندان گسست
هر کمندان بین پاره پاره
دست برون بی تیر هر نره شیر
دو شصت تیر تمام بی یکسر
شمشیر نه قبطه شکیابی کمان
چوب سر سنان کردی شکسته *

مکروت وبند واته خاص وعام
مکوت بهمدا بحیله و بفن *
بشونه اعظات هم سیلاب خون
غراوینهٔ رعد کیتاهی خروش
دات یوسم زانا توری عالی نصب
ناپاک نامرد هم بدکرداری
شاه بوتعبدم بدم پیش خلوت
کردم بجاوش یورکر یمان
ندنیت وچم زور بی حساب
غرآوینهٔ رعد مهمیز داسمند
بشیران جهیت میشان داله
هر بکمند بیس گرفتار
بازوی دلیران نه گشان دست
ملک جه سیاه هم جه نیطاره
تیران نه جوشن نه مجوجا یکیر
دستدان بقبطهٔ شمشیر شش پر
حمله دان پری نیزهٔ جان ستان
هر حرخته بیس نقلب وجسته

حمد دان پری کو پال سینکے *
اوندبگرزان جهله آورد ن
حلقه حلقه گرند یزانو زمین
شصت پادشاهان سواربین وا
پیلتن نکرد دو عاند رو ن
هوات یاکریم رحیم الرحمٰن
یاصاحب چطربه بند وستون
یارب بی جت نام شریفت
بهوری نجات نبره کمتر *
فرصت بخش بسر حق به همتاه
بزوست بیو نجال و جستم
بزوست بیو بزنیلے شا ه
بزوست بیو بزال دا بل
بزوست بیو بزرانے ذال *
هدر بغارت گنج بے شما ر
همه بر باد یزدان پرستان
اوند کرد دو عا بربره اسیر
لالا بدرگاهی قاظی الحاجات

خروشان بهم چون شیر جنگے *
گرزنه قلب دابے حلقه کرد ن
جه زور بازوی شیران پرکین
بشیران رزم حرآزرکشب
هوات ای یزدان پادشاه بے چون
لا شریک لابے ماوا و مکان
واحد احد امر کا فو نو ن
بنور لقای اسم لطیفت *
نروی رزم کین نمانوبے سر
بازهم بنرو قدم نه اِنجا ه
به بیاده گے بجرک خستم *
بگرفتاریش نه بند قلا ه
بجرکه بیکس سرحد کابل
بفریاد رست شاه بے مثال
بحق علی صاحب ذوالفقا ر
مکره بر باد طایفه و ستان
ریزاندیدش اسرین هوننین
برله پرسوز گردش مناجات

خاوش بردوه نوه پور سام *
دیادیش آمایک پیرکا مل *
رستم دیش آما پیر نورانے
سجده به ادب بر و نخاک پاگی
بیروات پیلتی جیش ای شین
بی جیش مکری ای گریه زاری
اگرچه بهرام دل رنجی بیتن
نبره اولاد دستان سامن
رستم چه شادی شوقش خروشیاه
عرض کرد مذات بام پرحجاب فر
فرمابگیانه جهان بخش شیر
جے گستهم بزو کر روا ن
فرامرز نیل هبو آسگاه *
طیمور پرزور نبره و یتن
جهان پهلوان جه خواب بیدار
نو طرف بر بزو جے جو *هری
عاجزییی جه کیان به تلی و زشتے
گرتن کمر بند نمیدان جنگ

ویسی دی نجاتی صاحب عقل نا م *
محاسن سفید بر نوند عاقل *
سجے بنرد او هم بیه آسانے *
بسوز زاری گریا واجه لا شین
دے جیش بے وینه مرزبراسیرن
مرزی به عین اسر برزوار ی
مرده بدم بیت اولاد و تین
هوریزاجه خواب دنیا کاسن
جه شادی بهرام بیجد جوشیاه
کے هبوای کلدنو نیتوم ظر ر
دے راکه هفت خوان پور دلیر
باوران رخشت بقطره جران
هزبر بلا هبو نکوشا ر
ای جنگ آشوب دایم زرتین
شکر یزدان کرد بیحد و شمار
هدا ایشان بیهم زرب حیدری
پیابین نه اسپ بعزم کشتے
زوه آوری شصت جه بر و پلنگ

نبره شیران نروی
بهرام صید بیو

خاوش ... دونو

چوه

بوینه شیران نزدی عرصهٔ کار
اوند تکاندان بمیدان کین
مکرو ابزار سپر * تجسته *
هوات یاکریم کارساز بیچو ن
منالان زار زار بخسته و حزین
رستم وات ای باب شیر کیانی
عبث ما ویلای زاری پیتی
واتش ای فرزند چه تورت زانا
عرض کرد ای بابو دیرم سخنا و
سجدهٔ بادب آورد م
اما به جواب سپر صاحب فر
بهرام صفدر اولاد سامش
جهان بخش یل ارد ناای دمان
بزو بکیانه تا یاوران رخش
چه خاو شیرین اش بیم بیدار
ذال زر شنفته ای اندهٔ پیلتن
چه شادی او خاو کوهر گوفتار
نو طرف بهرام برزوی دلاور

* بله بله چون قوچ نوردار
* ذال زر یری نبیرش غمگین *
فرزند تو بینو بردست بسته
فرزند نزدی کار یکی سرنگون
هر بزانچم سیلاب اسری
یک حرفی داروم بر مژگانی
بهرام صفدر اولاد و ستی
راست بواچه پیم ای مرد دانا
آمانیک پیری به تعجیل و تاو
تمامی حالات من عرضش کرگ
واتش ای رستم چه غم فارغ بر
هور یزا چه خواب دنیا به کام شن
چینی کستهم پی راکهٔ هفت خوان
بهاو تعجیل شیر تاج بخش
بی خاطر جمع نوهٔ سام سوار
شکوفیا دینهٔ گل غنچهٔ چمن
شکرانهٔ بیجد دات جه کردکار
بکشت بازی بر سرکینه ور

نه شب و سه روز کشت بی نکار
تا آخر الامر شاه نقابدار
کردش کمربند برزوی شیر اژدر
داش بزمینه الخاک کرد شوست
باز هم روش آورد پی عرصهٔ پیکار
سرتاپا اسباب اسلحهٔ روی کار
یکصد و شصت پرچمی قداره
سوار بی و اسب چون شیر بیجا
غرا وات دلیر بلغار زمین
آرد بجر به گوپال بیرا م
تا ایسه مردان کرتنی نزم
مکروت به بند نمیدان کین
بهرام صفدر را ایدانی دیدم
واتش ای دلیر هرزهٔ هرزه دم
اد سابکزان ویت بکر بمرد
ناموش نت بواچم پینه *
نزیر نقاب ویت کردی سوار
تاکه بی نشان تو نبی کشته *

سپاه عاجز بین نعرهٔ پیکار
غیرت دا بو پیش نزدی کار زار
بر دست نزدی فرق بچهٔ شیر نر
بتناق تند بستش پاو دست
پلنکینه پوش خروشا بقار
پوشا بانزام مرد کار زار
آویزان کردن حلقهٔ هزاره
آما نمیدان بهرام گمراه
شرط یومی بعون جهان آفرین
کروت بجا شناش چون سیاه جام
آرد ظرب من و نت همو جزم
نهی تو یی بلغاری زمین
چون رعد خروشا اژدها ارقم
ار تو خلاص بیت نی رزم ستم
ورنه چه لایق بیجای روز رد
او سامی حمله برد و ت و نه
آباو اجدادت ونم کرا ظهار
بمن نواچی ای حرف زشته

پلنکینه پوشی دست دا بشمیر　　رونیا پیه رزم زننده دلیر
شاه تبردار ملخان دا نور　　ویسی بکر پنهان نزدیرا اسپر
قبه لی اسپرسی ایزا ور میلین　　خطا کردسی صف پهلوان کیش
چوار انکشت برتی فرق بهرام شاه　　شصت پاک شاباد کردنه تماشاه
هون مالامال * یه اعظای زره پوشی　　جو شاه خروشا به نعره خردسی
اسپر دست نه شان شاه تبردار　　چون رعد خروشانه هنکامه کار
دست دابکو پال هزار و صد من　　بیاهو ناهو وینه تهمتن *
بهی ای بی همیز دا لکسی پاه　　نالا بعبود و اکسی ای یکتاه
بدبی فرستم نبوم نا امید *　　نکریم ذلیل نی ماوا ونی زیلد
ایدوات وروشکر دیه مرد دلیر　　لب کرد بدندان وینه زهر قهر
پلنکینه پوشی ملخان کرد روپوشی　　داشی به اسپر دا بهرام زره پوش
جه شقه کوپال جه تقه ملخان　　قبه قبه اوشی و آسمان
جه بر دو سکه گرز هزار و صد من　　شراره آهر سی به انجمن
جه قره کوپال آهر بیه پرانشی　　جه ضرب سنکی غرشش صدا کی
لرزا کهکشان بو وینه سیماب　　قرارشی بریا ماهر نزدی آب
فرسی سر نکون نه عرصه پیکار　　جه خاک نکون سار مرد کارزار
کمند چینی چینی کرد و کیشی پیه دلیر　　کیشاشی نزدی خاک وینه نره شیر

بزیل دوستاخ بهندی روستم *　　آورد پیه خیمه اژدهای ارقم
روکرد پری طیب سپای کوکبوشی　　وات ای نبیره ضحاک زورشی
ار تومنت کرت آرد نزدی جنک　　او ساجو دما بو وینه پلنک
بکره دعوای میراث پدر　　خاص بردی میراث خاکت بو وسر
کوهکس ارنه خروشا پیه جنک　　سوار بی و اسپ دلیر زور جنک
آما نمیدان اژدهای دمان　　خروشا بجوشی چون دریای عمان
داشی ای دلیر جاجی حیله باز　　آرد چون کنجشک نه چنکال باز
سرت جه قلعه بدن جیا کم　　بحره سالتو ربه طوطیا کم
حلقه کمند بکیسان کیس　　بدن شکسته بهزار تو ریشی
بروت و پایه درفش سپاه　　حلقه بوت نکوشی تا قرن دنیا
ایدوات کمندش شاناپیه دلیر　　شاه تبردار وینه نره شیر
شانا کمندش دلیر بی باک *　　نه پشت فرس وستش نزدی خاک
دست دیاشی بهبست بهرام صفدر　　محبوس کرد دردم کوهکس سردار
باز هم روشی آورد پیه سپای لعل پوش　　غرا به تندی اژدهای پرجوش
بیدی نمیدان هر تا ذ یکبار　　بکری نبرد و نعرصه پیکار
براینی تقدیر کارساز بیچون　　آرد کامین مرد مکر و نکون
یاقوت پوشی شیرایدار نه نکوش　　هور تیرا نجا بزلزله و جوش
وات ای برادر رای دیش دنیام　　ایسه بتوفیق حق لا دینا

وستس به بندم نعرصه کار تنگ * کردش نه کردن روق و بالهنگ
بدست بسته بیشر شکسته * باورون پریت بخواری وخسته
لعل پوښ شیر مرخص کرد شی سجده بدرگای یې بیهما بردش
واتش بې بیهما بیوت بیا ور جه دست بدکار نو بنو ظرر
یاقوت پوښ شیر سوار پې د اسپ جوشیا به تنو چون آذرگشسپ
آمار و بروی شاه جوهری جه درو کیا نعرهٔ حیدری
درو دشت کوه جه نعرهٔ دلیر رم کرد جه ناموس کرګ و ببر و شیر
ده هزار عادی دردم تو قیاه چند هزار طلیبان نو دم شیو یا
جه صدای نعرش ملک جه سماه ماهی نروی میل دست کرد بشنا
تا ایسه مصاف بارو بات کردن روباه چنی شیر ببر نبردن
بازکې کردن چنی بازان جنگ اګر کرده بو سرش دان نهنگ
ایسه موښی در چنگال باز بضرب شمشیر هم نیزه دراز
بشمشیر به بیرون در دست به تیغ چون گوشت کباب بیرون لسیخ
نیزه بدرون کروت بسوراخ به تیر پر زور کروت به بیداخ
بگرز نیکې بکوت بهمدا کیسوت بکمند نروی زلین دا
شاه تبردار بکردش خنده واتش ای مظلوم بیچارهٔ بنده
ار هبازری یا بشیر نور بهر ضرب داری بگر کاری گر
شرط بو به یکضرب گرز یکهزار کردت بخاشخاش نروی عرصه کار

یا بشیر نور بنمانه هنر * اگر تو بر شیت نعرصهٔ خطر *
او سا کذب و لاف باور نروی کار نام وبیت بشیر یاقوت زوردار
ورنه بکنداف زبان درازی خدا و پیغمبر لیت نین رازی
ساکه ایدار نه شاه یاقوت پوښ چون دریای قلزم آما بجوش
دستهٔ دا بکوپال گرز نهصد من اسپر دا نرا آش جوهری پتر فن
داش با سپر دا یاقوت پوښ بعار لرزا جه شش کش کوه سار
جه شقهٔ اسپر شیر جوهر پوشی ملک جه سماه گرهبی گوشی
سیصد و شصت رګ جوهری نه کار چوا صد و چهل استخوان بزار
بر آما نجاه بکوپال گرز * ظرر یا وانا شی بیا هوی البرز *
نوبت کفت بیست بهرام پر قمن مهمیز داکش پاه نروی سرزمین
به با هو اهو شاه جوهرپوش بنعرهٔ زبان بجوشو خروش
دست برد یې حملهٔ هزار و صد کی کردش حواله نروی مکر پنند
اسپر دا نراش یاقوت پوش بغا داش به اسپر دا شاه تبردار
جه شقهٔ برق ترا قهٔ اسپر لرزا جه هیبت سپار کینه ور
آهر بې پراش جه گرز و اسپر * لرزا جه هیبت هفت برج قمر *
اسپر جه طفلې وار دش جه بستان مزش دا ندم دما نو دوران
اسپش شې بخاک تا حلقهٔ نفس دا سپر خنزا صدا چون جرس
نیزهٔ موت مرگ آورد بکامش کیلا یې صد رنگ جهیین جامش

حالات مردن دیو بریده ویش
واتشای یزدان بنای کرمدار
اگرای دفعه بدست جوهر *
تا بهزار سال عمرم زیادن
ایدوا تو دست بردن حلقهٔ کمند
شکست حلقهٔ کمند او شیر بی باک
کیتا او کمند یاقوت زره پوشی
شاه جوهری کمند و دست پریشی
بهبست دست و پای یاقوت اژدر
دردم سوار جی شاه لعل پوشی
سپاه جوهری خروشان یکسر
جوهر شاه پر زور به نعرهٔ نبرد
یاقوت شاه کیتا چون شیر سیاه
بازسور کیلا وه داخل بی بعق
کاهی بکوپال هزار و صد مسی
کاهی بکوپال بکرد طلو طیاه
کاهی هم بضرب حربهٔ قداره
کاهی بهیهی نه قلب لشکر

نالا معبود بور کینه کیش *
پدریم فرصت نزوی کارزار
ناورون ظار نعرصهٔ خطر
رستم پر زور جه لام چون بادن
مهمیز دا په تند تیهای سمند
کردش حوالهٔ شاه غضبناک
دست اپیش شی بسوراخ نوشی
کیشاشی نزوی زین بکیشان کیشی
لعل پوشی ایدری غرآ به لشکر
سپاه به یکبار کردشان خروش
داخل بین و هم حرد های لشکر
نزوی عرصهٔ کین به تنها و یک فرد
بردش بکیشان تا خیمهٔ سپاه
کشتش چند طیب صفاصف صف
کاهی بکمند بحیله و به فند
کاهی بشمشیر بکردش جیاه
کاهی بکردش بچهار پاره
کاهی بر هوات یاد انای داور

کاهی هواتشی ای یزدان پاک
سپای بهرام شاه تبردار
سه طیب لعل پوش آوردن و دست
ناگاه لعل پوش چنی جوهر پوش
سپای جوهری تور لحظه و دردم
اوند به کوپال حربهٔ شمناک
بستن دست و پای بحلقهٔ کمند
طبل آشایش زندن بمصاف
غروب خورشید شو آما بیاو *
دروست بیی بلالهٔ رنگین *
هزار ماشاالله جه تو بهرام شاه
هزار ماشاالله بزور ذاتت
شکست پادشاهان تو بیم و خطر
جه هر سپاهی نام جوهر بی
نزینش لحم دیدهٔ روزگار
او بری طیمور جگر پر خون بی
سپای ایران شیو نوشتی بی
سپای لعل پوش کس نمنده بی

ببریم نجات حتی تنهای تاک
داشان بسپای لعل پوشی بقار
سه طیب هنی بداشان شکست
یاوان او بهم هر جه کینه جوشی
حلقه دان ندور جه بیرار ستم
داشان به لعل پوشی وستی نزوی خاک
کردشان دستاخ مرد تند و مند
قدارهٔ شمشیر کردن نه خلاف
او روکشیا بی سپای بی حساو
چون سپای خوتحا ارنارغ بی جه کین
کیشی وینهٔ تو نیی جه دنیا *
جه زلزلهٔ شور جه کرامات
چند پهلوانان کشت شیر دلاور
بذات و بزور وینهٔ اژدر بی
سواری وینهٔ شاه تبر دار
بروی مسندان او سرنگون بی
بر زو جهانبخش سام دل حزین بی
خیمه و خرگای او جه بیخ کنده بی

بیلکینه یوشی گردیش گرفتار
شاه جوهر یوکش نشسته تخت زر
آوردن سازان سمطور دلکش
گزنده کبابان مزه شهد شور
هفت حقه شاهی دانکله سر
طلایه لشکر برگردن و بر
آوردن جمع مجلس نشینان
دانش السلام ای مجلس جم
شاه جوهری هوریزا نجاه
صد رحمت به اصل آبا و اجدادت
وشی آتای بخیر بچه نره شیر
یک کرسی جه زر نیاشان پرسی
برزوی سندش نوشاکی پیاچی
دمای نوشانوشی شاه تبردار
کمر خدمتی مو قبول داری
گروت بر کار امیرو لشکر
بگیره جه دل عدوی ایرانی
منی به تمای اید آمام بی وروت

کوهکش گرآتش نعره پیکار
ساقیان می جم گردش یکسر
چنگ و چغانه صدای نغمه خوش
رقص رقاصان رضای قرص نور
چل کرسی نشین صاحب تخت زر
طلب کرد در رزم برزوی شیراوژن
هوریزا و باجرگه کمار بنیان
سندشان علیک میر معظم
دانش ای برزو دش آمای بیجا
صد هزار رحمت به بابو دادت
فرما هور کرتی او روق و نو بجر
برزو نشت و دش به دله پریشی
پیاد شاهان شاه خسروکی
دانش ای برزو شیر کارزار
بی سپه سالار شاه تاج داری
کس جه امر تو بر نشو و بر
هیزوت و سر تاج کیانی
هیچ کس نمانو نزدی سر بساط

شاه ایرانی بکردن بیهوشی *
برزوی شیراوژن در جه داته جوهر
هوات تبردار مواجه ای حرف
صد هزار وینه شاه جوهری
جرگه دیو سفید جه ریشه کندش
جه خاقان سندش تاج بی شمار
اولادش بیچی باخ درخت
سرنگون کردش شهراب نبردی کار
اشکبوس به تیر گردش سرنگون
چند پادشاهان بلخ و بخارا
چند پادشاهان سرحد بلغار
کوش بین کوش نیزه شهراب
آوردن پی رزم رستم نامدار
ای شای تبردار حیفی مواجه *
ار رخشش مبی پری کارزار
ایسه رخش نیین دردش گرانش
دات رخشش کوف بواجه پریم
دانش او یکدست پر رستم منسو

۳۶
یور گرشمان گروم بجادوشی
گیلیار نگش جه زاراب تبتر
بدست رستم مبی بر طرف
به یک ضرب او مبو بی سری
بترکستان داشته نامه ونیش
الکوان ارژنگ سر بری نفار
جه افراسیاب سندش تاج تخت
پیلسم به تیغ گردش نگونسار
سپای ترکستان تو یا گردبون
شور خاب شاه چینی قهقهه دارا
چندی اژدها هم ببر خونخوار
گر شیوز چینی شای افراسیاب
او هم شور زناش یا آهرو نابر
به یک حرب او کردش تر حاجه
مدا بهمدا بلغار و تاتار
دنیا جه لای او آخر زمانی
مواجه خدا فی نادره ندرم
برمن به هفت خوان دیوان مغرور

سا که اید
شفت

ساکه ایدا رُنی شاه تبردار طلب کرد ویش جلاد خونخوار
یک شخص نزوی کرسی زرنگار نقابی بردش وینه خورشید وار
عرض کړه ای برزو نبیره سهراب به بخت بمیي بیش مدر عذاب
وقتی که رستم آورده بدست او سا او لادی ببدره شکست
واتش نا بجام بیاد ندان دردم بردشان برزو برندان
روی پالهنگ وسته نکر دن هیچ ناما به تنک حالات مردن
ناکاه ستاره صبح سحر خیزاه رنګ سیا قیر نجاه ستیزاه
موذن وانابش الله اکبر خورشید خاور کوشه کرد اثر
بیدار بی جه خواب سرکشان کا نام یزدان کردشان اقرار
دلیران یکسر بیدار بی جه خواب پوشان صلاحات هم رخت اسباب
شصت پادشاهان نزدی دسترسی دان بکر تاکیا نان کے
صدای طبل رزم نه لشکر خیزا طیر نزوی سماه اورو کریزا
روکړو پری طبل شای ایران زمین غرا وینه ابر مرد سهمګین
واتش ای رستم پهلوان پیش جه دشمن نه ترسی بوربی اندیشی
بوری میدان معرکه مردان بو بنی وجم نامی نبردان
اګر مترسی جه عرصه خطر ویت کړ غلام جو هر بوبی زر
رستم ایدا رُنی موشی بی بدرشی رنګ رخسارش تمام بی شغشی
در لحظه فرماشی آورد زنګ فیل خروشان نجم وینه محمود نیل

کله د دیو سفید تیا نزوی سر * بوربیانی پوشاپری سر
دسته پالهنګ وستش بنا هو یکصد و شصت تیر چون شیر قوشغو
تیانه برګس نوه نریمان طلب کرد یش ذال بور کیمان
واتش ای بابو خدا نګهدار پیرم دعا کر بدرګای جبار
بدیده پُر آسر بګر مناجات بدرګای کریم قاضی الحاجات
ار مالق نبیم نه رزم دشمن آمانت بتو ای سپاه وقوشن
یکسر بکر کوچ پری شیستان به بی حصاری طایفه دستان
دنیا پری عام مبو لو تمام بیکس جه دنیا نیاوان به کام
ای دنیای بی بو بکی نمندن چند پیغمبران جه ریشه کندن
ذال زر شنفت واته پیلتن یکه و نیش دزی جه سر تا دن
ایدو وات پیلتن رو نیا بی رزم آما نمیدان به تعجیل حزم
شاه جو هری نهیزدا فرسی روشی کرد بی رستم واتش ای بیکس
مرکب نیبی دست آمای جنګ هر خونت نبی جه حرب پلنګ
به عیب آمای بیری کارزار نداری قوت بی رزم بدکار
رستم ایدا رُنی دست بردی کمر قوت دابوش وینه شیرنر
هر چند دا اسپان نوه سام بور نلی نه جا پهلوان حر
قد قد کمر بند شاه تبردار بربا بهمدا یضرب خونخوار
رستم وات صد قم جی پهلوان نبی جه عرصه صر زمانه

ای عمر بو زوره ار بکوم برا ه *
آما بجواب نوه ذال سام *
بنم واچه رانست طایفه دکینی
بسانو سوکت طایفهٔ سامی
عرضی کرد بیلمی صاحب زور ذات
بواچوم بهو برانه یقینی *
بعزم و بجزم آمام بی بلغار
ترکستان خاپور بکروم برباد
ارضربه داری باور بنمانه
* تهمتن وینه یاوران یار
رستم دات بهرام خون خوار خونریز
امنی نی دمدار رخش نیش جبلاح
ورنوت بگردن شصت حلقهٔ کمند
فیل بی کاره نیش جست وخیز
مولت بدره رسم بشرط واقرار
هر دو نعرصه نوشت پیکار
لامین دلاور مبو جگر خون
ار توست منی نیای وزمین

لازم کوه بیا مکندم نجاه *
داتش ای جوان نیک زاد
نه کام ورنه مقام چینی *
جه تخم گرشاسب هم پهلوانی
کشنده دیوان روی عرصهٔ جنگ
اصلم طایفه بلغاری زمین
بروم بیهدا ایرانی دیار
ببوم بسالار طایفه نیک زاد
درنه بیچون یکتای یکانه
ماوروم بکر هرچه هن اقرار
حرنی مواچون منمانه ستیز
نزدی رزم کینی بکمند خام
بکروت وبیند تا هزار و دیر
کم فرصت مبر ماوره ستیز
پیدا بو رستم نزدی روزگار
برانیم تقدیر دا نده دادار
دایهٔ کاملی مرو به دلهٔ محزونی
مبوم بعبدت بصدق یقینی

ارمنی جه عرصه زیاد رسم جه کو *
بلام بشرطی پری روینه کار
ساکه ایدار نی پهلوان کار
راظی جه وحرف خداوند رخش
رستم بهور کیلاجه رزم پیکار
ذال واتش ای رستم دلیر پرزور
عرض کرد ای بابو برانه یقین *
بعقل و کمال برزور بازو
هرچند دام تکان دست بکمر بند
آخر نا علاج بستم چنیش عهد
نو طرف بهرام شای جواهر پوش
طلب کرد وپیش بندیان تمام
مرخص فرماش شیران روی کار
هر کس رونیا پری سپای ویش
برزوی دلاور جهانجوی شیر
پلنگینه پوش جنی لعل پوش
یکسر کرد آزاد جه بند زندان
هر کس شین پری خیمهٔ ویش وشاد

۳۸ بکو غلامی شاه حاتم خو *
بندیان کرآزاد بزدق شمار
راظی بی وحرف نوهٔ سام سوار
پوست بور نندوش سالار تاج بخش
شیی ونیشوارش ایرانی دیار
چیشت کرد بشیر نعرصه پرشور
نیی چون آذر پوشی نه ماداو زمین
کس نمزانو بهام ترازو *
نه لحا نجاه شیر هنر مند *
فریبی دام پیش لعبد حیله وفند
شی بی خیمهٔ ویش برلرله وجوک
یکسر کرد خلعت جرگهٔ خاص عام
هم ایرانیان هم طوران دیار
فارغ بین یکسر جه ردق برکیش
سام فرامرز کو بکیش دلیر
طهمورس برزو جنی یاقوت پوش
خدو صبی نوست شای هنرمندان
دان نه پیاله مردان نیک زاد

اوشو گرد سپا بعیش وشادی   چون نوشان بزم وخت دامادی
طلایه لشکرنه گرد سپاهان   برکردن وبر حشمت پناهان
تا به شفق شو شاشان باده   بمزه پر شور هم ساقی ساده
دمای می نوشان سر نیان بخواب   هیچ بیدار نه بین جه مستی شراب
ناگاه ستاره صبح سحر خیزا   سپای زنگیان نودم گریزا
موذن واتش یا خدای ستار   بشرافتی سید اطهار
به بخشی گنای گرد گنه کاران   بشعله پر شوق سومای ستاران
یا حق با حقی شای براق سوار   بحق علی شای دلدل سوار
به بخته گنای سید بیمای ابرار   بحق روضه سید مختار *
به بخته گنای اوشرمساران   رو سپا رو رش هم درده داران
بیدار بین جه خواب سرکشان گا   بنام یزدان کرد شان اقرار
بیدار بین جه خواب شیران بوران   صفدر صفدران ایران توران
شیران روی کار ایرانی زمین   بنیر نیران ذال بی قرین *
برزوی دلاور چنی سام سوار   جهانبخش چنی زواره زوردار
ارد و ار دوران ارد مای دمان   خیزیان بهم چون دریای عمان
سوار بین دردم شصت پادشاهان   دا به نقاره عظیم سپاهان
زنیا طبل کوس هفت لشکر یکسر   سوار بین دردم خاقان قیصر
شای افراسیاب طلب کرد قطران   حاطر بی نزجاه چون شیر غران

واتش ای قطران

واتش ای قطران شاه زنگبار   آرد چون مردان نعرهٔ پیکار
بشو بمیدان سپای ایرانی   مردان داو خواز یکیو گرفانی
قطران ایدا ارنی رو نیا په جنگ   به تندی تیزی پیمیته پلنگ
روش کرد به لشکر سپای ایرانی   بنعره خروش رعد دمانی
بیو بمیدان سواری نامدار   نزوی رزم و کین بگیرو قرار
سپای ایرانکی ناما و جنگ   جهانبخش نودم کیلابی جه رنگ
دردم طلب کرد سام دلاور   واتش برادر شیر کینه ور
می مشون برزم ترک بیره گا   تو سر حسابر سپای خونخوار
ساکه ایدا شوات رو کرد نمیدان   قد و سینه کوتان نامدار گوان
گرز نهصد من کرت بدستوه   بو حقه و بو فر حجرگ حستوه
واتش پهلوان چیش نام تو   راست بواجه هم ترک بزرگو
ورنه به یزدان پادشای بی باک   مشکنوت بهم خسته و خطرناک
ساکه ایدا ارنی قطران زنگی   غرا به هیبت چون شیر جنگی
مگر نشنفتی نام من فی ورنه   هوا چیانوه سرهنگان بور
بابم من بدست رستم بلاکش   ایسه نی دنیا اسیر خاکش
آمام پی قصاص خون بابوی وم   پی چیش بی دستور آمنی نرم
بشو ساکن بر تو نخیمه دوست   سرمدی و یادویت نکر بشیت
ورنه ب طور سنگلی سهمناک   چونانیغ محکم مکوت نزوی خاک

ساکه ایدر ارنی جهان بخش شیر
گرمنا چون شیر پور دنگ دلیر

اودست [illegible] پالی چون شیر جنگی
آنا بی آمان بی شاه زنگی

قطران [illegible] زنگی دست داب آور
ملحیان کرد روبوش سر در زخرگ

داکر با سپر دا دلیر بی باک
فیل سرنگون بی پهلوان خاک

[illegible] بکون گرد زنگی زبر دست
نوه فرامرز نخاک کردش شکست

کو بکشی [illegible] نبیره عزیز
گرد زندکانی ولشی بی بیز

دال زرد لیل [illegible] جهان بخش
خاک روی میدان بسر دا کرد بخش

موات یا خدا سپردم بتو
جه دست زنگی بنور بجه رو

نوه فرامرز هور یزدا تاک
دست برد بی گرزشی پیاده بی باک

گرزی کرد نکار نوه نیکنام
داشی به کله فیل کور بی نبیاد

غلطان کرد نخاک زنگی دل سیاه
شاه خوش حال بی کوهکش نوجاه

وات صد آفرین پهلوان کا
ماشاالله لیت بو هزاران هزار

سام دل [illegible] فیلی صاحب زور
آورد نه میدان تعجیل بو دستور

سوار بی و فیل نوه پور زال
آما بی زنگی بجره و کوپال

واتی ای زنگی [illegible] بنوشی
بامی حرب و ضرب بکر فراموشی

قطران ایو [illegible] دا سپردا نو
داشی با سپر دا شیر دلاور

جه شفه طوق طلا [illegible]
هر ناکه همکسان تمامی یکسر

جه بروشکه گرز آبری پراکی
آما فرزون بی زنگ بمنو جاکی

سیصد و هفت زنگی بدرفعال
چو اصد و چهل زنگ کمز کهن سال

بر آما نجا بجره بهسنگی
کفت وری زنی [illegible] از زنگی

فیلش بی و گرد نردی سر زمین
جهان بخش [illegible] نعطه [illegible]

آما بی آمان وینه رعد غور
سپای سام [illegible] بار شمطور

شاه افراسیاب ایش دی بلجم
[illegible] بطمور بنمود

تصویر کشته شدن قطران بدست جهان بخش شیر

روش کرد بجانب شیر دم بقار
هزبر بلا وینه رعد بار

سپای قطره آمان وهدا
پادشای مغرب زوبرو هدا

هفت لشکر جه نو علم کرد و بان
سپای جهان بخش تمامی نوجاه

بابی سپاهان شکست یادشاه
داخل [illegible] شمشیر بنیاد

بێ و مغلوبه روی آخر زمان   جوشیان بهم اژدهای دمان
برزوی دلاور جهان بخش شیر   سام دلاور بر عقل تدبیر
باقی سپاهان هم تقابداران   چه بر سکه گرز او تیره باران
بێ بوا و بلا چون روز محشر   چه ناله فیلان گرز گاو سر
چه تیغ شمشیر جهان بخش شیر   چه تیر پر زور طیمور دلیر
چه بر سکه گرز برزوی دلاور   نادار چه حربه ایرانی یکسر
بر تیغ مغریب جهان آفتاب   قتل عام کرا بی حد و حساب
بیجا هزار مرد چه سپای ترکان   اورو گسیا به شکست بدکاران
بێ هزار نفر سپای ایرانی   نه اور رمگاه اورو بی خانی
شکست سپاهی دینه کلاو ریز   هر یز انوار چون فصل پاییز
طبل آسایش شکست سپاهان   رندشان بهم خیلم سپاهان.
هر کس بجای دیش بی عزم راحت   بعیش و نشاط بی استراحت
رستم وات یاران باوری شراب   هم مرده پر سور مرغان کباب
صراحی بلور شیشه شیرازی   ساقیان نه دور نغمه و بازی
امشو تا بصبح بو یاری بشلک   تا بوخت صبح هر چی بادا باد
دردم آوردن ساقیان می   نوشاشان بیاد شاه خسرو کی
سه ر سپاه خیزا صدای ساز   صدای خوشنوازان ناله طبل باز
مجلس نگار بی تا و نصف شو   لودمایاران سرنشیان به خو
سه ر سپاهی کز مره کیشکچی   صدای حافظ باشی نوبه نوبه چی

ناگاه ستاره صبح سحر خیزا

ناگاه ستاره صبح سحر خیزا   رنگ حبشی وار بنگاه سپرزا
خورشید خاور برآمد و بر   پری تماشای عرصه گای خطر
دم و گرگ ظاهر سفیده سحر   موذن وانائی الله و اکبر
بیدار بی چه خواب سرکشان کار   بنام یزدان کردشان اقرار
اورو هم چه لو سپاهان یک بار   سوار بی و اسپ شیران خونخوار
نسپای ترکان طبل جنگ خیزا   شیر و بور و گرگ دردم گریزا
سپای ایرانی زدن طبل جنگ   صدای کرنا سفید مهره خم
دیش کرد و پیش جنگ او شهزاده طوک   نه پاک شاهان خیزا بوق کوک
شای افراسیاب روی کرد بطیمور   فرما پهلوان صاحب قور زور
آرو چون مردان چون شیر دردم   بشو بمیدان نیزه رستم
او جهان بخش بهر و سپاه تینی   شای زنگی بدست او بهم خاینی.
مبو یک کاری باوریش و سر   بو اچالوه تا روز محشر
طیموا ید شنفت خیزا بی نبرد   همت خواهی کرد به تنیا و یکفرد
طیمور پرزور یاوا نیمه راه   کرد بسینوه دستی بدعا
همت خواهی کرد چه گردی یاران   رو کرد بمیدان چون رعد و اران
نعره شه نبرد الله و اکبر   وات ای جهان بخش ببزی خیره سر
بوری بمیدان معرکه مردان   تا ویی مهربه رزم نبرد ان

کاری بکروم نعرهٔ پیکار — هنی نوری نزدی کارزار
جهان بخی ارزنی موگی بی برفش — اعظای بدنشی کرد بیی بنفش
واتی براد سام صاحب زور — خبردار ببر چی مصاف نور
منی سوم برزم طهمور بخت — تونی جا بمان جانشینی تخت
ایرو اتورو کرد بری فیل نر — سوار بی دردم [illegible]
سیصد و شصت بی اصلحهٔ جنگی — هرسام نزیم ببور بر تنگی
روکرد بطهمور وات ای برزه کار — بی چی بی توره محزونستی بقار
تا ایسه نذیت نبرد شیران — ننوشانی ضرب رزم دلیران
شرط دو یک کاری باور و وسر — نرزم نیزه اژدهای اژدر
بکروت وینو تا قرن ایام — بواچا لوه یکسر خاص عام
طهمورا ایرازنی دست برد بی گرزی — نامون بر اسان زور البرزی
جهان بخی سر اسیر دانسر — دای نزدی اسیر نامدار صفور
سیسی جبازل و اردگی نه لیسانن — مزنی دانزم دهان و دندان
تمام جوارح اعظائی بی جیا — فیل نر سراوی بطوطیا
کفت نزدی زمی نوهٔ و ابرز — درسات دردم دست بد ابگرز
آماب انو براشی بفرسی — اگر بر الیشی بی بی نفس
تیری کرد نکار طهمور و نیه دلیر — دانه بنو دست بور دنگ دلیر

کنانه ستی حربهٔ زور جنگ

کنانه ستی حربهٔ زور جنگ — چون شیر جنگی بور کیلد جیرنگ
بازهم تیری تردانی نشانه او — جا کرت بجامهٔ پهلوان کو
سرتاپای اعظائی غلطان بی بخون — وخت بی پهلوان بیو سرنگون
سام یل دردم به تعجیل و تاو — فیل آورد بری پهلوان داو
دردم [illegible] شیر بچهٔ ایران — دست برد بی گرزش چون نره شیران
بغضب [illegible] لب گزشی بر ندان — نشت نه تخت فیل چون نره شیران
صدای زلزل ناقوسی چرکی — میدان کارزار کرد فرسی
کلاه و خود نسر هوادا بخاک * — جه سامشی لرزا هفت کرهٔ افلاک
موی فرقی نطرح افنی دارد پا — دشمن جه سامی نیبی تر پا
واتی ای طهمور سرای بدفعال — شر طهو بکرزی کرد بتخ خال
بنو بنو استخوانت جه بنو جیا کم — کشت اعظای قلبت بطوطیا کم
ایدات وینه ابر دست بد ابگرز — شانا نزدی بور چون نار البرز
قنهان دانور سردار سنگی — اسیر چیل قبهٔ کار فرنگی
داخی نزدی اسیر بور زبر دست — سیصد و شصت رک نوجوان شکست
چوارصد و شصت رک پهلوان کار — لخشیا بضرب نوهٔ نامدار
شیری جه پستان طفلی ورده بی — درسات و دردم جزه برده بی
صدای رزم و دنگ نقاره خانه — خزانه اردوی سام فرزانه

برای یک [illegible] بخت
دیردم [illegible] زدگی

جه گفت پادشاه کوس وزر ازیل   کرنای دنیا صدای قال و قیل
کوهکی مواتیا خدای کریم   یا حی یا قیوم رحمن الرحیم
نگه برادری فرزند دیر   نزوی عرصه گاه نمالوچی سر
شای افراسیاب ایدگی دی وجم   واتشی ای پیران شای والاتم
بغرما سپاه تمامی یکجاه   بشن نروران شای حشمت پناه
نزور طمور سپاهان یکسر   گران و کاری چون روز محشر
بفرموده شاه پیران پرهوکی   چون دریای قلزم آما نخزوکی
گردگی بره طیب پیران پرغام   طلبی شیردم عادیان تمام
طلبی از قلان اژدها بدست   طلبی هنی بی گرد آتش پرست
طلبی ازبری تنی وینه منار   صدهزار عادی حرباشان خار
طلبی یکدسته برستم منشور   طلبی قطرمه نامدار پرزور
طلبی شیردم وینه شیر نر   طلبی خاقانی صدهزار نفر
طلبی ماچینی صدهزاران کس   ازدربدستان پرهواوهوکی
طلبی خاقانی بعد ویشی   یکصد هزار مرد جه بیگانه و خویشی
دال دردم فرما ایرانی یکسر   مردان مقابل تیوران لشکر
سپای جهان بخی پلنکینه پوکی   حرفقا برادران جو سپایجوکی

کوهکی خیزا سپای سنگی

کوهکی خیزا نسپای سنگی   شای بی گوشیان طایفه زنگی
داخل بین وهم حرسپای سنگی   جهان یکسر بی به دیو جنگی
تقاشاق گرز یلان خونخوار   چون روز محشر سوچیان ببار
برزنای بزن ندشت تامون   صدای کاوسر موبیرد جه گرگرن
جه بریقه تیغ مردان ایران   جه قارزه کمان پرشور شیران
یک طبق غبار نشت نزوی فلک   عاجز بین یکسر تمامی ملک
نه تامون نه ارض نسما دیار   نه بروی نه مه هیچ بنی آثار
نسپای چیچون شیران نر   کسی وکسی نبی جه عرصه خطر
بر صدای گرز جه حربه جان ستان   جه ظرب باروی دور نزه ایران
پرانه پرشنک گرز تهمتنی   سو یار انه اوج چرخ نیلی
جه قرته سرزلق جرکه جوانان   فریاد نه قارزه شصت کمانان
ناکاپری بخت جوانه جمر   ایرانی مردان زخمی بین یکسر
بر زغی شیراژدر اسمه او   اویج زخمی بی یکی زنا توان
باقی ایرانی زخمی و خسته   کوی پاره پاره علم شکسته
اوردو پری بخت نوه ذال سام   گیشان بکمند بر زوی نیکنام
گرتی بکمند بر زوی زبردست   بست ایرانی گردشان شکست
سه هزار نفر مازندرانی   آمان بی خیمه شاه کیانی

سراپرده چیلدی خیمهٔ زرنگار
بتاراج بردن ترکان بکار
شیران ایران مغلوبه و جنگ
نزانان بکار شیران یکرنگ
یکی خبر بردی زال سام
دستاخی برزو عرض کردن تمام
رستم چون ارنی حکایت بکوک
جه یانه خیال تمام بی خاموش
بداشی بسر دا ابدیده خونبار
موات کون رستم بری کار زار
بجو شام بجوشی بری ترکستان
بدام بهمدا جه زبردستان
ساکه ایدی و آت شیردابی
عزا بجرکه سپای کا بی
طلب کردد دردم زواره پرزور
واتشی بو ریزه فرزند بوطور
روان کردی طلب شیردم بقار
برزو بدستشی بین گرفتار
مدارا مکر بسو وینهٔ نیل
ویشی هم در لحظه سواری و فیل
سواری دردم نوهٔ پورسام
چنی زواره یاران خاص و عام
رونیان بی طلب شای افراسیاب
زرعلی و زرپوشی زرداد چون شهاب
زرعلی شاطر وینهٔ رعدتار
رونیان بی طلب شای توران دیار
هفصدمی اسپاب پهلوان بی
بوینهٔ هزبر شیر غران بی
زرپوشی زرداد بیرهٔ او بی
برج بوینهٔ شیران نر بی
نه جلو فیل جنبان پهلوان
رونیان بی طلب تعجیل بروان
یاوان به برزو بیرهٔ سهراب
شای افراسیاب جگرکشی بی کباب

زرعلی گرزی دابه شیردم

زرعلی گرزی دابه شیر دم
زرپوشی یک تیری شانا جسم
زرداد یک اره بوینهٔ پلنگ
دابه شیردم مغلوبه و جنگ
رها بی بدست شیردم برزو
بهزبری ویشی بهام ترا زو
رستم وینهٔ پورنه بند بو رها
نهصد منی گرزشی وینهٔ اژدها
رونیا بی طلب هزبر پرزور
نمانا شی وچم سپای سلم تور
جه شقهٔ حربهٔ نوهٔ نیک زاد
جه صدای تبر زرپوشی وینهٔ باد
هزبر بلوسه زخم کاری
سرتاپای تنشی هون بی جاری
طلب شیردم تارنا بقار
برزوی شیرشکن خلاصی بی نزار
رها بی نه بند برزوی دل حزین
یاوا به اردوی شای ایران زمین
هزبر بلوسه زخم وارده بی
بدست رستم زاری کرده بی
طبل آسایش زنیا مصاف
مصری سوباکان کریا بخلاف
هفت لشکر زندن طبل آسایش
سپاه هور کیلا یکسر بخواهش
اوروز سپای شای توران دیار
پنجا هزار مرد کشیا بی بقار
نکون بی بدست یلان ایران
جه ضرب بازوی درآنده شیران
بیست هزار نو ایرانی زمین
کشیا بی بدست ترکان پرکین
او شو سپاهان کردشی بهم
نه جنگ فارغ بین یاران رستم
صدای زنگ زیب نه انجم افلاک
سپای شاه ران شیران بی باک
دلاوه لشکر سپاهان یکسر
بر گردن و بر بحر و بر

دان دنیایه صدای چقانه   مشغول بیدی بمی خوریش و بیگانه
تا به نصف تحو سازان سمطور   سرینان بخواب گردیدی بود دستور
تا کابر آتما ستاره سحر   خروسی بیدار باشی بلبل سحر
شکست دابطبل سپاه زنگیان   فارغ بیدی جه رزم زنگی جنگیان
دبدبه سحر ر آتما و بر   خورشید خاور بری شور و شر
موذن بیدار اکبری دا نا   سپاه قیره گون تمند قترا نا
بیدار بیدی جه خواب کار سیران روی   مدران آماده بری کار زار ر
قاصدی آتمایه تعجیل و تعو   بحرک خسته بدله پر آ و
وات سپای ترکان ای شاهی کمانه   یه چنیدی وختی مستی و نهانه
گلیلم به تخت به تعجیل و د و   نیی جه ایران شاه کیخسرو
خبر بیرز عموسی جا گیرنش   بجاگه نشینی او امینش
شای افراسیاب ارژنی بکوک   سه ساعت تمام نودم بی خاموک
دمای خاموشی طلب کرد پیران   واتش ای وزیر بانتدبیر و دیران
قاصدان خبر آوردن پی سی   نا بیدان خسرو زنبد و طامسی
تو چیشی مزانی بوا چه ای راز   اینه چه مکرنی هم حیله هم ساز
پیران وات شاهم فلکم تماکی   نمزچیشی واچوم شای توران دیار
اورونه نکار طیلور نامدار   یک صد نفر مرد ذلیل و نامدار

زیور گستم چنی صد نفر

زیور گستم چنی صد نفر   آنه خسرو بی شاه کینه ور
بفرما سپاه راهی بو یکبار   بکیانه شنحص بسفید حصار
او بندیانه باوران بی جاه   باوره بقتل شای حشمت پناه
فرمانی بنویسی که ای تکی خان   ونت معلوم بو ای شیر غران
معلوم بی خسرو ذلیل و زار   نه بند زندان او گرفتار
شای افراسیاب ایرا زنی بکوک   چون دریای قلزم آما بجروک
دروم طلب کرد شیده نامدار   بتاو تعجیل پی سفید حصار

یک صد نفر مرد ایرانی زمین
باور به ای جا بتعجیل و تحت
طلب کرد وزیر نویسنده
اول که نامهٔ نام خلاد بند
نوپیا تکتی وقت بو معلوم
بیاد ای فرزند برگزیدهٔ منی
هر وقت بیاد شیدهٔ نیکخواه
باه برو جه تی رئیس صد نفر
نامهٔ سر بمهر او شای جام خو
دردم بورکرتی نما یلغار
بعد یازده هم یاوا بو قلاه
ناگاه جه هنگام وقت صبح سحر
دیشکه دروازهٔ قلا محکمی
غرا به هیبت شهزادهٔ دلیر
بیسی به تعجیل واز کنی دروازه
تکتی خان از نی لرزا وینه بید
بر چه مواجی بریده به گیان
بلام بی فرمان شای افراسیاو
فرما حاضرن فرمان شاهی
نویسان تکتی وقت بو معلوم
بیاد ای فرزند بندیان یکسر
بزو یکیانه سرشان یکسر
سمنازو واتی هیچ مکره د نک

سرشان بور داره جه تی به یقین
فرزند نامدار بوقت و بی وخت
دانای هنرمند پسندیدهٔ
نوپیا دردم و بی چون چرا
شیده کیانام به او مرزو بوم
عزیز نازدار نور سیدهٔ منی
برآورو بزندیان بجاه
بعطب کیمی اول بار زنور
سپرد به فرزند وات مهلت بو
ده شو انورو زنوه نامدار
نزا نامیو بی ردو بلاه
سی و بای قلاه شیدهٔ نامور
تکتی خان نوجاه خاطرش جمع
به تند و تیزی و سینه جه بیر
با منیی نور ره جه اندازه
عرض کرد شهزاده بر تو نی امید
منت مزا نوم نوه کیکیان
بنموای کار بنمانه خطا و
واز کرد دروازه با بیون رای
شیده کیانام به او مرز و بوم
باوره به قتل اول بار زنور
بدرو شیده سیر نامور
کاری بسازوم بجیله برنگ

کرفتی سمناز شیده را با لشکر درمیان سفید حصار

بکر و حی و بندو واته روزکار
واتی بشیده چیستی مراد
چهار نفر مرد باور بو جنت
شهزاده او حرف قبول نمانا
وات به تکتی خان کون از امندان
سمنازو واتی شهزاده گیان
هر چه بفرمای ماورون بجاه
امشو مهمان بر صب ببر روان
بزمی بسازی بکرن عیشی
بصد مکر و فند راضی بکرد دستی
او شو سازنا مجلس شاهی
تکتی خان مزند سازان سطور
بو قور مرقصا بانوی حیله ساز
هر تا سرخوشی بی او شهزاده کی
براشی بیاران و وار دشان دردم
اول سمناز تکتی خان سیر
دردم شهزاده جی چوار نفر
ردق وز بجرشان بکرد بگردن
و شتی بزندان چاه بسیار تنگ
لوا تکتی خان آوردی بهوشی
ورنه بیزدان بنای لا مکان
واتی سمناز جه حق نبری

لواچالوه کرد او شهر یار
لو بنا و قلا بینه و شاد
ما با 2 لشکر هیچ نیو جنت
سی به اندرون براد تا نا
باور بندیان جه بندر زندان
منت بار نام بر ید و به کیان
سوکند و بدون تو قوق شاه
بری شاه بر تعجیل بروان
لو یا ریم باد اشو به وشی
شهزاده فریب سمنازو ورد وش
منوشان باده بخاطر خواهی
کنزه کیا بادی به حره بر شور
جرک شهزاده ماورد و بر دواز
داروی بیهوشی ایرنا
یکسر بی بیهوشی اندک کم کم
به بست دست و پای براق زنجیر
دست و پا به بست او بری بیگیر
هیچ نامان به تنگ عرصه کای مردن
کمربست بتاو بری عزم جنگ
وات اگر حرفم بگیری بگوش
ارقبو نکی مکروت بی گیان
تقصیرم جه شی اینه مکری

برجه بو اچی منت بکیانم — سی قبول داروم بنده فرمان
جندی تکسی خان سو کنده ور دوه — اوسا دست و پاشی جه بند کرجره
سپاهی شهزاده آکا هی جه کار — خبر سه بری شای توران دیار
ساکه ایدارنی سپا بی جه قار — طلب کرد و پیشی شیران خونخوار
داتی به طیمور لوه نامدار — سوار بر بشو بی سفید حصار
بکره خاپور قلعه و دروازه — تکسی سر ببر بی اندازه
سمی نار ببنو به دم قاطر — باتی سواران برجی بو حاظر
باوره بقتل او جنی ز ریور — آواره کره او یکصد نفر
مدارات نبو شیر کار زار — خلاصی کرجه بند شیده نامدار
طیمور ایدارنی هوریز القار — سان دا سپاهی و پیشی صد هزار سوار
کرد اصلحه داد سواران داو — کرد جنک جویان رنک روخراو
همت خواهی کرد طیمور دلیر — سپاه خیز یا جون شیر نخجیر
راهی بی وراه او برد سرهنک — یلغار راه دا بری عزم جنک
قاصد خبر برد بی دستان سام — قه تکسی خان سراسر تمام
روان طیمور جنی صد هزار — عرضی کرد و خدمت لوه نامدار
ذال که ایدارنی لرزا بی حسار — جه کرده کرد ار شای افراسیاب
جلا کیرد و پیشی زواره برزد — داتی هویزه فرزند بو خزور
ده هزار شیران زیان — یکسر صاحب زور جه ترسی کیان
هم فرزندان ویت تعار مرزبان — ببرجی ویت بند بردوان
مکر ملا را فرزند دل بند — ببرجی ویت سپاهی مکر و فند
نبو به کاری ببو آشکار — به بی کمانی شای توران دیار
زواره ارنی سرفوز آورد — بوشا اسلحه نام نزدان برد

ده هزار سپاهی خشم خون

ده هزار سپاهی خشم خون — هور کرت رونیا بی دست نامون
قاصد خبر برد بی افراسیاب — لوای زواره بوینه شهاب
ده هزار سپاهی ایرانی — هور کرت و لوا او به نهانی
دردم طلب کرد هومان کلباد — یکصد هزار مرد جون کوه حداد
جو شیا بی جنک سپاهی زبردست — به تندی و هیبت مردان سرمست
سوار بیی دردم به تعجیل تاب — مرخصی فرماتی شای افراسیاب
رونیان اوان بی سفید حصار — یکی خبر برد بی لوه نامدار
ذال که ایدارنی طلب کرد کیو — ذال بوا پیشی بخاطر دیو
برو به تعجیل تونه بی کلباد — سپاهی او ملعون بدره و باد
دردم بفرمان لوه سام بور — سوار بی او کیو و نه رعد غور
ده هزار سپاهی کاربلی — شیران غران جرکه دا بی
یلغار راه دا کیو زبردست — سه شبانه روز وینه فیل مست
بشی بسوخت کلباد ملعون — یک شو راحت بی ندست نامون
خیمه و اخیابان نمرغزاری — لوینه بهشت جون لاله زاری
منو شان بادجره جه قرقی — رعنای ساقیان پیاله بکف
نیمی سرمست بی نیمی سیرمست — نیمی غلطان بی زوی زمین پست
جه کو بشنوی کیو ار درجم — یا دا بمنزل شیران بی جم
دینکه صدای ترز سواران سطور — شنفتی وجم بیلتی دستور
طلب کرد سپاه وداتی ای یاران — معلوم بو لیشان سپاه سرداران
صدای زرازیل سپاهی توران — فریاد و افغان فیل و بوران
الهی غافلی جه کار کردن — لو تا تو بیری بکری جی کردن

بدی بیعون بسپای ایشان   بکری برباد کرد درون ریشان
باران داشان تیز برابر ن   یزدان بے باک بیمان امیدن
کردین داشان بعون یاری   کاری بکرین بے یاد کاری
بیں بجوار سر کردن تدارک   وندن بهمدا سورهٔ مبارک
یک نیمه جه سوکم بے یاز یاد   شیعون داشان مردان آزاد
زلزله بر بسور لوشو تاریک   جه قبطهٔ شمشیر برندهٔ باریک
داشان ترکان بے حد و حساب   بروسکهٔ گرزان بوینهٔ شهاب
نیمی تمام مست بضرب نیزه   نیمی بگرزان بیبی تن ریزه
نیمی سرمست بیی مکردن آخز   نیمی بیدار بے منها نا گریز
نیمی بے هوشی بیی به بے اختیار   نیمی جه هیبت مکردن ناو ار
نیمی تن مرده بوینهٔ خاشنی [illegible]   نیمی داد مکرد افغان بیمانا ک
نیمی رونیان وری ترکستان   نیمی مقتول بیی جه زبردستان
بعضی جه سپاه بیدار بیی جه خاو   بعضی دم اسب مکردن لغاو
بعضی به فرار روشی کرد نه هلاکت   بعضی غرق بیبی نه دریاو شط
طی سوار بے بے جنگ دشمن   طی هول مردان بے رز [illegible]
طی دست داشان وری قدار   طی [illegible] بیبی بجهار پاره
طی رونیان بے سپای ویشان   طی قتل مکرد جه قوم خویشان
طی سوار بیی ولیت فرسی   طی مکشیا نو سود ابکسی
طی هومانی سوار بیی یکسر   طی رو برو هم سپاه و لشکر
تا آخر الامر هومان کلباد   سوار بیی به اسب براد [illegible]
دست دابکو پال روکردن بے جنگ   جه سپای ویشان بهون کرد [illegible]

صدای بی تا نا هویر زاد درحال

صدای بی تا نا هویر زاد درحال   تا کا ستاره شانا پرو بال
موذن وندش نام بے همتا ه   دست کرد بخواندن سورهٔ [illegible] اباه
خورشید پرنور عالم کرد روشن   بیدار بیی جه هم [illegible] جی دشمن
کلباد هومان دین کسی نمندن   سپاهان تمام بخش ور کندن
دیشان جه سپاه بے بیی نا امید   تا گا جه لاده گیو آما بدید
[illegible] رونیان بسختی و ستم   دست دابکو پال داماد رستم
کلباد پر زور یکضرب بے بقصت   شانا پری گیو سردار سرمست
گیو اسپر گیرا سرد اجون شیر   داشی نزوی اسپر کلباد بے بیر
نیاد اظهر پهلوان کیی *   روکرد حملهٔ شیر بعد مار و قیی
دست دابکو پال گرز نه هر مشن   اسپر دا زاشی کلباد پرفن
داشی نزوی اسپر ادیر بے باک   قبهٔ قلبی دشی یاوا به افلاک
جه شقهٔ طوق طاقهٔ اسپر   جه پرشنگهٔ گرز گیو کینه ور
کلباد سرنگون کفت نزوی زمین   کیشانشان کلباد بناله و حزین
بے بطوطیا تمام بے خسته   گیو ار درجم گردش دست بسته
روشی کرد بے هومان جون بر دمان   یاوا به او ترک چون دریای عمان
یکضرب بے برد رشانا پری او   نزانا [illegible] یام خوشو
بضرب شمشیر پیر آی گیو شیر   دنیا جه هومان کرد [illegible] تیر
جوار انگشت تمام فرق او جوان   [illegible] بهمدا ارد بای دمان
هون مالامال به تمامی رخت   رو کرد بفرار مرد ناشنفت
یکفرسخ لوا گیو هم بشونش   تا که وجای کرد او [illegible] نکونش
نیاد اینش آماده ویش   مهمیز دا سمند تهی کای [illegible]

یاوا به لشکر سپای ترکستان
گردشان تاراج گنج و جواهر
دیشان که کلباد مندن نه جاه

بخیمه صدرنگ شای زبردستان
تو گردن نوشتم چون سنگ باهر
بسحر و افسون ویشی کردن رتبا

سواران گیو در لحظه در دم
هریکی سری کرد به نیزه
ندور ترکو اطیمور چه حصار
دیشکه دروازهٔ قلا محکمی
آب نزدی خندق وینه دریای رود
وانشی ای نکشی دروازه واکر
مواجم سپاه بیک کفره کون

هریک یک سری بر نیشان نودم
رو نیان برآ بستر دوم
بو وخت بیوخت یلغار دایلغا
نکشتم الی سیر خاطرشی جمعی
چند تیر انداز ان به نغمه داود
ورنه بیزدان پادشای اکبر
خالبور بگیران قلای شای نودن

سمنی ناز شفقت وانشی ای دلیز
پیچ باکم نیمی تا خدا یا رن
تا خدا یارن منی ندارم باک
هرچی بیت میرو مکره تقصیر
ناکیان مندن منی نزوی قالب
سرو کیان منی فدای خسرون
ایسه معلومی بکرون صد یار
بزرق وزنجیر نجاه سختی
شکستم منی گنج شای توران زمین
طیمور نامه ارازنه ای خبر
دانشی سمنی ناز شد بو برانه
هار گیسوی تو بردم قاطر
بسوزدم به نفت تکشی خاکستر
ایسه درنگی ندار وچاره
ایدوات و لوا چون رعد بر جوشی
چطر رنگارنگ هوادان نه نا موشی
صف کیشانو دشت صحرای بجه
ساقیان جم بیی دانه پیاله
تا به نصف شو منو شان فرقی
جبه نیمه شود از واره پر زور
سمنی ناز فرما مشعل روشنی کنی
مشعلان تمام روشنی کردشان

ار صد سپات بو دینه بجرقیر
و بیت و شای توران سک چه کاره
بعز بیچون داننده لولاک
سرم تا برای شاه بی نظیر
سوای جرجیز و بکیم طالب
عزیز نازدار پای شای توون
شیره چه بندی کرفتار
خود مرخص جانکشی نه نکتی
دام بمواجب سپای خشمگین
وخت بی روح او بر بشو دبر
کاری بیت کردم نی دنیای فانی
بندم محکم چون بند جادار
دنیای جرن لیتان کردم سیاه تیر
جع بیوار دنی گرورت صد پاره
سپاه اطراح کرد در دم بی خاموش
تزانان تقدیر شای بیچون
طلب کرد در دم ساقیان می
شرانو بوران مست نفس دانه
مست ولا یعقل یک یک صف صف
یاوا لحصار چون شیطان دستور
آمانسپاه پر حیله و پر فنی
به برج بارهٔ قلا بردشان

تکش خان واتش سردار سنکینی / سپای ایرانی یا چینی و ماچینی
واتی سپهدار زواره ذالنی / برای تهمتنی صاحب کوپالنی
سالکه ایدارنی تکش خان بور / وات ای زواره نوه ذال جر
لواچوم پنت نزاکه را ستی / ای مرد پر زور بی کم و کاستی
طیمور پر زور بجای اطراغی / سپاهی بوینه تارو تلاغی
الحال میو بر شبیخون / ورنه برستش مبی سرنگون
صدکی وینه تو لقمه جربنی / ویت لفرزندان بیک جربنی
امشب کشت فارغ مست شرابی / صدای سمطوران ساز ربابی
وقت فرصت ملکره مدار / دخیلم دخیل نوه سام سوار
زواره ارزنی واته تکش خان / همت خواهی کرد دردم بی روان
طلب کرد وستی پر جه فرزندشی / سیران پر شور جرگ دل بندشی
واتش ای فرزندا مسود یجورن / دیده بدکاران تمام بی نورن
امسو چون سیران بنمائینی هنر / لواچو نوه تا روز محشر
بکری کاری بعون جبار / شهنامه ببو پری یادگار
بو تاکه طیمور نبی خبردار / قتل عام کری جه سپای خونخوار
وختی که طیمور هوریزا جه خواب / کردینی وعده مان جه بریه و بی آب
تکوشه کنار کردی بتعجیل / تاکه سپای او گرد بیان ذلیل

قتل و عام کران

قتل و عام کران ویشان جه سپاه / برانیی جوی تقدیر اله
کردن ای تدبیر سپای زواره / کردن به قسم سپاه یکباره
جه نیمه سود اویشان دا لشکر / بی ورستاخیز چون یوم المحشر
جه بریقه شمشیر سیران ایران / جه قاره کمان پر شور سیران
جه بکیر بکیر سپای زبردست / نه گرز و کوپال سیران نر دست
برقه قداره سپای بی نظیر / نه مرد و نه فیل نبمی جاه گیر
ده هزار سپای ترکستان / اورو کسیای جه زبردستان
بعطی خلایق طلایه لشکر / بیرو شان پری شیر نر
واتی ای طیمور بیدار بر نخواب / سوزیا جرگمان بوینه شتاب
بیدار بر نخواب هیچ کسی نمندن / سپاهان تمام جخی ور کندن
طیمور بیدار بی چون شیر هیجاه / واتشی ای یاران روتان بو سپاه
ساتی ورتر بیدارم کردی / ای نام و ننگی نبی آوردی
فرما شعلان روشن بکران / بقلب قوشن سپاه ببران
تاکه برانیی اینه کی کردن / تیره کی بو چون شیر مردن
شعلان تمام کردی بی روشن / ظاهر بی نیم حرکت جخی دشمن
نجار زواره فرزندان ویش / رد کردن بو جاه قرار داده ویشی
یک سوار او نمند نو ما و ا / گردلوان بو جاه شیران گمراه

شعلان تمام
یکسر بی خاموشی

مسعد غن تمام یکسر بی خاموشی
سپای توران دست دان بشمشیر
باب فرزندلیشی منمانا بلاک
فرزند بابوی ویلشی منمانا نکون
براد و برادر هیچ نامانکار
تا بوقت صبح سپای بی نظیر
خروس سحر چه خواب بی بیدار
ساکه ایدا ارنی طیمور نامدار
طیمور دیادلیشی سپاشی تمامن
هرکشی مندن زامدارن تمام
وپنجاه هزار مرداو شوکسیابی
ناگاه یکشخصی والشی ای طیمور
قواره دلیر اولاد دستان
ای قتل غارت زواره کردن
حتی فرزندان ده هزار
ساکه ایدا ارنی طیمور نامدار
زواره چو ایدیشی بیدا بی غبار
طیمور پر زور آماپی رزم

جو شیا سپاه بنعره خروش *
کردن قتل عام به بگیر بگیر
هر صدای گرز بی حربه چکاچاک
هون جاری بو جاه چون بحر جیحون
فغانلو آمان مردان خونخوار
کردن رستاخیز چون هزبر شیر
پری تماشای عرصه کارزار
رونیا پری زواره تخار
گرستان کردن دشمن بکامی
منالو زار زار چو رایام
زمین و زمان هو او زنیا بی *
دنت معلوم بود لیر زور *
اینیاو کردی به زبر دستان
کوی میدان چو دست شیرانی بر برد
ویلشی پنهان کردن پری کارزار
رونیا پری زواره تخار
والشی فرزندان برانی بی کار
قهر و قتنش به تعجیل وجز

من مسموم پری ترک هرزه کار
کردن قتل عام سپای خشم خون
ار آماپری هرچه براد ر *
ار آماپی من هرچه تان بهم *
مدران منظر شیران یکرنگ
قبول نمانا هرچه نزه شیر
کردن ای تدبیر هرشه شان بهم
ناگاه بیداپی سردار ننگی
پیداپی ناگاه طیمور پر زور
آمار و بروی برای تاج بخش
وات ای زواره نرآی پر افسوس
یا و نلت بجای زشت بدخصال
نیمی کار تان غیر چه حیله و فند
ساکه ایدا ارنی زواره پرزور
والشی ای ابله ترک بی کمال
گاهی بحیله گاهی رو تزویر
کردیم سپای تو تمام
روت و هند تمامی عالم

هرچه سپاشی بکردی قهار
روی ناموس کردن به بحر جیحون
من بسپای او مدرون آمر
کرون رستاخیز سپاشی بیکیدم
هر بوینه پلنگ تیز چنگ
ویشان سازنانی مکر و تدبیر
کیشان ساوصف هر برادر قسم
شیر روی نبرد اژدهای جنگی
دست دا بقبضه شمشیر و ساطور
سو نار بقر بماهی گرد نخشی
شرط بو بیکده کرو سرکوفی
پری شبخون بیرآی بدفعال
مخلوق خدا باوردی گرند
آماپری رزم قهرمان دستور
دنیا بحیله مبو بو تمام
گاه گاه شبخون گاهی رنجه رو
بازهم بتو فیوق حتی لاینام
یکمرد شیشی آمان و بخت طالع

طیمور ایرانی دست برد چه کمان | تیری گزیلی کرد بر اندرسی یان

دانه دره گیر خدنگ پر تاو
راست آما پری بازوی زواره
دکش دا الصدر سینه ش

تیرکیش بتند جوینه شهاد
دره چار آیین کرد پاره پاره
نکیا زو خاوان سینه ی پرکینه ی

زواره پرزور دست برد شمشیر
روی طیمور پر زور
سیف دانه اسپر زواره زور مست
ده قبه ی اسپر بضرب شمشیر
خطا کرد سیف آما پری سر
هون مالامال بی نفرق طیمو
نو طرف سپای ترکان خونخوار
چینی مرزبان روکردن در دم
خروشان بهم نیهر چه طرف
چکاچاک خیزا نهیر چه سپاه
بزن های بزن سپای چون زنگ
لوشه کفته بی لاش وبان لاش
لا و هون خیزا نشت هامون
ده چه هزار سپای مرزبان
کردن قتل عام نروی کارزار
دیش طیمور نر رزم زواره دالس
دا شوای سردار یانت بو خراب
مرزبان چینی زواره ی پرزور
چینی

52 کیسا نخلاف نخو برده حیف
کیسا بسر دا اسپر بود مشهور
بتاو تندی بتلخی و بز شت
ریزا بزمین بجربه دلیر
چوار انگشت بری فرق شیر نر
خروشان بهم پری رزم مشهور
رو کردن لیشان تجاره نامدار
داشان بسپاه چون افعی وارقم
داخل بی و هم بی گفتگو حرف
جه بریقه ی شمشیر شیران هیجا
مدا شان بهم چون ببر و پلنگ
اسپان راه نداشت بیما ناطلا
مردان سنگی شهون بی نگون
روبروی طیمور چه بیرو مان
یکی خبر برد پری نامدار
شهون مالامال تمام بی چالن
سپاه ی هیچ نمند خسته و دل کباب
ملب و جا چگی نازنان بجهوا

اریا وا بداد سپای ویت تمام   ورنه قتل میبو تمام خاص و عام

ساکه ایدا ز نی سردار سگی   رو نیا نی رزم چون شیر جنگی

رو کردش پی رزم هر دو برادر   زواره ایدی عزا آبه لشکر

دانه جگر بند زواره پر زور   قلب و جناحش تارنا بتور *

نو طرف تخار چنی مرزبان   رو تبروی طیمور هر دو ببر دمان

هر دو بیکبار رو کردن پی جنگ   داشان بطیمور کر بال و بنه سنگ

جه گیان عاجز بی سردار سست   زواره ناگاه سپاش را شکست

سپاه بشیو حال سار اکرت نز   هر تا بغروب مندگی صد نفر *

سپای ترکستان کرد سر نکون بی   نه او بدکاران صد نفر بر شی

طلل آسایش زندن بمصاف   مصری سو تانان کردن بخلاف

طیمور بشیو حال تمام بی خسته   هرگز ولیش ندی بو حالو خسته

جه یکصد هزار صد نفر غلام   منده بی و دست نره و ال سام

ده هزار نفر نه سپای ذابل   اورد کشیا بی مردان کامل

طیمور روا شیاران یکرزی دشور   نمیبو نین تا و نفخ صور

یادا یما نو قصاص نه ایام   رسوای میند جه لای خاص و عام

اگر که مندم نی دنیای جی بو   بکردم کاری بیو و تحریرو

شاه خورشید جو یا و اجای ویش   فارغ جی نه رنج سپای کینه کیش

او شو شوخ کمان طیمور پر زور   مدا بسر دا پی جه خشم شور

جنی صد نفر بدلهٔ خبار

چنی صد نفر بدله خبار *   داد ملکه جه دو چرخ کج رفتار نگشت

مشغول بی بزم نوشانی بادو   بلام بی مزه بی ساقی و ساده

نو طرف تخار چنی زدا ره   گرتی کناری برای رهگذاره

چنی مرزبان نشتی به دل شاد   هیچ نامان و ننگ دنیای بی بنیاد

گرتی بزمی هر سه شان بهم   تا بنصف شو اندک و کم کم

دمای می نوشان کندن رخت و بر   سر نیا بخواب تا واده اکبر

طلایه لشکر بر کردن و بر   راحت بین او شو تا و صبح سحر

به بی مدارا بداد و بیداد   شکسته قوشن هومان کلباد

تا شیی و خدمت شای افراسیاب   سپای شکسته بجرک کباب

واتی پادشاه تا ناصد تا ناه   داد پریشی دیوانمند توانا ناه

هومان کلباد نصحرای هامون   کرد بین اطراغ بی چیند و چون

جه نیمه شو دا بدیمان و چم   آما سپاهی چون رعد بستم *

داشان شبیخون سپای ستم کار   وینت کلاریز سر ریز الوار

تا و صبح سحر کردن قتل و عام   سپاه کش نمندای شای نیکنام

هومان کلباد سوار بین در دم   مدر اورا و ر گیو ارزد رخم

تا آخر الامر بنیج زخم کاری   نروی میدان دا او بین فراری

ساکه ایدشنفت شاه غضب خو   طلب کرد و پیران بوا و یلا ورد

واتش ای پیران تو بیر جنش   بوا جه بنه خاطرم ریش

عرض کرد پادشاه

عرض کرد پادشاه دنیا بو بکام
دسته دسته طلب سپاهی چون زنگ
دردم طلب کرد شاه افراسیاب
آنا شیردم در لحظه و در دم
دات ای شیردم مکر مدارا
یکصد هزار مرد سپاهی بخاری
هر تامیاوی بخشی سفید
شیردم تودم ایوارنی بکوشش
یکصد هزار مرد بخارا زمین
چی طرف ماصد بخاطر ملال
ذال دردم طلب کردی جهان بخشی
دیکھ بو فرزند نامدار
بیرچی ویت سپاهی فیل سوار
جهان بخشی شیر زننده دمان
طلب کرد وشتی سام برادر
بیرجانشینی نی ماوا ونی زیر
ایروا تو دردم سواری فیل
پنجاه هزار مرد هندستان زمین

طلب کرد ویشی سپاه خاص و عام
یکیانه بری دعوای شیر جنگ
شیردم شیر بتعجیل و تاب
سجده زمین برد چون شیر ادهم
بشوپی تلا چون سنگ خارا
پات تکول اسپ بزمین ناری
بکره بر باد طایفه جمشید
ساندا سپاهی ویشی چون بحر بر جوشی
دردم سواری بر جه خشم وکین
یاوا [illegible] یاونا بزال
داوکی ای فرزند نبیره تاج بخشی
مدار امکر تا سفید حصار
بشکنه بهم شیردم بقار
ساندا سپاهی ویشی چون دریای عمان
داوکی جانشینی به برای شیرو
هر تا که مشون بی حصنی سفید
سپاهی ویشی بهور کرت [illegible]
یلغار داد بخت بقطار بی تیز

دردم ماصدان بجرک کباب *
شاه افراسیاب طلب کرد هزبر
یکصد هزار مرد زننده بی باک
ایدارنی بکوشش هزبر پر تیش
رونیان دردم بی سفید حصار
دردم روان کرد سام نیکنام
شاه افراسیاب داوکی ای یکدست
سیصد هزار مرد مازندرانی
ساکه ایدارنی رستم یکدست *
کو بکشی شیر سپاهی ویشی تمام *
شاه افراسیاب طلب کرد خاقان
اودان در لحظه روان کرد بی جنگ
بلنکینه پوشی یکصد هزار مرد
لعل پوشی شیر چنی یاقوت پوشی
یکسر خاص و عام ساندان تمام
بر تعجیل در سپاهی زبردست
شاه ترکمان زور کرد بسپاهی [illegible]
هم فرنسیوه درچی نشتمنی

یاونا بشمع شاه افراسیاب
داوکی شاه دیوان نونیه ببر
بشوپی تلا چون زهر تریاک
یکصد هزار مرد دیوان بیدین
ذال زر دردم آگاه بی نکار
پنجاه هزار مرد سپاهی ویشی تمام
بشوپی تلاه بقار و بقصت
بیرچی ویت تو به تنها نی
ساندا سپاهی ویشی کردی زبردست
بنه و بار که او بردن سرانجام
پادشاه ماچین سپاهی ترکمان
هفتصد هزار مرد چون شیر بکر [illegible]
او هم رونیان بی عرصه نبرد
اوان رونیان چون دریای پرجوش
رونیا بری تلاه خاص و عام
بر زور گفت نه بیشی سپاه [illegible] دست
قراخان شیر دردم بی مدار
قطار و قطار طایفه بهمن

گرشیوزچی زناده خونخوار
بشاه زنگبار سپای کینه دار

هم فولاده وند سپای سنگوسے
یکسر خاصی عام جرگه معقولے

نهصد هزار مرد بوبنه جیحون
دردم روان کرد بے صحرای هامون

جه دمای اوان سپای دلیش یکسر
دالشکرای سیران ترجاه نشین بر

جس مشوم پری ادسفید حصار *
برانیبی نقدیر پادشای جبار

هفت خواهی کرد روان بے ورا ه *
نهصد هزار مرد زننده هیجاه

کرد جانشین شیران پر تمام *
سرحساب بوجه خاصی وجه عام

نے جا ذال زر طلب کردش طوس
فرمای سردار صاحب بوق کوس

سے هزار نفر دلیران کار *
سپردش بطوس شیر کار زار

سے هزار نفر سپرد بگودرز
مردان داوخوار چون کوه البرز

سے هزار نفر سپرد بفرهاد
کردیش زبردست چون کوره حداد

سے هزار نفر سپرد به بیژن
مردان یکرنگ صاحب حیله وفند

سے هزار نفر داش بنوش باد
شیران پرذات مردان آزاد

فرمای برزو فرزند نامدار
وبیت بشو دردم بے سفید حصار

جه دمای اوان شاه ببردار
یعنی بهرام شاه شیر کار زار

سپای ولیش دردم به تعجیل کر
هور گرت دلوا چون شهاب گو

هیچ کس نمنده دلیران کار
یکسر رونیان بے سفید حصار

بشین پس وخت طیمور پرزور
اوشوراحت بے پرچم خشم شور

ناگاه سحرزو
هوریزاو
وجاه

۵۵ ناگاه سحرزد هوریزاوجاه
بوشاسرتاپاه چون شیر هیجاه

چنی یکصد مرد سوار بین دردم
رونیا بے رزم زواره درزم

داستای زواره نوه ذال سام
آرودمن بعون حی لاینام

کاری کروم پیستای نبیره ذال
بواچونه وه تا بقرن سال

زواره ارنے دست دابکوبال
والشای طیمور کمروت بمرخال

کرد نهصد من برد وبالای سر *
طیمور نامدار اسپر داش نور

داش هاسپر دا زواره پرزور
بهاهونا هوبزلزله دشور

جه شقه اسپر طیمور صفدر
شرارهٔ آهر برآما وبر

رد کردش حمله زواره سرور
دست برد بے ترکش چون شیران دستور

کزین کرد تیری نوه نیک نژاد
دابزهره کیر بدادو بیداد

شصت کیشا و تیر بوبنه شهاد
اسپر دانزاش زواره بتاو.

جه تاره خدنگ جه شقه کمان
راست آما پری زواره جوان

جه اسپر ویرد پادابزهره
نیشتش دا بجرک یاکم یا فره

زواره نامدار جه بیت تیر
دنیا ندیدش بے وسیا قیر

ناگاه جه نامون کردی پیدا
آما سپاهی سرمست شیدا

یکصد درفش بے زوتنه سیاه
یعنی نشانه نهصد هزار بیراه

آما ونزدیک آشکارا بے
شیردم سپای شای نکارا بے

ناگاه یک گردش تراخه دے
آما سپاهی پنجاه درفش بے

یعنی نشانی

یعنی نشانهٔ پنجاه هزار مرد *
زواره آما و بیسواز او
باز هم پیدا بے کردی سهمناک
هر بربلاشای نره دیوان
باز هم نصحرا پیدا تے غبار
باز هم گردی تر نصحرای هامون
رستم یکدست سپای زبردست
باز هم گردی تر نصحرای هامون
دا ان نطیل رزم سپاهان تمام
سوار بے و اسپ و کرد نمیدان
بوری نمیدان معرکهٔ مردان
کاری کروم بیت نمیدان کار
ایدار چنے بکوشی جهان بخش شیر
آما نمیدان نوه ځه ذال سام
وا آلتی دای بزرگ ترک هرزه گو
هیچ نو نجی ماوادای وبیت نجم
جه کو دست برود دست اندازی بے
اسے هوینی معرکه مردان

جهان بخش شیر مرد روی نبرد
بردشی بخیمه بتعجیل و حو
آما سپاهی نصحرای سماک
داخل و خیمهٔ طیمور جوان
سام یل آما چون شیر خونخوار
آما سپاهی بوینهٔ مجیون
داخل بے وصف شیران نر مست
هور داشی نه اودم خیمهٔ لاله گون
طیمور نامدار چون شیر بیر آم
واست ای جهان بخش هندی ناتوان
بیو نو وچم رزم نبردان
تو نینی وچم هندستان دیار
لب دا ببلبدا وینهٔ زمهریر
دست دا بکوپال نوه نیکنام
توبهٔ نصوحی بدرم بیو
تجربهٔ کوپال سنگین و رستم
جنذی منذ الاون بچه نجاری بے
ندست هندی هیچ هنر کردان

۵۹

ایدر وارت وینهٔ شیر دست بکاو سر
طیمور ار درقلغان دا نور
داشی به اسپر دا حربهٔ شور و شر
برانشهٔ پرسنگ آهر به پراشی
قبهٔ اسپرشی ریزا و زمین
خریا و نابشان طیمور
دانه زره گیر مرد خشم خون
اسپر دا ازاشی جهان بخش شیر
نزک نشتی دا نصور سنشی
نوبت گفت برست پهلوان یل
حمله دا بری طیمور سرور
داشی به اسپر دا نوه پوریا
چوار صد و چهل پارچهٔ استخوان
سکستی هم اعضای قلب او
او هم یک تیری نروی خم تن
تیر برشے نه فیل تا پرشت نخا
هو ریزنخاک دست دا گوپال
باز هم تو طیمور دست بردبے ترک

برد و فرق سر بچه شیر نر *
ویشی بکرد پنهان زیر اسپر *
برانشهٔ آهر سار اکرت نور *
لرنا جهیت چرخ بے پرداشی
جه رزب بازوی شیر خشمگین
تیری گرین کرد چون شیران ستور
ملک جه شما ویشی کرد سرنگون
بغرآن برشے تیر بے نظیر
بکیا چند زو خاو سینهٔ پرکینش
دست دا بکوپال بے حرن دغل
اسپر دا نزاشی شیرزاده خونخوار
جم بیبنی نزدشی دلیران تمام
بر آما نجاه کرشی ناتوان
دست برد بے ترکشی تعطرهٔ برد
دادیسانے فیل سهمگین
جهان بخش شیر بچے تو چالا
خروسا بخشم نوهٔ ځم ذال
دا نیا هوی راست نیزه کموکشی

* بعد آن برشی تیرشی بی مدار
سام یل فیلی به تعجیل و تاب
سوار بیدی فیل شاه هندستان
لب دابلب دا اشت نه تخت فیل
کلاه خورد نفرق و ستشی نه زمین
قلنک دانه فیل بیر بیچه آمان
طیمور صفدرا اسیر کرد و پوشی
جیبه جبه گرگ تلخان سنگه
شیری نه طفلی وار دشی نه ورتر
دست بردی ترکشی بیر بیچه اندی
سرتاپای اعضای جهان بخش جبر
طیمور هم خسته نه روی کارزار
آفتاب شهول هر جرح پهلوان
طبل آسایشی خزانه لشکر
طلایه لشکر بر کردن و بر
برکشی رونیا بخیمه گلنار
سرتاپای اعضاشی غرق به خون
تمام بیچه حال نوه پور سام
یا واجالا ستیز غم مردن

نشت بسنگ خار تیز زهر آب دا
آوردشی بریشی بجگر کباب
دست دا بگوپال نبیره دستان
خرا صدای زیل دنگ زراز یل
موی فرقشی نه طرح اژدهای بر کین
دستشی دا بگرز چون بیر غران
داشی به اسب ... ره خروش
کفت ورّی زمین ... بیر جنگی
* مرزشی دانه دم اژدهای اژدر
... خواله مرد کینه کیشی
غرق خونا بی سرتاپای دلیر *
بی حد خسته بی باز هم دل افگار
سرکشان خسته و ناتوان
رونه نهد بیغ سپاهان یکسر
فارغ بیغ جه رزم سپاهی کینه ور
آما جهان بخش خسته و دل افگار
اعضای طلب او بین لاله گون
جسم بی ندورشی دلیران تمام
تمام بیچه حال دیده باز کردن

واتشی ای یاران و تیام تمامن *
ایدکه شنفتش یاران خاص عام
والی جهان بخش ای حرفه جیشی
نوظرف طیموریکی ار بی خسته *
تمام خسته بی طیمور نامدار *
نودم نیمه شو کم سه یار یار
دنگه تمامی سپای ایران
... کرد سپاه در لحظه و در دم
بین بیخون چون شیران دستور
یاران داشتان اختیار بیتون
کیاشان شمشیر شیران بیر آم
جه شعله شمشیر شیران دلیر *
اوشو قطره کینگ باشی بی
دیادی سپاه یکسر شیر
اوشو شبیخون بدان به سپاه
آما و بروی گوگشی دلیر
شنفتش بگوشی گوگشی دلیر
گریزادردم روشی کرد نه سارا
کفت نوون او تکان دا بکمین

آزادم دری زیام خامشی
پاره کرد شان نخشان تمام
بیچه بی دستور خاطرت ریشی
هرگیز ولیشی نری بوجان و خسته
ملکر یا پی ویشی نخسته و نکا
کوهکشی آما به سپای بیداد
تمام غافلن مازندرانی
واتشی ای یاران کردیتان ...
برباد بکران سپای سلحشور
بین به چهار سر سپای خشم خون
به تیغ و گوپال مردان نیکنام
شان به سپاه به بکر بکر
جنی از تلان دل خراشی بی
مردان دلیر ایران صفدر
قطرمه آما چون شیر هیجا
لیشی غرا به تنه شیر شیران گیر
گریزادردم چون شیران شیر
قطرمه ایددی به بی بدرا را
کوهکشی دردم جرو تا بقین

روکه پس وات ای قطرمه
ولیکن بذفعال زشت بد حال
تلنجی ان دانور قطرمه دلیر
چو شقه شمشیر چه تقه تلنجی ن
سرش بخنجر جیا کرد چه تن
بازهم رونیا وری شبیخون

کنانه پچ سیر چون سیر آمه
کاری کردوم پیت زشته نفعالیم
دانزوی اسپر نوه ذال دلیر
شکستش بهم ملعون په گمان
بستش بقربوسی بجله بغی
به قبطه شمشیر شیران کرد نگون

تصویر کشته شدن قطرمه بدست گوکشی

نعره از جانب خیزاو له
چه داو یلاو دنک فریاد و آمان
یکی خبر برد که هر بر سیر
تو دیم سعول بزم بادنے

بغوغاو خروشی رزم زلزله
فغان زوری بیران دمان
وقتی سای دیوال بور دگر دلیر
بهمره در شور ساقی و سادنے

مجلس بزمی عیش نشاطنی
نهی داد بهی بیداد فریاد و نانا
ساکه اید شنفت ملعون بیدینی
وانگ وای یکدست سوار جرباتو
اید شنفت بگوش یکدست پرکین
شیردم شیر زننده دبان

سرداران صف صف یکایک تمام
یلان خونخوار ترکستان زمین
چینی و کشانی مازندرانی
لو ظرف گو یکسی چهل هزار نفر *
زانشان سپای هزبر لعین
سپای گو یکسی و یشان گرد نهان
سپای هزبری چینی و کشانا
کیشانشان شمشیر سپای زبردست
مکردن نبرد بهم چینی و یشان
سپای کشانی قتل مکران چینی
سپای هزبری و نهانی
زلزله درشور سپای شیردم

بیدار بر جه خواب دنیا ظلمانی
سپاه برباد دهن توانا
هور یزانجاه برای بیقرین
بزانکه کین یانب بوخراو
هور یزانجاه بیرآی دل حزین
دردم اسباب جوش پوشادران
سوار بین دردم یکسر خاص عام
شیران و بیران بلغار دما چینی
روکردن په جنگ شیر یون دریا
قتل وعامش کرد زننده نعره
آمان په نبرد اژدهای بی درنگ
بزانان تقدیر حق لا مکان
داخل بین و بهم مازندرانی
مداشان بهم بغار و بغضب
قتل وعام کر اجه توموخون دان
جهیون او ان زمین په رنگین
تمامی کشتی مازندرانی
واویلای شیون یاران بهم جم

سخنی دتعجیل شے ولای یکدست　　عرض کردش ونه سردار سرمست
اینه سپاهان دیستان کرد تمام　　قتلشان بکرد سپاهی خاص عام
هیچ سپاهی غیره نیں جه میدان　　بفرما مشعل روشن کن بسیمان
سزاناشی یکدست زبان او مرد　　قبطهٔ قداره شانا نچے سنبر د
داش نفرق سرمرد بے تا وان　　کردش [illegible] سزاناشی زوان
اوشو تا بصبح زالهٔ شینی بے　　ملک جه ملک مات غمگین بے
مریخ وناهید زهره نه فلک　　عاجز نیں جه رزم تمامی ملک
جه هی سی هی دستهٔ عاد یان　　زوی رزمدا شیران ژیان
تا روشن بے صفیدهٔ سحر　　موءذن وانا شی الله واکبر*
صبح بے آشکار طاهر بے تمام　　دیشان تماشی سپاهی خاص عام
اوشو هم ویشان جه سپاهی ویشان　　کردن قتل عام جه قوم و خویشان
یا بے برادر یکسر بلاکش　　زوی رزمدا غلطان خاکش
هر صد هزار مرد اور و بے کشته　　زمین هم بیے جه کشته و پشته
کو هس شیر کردشی ای کاره　　هودا خیمهٔ ویش بجای کناره*
*سپاهی ایرانی کرد زاری و شینی　　پیری جهان بخش بے مات و غمگینی
*هزبر بلاشای نره دیوان　　فرمادان نشاز رزم عمر یوان
*نه چهار طرف زنیا طبل کوس　　زمین و زمان بے وا آبنوس
*خیزا طبل رزم سپاهان تمام　　خروشان مردان یکسر خاص عام

جه سفید مهره جه
صدای ناقوس

٥٩

جه سفید مهره جه صدای ناقوس　　جهل بار سنجان کرد بوق کوس
غبرا تا سما آما نخروشی　　ملک جه ملک گرتی جرکو جوشی
سپاهی ترکستان هر چوار سردار　　روکردن بے طیب سپاهی ایران
سپاهی ایرانی کرد دل حزین بے　　پیری جهان بخش دیده نمیں بے
سه سردار رزم جه ایران زمین　　زوارهٔ تخار مرزبان کین
سام دایم نذور روشه برادر　　یکریا پریشی بدیدهٔ تر اسر
هر طیب هی علاحده بے　　کوهس دایم هر نخنده بے
هزبر بلا آما نهیدان　　چون کوه البرز ببر بے آمان
سپاهی ویشی بکرد دردم و پیش جنگ　　غرا ونیهٔ ابر بونیهٔ پلنگ
ناگاه پیدا بے یگرد غبار*　　آما سپاهی ویند سهورتا
سما نادیار جه گرد سنگے*　　سپاهی ترکستان ارد روزنگے
ده سردار سخت تورانی زمین　　داخل بیں وصف هزبر پرکین
سما بے نکون غبرا پرتن تم　　یک گردی هی سهوریزا دردم
لعل پوش لا آجنی یاقوت و گوش　　سنور داشان خیمهٔ دیبای اطلس و گوش
بازهم کردی سخت سهوریزا در حال　　لا آسیاهی بے جنگ جدال
سه صد درفش بے نشانهٔ سپاه　　سه صد هزار مرد شیران بیجاه
صدای بوق کوسی سطور چل تار　　دنگ باله بازنا قوس زنج دار
سا راو سر زمین گشت کرد بو [illegible]　　جه غوغا و خروش اسلحه و جوش

سای افراسیا
ب

شای افراسیاب ببر بی اندیشی
هزبر بلا سرداران کینی
گرد کفتی نه خاک شای افراسیاب
ببین آماده تمامی بهم *
قرارداد کردشی سپاه به یکبار
یک برج دا بدست هزبر لعینی
شروع کردشی به سردارشان
یک برج دا بدست طیمور تیزرو
بکر آماده سپای چوار برج
سپای ایرانی خروشان دی کینی
کوه کشی شیر جنی یاقوت پوش
زواره تخار مرزبان سام
جهان بخش شیر هوریز انجی
دانه طبل رزم سپاه بیکبار
تکش خان شیر جنی سمن ناز
سمن ناز رو کرد بی برج هزبر
بعون یزدان پادشای بیچون
هزبر بلا و آتش صد صدق

سپاهی خصم خون یکسر کینه کیشی
کرد شین ویشوار شای دارا کینی
فرمای یاران بتعجیل و تاب
بشین بی قلاه کل نجا طرجم
بیان و چار قسم بی سفید حصار
نه برجی هنی خاقان ما چین
هم ویشی بی برجی شاه سرکشان
رستم یکدست جنشی بود ستو
واشان بنا قوس رونیاه بی برج
پلنگینه پوشی چون شیر غرین
خیزنا نجاه شاه لعل پوشی
کیو کودرزی طایفه نیکنام
غرست دا بوشی مرد کینه خواه
شای افراسیاب رو کرد بی حصار
غلامان تمام یکسر تیرانداز
واتش ای عادی ملعون کافر
برانه چند مرد مبوسر تکون
به تندی و تیزی یاوا بخندق

چارچاک دامان
زره دانقد

چارچاک دامان زره دانقد
ویشی کناره ویشی سپاه و شت ویشت
سمن ناز دست بردوری ترکشدان
هوادا پری هزبر بیتر زو ز
بقرآن برشی تیر سمن ناز *
نوک نیشی زشت سینه اژدر
سپای عادیان ایدکه دین و حم *
چند هزار کمند و ستی بی هزبر
نه طرف سپای شای افراسیاب
شای افراسیاب بی برج خسرو
فرما غلامان ای تیر اندازان
غلامان وزدم دان به نقاره
بغضب و کینی به تندی رستم
تیرتانی پادا یاوا بقلاه
کرزی دانه برج بارونه حصار
خسرو نامدار دست برد بی کمان
دانه زهره گیر خدنگ زرنگار
اسیر کردشی لت خدنگ سرزلق

90 رو کرد بی [illegible] حیله و جهد
کرز خودمن بکرتشی بدست
تیری کرزین کرد به اندک زمان
اسیر دا نراشی بزلزله و شور
نه زره قلا نمونا ندا ز
کفت زوی خندق ملعون کافر
پرشی آوردن کل بنجا طرجم
نذی خندق آوردن و بر
رو کردن بی برج به تعجیل و تاب
پادشای محبوس یانی شاه نو
سنج دلبور یانا قوسی بنوازان
شای افراسیاب کردشی بیداد
چون برق لامع بو نیه ارقم
دستها بجمله کرز بی مو دا
رخنه کردنه برج مرد کارزار
تیری دانه قوس با نوک زمان
اسیر دا نراشی شاه تور دیار
شای افراسیاب و ستشی بخندق

سپای تر
کشان

سپاهی ترکمان یرشی آوردن
برجی نی تکش خان شیر *
غلامان یکسر به تیراندازی
برج ندا بدست طیمور نامدار
بضرب خدنگ ده هزار نفر *
سمن ناز بکشت پنج هزار عادی
جبی ترف سپاهی مردان ایران
آلارو یری سپاهی زبردست
داخل بین وهم دو سپاهی خونخوار
سپاهی ترکستان بی حد و حساب
قدغن کردی بهر بر شیر
اوبشو یری برج سمن ناز
هر بر بلا رونیا بی جنگ
برناف ویسی دا چونه آذر کشف
کرنی دانه برج قلعهٔ سمن ناز
گرز دو میخ برنده و بالای سر
گرزنا تمام بارونهٔ حصار
بارونیهٔ حصار گرزنا یکبار

بعد مشقت اوبرآوردن *
اوچنی طیمور زننده دلیر
بحیله و به مکر رای چاره سازی
عاجز بین تمام یکسر خوارزار
وستی نه خندق کمندهٔ آب در
دان به نقاره بزم دامادی
جوشیان بهم شیر الوبوران
میمنه پنج ورد میسره شکست
سرونیهٔ خزان مرزا بوار
روآوردولیس شای فراسیاب
تگیلوولیس ملعون بی پیر *
ویشی آلا ویس جادوی حیله باز
لا آیری جنگ بونیهٔ پلنگ
یا وا وبای برج بیاجی به ادسبب
بارونهٔ حصار برتی چون مقراض
داشی بردی حصار چون شیر اژدر
رخنه کرده برج هرد کارزار
ده نفر غلام آوردی لبوار

سمن ناز
چون دیلی
حربه

سمن ناز چون دیلی حربهٔ اوهربر
بدیدهٔ پراشک نالا بمعبود
یارب بحاجت کعبهٔ معظم
یارب بحاجت صغیر و کبیر
یارب بحاجت روضهٔ رسولت
یارب بحاجت سید سادات
یارب بحاجت چوار یارانت
یارب بحاجت غازیان پاک
یارب بحاجت فاطمهٔ زهرا
یارب بحاجت فرزندهای رسول
برسی بفریاد کمینهٔ کمتر
برسی بفریاد خسرو بی کس
بیاده بداد بیکسان نا نا
بیاوه بداد جرگهٔ تیرانداز
اوندو دعا کرد پریزای پری
رومالا نی خاک هر تا که تا وا
جه تنخوای اسیری بهون ئیسی نذریک
دعاشی بی قبول نذرگای سبحان
ناگاه غبار اگردی بی پیدا
پیدا بی درفشی تردی گرد تار
یک نوجوانی چون ببر خونخوار

٩١ نالی بمعبود خدای کرم کر
والتی یا خدای واجب الوجود
یارب بحاجت رسول اکرم
یارب بحاجت روضهٔ بی نظر
بدعای رسول دایم قبولت
یا نبی محمد صلی الله علیه وسلم صد هزار صلوات
بماهو خورشید گرد ستارانت
با آهو نالهٔ اسیران خاک
با آهو نالهٔ حیدر کرار
حسن و حسین شهید مقتول
به محمدت شافع محشر
تکش خان بیحال نذار و نفس
ارندی قوت نین توانا
سوای درگای ترکس نین نیاز
نذرگای یزدان دانای داور
نالی گرنشی یکرحن یاوا
دیدهٔ اشکبار مقار میدش
یاوا بفریاشی حی لامکان
لا آسپاهی سرمست و شیدا
هزارشی سردار هم عالی مقدار
تن کوه البرز اژدهای آثار

کله دیو سفید

حمله دیو سفید بیابان نفر ق — بور بیانسی و یار بی موفق
چون یاوا نزدیک شد بریکوار — نعره سر دپبکا چون ابر بهار
جه صدای نعره شده هزار ملعون — نزد خندق تمام بی نگرن
بحمله اول و یسی دا لشکر — بقبطه شمشیر چون شیر خونخوار
پنج هزار نفر کشتش زوی رزم — بحمله دوم به تعجیل و حزم
شکست سه هزار جه عادی سپاه — بحمله سیم کرد بطوطیاه *
وشتش زلزله نهید ان کا ر — و الش ای یاران تورانی
بمواجوم بیستان بزانش بکار — لیتان معلوم بو سپاهی توران
بشناسش بنده بنا موش ان — بر بهمزننده سپای سرکشان
کشنده ارجور طلسم شداد — بر بهمزننده طلسم غداد
بزانی نام نبیره سهراب — برزوی شیر از در برجه خشم
ناگاه بفرمان پادشای بیجون — عباری آماهم نزدی نامون
صد هزار سوار زننده دمان — کرد تیر داران شیران عز
چطر شاهی بی نفرق سرش — دلیران داوار در پیکر شی
سوار بی بیا چون شیر هیجا — قرار نگرفت زمین شش
نعره نبرد کیش بی گران — لرزا جه نعره سیمرغ نکوی نان

رم کرد و شبیات نوشت نامون — ببران و شیران کردی سرنگون
جه صدای نبرد نعره شیر نر — لرزا کهکشان تمامی کمر
ویسی بدا قلب سپای بی شمار — بقبطه شمشیر چون شیر نکوار
پنج هزار نفر کشتش نزدی رزم — بحمله دوم به تعجیل و جزم
ویسی بدا قلب سپای ستم کار — در رید و بر ید دیو بخوار
شکست و بهبت بکرز و کمند — یلان گریزان جه ضرب گرز ند
یکقب و جرقلب بضرب شمشیر — سه قلب سپاه شکستش دلیر
تا پاو ا بنزد بزب لعین — دست دا بکو بال چون شیر غرین
هزبر بلا اسیر کرد رو لوش — دا لش به اسپردا بهرام زرلوش

چه شقه خر بنوه نیک نهاد — خزانه کیا فی انعاف خریاد
یک شاخ هزبر شکست به گوپال — اعطای تکلب او کردش به خر خال

پرسش آوردن سپاهی نزبری
داخل بین وهم دریای جیحون
تو طرف برندو چنی ایرانے
کوهکش نامدار چنی پلنگ پوشی
آوردن دبس تورانے ماچین
ملایکه بدمات جه هفتم سماه
دای قیامت اورو بیا تے
طبیب طبیب تورانی آوردن دبس
شای افراسیاب روکرد بدماه
فرمای یاران چون هوای کار
برانیش گر جرن پادشای بے باک
زبر بلا شاه بحادیا نه
شای افراسیاب نزبردی وحشم
شادیش بطال بے جه خشم خروش
بریزاند بیره اشک ندامت
سپام دا و بادهی فرادهی یانا
فرمایاند طبل آسایش دردم
سپای ایرانے هم طبل گزاف

جو طرف کا سپای [illegible]
عادی جه خندق مکردن کردن
داشان بسپای جرکه کیانے
جهان بخش سام برلزلو جوش
سر چون کلاریز ایراو زمین
ماهی بزوی آب دست کرد بنباه
هیچ کس ندین رزم سپاهی عراقے
نزور ملا شاه شهد کس
طلب کرد و بیسی شیران گمراه
ورکین بدما عرصه کارزار
چند جه سرهنکان مکر و هلاک
بخسته وشیوسته شاخش شکیان
جه اندوه حسرت هیچ ورد چون ماتم
دنیا اندیرش پرده تار پوش
هوات رو سیام تاروی قیامت
بے رزم جه آل نیش [illegible] نا
کو بان در لحظه کوس ونای و خم
قداره شمشیر کردن بخلاف

۵۳

جیبا بین جه هم سپاهان یکبار
نشتن نه خیمه سپاهان تمام
طلایه لشکر گیتی عشس
سپای بهرام شاه فارغ بین یکسر
دانشاز و جنگ بے بزم باده
باقے سپاهان دانه بزمی *
سمن نازدل شاد فارغ بے جه غم
خسرو خوش دماغ دانه بزم می
هوات ای یزدان پادشای حقی
بدرم نجات بیوم رستگار
نجات ور نیم بستانوم قصاص
باجد سیحون پادشای کریم
ایرو الو خسرو به آه و زاری
گوهر ریزان کر جه عین پرنور
خاک گردش و سر به اشر خسته
نرای بانادرسی زاری و شین
مستجاب بی دعا نذرگاه
قصاص پابوت میاودی
بین رستگار نه دست دشمن

فارغ بین جه رزم عرصه کارزار
هیچ بین و تنگ گشته عاصی عام
برکردن و بیره خاطش جه کس
خیمه زرنکار هور وا شانو در
مجلس پر بساط هم ساقی باده
نوشاشان باده شاه خسرو کے
گشت غم و اندوه جه روشل بین کم
شکر یزدان کرد پیاپے بے
فریاد رس تونے واحد مطلق
ضرر نو بنوم نه سفید حصار
هون بابوی وهم سر برین نطاس
یزدان بے باک الرحمن الرحیم
رو کرد چو بارگه برز دیاری
سجده ادب دا به شیرین شور *
کافر بزولش بابابو جمه
پناه بر بذات جهان آفرین
سر هور دا و نجاک شای حشمت پناه
شای افراسیاب طوری شکست
شادی و نشاط مستی بعوش

وطلا

نمبر جون
سید بہا الدین
سید بہا الدین

ندا چون شنفت خسرو سالار
درود بیحد دات جه کرد کار
طلب کرد دروم دالیش سمن ناز
داشی ای دایه بدر مز کا نے
خوش حال سم تمام جه ندای جبار
بکوبن تمام کوس و نقاره
بفرموده سمن ناز دردم
سنج بکبر که هم سفید * مهره
شای افراسیاب ایدشنفت بکوس
فرماداب طبل کوس حربه جنک
باتے سپاهان طبل پادشاهان
اوشونه هیبت ناله کرت سیاسی *
ببران فرار بیں شیران بیں هلاک
زاله زالدار صاف بهی ہے آب
سرا مگند بے شاه کینه جوه
بزبر بلا دیس حالات شاه
عرض کرت پادشام دیت مدر بغم
بکروم کاری منے ہے ایرا نے

بکر یزدان کرد بیحد و شمار
زخ مالا نخاک نبردکای جبار
سنے وسوار سی خسرو با اعزاز
ندای لگا او جه سنیا نے
بفرما برف نه طبل خونخوار
جرک دشمنان بو پاره پاره
دانه طبل رزم سپاه خاطر جم
جرک دشمنان کو قیات بره
جه قهر و غضب ساتے جه خاموش
چار تاره و طبل تار نغمه خوش آهنگ
دان نه طبل رزم حشمت پناهان
کرے بہی حر کوس ملک جه سماه
لاله طیران بے اوشونه افلاک
مات غمکین بے شای افراسیاب
دو مکر جه دست حیران بے جه
جو زیرا نجاه ملعون بدخواه
سحر منے ہے پشت گشت بستم
کروم سرنکون شاه کیا نے

سر ببرم جه تن خسرو بی باک
برآروم و بر شیده * نامدار
بر زوی سنگ صفت سکری بچے جیاه
کو کهی لعین نبیره ضحاک
حرنقا بدار ان یاقوت لعل پوش
بکر کم بر باد سپای زبردست
اسوبت بنج بدانش فرصت
شاه کینه جو خوشحال بے تمام
فرمایا ساقے بد بندای شوخ شنگ
نوشا پیا بے باده لاله کون
دمای نوشانوش سرنیان بخواب
ناکاه ستاره صبح سحر خیزا
سپای زنگ رئیب جبشی سیاه
سپای جبشی شای والا مکان
منو ذن وندش نام بے بهماه
شاه خورشید خو کوشه کرو اگر
سپای جبشون رنک پروان چالاک

بکروم خاپور قلاه بشتاب
آوره کروم شاه تیر دار
کروم دربدر جه سر بو جیاه
سرش باوروم بحلقه فتراک
جهان بخش یل جنی پلنگ پوش
قتل عام کروم بصد تار و قصت
ماوروم بدست بے مزد و منت
باور کرد بجرف ستیاره نغام
آوردن پریش باده لاله رنک
هیچ بنی و تنک دنیای دهر گردن
فارغ بین بیدنک بیخوف خطاب
سر آوردہ بر بے قتل و غزا
کریز ادردم روش کرد بر ماه
رتم کردش دردم نری آسمان
وندش سر السوره پل اناه
پری تماشای عرصه کای خطر
پورشان نه صلاح شیران دیاب

ایرانو توران سواربی دردم — بزانان کیانه کیخسرو کرم
گرشای نگبت مبو شو هتن — که نزوی میدان مبو چی کفن
که مبو بری نزلزله دشور — یانه کامین کس مدرو خاپور
که مبو گون نزرزم میدان — که مبو بشاه نه تخت کیان
ناگاه بیداپی هزبر پرزور — رو کرد نه میدان قهرمان دستور
رونیا پری قلعهٔ شاه نو — جم بی نبرد رش عادیان کو
شای افراسیاب هزبر هزار — دسته دسته طیب قرار دا انگا
کردش به سکی طیب شاه غضب — یازده طیب پری قلعهٔ شاه نو
یکی بهرام بی شاه تبردار — یکی لکی توس مرد کارزار
یازده طیب جیا کردش هزار — یکی کوهی شیران پوران
یکی جهان بخش نوهٔ پورسام — یکی پری سام نوهٔ نیک نام
یکی چی یاقوت اژدهای بجب — یکی هم پری شاه لعل پوش
یکی پری گیو داماد رستم — یکی پری طوس شاه کشم
یکی بی بیژن چنی نخاره — یکی فرهاد چنی زواره
سه طیب پر زور چی برزوی جوان — یازده طیب دگرد پی شاه ایران
دسته دسته طیب قرار دادش کرد — یازده طیب پی خندق آورد
هزبر بلا طعون بی دین — دست دا اساطور اژدهای کین

٥٥

چار چاک زره دا نزوی کمر	چون مرغ پروا کرد خندق او بر
دست دا اساطور دا نزوی قلا	به تندی و هیبت هزبر بلاه

چند خاک و خاشاک آورد چی بوار	خسرو خروش دا دست پی تیر دار

نشانه کمان خدنگ و ترکش
غلامان در دم ده هزار نفر
سمن نارنج بی تیر مکردند کار
باقی سپاهان و داخل بین و هم
تیغ و نفیر و صور کاو دیار
شعله شفقه شمشیر و تبر
چه بر سکه گرز مردان نبرد
سما چه نگون خورشید نادیار
زمین بی وحشت نظرب شیران
شاه تیردار هور کنند طیب و شی
بحریه پر زور شکستند بهم
برزوی شیر اژدر دانه رشه صف *
چه برقه شمشیر بوده پوز ذال
گاهی بکشد چون شیر خونخوار
گاهی هم بضرب نهصد بن بسنگ
گاهی بکشتی بضرب سنان
گه بداشی بسر مردان ماچین
شکستی به طیب زننده دمان

کرد تش حواله هژبر چه دین
دان نه باله بان ملعون کافر
نبی کار کر بدیو خونخوار
طیبان خروش کرد بجا طرح
ملک چه سما دست کرد بهاوا
نقه اسیران هم ببر و هژبر
سراسیمه پرشنگ کرد چیران زرد
زمین بی وحشت بکر چرخ غبار
ایران بی بربا دلو دان بی ویران
نهضت نزلیان شیر بی اندیشی
کردن قتل عام اژدهای ارقم
تا ز نا یکسر صفا صف صف صف
نزوی رزم دا بحریه و کوپال
تکول فرس موستش بوار
گاهی بشمشیر هون کرد لاله رنگ
گاهی رو کمر دی سپاهی شنگان
چه هون اوان زمین بی رنگین
مجوشا بجوش چون دریای عمان

باقی سرداران داخل بین و هم
مردان ایران سرداران جنگ
داو دیلای وی روی جوانان خاص
دنگ هی تان ایران توران
ناگاه بدبختی شاه ترکستان
قتل و عام کریا نزوی رزمگاه
برزوی شیر دل یادا بجار
کوپال صد من برد و بالای سر
دامن بیا اسیر داهر دلاور
باز چاب بکرد گرز سهمگین *
یکسان هژبر چه هم کرد جبان
طرب گرمین کرزش کرد نکار
بصد و شصت رک ملعون بی دین
بر آمانجا بطرب خونخوار
برزوی پهلوان دست بردی شمشیر
ناگاه عادیان صد هزار نفر *
هژبر بلا بر بردن و بر
چکاچک خزانه شور شیران
بگر ابگر ندست نامون

سمانا بدید چنی کرد و ستم
چنی تورانا چون شیر و پلنگ
شعله شمشیران قداره الماس
فریاد و افغان نیزه جان ستان
یازده طیب شکست ورود دوران
گریزان شکست مردان هیجا
یادا بنزد یک هژبر خونخوار
اسیر دانزاشی مرحد هژبر
یکیج نه جادوشی بر آورد و بر
یاوا به یک شان ملعون بی دین
بحربه پر زور کرد بطو طیاه
هژبر بلا نه فیل کفت بوار
چوار صد و چهل اعطای او ترکین
چه درون کیشان هزار
رونیا پری هژبر بی بیشر
بر تی آوردنا بی هژبر نیزه
داخل بین بهم سپاهی کینه ور
نظرب بازوی مردان ایران
هون بزوی میدان سر کردی حصین

بزن های بزن دیران بور — یوق قداره میاوا بهور
ماهی به عملی بقر کردش خم — سما نا بدید جنی کرجم
بعظی سپاهان فرا بین فرار — نکوه نامون نکردن قرار
شاه کیخسرو دیسان به خوشحال — آفرین والتس به اولاد زال
سمن نارمو ات صد بارک الله — آفرین برزو هزار ماشاالله
تکی خان نکرد شکرانه داور — بلطف کریم به یار و یاور
جی طرف برزو نامدار پرزور — جی بهرام شاه نعرصه پرشور
جهان بخش جنی شیر دم نر زم — رستم یکدست به تعجیل و جزم
کردگی ملاخی ملعون بیراه — دانیا هوی راست بهرام هیجاه
یکشان بهرام کرد لطو طیاه — بضرب یک سنک ملعون بیراه
دنیا ندیدشی جه وسیاه پوشی — خروشا بجوشی بهرام زره پوشی
دست هور کرت دردم نرزم پرشور — رونیا پری یکدست بر نور
کمند جنین جنین کرد هوا دا پی او — کریزا یکدست جون شهاب شو
بهرام زره پوشی کنا نشو نشی — تا که نجای کرد نکو نش
طیمور نیله دی او کرد پی زره پوش — کرزی دا نفرق بهرام پرجوش
کفت نه یال و بال شاه تبردار — شیر طفلی نوش مزه دا نار
رو هور کیلنا نرزم طیمور — یکدست آماوه پری رزم شور
دانه قلما سنگی کران بار — او هم دانه بال شاه تبردار
برزوی شیر اژدر اید که دی خم — وسیحیا هیچ ورد جو هیچ ار قم

بها

57

آنا میدان شیر کارزار ✱ — یارا لطیمور بر جه خشم تار
والتس ای طیمور مرشرمت نین — که نزوی ایام ای کارد بین
هرکس پهلوان بحیله و بفند — به تنیا مردی یاوران کنز ند
الیس لعون جی جهاندار — کاری بیت کردوم نعرصه پیکار
بجربه گوپال نهصد منی کرز — بکوم بلا شت جون کوه البرز
جه تیخوای قصاص شاه تبردار — بشکنوم بهم جون طوطیا وار
طیمور نامدار دست برد پی کمان — دانه زه کر تیری زرنشان
جه قهر غضب تا تاو پر زور — به برج جاجی خیزا نشر شور
اسیر دا نراشی برزوی نامدار — دا نرزی اسیر شیرزاده خونخوار
بغران برشی تیر شی نه اسپر — جاگرت نه اسپر برزوی شیر اژدر
جه زره و بیرد خدنک کل رتر — نیشتش دا بجرک سمه شیر نر
دنیا نه دیدش پرده تار پوشا — دست دا بکوپال جون شیر خروشا
والتس ای نامرد زشت بدخصال — الیه هوتی ضرب پر جنکال
کروت بخاشتخاش و منه طوطیا — لرزنی و جسم افراسیاب شاه
اسیر دا نراشی دیرنا ار — دا سی به اسپر دا برزوی پیکار
سیصد و شصت رک یوخ کمان طیمو — چارصد و چل اعظای او پر زور
بر تمام بجاه کرد اعظای بدن — جه ضرب پرزور کرز نهصد من
شیری جه طفلی وردش جه پستان — مزش دا نرم و بان دندان
ویدشی پرده تار سیاهی پوشا — دوران به پوش بیدش بیو بیا
اسپش شی نخاک با حلقه گوش — نه اسپر خیزا صدا جون جرس

ب بین نه ... ای ... خود ... ککار

برزوی نامدار تهان دا ابه آ
طمور نامدار دیر بے باک
دست دا بکوپال پری رزم شو
امجار نو بمی بکروت بد
اسپ دا انرابی بنیزهٔ سهراب
داشن ہا اسپ دا دیر بے باک
تا تنگ زشت لخاک فرس بے زبون
واتی ای یزدان بنای بلندهای
لمهد ایم کرنے دیتای بے لو
ایدوات تکاندا بر آمای خاک
شفت حلقهٔ کمند شانا بے طمور
دستی [illegible] ہر ھر کمندان
اوند قوت دان بکمند کین
بریا کمندان ھر شیر جنگے
اوند بقبض شمشیر ششی پر
مدعا حاصل نبی ھر شمشیر *
حمله دان پری نیزهٔ جان ستانی
ہیچ حاصل نبی بہ تیغ و سنانی
بریا کمر بند تنگ نایو بال
بہ کیسته بازی ھر کوه البرز

نمدر ادردم چون آذر گشسپ
مهمیز دا فرس بر آما لخاک
دانی ای برزو نامدار پر زور
بوا چونوه تا هزار و اندر
و تعجیل پر شور و شتاب
چون میخ محکم اسپس شی لخاک
نالہ بہبود کرد انای کردون
برزویت بیو بہ پیکے دال
برزویت بیو تو بہ شاه لوند ک
دست برد بے کمند شست حلقهٔ قرا
او ہم کمندشی شانا بو دستور
زور آوری زور ہر ھر پر فندان
نکول اسپان نامان و زملین
حمله دان پری سیف فرنگے
دان بہ اعظای ہم ھر بر خونخوار
شکیا ہر ھر سیف شیران دلیر
[illegible] دان وہم عاجز بہی جه کیان
اوند دان ہم ھر بر دہ ان
سیا بہی جه اسپ شیران قتال
بقوت زور ہم با ہوی پنج جرز

اورو تا ایوار بکیسته بازی
طبل آسایش خزانه سپاه
ہر کسی رونیان بسیای ویشان
رونیا ہر یک پری خیمهٔ ویش
شاه تبر دار بے حد بے خسته *
باقے سرداران خیلی و خسته *
برزوی شیر شکار بفتح و دل شاد
بعضی کرد اعظاشی بے بطو طیاه
بعضی کرد فرار روشی بے نکریز
بعضی سر کون بزخم شمشیر
بعضی نال بال شکستی در حال
بوسه قرار دہن پادشای سرین
کار و بار ارشی ایدن ای سینج
القصه تمام ایرانو توران
جدا علاجی دان نہ بزم می
بشنوی بگوشی دستان شیرین
مفهوم بے جلای صاحب کمالان

۵۸
نبی جه لاشان ہیچ حیله سازی
جیا بی جه ہم شیران ہیجاه
بعضی خاطر شاد بعضی پریشان
فارغ بہی جه رزم بدله پر ازشی
ہرگز ویشی نبی بوحال و جسته
بعضی سپای توراو روشکسته
شی ہے ھرکای ویشی بدلہ پر شاد
بعضی چه نیا لخاک سیاه
بعضی بہ کوپال بے ریزه ریز
بعضی دا کرد او نه چرخ و سیر
بعضی اعظای او بہی بہ خر خال
گاہی زمین بہ پشت گاہی پشت بر زمین
گاہی شادمان گاہی در درد رنج
فارغ بہی جه رزم شیرانو توران
طلایه لشکر بر کردن ے ے
معلوم بو جه روی حساب کیفی
غیر ھر سے دستور استای رمالان

نه تاریخ دادنیمان و حم
بیران ویسه نروی دشت رکی
جه اردوی ایران فریبرزشا بے
یکصد و چهل پهلوان کمار
ناکاه فهرست شا حنی ده سیاه حج
فهرست شا بزرگی او کردشاه مکما
آورد پری رزم ایران و توران
اصلش نه مغرب لآ بے جی کیپی
سالار سردار صاحب نکیں بے
سالک غیب کو وزیر اوبے
بیران ویسه شے و پشوازشی
آوردولای ویشو بیران پرمند
دردم نوبا عرطۂ جکرسوز
اظهار کردای شا برانه در دست
سپاش بوینه ستاره شون
نه صد هزار مرد کرد ارد و ربدست
یکصد و چهل پهلوان دا رد

نروی شهنامه فتح نامۂ رستم
نشته بے جه لای کیانان کے
صاحب تاج و تخت برا و دل خوا بے
یکسر رستم دار مردان خونخوار
نهر سپاهی یکے پادشاه
صاحب علمۂ نیک خواهان بے
هر حرز بوم یکرو ویران
بستارۂ نامدار صاحب قهر تمکین
اصلش طایفۂ مغرب زمانی بے
علم غیب یکسر بدست او بے
بوینه بابو ملکیت بار خشن
سپای شای فهرست او بشادی و خند
بلای شای ترکان او به نیمه روز
لاهری جنگ او شاه فهرست
قاتل قصاص پادشای فون
یکسر قیل سرار کرد آتش دست
غضب نه اسباب اوان موار و

اریاوای دردم
نوشت ریرا

۳۹

اریاوای دردم نوشت ریرا
ورنه ذال زر بعد حیله و فند
هیچ مهرو تنک بنیر و فرزند
عرطه دا بدست ناصری چالاک
بنیج شوان رو دونده چالاک
عرطۂ عاجزی بیران پرغم
و آتش فرزندم محبوس زاران
چون هوای کار جنگی کردم یاران
ای یاران دنیام تمامی
علاج فرزند مهبو چون کردن
نے کفتکو بیں شاه سرداران
و آتش ناد شام بدر بزکان
امشو کر بیران نسفید چهار
دین شیده لا آوردم و مجلس
شای افراسیاب فرزندی و حم
ناخونش بین و قلاوه شیر
زرد و ظعیفی و نینه کورده دا

هه سوار شای فهرست کیدا
مدرو فریب بے رزم و کرزند
اکر نیاوی میاوت کنند
چون مرغ تیز بال هوریزانکاه
یاوا بجدیت پادشای سفاک
یاونا بسمع شای والا مقام
نه حسن سفید او کرفتار ن
دیا نجر که جمع سرداران
رنگ گه حوران بین حرامین
بدرم بسر دا با بروی مردن
دین شخصی آما چون یاد باران
شیدۂ نامدار او به تنها نے
رستکار بیں جه دست بدکار
هوریزا و یا وزیر و مونس
موی فرقش تا آن تا بنای حم
رنگ سیا تار و ینه رنگ قیر
جهان چون کمان لیوش کردن بار

شای افراسیاب کردش نه آنخوشی
طلب کرد درم خاصه سرایے
اخونشی کرتن تمام سراسر
پوشان سراپاشی بدیبای حریر
فرمای فرزند چون بیت رستگار
عرض کردای بابو یک نوجوانے
یکه سنگو رجنی باجو بند
من آورد و سر بار و نه حصار
بے نوریم خلاصی نه بند زندان
شای افراسیاب فارغ بے جم غم
واتشی ای یاران بزانوی بجال
پیران ویسه کردنشی اظهار
المرسوم بو جاه کارم دشوار ن
سرداران واتی اقبالت یار بو
هرچی صلاحی باور پیرانی م
شای افراسیاب قدغن کردشی
جو نیمه شو دا مردم فارغ بیمی

و بینه دسته کل بو نیا و بوشی
موی فرق شیده کردن فراشے
شستان با آوز زمی کو تر
جه نو شای ترکان بکردش تقریر
راست بو اجه سیم فرزند ما زدیا
من کرد رستگار ا و به نهانے
من دام بو جوان رنا دانه بند
طناب به کمر لبت و تاو دار
نرست بد کار بیرآی پر فند ان
طلب کرد و ویسی سرداران جم
عرطه ذلیلے پیر پر کمال
تان بامداد شای مغرب دیار
امشو کوچ ببو چارم ناچار ن
پایه دولت هر بر قرار بو
اختیار بتون شای والا مقام
جه نیمه شو دا بار خانه ر دشی
دنان اسپان کردن لیسه

بو ر سبب ایران بنبان خبردار
او خیمه و خرگاه یکسر ماند و جاه
یاوان بو مکان تمامی سردار
امشو میاوا سالک غیب دا
به گفته پیران افراسیاب شاه
سے ویسه سوارش شاه کینه جو
واتشی ای پیران دیرم بے رونگی
فهرست شاه بردش بخیمه زربافت
دان نه سیاله فغفور قیصر
نرست راستش طهمور نامدار
شیر دم شیر بکدست خونخوار
فرشیده ور به نه جمع او ان
نرست حیشی شاه فهرست بے
پادشای ماچین شای بلخ و بخار
گرشیور کور شای مغرب دیار
هفت هزار نفر گرسیے نشین بے
جو طرف سپای شای ایران دیار

۷۰

کوچ کردن تمام شیران خونخوار
کوچ خبر کردن سرداران شاه
دیشان پیدانی قاصد رهوار
حسنی بیتیاره جنگے پهلوان
طلب کرد دردم شاه فهرست شاه
کمردش نه آغوش چون بیستون کو
سرحاب پیر بے سپاه و قوشی
جم گرد ساقیان بے کذا فو اف
گرسیے ترینان هفت هزار نفر
هزبر بلا و بینه سنگ خار
قراخان ببر شیده نامدار
ماباقے هنی یلان و گوان
خاقان چینی چون شیر بیشه
شاه کیانے پیران نامدار
دان نه بزم ساز دلیران کار
ملک جه هیبت تاک عمکی نے
باقے سرداران یکایک بقار

تصویر در آمدن
کیخسرو شاه از
قلعه سفید حصار

عمل سید بهاء الدین

مشغول می بدن تا و صبح سحر | شادیی بدید ار شاه صاحب قِر
که قضای تقدیر او شو جهان بخش | اراده شکار جه دل کردش بخش

به تاک شنا ردی کرد که شکار
هر تا جا شنا بردش نخجیر
بیابه فیل نوه مرامر ز
یکسر کنند ش نیاو جای سر
آتشی نو دشت صحرا فرو زا
لاشه هر سه گور به تعجیل تاب
دیانه صحرا شخصی دینه با د
جهان بخش شیرا یدکه دی وجم
دالشوای جوان راست بواجم
دسته دسته طیب کیانان که
تا وصبح سحر قطره و جخش کرد
سپاهی ایرانی سپاهی جه خواب
هر خیمه رنگین مدرا بیاوه
دانه طبل کوس سپاهان تمام
سمن نازنین قلعه بی سامان
واز کرد دروازه کیخسرو خان برد
آوردیرون شاه کیخسرو
بردن ولشکرها شای ایران

۷۱

بزانه تقدیر سر نوشتی ستار
سه گور سیکی کشتش به یک تیر
قدارو شمشیر به اسلحه و گرز
مشغول بکباب و اده گورجر
جند هیزم آوردیم یکی سوزا
مرد دلاور کردش بکباب
هشی براوه بدا دو بیداد
غنا آبو شخص در لحظه و دردم
یه بگومشی به تندی دیتریم
گردین رو نیان دری دشتی
ملازان شخص راکه شخصی کرد
دیش سی مندن جه افراسیاب
پرسش دان تمام بخیمه شاوه
بردن و تاراج خیمه عنبرتمام
دان بشادی ولی نقاره خانان
آوردد بیرون سپای لاجورد
تمامی سپا سجده دان بدو
یکایک تمام خوشحال و خندان

خسرو تواضع بکرد بسپاه
واتشی ای بیرنوشیر دلاور
بارخانه تمام جنی گنج کے
در لاد نبیره رستم دستان
دمای بارخانان شاه جنی کوان
صدای زرازیل ناقوس نبرد
کرنای جمشید هم سفید مهره
روشیا سیاه کردین به یکسر
ذال جنی رستم فریبرز فر
سجده بادب بردن وزمین
اوان هم بوسان زانوی شهنشاه
کرتی نه آغوش ذال پیلتن *
جنی فریبرز کردشی تواضع
ذال جنی رستم لاآو گفتار
واتشان هزار شکرم براور
هوریزان لوان بخیمه گلرنگ
آوردن بوجا بے جام می
اوساجود ماشای افراسیاب

بوسان دست ویالنی تمامی نوجاه
بفرما تمام روان بولشکر
روان بود ردم پری دشت ری
سپاهان تمام یکسر کرد روان
بواسباب خاص تمام بےروان
صدا سے بکوسی چرخ لاجورد
عاجز بیش دردم ناهید و زهره
یاوان بخدمت نوه ذال زر
کردشین و بیسوار خسرو سرور
خسرو پیا بے نزدی سر زمین
بقطر و بدو خسرو خرو شاه
بوسا جبینش چون غنچه چمن
بوسا جبینش چون برق لامع
عرض کرد بادشام شکرم بجبار
شادیم بدیدار شاه کینه ور
سراپرده چطر کارخانه فرنگ
پیلتن جنی کیانان کے
چند روز روشوان به تعجیل وتب

قطره دان جنی جر دریای

قطره دان جنی جر دریای سپاه
ارزهست مواجی بمن ای جوان
به تیر پر زور میبونشان
جوان ایدا ارنی ترسا فراوان
سجده به ادب بردش دلیر
جهان بخش واتشی توبواجه راست
عرض کرد ای دلیر سوگند بکریاد
تا که سراسر گذارش تمام
جهان بخش واتشی بذات بیچون
ارزهست مواجی راست میبو نرات
عرض کرد ای دلیر بیک طیمورم
سوم بخدمت کناچه خاقان
اشی کیانا طیمور نامدار
بیسو و منزل چند ساری
بهای زرین تاج دو تخت خاقانی
جهان بخش ارنی گفتار ادرمرد
بخشادر لحظه بیحد و حساب
بشو مژده در بهای زر تاج
یکساعت هنی میاد بلات

بو تخت و بیو تخت نراه بیراه
وکرنه بذات پادشای سبحان
خدنگ گل زر مکروت بے کیان
لاآو خدمت تعجیل بروان
مدرا به ادب او مرد بجبیر *
یه بکو مسی بے کم و بے کاست
آزارم نتری ای مرد آزاد
نیت بواچون حالات انجام
نه مبوت آزار مبر دل محزون
اگر بد ماچی برمیو نجات
خادم دختر شاه فغفورم
اوبنا مزد طیمورشی ماچان
وعده بوازدم جو پری رخسار
هور درو نوجاه خیمه گلناری
برگزیده گشت شای محبوبان
ده دانه گوهر بقاصد سپرد
واتشی ای قاصد بشو بشتاب
واچه طیمورم آورد معراج
به نعلین پای کرد خاک پات

ماصد در لحظ نکردمدا را *
یاد او حذمت بهمای زرینی تاج
دردم حرگوهر دا بمرده ا و
چینی ده کنیز دایهٔ ویشی دردم
یاوان بچهند یاران کرد تمام
اسباب باطه کردشی آماده
ویشی کرد آرایشی چون مای دو هفته
دیده کرد سیونک بسرمهٔ کوی تور
ماحول سپای حتی حرفرقه کردشی
کوریه حیطاران کرد زرنشانی
نیم جه خورده ریز کلان چینی چینی
طیطهٔ جواهر داوریشانی
ابروشی بخطاط کردشی چون کمان
دیرشی سیونک کرد بعشوه کری
سورخاب فرنک چینی سفید آب
دندان کرد بدرج ملحق جه مرجان
زنخ کرد وباغ جنت الماوا
حردست کرد سیونک حیرت دانهٔ انار

طی کردشی دردم کشی کوه سارا
حالات طیمور واتشی چون تاج
خیمه و خرکای ویشی هورکرتشی برو
روان کرد وری اوجای مستیم
خیمهٔ لاله رنک هوردان خاص و عام
مهیا کردشی جه ساقی ساده
بوینهٔ قمر نه عقرب کفته
ویشی کرد بخورشید نه بنطاق
بعطر و عنبر سنبل سروردش
بی وبرابر حور رضوانی
آویزانشی کرد بنای عرق چینی
بجبوبی او هیچ نبی تانی
نینی بوینش دیدهٔ آهوانی
بینز تا دیدهٔ زهره ومشتری
مالا بکوناشی او حوری القاب
آوردهٔ سنای سرداری جه کان
چون سپای فرنک بی رزم داوا
بجنای کلرنک شقایق آنار

کردشی بدست بینی سرداری غلطان
پوشا وبرن لباسان خاصی
شند بوشید خاصهٔ گل گلاب
دمای پوشاکان لباس شاهی
چند هزار ارمغان بی بزم شراب
چند خیکهٔ شراب عقیق کلرنک
چند شیشهٔ بلور پر کرد جه باده
ناکاه جه هامون پیدا بی غبار
میوه براوه قامت وینهٔ کوه
یک کوهی بنی میوه نمامش
سه کوه سنکی میوه لطیف ا
عجب منظر هما نقد قامت
واتشی بدایه ای عفریت کی بو
ما آو کفتار دایهٔ نازنینی
واتش ای فرزند بوسم شکفتن
یه جهان بخش نوه پورسام
به ندیمی عاشق او جمال تون
فرما بدایه علاج چون مهو

۷۳ حتی علی جو حور رضوانی
ویش عرق کرد جه نادمرداری و
جرک عاشقان مکردو کباب
آما بسرکار مرغان آبی
بط و قاز و کبک کردشی بکباب
مرهم سرکار کارخانهٔ فرنک
آماده کردش جه ساقی ساده
تا یکجوان قامت چون منار
اوکوه سوارن بکوه نیکو
چشمهٔ اونراه هوریزونی جاشی
دیارن میوهٔ زید و ماواه
ویشی سرکلون کرد تا روی قیامت
غول بیابان یا جند و دیو بو
عرض کرد و خدمت او حوری جبین
جه دانشمندان برستم کفتش
بیان و کوپال تماشی تمام
جلاش کوی خمان بری توبکوف
بدست ای شیر نیین رنجه رو

ناموس عصمت هم مستور باد
دایه وات فرزند تدبیر ننازد
پام ذره‌ای جز زهر قاتل بیآرام
تا روی عرصات نخیزد و نخو
همای زرین تاج ایوازنی بگوش
دمای خاموشی فکر و خیال کرد
والسی ای دایه خاصی نینی تدبیر
ایته چون مبو بزهر قاتل
رستم نامدار بورکرو نور
ریشه شای خاقان ماوروبو
که تا بشت کرز پیلتن دارو
بزره دارو کارسی بازو
بکریی بی هوشی نوه زال سام
بروشی بچه خاقان به تعدی شتاب
جو دمایه پیلتن رستکار
ایدوات همای کف نگار سازی
آماده کردشی داروی هوش بر
یاوا بخیه شیر صف شکن *

بهمی پند عام دنیای بی بنیاد
باور با نجاه تو بیهوشی دارو
بربواره مرد نیکنام
روی روکی جدلائی بیونو دسو
سر برد نوردون ساتی بی خاموشی
شادی و عیش نوشی جهان نوبجال کرد
برانه بجال ای جوان پیر
بیون بخونی کابل وزابل
کله دیو سفید بنیر و نر
تمامی عالم مکرو زبر
جه بریقه کرزشی آهن موارد
جامه جه کفن برلیشی بورارو
بدست بسته کروشی پند عام
او هم بیروشی بی افراسیاب
بی تقصیر پیلتن بی کار و کردار
حاضر کرد اورو بی حیله بازی
ناگاه جهان بخشی چون شیر خر
جهان بخشی بورنوه پیلتن

همای زرین
تاج بشی

همای زرین تاج بشی ویشوان
آداب ارکان آوردشی وجاه
بردن بخیه نزدی جشن می
حاظر کرد برلیش طعام شیرین
دمای طعامات آوردشی شراب
آورد و خدمت جهان بخشی شیر
دست کیبا بخوان لذیذ شیرین
دمای طعامات دانه بزم بی
تکلیف کردونشی والسی ای همای
ایدکه چون شفقت بانوی عنبر فام
برکرد جه باده ارغوانی رنگ
ده جام بیاچه برکردشی تمام
دمای ده جامان پنج جام
برکرد جه دارو داشی بوارده او
تمام سرخوشی به شهزاده دلیر
آوردشی ویشی نیانه آغوشی
کاهی دست ماورد بروی کو هدا
کاهی دست بشام چون عطر و عنبر
کاهی مکردشی و بان جهان
کاهی مبوسا جبین جامشی *

سجده ادب و به اعزاز
بیابی بنغیل شیر صف بنده
تواضع کردشی بیابی بچه
آورد و خدمت شیر سهمکین
مزه شهد شور مرغان کباب
مدرابه باده بانوی پرتدبیر
خالی کرد وخوانان خاصه عنبرین
بیابچه بنوشا پهلوان انگی
بی بنوشی باده بحسب دل خواه
ویشی کرد به اقبلت بردشی جام
دا به جهان بخشی بیرای دل چه سنگ
دقیقه‌ای نبردنه ما بین جام
هر جامشی بورن کرد یازده منی
نزا نایشی بوکار پهلوان کو
دست کیبا بری بانوی نظر
وینه دسته گل بونیانه بری
کاهی باکیر رنگ و بو هدا
کاهی دست مبرد بری صبح
کاهی زیب بری ناو
دیپاو کردن خیاطه خاصی

ناگاه چه تقدیر کردنای کرجن
دیشی بگرودا کوری بی پیدا
دردم دانگور غطان بی باک
سر بری چه کور جهان بخش شیر
نعرهٔ سهمناک کیا چه درون
یک ارشماد بدستی لعین
شاخ ملاج ملاج بوینهٔ کوزن
حم بر چه هون ازرق وکبود
دندانشی وینهٔ دندان براز
لاشی بوینهٔ کوه البرزن
سوارن وکرک بیرای بدفعال
واتشی ای بچهٔ بی عقل وکمال
سربت بخجر بتیارهٔ جنکلی
ایدوالتو ساتور بردو فرق سر
داشی به اسپردا بتیارهٔ بیراه
غاستی بفرصت بتیارهٔ جنکلی
به ظرب بر زور یک چه یک بتر
جهان بخش چه ظرب بتیارهٔ پر زور
نوبت گفت بدست نوهٔ فرامرز
حمله بردو بری بتیارهٔ لعین
به کار کر بجرک اومرد

کردی پیدا بدشت ناموون
دست بردنی ترکشی سرمست شیدا
هوریزا نجاه بخشی دچالاک
ناکاه پیدا بی دیوی سیا قیر
لرزا چه نعرشی چرخ بیستون
ده آسیاب سنک کرده بی بقلین
تنوره زنان بتیارهٔ پر فند
دهن چون مغار نار پرچه حرد
دکز درازی تمام بی انداز
موی ابروشی تمام زرد وقرمزن
نعرته ابرداشی به پور دال
بخجر مردان کردی بقال
کروت سرنکون بظرب سکلی
اسپر دا سراشی بچه شیر نر
لرزا جهان بخش بظرب بیجاه
کردشی سرنکون بظرب سکلی
دا جهان بخش هندی بد گهر
عرق نه جبین سروار کرد شور
بتاو تندی دست بردشی دکرز
نزد مدد ادارو بیهوشی سکلین
کنا و بیهوشی نعرهٔ بند

نیا سرو تخت فیل چه پروا ×
بتیارهٔ لعین بخم کمند
بکیسان کیشی کیتا نزوی خاک
تمام کنیزان بهم دایهٔ بما
بردشی وخدمت سالک غیب دان
وات ای بتیاره ونم واجه راست
بتیارهٔ لعین کردارشی تمام
سالک ایدارنی وات به بتیارا
اینه جهان بخش بنیرهٔ دال لین
چه تیغش هونیم چون سیل هوارد
کناچه خاقان بداروی بیهوشی
آما وجواب بتیارهٔ بد لعین
من داروی بیهوشی ندانم باو
ایدوات بتیاره سوار بی دردم
سپای زبردست بردن پور سام
شای افراسیاب سپرد به فسنک
کرد پاسبانشی کلیمه کوش
بستی جهان بخش بدرختی بسخت
قاصدان خبر آوردنی پی دال
دال زرکرته جهان بخشی شنفت

۷۵ گفت وروی سارا او نردی بهوا
بستش دست پای نوهٔ ارجمند
روکرد بخیمهٔ اومرد شفاک
او خیمه وخرکای خاقان پدش
سالک دی وحم اومه جمینان
چه کوت کرد بخجر ای مرددا و خواست
عرض کرد و خدمت صاحب عقل وتمام
چه تو معلوم بو زنندهٔ سارا
مرد دلاور صاحب کوپال لین
هیچ کسی توانای حربشی ندارد
ای مرد جنکلی کردن فراموشی
واتشی ای سالک صاحب عقل ودین
من چه رزم کین آوردم امشو
چه داخ سالک هیچ وردچون ارقم
سپردن بدست شای والا مقام
جهان بخش شیر بوینهٔ پلنک *
چنی ارته پشت هیچ نبان خاموشی
دیجان سرتاپاشی به زنجیر سخت
بستی جهان بخش بتیارهٔ قتال
چون شیر زامدار بردو دا بکفت

ظاهر بار جه لاشی سپای ایران
دائم غمناک بی پری فرزندش
بکیلا پری فرصت دماد م
بغم وغصه مرد دلا و ر
ناگاه پلنگ پوشی خبر انجای ویش
خبر دان پنش ای شیر سرور
پلنگینه پوشی آه و دیدن
بوساحر دیدشی وینه غنچهٔ گل
دستشی کرد بدست پیای تخت زر
عرض کرد ای سردار بیچه حیثیت
واشی پلنگ پوشی شیر کارزار
واشی ای جوان شیر هندستان
لآیه پری قصاص بابوشی
هیچ کس ایرانی دلیران جنگ
گرفتار بدست پتیارهٔ شیرین
امن بچه جوان خاطر پشیوم
حیفی او جوان نه بند سخت بو
چون ارژنه ای حرق پلنگینه پوش
سانه ئکرش کرد آه و زوان
فرما بهم امشو بی دنگ

کوهکش وخت بی عمرش بوزمانه
دلیر پر زور جرگ دل بندش
بشو پری بورا و بخاطر جم
نشته بی تمام نزدی تخت زر
لاآو بازدید کوهکش دل ریش
لاآو بازدید شیر خون جگر
کوهکش جردست وستش نگردن
دشمن بدکار کرد شان فجل
طلب کرد دردم ساقیان بزم
بنم واجه راست باجی خدا ات
بی جیش نیوم مات نحو نیای اعدا
نبیره زادهٔ فرزند دستان
پتیاره کرتش بدار وی بیهوش
بی مرد خبر کرد بین دل تنگ
خوراک وطعام او زهر قیرن
شوان تحسرت هر بار بلیوم
گرفتار بدست دیو بدبخت بو
چون دریای قلزم آه نخروش
وات ای کوهکش شهزادهٔ کیان
بشین پری رزم پتیارهٔ دل سنگ

خلاصی بکرین خدست
بد کار

خلاصی بکرین بدست بد کار
رازی بی و حرف کوهکش دلیر
ناگاه پرده دار پرده دار لا
نقابی بروش چون کوه البرز
شقم او شخص بانگ گشت بی
سلام داد صف مجلس نشینان
تکلیف کردن لیش نشته تخت زر
نزانان بانزد خت رستمی
واتش ای یاران یه بکوهش
پهلوان هم جه روی آ
عرض کرد دلیران امر بی مرحمت
شاد بین بو حرفه یاران کرد تمام
او هم نیاشان نزدی تخت زر
کردن تدبیری هر چوار بهم
هر چوار شور گی کرد شان نور
شوی بی او شو دیجور و تاریج
حر فرسنگ لوان بصحرای ناگو
مبهو برادو چون ستارهٔ شو
پیلان ایران ویشان کرد سوار

۷۹ بعون یزدان حی جهاندار
برک شور گمی پوشان هر گیر
ناگه شخصی چون شیر هیجا
اسلحه پوشی بی بدستش یک گرز
به تندی وینهٔ آذر گشسب بی
سور یزان و پا شیران کوان
تواضع کردن بو پری دیگر
وینهٔ او شخصه نعالم کمن
بنم واجه راست بی حیله و بی فند
اظهار کردن لیشی بی کم و کاست
جو بو نه لام بی ما واو مقام
ناگاه پیدا بی سام نیکنام
کردن گفتگو شیران صفدر
امشو رو بنیان بسیاکی بی حم
رو کردن پری سپای کینه ور
ماه و ستاران کرد ناپدیار بی
دین یک سواری چون کوی بیستون
میوه به تعجیل نقطه و پر دو
ناگاه او جوان نزدی خصم مار

نعرهٔ سهمناک کیتا ندرون
ایسه بتوفیق حق بی زوال
اردشمن اردست هندی ای یاران
ایدکه شنفتی بیلان خونخوار
بدلیشان وحم شیرخونخواری
لسم سهمناک فری بی باکنی
واتی ای جوان دلیر بی باک
یه بکوشی بهتیا سوار
وات اول شمهٔ احوال سراسر
تا سن راستی باوردم بکار
کوهکی تمام احوال سراسر
ایدارنه بکوش شکوفیا چوگل
وات سن بواچوم رازدیم تمام
عشق جهان بخش کاری کردنم
قمر طلعتی نام ای شیران
بواچوم پیشان بیاون براد
بزوق زنجیر فهنک لعین
بیاون براد جهان بخش شیر

وات ای بدکاران جی صحرای هامون
سرتاپای برچوار کردم بحزخال
وبیتان کر اظهار اری بدکاران
آتان روبروی مردستم کار
سرتاپاش تمام جوارکاری
به بغض وکینه چون خطرناکی
سوکندت بحق پاک شاه لولاک
هم دروخلاف ماوره بکار
بواچن بمن مردان صفدر
عزم بکوهی شیران خونخوار
یکسر وات پری شیر دلاور
خیالات تمام نزل کرد باطل
دخت فهر ستم شای والامقام
بیزار جه بابوای ماوراوای جیم
امشو منن سوم بابعدوی ایران
ورنه عمراو هم مبو بربا د
دایم لیوو بار ذلیل غمگین
بکن رستکار جه شای هرتدبیر

عرض کردی یاران
ای کاردیسواران

عرض کرد ای یاران ای کاردسواران
سه دیوان حرن کیشکی اون *
مبو سی بمکر حیله بندو فند
بکردم بی هوشی به بی و دار و
ورنه بیدار بومزانو بی کار
ایسوه برچوار بشن بجاتان
بیست هزار نفر کار آزموده
بجای نهان دیتان کن بیوار
هروخت غلامی کیانام دردم
براندی اسی کردنم ای کار
اوسه به تعجیل هرچوار سردار
یکیتان پری دیوار ره پشت
یکیتان پری کلیمه کوشش
بیست هزار مردان جی قیمه سالک
بلکم بمشیة الله حق کرمدار
بیلان سردار اید صلاح دیشان
کردن کار است تدارک بی کار
شاه قمر طلعت در لحظه چون باد
یک غلامی داشت بانوی بانوان

۷۷ دستاجی دلیر جاجری مردان
سالک غیب کوعلش بی شون
کاری بیازون بنومان کزند
جه کار حیله خبردار نبو
بعلم غیبی جاجری بدکردار
کس آگاه نبو جه کردار ایشان
مردان چالاک اماں بیموده
بفلانه جای سخت ناهموار
آوردولاتان گنی خانم
مدهوش کردن جاجری بدکردار
بیدی تاوپای درخت سالار
یکیتان پری فهنک بدرشت
یکی پری تار جهان بخش بجوش
بدران بهم نفرق تارک
خلاصی بو جه بند شهزاده خونخوار
هرکس رونیان جی خیمهٔ ویشان
تا هروخت بیو نکیبن نازدار
یاوا بجای ویشی بخاطر شاد
طلب کرد ویشی تعجیل بدوان

راز نهانی اظهار کردی پریش
رازی بی و حرف بانوی بی نظیر
نازدار فهرست آورد تمامی
اصطفای خوش رنگ تمام جبه طلاه
طرمه کشمیری تافته بوته دار
خطای ختنی استادان کار
دهای لباسان گل گلی گلنار
چارطیطه زمرد و الماسی آودار
کردی آرایش چون طاوس مست
مداشی و سردا برقه زنگار رنگ
موزه کردو پاه شمسی زرین پال
غلام گفت دیشی رو کردی خرگاه
مریدان ندور خیمه سراسر
خبر بردشان پری او مرشد
اکر رخصتی بیو و خدمت
سالک غیب کراید ارنی تمام
پرده دار پرده براشی بلاوه
اندام بالاشی چون صنوبرن
یاوا لخیمه او حوری جمیلن

چند لعل و یاقوت انعام کردی پریش
هیچ نبی و تنک دنیای بی تدبیر
پوشاسر تاپاش دانه قی نشان
دیبای فرنگی آلای خوش جلوه
سفید مهره اصل آلای قلمکار
پوشا سر تاپاش و سینه خورشید دار
آو سر کار سروین سالار
داشی نفوق سر چون تاج سردار
دله عاشقان بهمه اشکست
و سینه غازبان بی سپای فرنگ
رو کردی سالک چون باد شمال
یاوا لخیمه زرباف خارا
روی صحرا پوشا سه هزار نفر
واتی یکزنی آن ها ای زید
بخاک پای پیری مزد منت
رخصت دا بیو او بالا تمام
دیشی مه جبینی مدرا بیاوه
رفتار و آشی شمس و اخترن
سجده ادب دا نروی سر زمین

مدرا ابادوب
شیخ زر کمال

سیه بهالعدے

مدرا به ادب شیخ زر کمال
بنیشه و بان فرش زنگار رنگ
چیش مدعت آنی بی جاه
عرض کرد ای مرشد تمامی عالم
بر وقت خلوت بی بکردم اظهار
بخاک پای تو مرا چون کردین
سالک در لحظه بکردش خلوت
چادره نفرقتی بهوا دانسر
آما و گفتار سر بزای پری
رشوقتی وست نو جا چون بدر منیر
بیکلم نظر دل برشی جه دست
داشتی واویلا جه دست ای تو
وات و احسرتا عجب نوریون
واشی ای بانو چیش مدعات
هر غرضی داری بواچم بینه
دانو مرواری یاقوت الماسی
عرضی مطلبم نیسی گنج و مال
بی مستی شراب نمبوای کار

تکلیف کرد و نشی ای صاحب جمال
چیش مطلبت نازدار فرنگ
بی درد کذاف بانوی نیکخواه
تا بنو خلوت نما چون حاکم
حالاتم تمام سم ارزو گفتار
امجار بی حالم مریزی اسیرن
دختر در لحظه چون شیر صولت
سالک دیشی شخصی چون شمس قمر
دیدش دستش کرد بعشوه کری
سالک غیب کو غیبش سه نور
بی سر کردان کو ربت در بست
سر تا پام پاکرد به بنظای کوی تو
کافر بی رحم دل بر زبور یون
لو الله و بالله سر منوم نرات
کرد اسباب و گنج مدرت و بینم
مدروت بینه بی مزد قیاس
مدعای حسینن بوا چون احوال
باور ان دریم در سر خوشی رفتار

سالک وات شراب شمبو موجود — تونام شراب ماوربوجود
مئ پیر مرید کرد درویشانغ — امن غیب کری عالی نشانغ
عبث مکری خیالان خام — ای حرف مواچه بالا تونمام
امن کرامات مزانوم درست — توبه آئینم ماوره سگست
شراب کباب هیچ نیئ نے جا — شمبو موجود بانوی نیکخواه
شای قمرطلعت به لنجه لاره — جرک شای مرشد دردم کرد باره
پشے بنزدیک سالک غیب کو — شای مرشد واتی صد واویلا ورو
دات جیشن مطلب روح روانغ — آبرد ای وطلب به استخوانغ
عرض کرد تا شراب نوشی نبوجا — نماچوم پریت رازانغ تمام
سالک غیب کو نداشتی شراب — مریدی دردم به تعجیل وتاب
کیاست بارددی فهرست یاد — واتی مهمانے داروم نه ای جاج
یک شیشه چه می گلناری گلنار — چه باده بیهوشی ارغوانے کار
بکیا نو پری مهمان عزیز — شاه محبوبان خالان خورده ریز
مرید سالک به تعجیل وتاب — یاوا و خدمت شای اخطر جناب
حالات سالک عرض کردی درج — سه قرابه مئ شای حشمت پناه
کیاست پے سالک شای بلند اخلاق — مرید آوردی پے خورشید انور
نیاو خدمت درشی برشے ور — شای قمرطلعت وینه لولوی تر
پرکرد پیاله صاف ارغوان — نوشا پیالے بانوی مهربان

پنچ جام پے درپے

پنچ جام پے درپے نوشی کردش دردم
یک جامی چه می پر کردشی تمام
وات مئ شراب هرگز نوردن
هر دو دستو ستشی بگردن پیر
او جام سند چه دست نوشا پیالے
هر علم غیبی مزاناشی نکار
سالک وات جیشن مدعات ای آ
عرض کرد ای مرشد داروم شوهری
خبیث و مردار بیرآئی بے خرد
شوهر مواچو حیمانت کورن
دیدگی دستی کرد لعشوه کری
سالک هر دیده او بدی وچم
وادگی بموینه دیده سیای تو
فرمایر بکر جامی چه باده *
پر کردشی جامی چه باده گلرنگ
نوشش کرد بیاد مستی هر دیدگی
بازهم وات ای شای مریدان علم
بدیه برخار عیبی من تید ا
بازهم نکا کرد بگو نای محبوب
سرخوشی بے چه می او بانوی بے حم
تکلیف کرد بنوشی مرشد آنام
بانو دستش کرد به لنجه کردن
به لنجه ولاره بانوی بے نظیر
نماناشی وچم کیانان کے *
کردش شے نوبر سالک مکار
بواچه بنم یارو ما دار
پلید ناپاک یک بد کوهری
مواچوم بینه حرف زشت و بد
برانه راستی یام بے قصور
بیزنا بازار زهره مشتری
ناناو فریاد کرد در لحظه دردم
بزنیم وچم ای تمام نو
نوشی کردم بعشق دیدت ای ساده
داد بدست پیر رشید ای شوخ وشنگ
بیاد دیده سیای کردیدش
شوهر بیم ماچو بدنا جمینه جام
هیچ کس وینه تو نیئ نے چیدا
سالک چه دیدن تمام بے عیوب

داتشی بی باور بالا تو تمام
دردم پر کردشی باده قرمز رنگ
نوش کرد او باده بو اویلا و در
با تو وات مرشد دیم بکبردن
نما ناعر چون مای جر هفته
شیدا جه عشق یا وا بردن
دات صلی علی نور ن علی نور
وات شوهر من فتنه ای ایاشی
نطا کرد ساعد بوینه و جم
نطا کرد دردم سالک غیب دان
واتشی ندیم چون ساعد تو
دخیلم پر کر باده بو عنبر
پر کردشی جامی دار و دست چنه
بکفت سر نکون سالک بی ملقین
انکشتر دست بر آورد و بر
کرد آورد جم کرد بالوی جبنی جام
غلام حاظر بی چون شعله آهر
جبنی انکشتر هم ویشی سالک
واتشی ای غلام مکر مدارا

پر کره باده جامی عنبر فام
دا بدست پیر شیدای شوخ شنک
کیسا ندرون هناسان سرد
شوهر مواجو ترعین کردن
بوینه عقرب نه قمر کفته
جومینای شاهان جو صافی کردن
سوزیام بی کردن چون بیطای بلو
مواجو ساعد تو نا تما من
ارعیبی دار و مرشد اعظم
جه صافی ساعد پیش نمند ایمان
بدانای داور ای باز خوشنو
بنو شوم بعشق ساعدت دل بر
بنوشا دردم مدهوشی بی و نه
با تو دست بر دش بر آورد نکینی
هر چند جواهر کفته بی یکسر
نه پشت خر که آواز کرد غلام
با تو دا پیش یکسر جوا هر
سپرد بغلام به تندی و جابک
ببرو نزدیک کوهکش دا را

داچه فرصتی امشو به یقین *
سپاه باوران پشی پری دار
غلام ایدارنی چون بیک صباه
تمام کذارشی اظهار کرد لیشان
بین و جوار سر نو شو تاریک
کوهکش رو کرد بجز کای یعنی *
پلنک پوشی رو کرد پری دسخت
سام رو کرد پری فهنک ملعون
ناکاو نا غافل بتیارو کوهکش
او شو طلایه بتیاره سیر بی
ناکاه یک سوار چون کوه البرز
داتش ای سوار کینی نه ای شو
کوهکش ارنی روش کرد بر ماه
مهیز دا با سب چون شیر خونخوا
یکفر سنخ و دیم جرو ست نسپا

مکن مدارا نزوی سر زمین
بلکم خلاصی بو شیر کارزار
یا وا و خدمت شیران هیجا
روان دا و خوار یکسر خرد شان
کیسان ساوصف بر تنده بارک
یعنی بتیاره کافر بید ین
نقابدار پری کوش ناشنخت
سپاه به یکبار بی سپای جیحون
یاوان بهم تروینه دلپور رشی
رنک و رخسارش چون سیا قیر
اسلحه دار بی صاحب کینی کرز
مکیلی به جخت بقطر و بدر
بلکم جرو زوش بخیمه و خرکاه
شی بر مای او بتیاره هر کار
بشی نبر و خت شیران هیجا

سید بها الدین

پلنگ پوشی روکرد پری دار برز — دست دا اسا طور هم اسلحه و گرز
ناکا خبرشی ازه پشت مرد — دیش نوجوانی به تنها و یک فرد
گرز نهصد من کمرته بی به بست — تاو پای دار وینه شیر مست
هوزرمنا ملعون بید ین — داری کهن سال کندش زمین
تا ردبروی پلنگینه پوشی * — به تندی و هیبت بزلزله و جوش
واتشی توکینی نه شود مجبور — مکیلی بتاو چون دزدان دستور
جواب داتا بلی ارواح دیوم — پری جهان بخش خاطر شیوم
ازه پشت ازی واته نوجوان — چون شیر جنگی بنعره غران
بلندکرد نشر خجر به سمنا سنگ — اسپر دا انراشی دلیر بی باک
واتشی به اسپردا ملعون بی دین — اسپش تا به تنگ شی نروی زمین
ظرنیا وا او به پلنگ پوشی — چون رعد خروشا بغوغا و خروش
واتشی ای ملعون زشت بدفعال — ایسه بتوفیق خدای لایزال
بجربه گوپال سنگی و سهمگین — کروت بناشتاشی نروی سرزمین
بستانوم قصاص جهان بخش شیر — بدون بوا اردت زیر سیا قیر
حمله دان پری گوپال رکین — اسپر دا انراشی ازه پشت نقی
واتشی به اسپر دا نوه نیکذ اد — به تندی و هیبت چون اسای حراد
شکست ده قبه قلغان ملعون — کمول قبلش ورد م کرد نگون
کفت نروی زمین بگرز گوپال — سرتا پاشی بکرد بوینه خرخال

۸۱

تصویر کشته شدن
ازه پشت بدست
پلنگ پوشی

نو دما دست بردی قبضه شمشیر — واتشی به او ملعون اژدهای بی پیر
گردش به دو نیم او شمشیر خاص — زهر آلودی بی خوش بوینه الماس
روکرد پری دار پلنگینه پوش — خروشا بتاو چون دریای پرجوش
دیشکه جهان بخش نروق زنجر — بستان بهم وینه نره شیر
دیا چه نه اسپ بور سیه چاک — دست بردشی چو دار سوار چالاک
جهان بخش چون دیش واتش نو کینه — کش کیانا عریام وست آمینه
واتشی جهان بخش ببهر آهی سام — چنی کوه کوشی آمام بی مقام
چنی نعا بدارد جنت فهرست شاه — عاشق هی بشر شیر کینه خواه
با امداد او بهر جوار بهم — اوا خبر بزمین بسپای بی غم

چون ازنے دلیر هندستان زمین
بر پا بهمدا کرد روق زنجر
دست برد او درخت بهور کند زمین
سام دلاور نر زم فهنگ
دلو بتیاره دست دا لباطور
یک دستی بکرد وینه طوطیاه
نے دم نقابدار آما و امداد
دار شما دی بزور بازو .
جهان بخش شیر چون دلیران تمام
او درخت بزور شند شی بے فهنگ
انداسی بکرد بوینه خاشخاشی
نقابدار سوار بکردش دردم
شای قمر طلعت نوخیز ناز دار
صد ماشاالله گرد زوی دلیران
جهان بخش شیر برکردن و بر
یاوا و نزدیک دلیران کار
بے حد دل خوش بے بریدار او
جود ما یاران کرده او دختر

عزت دا بوسی چون شیر غرّین
غلشی کرد پاره او مرد دلیر
روش کرد بسپاه پرچه خشم کین
نروی رزم دا بوینه پلنگ
داشی نه یال و بال او مرد مغرور
کفت نروی زمین سام کینه خواه
فهنگ خروشا چون کوره حداد
نقابدار کردش نخاک ترازو
یاوا بفهنگ بے گزاف و لاف
وستش نزمین ازدهای خرچنگ
سام برادر سوریزانی شی
اوان جه ازدو بشین وبے غم
سجده ادب دا بشیر خونخوار
یزدان بوشان یار شای نر شیران
ناگاه پیدا یے کوهی سرور
جهان بخش هم داسی مرد نقابدار
فارغ یے جه قم نه وسواسه شو
والی تمامی پری شیر نر

ونت معلوم بو جهان بخش مرد

ونت معلوم بو جهان بخش مرد
هیچ کس وینه او هرگز نکردن
برطای دختر بیاو بکام
بنیشو ولات وینه دسته گل
تو چیشن رطات ای مرد دلیر
باور به نکاح کناجه فهرست
جهان بخش ازنے چون شیر سیاه
کناجه خاقان بردنش بهوش
حرف یکے خاص هرکس که مردن
او پریچهره اید شنفت بگوش
آخر ناعلاج آما وکفار
مهیج به کنیز هما کر حساب *
بدان طعنه لیم پری ندامت
اید ازنے بگوش جهان بخش مرد
فرما عزیزم خاطر بکر ... جم
بانوی عنبر نام بے خاطر کشاد
دلیران کار مردان دل ریش
جهان بخش شیر چنی سام سوار
هرکس روینیان یے خیمه گل زر
جو طرف سپای تورانے دیار

اینه او کردن نغرصه نبرد
ایمه چے دختر سوکند مان وردن
بنیشو ولات او بالا نما م
دشمنان جه کار یکسر بان تجمل
صلاحت چیشن چنی کار کیر
به احکام شرع کار بکرد درست
وات حرم یکین من چنی بهاه
یه پری اون زوخا و منوش شم
من عهد و شرط هر به او کردنی
چون مرغ بسمال ساتے بے خانگو
واتش جهان بخش نوه نامدار
مکرم و پندشای افراسیاب
شرمنده بوم تا روز قیامت
بهام جفت ولشی دردم قبول کرد
وم کرد پروانه تو بوینه شم
غم و غصه درهم کیسر داو اهی
هرکس رو نیا پری خرگای وی
هم قمر طلعت گلچهره نازدار
فارغ بی جه رزم جه خیز و جه شر
بیدار بی جه خواب دلیران کار

سواریسی واسب مردان توران
خودشان بهم شیران و بوران
تو شو تاریک عنیان بی نور
برق قداران بزلزله و شور
شغاشاق گرزیلان خونخوار
باب بی برادر هیچ نا ما بکار
فرزند باب ویلیشی مکردشی هلاک
هر صدای گرزی ضربه چکاچاک
تا بوقت صبح کردن قتل و عام
سی هزار نفر کشیا بی تمام
شاه فهرست شا طلب کردنک
شینی آوردشان بجتی و چابک
دیشان بیهوشی تمام بی حالنی
مواجی مرده یکهزار سالینی
آوردن بیهوشی مرشد غیب کو
دیشی دختر نینی زامشی نات شو
فهرست وات سالک ای نختی جینی
پنم واچه راست دل نه تشویشن
کونه جهان بخشی نه بند زندان
دایم های نه بزم مجلس زندان
فهنک مظلوم کشیا و بی دنک
ارّه پشت سیر کشیا نروی جنک
سی هزار نفر امشو بی برباد
طلب کرد و یشی در ساعت جلاد
داشان بکردن بیچاره مرشد
نامشی سرگم بی نوما وادنو زیر
بستاره لعینی غرض کردشی شاه
صحری منسوم بی رزم بدخواه
شرط بو بکضرب سکی سهناک
چون گنج قارون نکونی بو نخاک
نمانوشان سک هندستان
بواجالو بهزار دستان
فرمادانساز کوسی ضربه جنگ
سنج طبلی باز نغمه خوشی آهنگ
نوازان بنام ستاره او کوسی
زمینی آتشی رنگ هوا آبنوسی
درزوم دانا نه طبل کوسی بشارت
سواربی اوردو بی قتل غارت

سپای ایرانی دان چه کرناه
جهان بخشی شیر هوربرا نجاه
اسپابشی پوشان سرتا پا تمام
گرت برستوه گرز یکی سام
مدر امنتظر جه خیمه کلرنگ
مجوشا بی رزم اردهای شیر جنگ
ناگاه ستاره دیلو بتیاره
آمابه میدان وینه مناره
نعره نه ببرد کیشا ندرون
وات ای جهان بخشی هم سکزی ملعون
بوری نه میدان معرکه مردان
بضرب ساتور کردت سرگردان
استوچون زمان گریزای نه بند
آروند ستم هوینی گزند
جهان بخشی شیر نبره دستان
تا نه میدان وینه سر مستان
جرکشی چل مدانوست لعین
به تندی و تیزی پرجه خشم کین
وات ای هرزه گو نادان احمق
الیه بتوفیق پادشاهی برحق
شرط بو بکو پال گرز نهصد منی
بشکوت بهم نروی ارجمند
کافر بی ویر پیری بی حیاه
سنی چنی هماتو کردی جیاه
چه تنخوای اورویت دروم ادب
اری بکردار بد اصل و نصب
بتیاره لعینی دست دا با طور
حمله داپری او مرد بطرور
شیر هندستان اسیر دا نزانشو
داشی بدالسیر دا ابیرای بر معاک
چه شقه تملی ان جهان بخشی شیر
دنیا جه دیدشی بی و سیا قیر *
سه ضرب سکی یکی جه یک بتر
ناستشی بو فرصت سوم بد اختر

دست کفت بدست لوه پور دال
خروشا بخشم دست دا بکوپال

و دلفرق وستی بز میغ
موی فرقش چه طرح اژدهای پر تیغ

تیغ تیغ تیغ وردن چون تیغ ارقم
فلنگ دانه فیل زمین بی ماتم

لب کرد بدندان وینه سیا مار
حمله دا بری بتیاره روی کار

داتس ای لعین بیرا ای تند خو
سه ضرب دا ای ونم کافر بی پو

یکضرب هندی بکیره چه دست
بی دین آئین بیرا ای بت پرست

مس کردی جیا جه دین هماه
کافر چه دین دیور و سیاه

اسپ دار اتش بتیاره ملعون
داتس به اسپ دار شیر خشم خون

جه شقه اسپ جه نعره اد بل
شکستس بهم بیدون و دغل *

اسپ سی بی سر دیو بر اختر
قرار کرد نجای سینه دیو نتر

سینتس هم لوا و جاگه شکم
شکم هم لوا بی تخت وی دم

تخت فیل لوا یا وا بز میغ
کفت نزوی زمین بتیاره بیدین

فغانی آمانه آسمان بر ز
صد ماشا الله بو بو دست و بو کرز

سپای ایرانی کوبان طبل کوس
زنج و نایو جنگ نفر و ناقوس

سیر شی آوردن سپای تورانی
خروشان بی جنگ بازیدرانی

شای افراسیاب دلیر چالاک
رونیا بی رزم زبنده بیباک

سپا تمامی خروشان یکسر

سپا تمامی خروشان یکسر
حمله آوردن سپای کینه ور

نه طرف سپای مردان ایران
رونه میدان بینی یکسر دلیران

چکاچاک خیزا شور شیران
نه یکجا رفهرست نه یکجا ر ایران

داخل بینی وهم سپای خونخوار
سر وینه خزان مرزبان بوآ

حمله دلیران ندشت هامون
لاله سه چون پشته صحرای لاله گون

اورو تا الوار سپای جیحون رنگ
نزوی رزم دا بو بنه پلنگ

واویلای بیحد مردان دلیر
زمین بی آهن سما سیا قیر

آفتاب نهول سپای زبردست
ستی بی ما وای وینی والقصه ما رو قصت

طبل آسایش زندن سپاهان
جیا بینی جه هم حشمت بناهان

اورو نزوی رزم سپای تورانی
پنجاه هزار مرد یکسر بینی فانی

سپای ایرانی بیست هزار نفر
اورو کسیا بی یکسر دلاور

هر کسی رونیان بی خیمه وی شان
فارغ بینی جه رزم کرد کینه کیشان

طلایه لشکر سپاهان یکسر *
بر کردن و بر نخیزد لشکر

کرتن بزم می مردان نبرد *
هیچ نبین وتنگ چرخ لاجورد

نهر سپاهی مکردن تعریف
مدح جهان بخش ستاره نحیف

ذال وات ای فرزندانه چون میو
معطلی بی رخش نه دنیای بی لوه

کس مینی وینه جهان بخش شیر
اژدر خشت مینی در رزم خطر
سپاهان تمام ملکردی نگون
جهان بخش دی شیر جنی کستهم *
باوران رخشت پری کارزار
ایدواذال زرجنی تاج بخش
جنی کستهم آغان وخدمت
رستم وات فرزند بزانه یقین
تاکی بشیو حال بی رخش شبگیر
ملکنی مدارا چون شیر نقش
شکنی طلسم بسته سحر تار
امجارن امجار دردم کنی دوا
جهان بخش دی عرض کردای بابوی بزرگ
بلام بچی بابوم فرامرز شیر
منی آرام بری بهون بابوی دم
نور الله نهات مور نیم نور
خاصی دای بر رستم بهون فرامرز
در بر رستم بر زوی برزگر
تاکه باورم رخشت بروان

بزوی رزمه ابور دنگ دلیر
مدای وبهمه اخاقان د قیصر
برباد ملکردی ای سپای جیحون
هر جر بکیانه بی هفت خوان جم
سوار بر بر رخش دلیرانه وار
طلب کرد دردم شیر جهان بخش
مدران ورانور بی مزد ومنت
تاکی منی بی رخش بزوی سبز زمین
تاکی منی به بوم به آماج تیر
بس به هفتخوان هر گرتاف بی رخش
برباد کنی به تیغ مردان خونخوار
فرزند نازدار بی رضای الله
سرم بادات شیرانه چون گرگ
جرگم مدو چل وینه زهر قهر *
یه چندی وختی خریم ذی جسیم
الله واعلم جیشی ...سر
بی جیش اسباب ای اسلحه دیگر
بکروم پاره بسوداى خنجر *
آذاد بکروم جه دست دلیان

رستم وات فرزند نور جهانم
واته تور استی هم بی فرزندان
اژ رخشم همی پیدا مکردم
تو بشو پری رخش پولاد سم
بیزدان پاک پادشای درست
یام برزو مدوم بدست ای شیر
خاطرت جم بوای کاره بکر *
یام بابوت مدم بدست فرزند
رازی بی و حرف جهان بخش شیر
جنی کستهم هر گرشان دردم
هر جر رونیان بی راکه هفت خوان
ده شوده و گردن مدار
بی روی یازدهم یاوان وجای
نستین لاله جنی گل کلاب
سه بلکه جنا و باغ لاله زار
بید وچناران سر بردن وه گی
زنبق وریحان نزگر بیچون
لاله وشقایق بی به جه شبنم *
سفره پر جه نان آویزان بدار

آهر دای وقلب باستخوانم
عزیز نازدار جگر دل بندان
هنی بچی بابوت غم نمه وردم
باوره بریم در لحظه و دردم
منی بابوی شیرت مسپاروم وه دست
بستانه قصاص هیچ مبر زویر
سوگندم بذات داننده داور
یام برزو مدوم باور ایش گزند
کفت و تدارک بی هفت خوان قهر
همت واستان نه مجلس جم
مردان دلیر دردم بروان
بی صبر و قرار هر گر رستم وار
سبزی و مرغزار لاله و گیای
غنچه هر رنگه سر نیان بخواب
بلبلان مرنز بساز هو سیقان
بینی بهاوای فرشتان فرسی
سزوی مرغزار چون دار مکنون
بوسیه بهشت بی زیادوکم
بجاکه هنی سطور وسطار

خیگهٔ پر شراب تمام بچه می … نیان بچشمه چو نوشان وی
دینکه یک لوحی نویسیان تمام … ونت معلوم بوای دستان سام
جهان بخش شیر لوح هور کرت نی ک … بو ساپیا یه کردش بکرد پاک
دینکه نویسیان دش آبای ای شیر … ای لوی دستان پر عقل و تدبر
جهان بخش شیر دش پای بچاه … قدمت خیر بوای حشمت پناه
اکر تمات هن بشکنی طلسم … بوانه صد بار الرحمن الرحیم
بوانه تو اسم هزاره الله … نهر اسم واچه هزار ماشاالله
بوانه طلسم سلیمان پیغمبر … چه حرف ای لوح بر شو و بر
اکر بی حرفش بکری کاری … صد سال بمانی تو بزکاری
هبو و جاگیت ما وای بر گزند … بمانی نه جا تا هزار و اند
هیچ مور شراب کباب ساحر … موزون بکیانت صد دسته آهر
بشو نکوسه چشمه و بی درنگ … آکانه نو جاه هزبری پلنگ
حویست کزبالای هزبرگون … بنجاه سپهنای پلنگ حرن
تیری زرنشان تو بکرنکار … بدرو پلنگ ای شیر خونخوار
اکر زره هون پلنگ نعین … بکنو نروی خاک سیای سرزمین
هر زرهٔ هونش مبو یک پلنگ … رو منیان پر ... دیوا و ... جنگ
مکرات ریزه بضرب چنکال … نبی خلاص تا بقرین سالی
نکوسهٔ چشمه هن قدری بینه … هم نفت و آهر آتشان چنه
بدرو هدا بنه چنی نفت … آهر بدر لیس بی پلنگ نرفت

بکرو آهر او پلنگ نرّ

بکرو آهر او پلنگ نرّ … مکنو نرمایی لو حش نه بسر
بشوره او لوح با آب شیرین … بوانش تمام چون شیر غرین
هرچی نوشتن بکره عمل … ای مرد دلیر بی حرن و دغل
چون شنفت بکوش هوریزا و پاه … چنی کستهم پر کینه خواه
لوانکوسه چشمه مرغذار … دیاو دین ببری ملعون مردار
مویش وینه قرقو بلکه زیاد تر … دندان چون سندان پیک آهنگر
پرچم پرچه هون مشعل مدو شاه … چون رعد و بار دردم بجوش
روکرد بی شیران پر تاف داهروار … جهان بخش شیر کستهم کرد آواز
و آتش ممدره تر نجاکهٔ ویت … تو اضری وینی نعفریت
ایدواست جهان بخش چون شیر غرین … نیاشی نه کمان تیری سهمکین
و آتش یا خدا ببریم نجات … توفیق دربنم نراکهٔ آهات
بوندش چند اسم اعظم بیمدار … شصت کین تیرش شیر کار زار
چه مارهٔ کمان خدنگ گل زر … داو سیانی پلنگ خونخوار
تیر زرنشان جولاگی کرد گذر … آهر نشت نخاک تیر کینه ور
دردم به تعجیل هنه و نفت درم … آهر دالیشان اژدهای ارقم
وستش چو پلنگ مرد دلاور … آهر کرد دردم با مرد او ر
سوزیا به آهر ملعون بیدین … زرهٔ هون او نکفت و زمین
هور کرد دشی او لوح دردم شتاب … آوردش پاک کرد بزرمی آب
نیاشی و نعل او لوح سیمین … بزانه تقدیر رب العالمین

ناگه سیاهی آمازوی کار / بی وشوه رنگ چشمهٔ مرغزار
روشنی بر پا نروی آسمان / تاریکی آمانعرصهٔ جهان
جهان بخش شیر کردش مناجات / لا لا بدرگای قاضی الحاجات
یکی اسم اعظم بونزش تمام / سیاهی رم کرد چون سیماب جام
روز روشنی دردم بی پیداه / با مر قادر ربی باکی الله
نه چشمه و نه آب نه لالهٔ خوش رنگ / نه او بیشه سخت نجا که پلنگ
کردی بی غایب بفرمان حق / جهان بخش واتش الله صدق
دیگه کشتم نزاری و شیون / بری جهان بخش مات غمگین
مشو براوه چون تیر پرتاب / نگاکرد دردم شیر کامیاب
جهان بخش شیرا یکه دی بویشی / برشی جه لای او کرد غصه و تشویش
سجدهٔ ادب بردنروی پور زال / کردش شکرانهٔ دانای ذوالجلال
ناگاه پیدا بی کردی هم نراه / پیدا بی اژدر قطران وسیاه
پیدا بی اژدر نصحرای هامون / لاشش بوینهٔ کوه بیستون
آهر افشان کرد بری جهان بخش / نصحرای هامون دردم کردش بخش
لج آورد و بردوهٔ پور زال / کردش شکرانهٔ دانای بی مثال
واتش جهان بخش شیر کینه ور / ویت بوزه نهرم اژدهای اژدر
بعون بیچون پادشای داور / ظفری نیشی تو نه بد گهر
لج بو سا دردم پهلوان کار / رو کردشی چه رزم اژدهای مردار

دهن کردشی وا ازاژدهای ملعون / پهلو لوشاشی دردم بیک کفر بکون
جهان ... تمام بی خاموش / جه لاشهٔ اژدر تمام بی مدهوش
به تنیا سو دیده کردش باز / ویش دی نرای پرچه رود دراز

خاموشی مشو بیکسی یاور / نه کستمن نه پور فرخوار
رای پرچه رود دراز کرفتش نور / رنگش تمامی بوینهٔ آهر
نوه فرامرز کردش مناجات / بدرگای کرم قاضی الحاجات
یا حی اکبر پادشای بیچون / نه ظلم واکرم بکون
مناجاتش کرد درگاه او / دعاش بهدف اجابت یاوا

دیادیشی وچم گستهم دلیر	میو براوه زلیل زور سیر
دردم یاوا ایشی او مرد پر زور	بوسا جنیشی چون شماله نور
تمام کردارشی اظهار کردو نه	گستهم پر زور خوشحال بی چنه
دلشی یک کنبسی دیارن جه جور	بلندیشی وینه ظلم ساره زور
یاوان به افلاک منظر سنگی	نفرق منظر ده هزار جنگی
کرد به تیرانداز او نه منظر دا	کرد اسلحه دار زره نور داه
ده شیر نانپای منظر بلند	بستن بزنجر دری روی کرز نر
تختی هم زیان و درب منظر	پهنای دو تخت سی کرز یا تر
خروس نبان منظر بسنگی	آراسته کردن پادشای زنگی
جهان بخش وچنی گستهم دلیر	تمام بی حیران جه زنگی وجه شیر
برآوردو بر لوح رنکا رنک	بزا او چونی طلسمات زنک
دیدکه نانه لوح جمله عجایب	هوا چو براست یکسر بی عجایب
واتش پهلوان دلیر کاوسی	تیر بدر نروی او مرد خروسی
تیو صدا او خروسی کار	بوزشی نوار نقلعه بدکار
ارنیو ودنک خروسی آواز	تو کنی وجنک شیران شکار
بارت بکران به چنگ چنگال	بزنام هبو نام کرد طایفه ذال
اروات بخروسی تیو سست بوار	نوبت شیران هبی ور سکار
او سه جود ما دنیات بکاشی	جنک زنگیان آینه جاسی
بکیه شمشیر بوینه رستم	هر چه تان بهم وچنی و گستهم
بکنی قتل عام تمام زنگیان	یکسر برباد کنی زنگی جنگیان
مرد دلاور بوسا لوح سیم	لا رو بدرگای رحمن الرحیم
رو نیان وری منظره سنگی	نزنم شیران اژدهای جنگی

۸۸

یاوا بمنظر مرد سهمناک	دیشکه او منظر یاوا به افلاک
خروسی دیی وچم مرد پر زور	تکانی دانجاه خراشر و شور

صدا هورکیشا خروسی بر	واتش ای زنگیان صد وادیلاو ر
جهان بخش دست برد پر تیر پر زور	نیا که کیهان بزلزله و شور
واتش خدایا بدهم نجات	شنبوم ناامید ... پر آمات

ایدو آتشی دردم تیر زرشان | دانه حلق مرغ دردم چه کیان
خروسی گفت بو ارنه قلعه منظر | خروشان چه رزم شیران اژدر
زنجیران بر تیغ پری شور شر | زمین و سما لرزان یکسر
نه دم جهان بخش دست برد چه شمشیر | رونیا چه رزم زننده دلیر
شیران خروشان پری کار زار | دوران جریل کیرتی چه مدار
دست دا ایکو بال پهلوان کار | داشی نفرق سر یکشیری خونخوار
شیر بیبه چه کیان گفت نزوی زمین | نگاه کرد تقدیر رب العالمین
هر قطره جه یون ادشیره تمین | برما یکشیر نزوی سر زمین
سحر او سر زمینی تمام چه وشیر | روی جهان پوشاوینه زهر قیر
کیرتی حوالة نخکال چنگ | زمین تمام چه ببر و پلنگ
نوه ذال زر گفت پریشان | دست برد چه شمشیر خاطر پریشان
یکشیر سی مکشت صدمی پیداه | تمام غمگینی چه سرمست و شیداه
نماشی کرد دردم بریده خونبار | دلیشی نه لوح دا النویسیان یکبار
داتشی جهان بخش یکشیر نه بندن | بکر رستکار او اراملدن
بکره خلاصی اوشیره زنجر | اوشیر پری تومکر و تدبیر
دست ببردشی اوشیر ناداونه بند | بکردشی آزاد نه بند گزند
شیر آما بنزد جهان بخشی مرد | سجده ادب تا آوا بجد

داتشی ای دیر سی شای شیرانم | سه هفتاد سالنی باینه ویرانم
سوار بر بمی رو کرنه قلاه | تا که نه طلسم نوینه بلاه ۸۹
سوار بد و شیر پهلوان کار | با چه او شیران یکسر بمدار
کفتی نه جلو جهان پهلوان | بوان چه قلاه یکسر بردوان
سپای زنگیان شیران دین و جم | داشانی بنا قوس سفید مهره خم
سپای زنگیان روبروی شیرانی | چون رزم رستم جنی و دلیران
شیران بنعره نخکال چنگ | زمین تمام چه ببر و پلنگ
جهان بخشی شیر آو زمین | دست دا با طور تیر چه خشم کین
وستی زلزله نزوی زنگیان | دلیوان لعین پر خشم و شیان
تا یاد اولای زنگیان بور | کمند شند پریشی نوه ذال زر
کردشی گرفتار نخم کمند | بستشی دست و پای نوه اژدر چنبر
کیشاشی نزوی خاک بوریه آما | وستشی چه شیران نادره جهان
شیران نخکال کردشان پاره | با چه زنگیان کیردن آواره
تا کا روی هوا تاریک تاریه | زمین لاتان پر نه غبار بیه
روز روشنه بریا نزوعام | کسی نیه واتنگ جه زنگیه بیرام
پهلوان شیر برنیزه کرتی | تا لا معبود جهان آفرین
کیرلا زار زار بجا رونا چار | داتشی ای یزدان شاه کرمدار

روز روشنه باور نغالم * / بذاتت قسم بدحالی حالم
ماریکه رم کرد روشنی آ ماه * / ماه و ستاران کم بیینه او جاه
خورشید خاور کا او د نباه / دل که کرد عالم کردشی چون میناه
جهان بخش دردم سجده زمینی بر / پری کستهم کیا آه سرد
نه پیردی وچ نه زنکی سپاه / نه قصر و منظر دیوان کمراه
دیکه کستهم بباک و تباه / مشی براوه او پری دنیاه
دیبان جهان بخش دیسی بریده و چسی / پرسی چه لای او کرد غصه و تشویش
سسی و نزد او شهزاده پاکدین / رو مالا نحاک بریده اسرین
و اتسی هزار شکر پهلوان کینی / دیبان منی توم دی نی ماوا و زمین
جهان بخش و اتسی ای جهان دیده / پیم واچه راست ای برگزیده
یه کامین خوانی مشین پری او / بواچه پیم ای مرد تیز رو
عرض کرده پهلوان جگر پاره من / یه طلسم سخت خوان چاره نی
عجب طلسمی دار و ای خوانه / ندینسی وچ دیره پاینه
پورسم شنفتی نه پر کمالان / صاحب صنعتان جمع رمالان
چی دما طلسم تا خوان هفتم / اژدر اژدران اژدهای ارقم
یاوان بدرکای غار سهمناک / چون شیران دستور هر مرد چالاک

ناگاه پیدا ابی دیوی زبردست

ناگاه پیدا ابی دیوی زبردست / نه غار برآما وینه فیل مست
نعره سهمناک کیا جه درون / وات ای بدکاران عفریت ملعون
کاری کم پیتان ندرکای ای غار / نشین بی طلسم ما و ای ستمکار
کلید ای خوان ما بدست من / تحقیق پواچوم مردان پرفند
نامو نام قیطور زنکی / دیوان برستم داغ به تنگی
دیوان داویم سرنکون کردن / افعی و اژدها م تو نابود کردن
ایدو ات و ساطور برد و بالای سر / شانا بی دلیر مرد پرخطر
اسپر دا ازاسی بور سینه چاک / دا به اسپر دا بور سهمناک
قبه قبه او قلخان سنکی / ریزا بزمین بضرب جنکی
سیف و شست رگ پهلوان کار / چوار صد و چهل استخوانسی بزار
بر آما نجاه بضرب ساتور / بضرب او دیو تمام بی رنجور
ناستش بعفرت دیو سیاتر / پنج ضرب کاری یک جه یک بدتر
بیکا باندام نوه نامدار / نالا بمعبود ندرکای جبار
حمله برد پری دیو سیارنگ / سرگم بی جادو نه معرکه جنگ
هیچ کس نزاناسی چاره بکوشی / جدستا او پیر ناغافل برشی
نوه دال زره به تعجب مند / جه قهر و غیرت لب به دندان
بر هر رونیان پری غار تار / ناکام محبوبی کلچهره نازدار
میو براوه منالا جه درد / بی بی سکیو هناسان سرد

به تعجیل میو میرزو اسدسن
بکرد ها با ادب کردسی با او شیر
کو جال دیده اسر ینم
نام من تهمادخت خلقانن
قیتلور زنگی منی بزور آورد
آما و بالیمی نوه ذال زر
دست بردو کمر بهور کندسی تحا
تا برد و نزدیک ستاران تمام
دختی نگاه کرد و یمی دی نسمه
وات بنی آدم مزانه منی کیم
فرزند اکوان شای نره دیوم
بابوی منی بدست رستم هلاکنی
نه و سکواته بیم سورو به حجت
بستانوم قصاص بابوی جوانم
نه چشمه چمن منی کردم گذر
زانام با سبب یکجار تماسی
کرحم کمر بند بخشم و بقین
معلوم بو جه تو نام صلصال نی
جه دست صلصال چون مشه در

سوقسی دانه غارمای جرسفتمین
وات ای پهلوان بور بی نظیر
چند وختنی بی تو بزاری وشیم
بابوی من سردار شای زنگمانی
وستی نی ظلم بی رحم دل سرد
نکردسی بیدار جاجری بر کهر
برد نزوی هوا ملعون سفاک
بیدار بی جه خواب نوه ذال سام
واتسی ای جام چیش مدعاه
اسی پاک شای ای ماو اوای جیم
بی هون با بوم خاطر پشیوم
بضرب کوپال او سینه چاکنی
بشوم بو مکان به وخت بیوخت
جه رستم ذال اوحق بستانم
دیادیم و جم کفتی جه نفر
بشانو با هوا اولاد سامی
هور کندم تحاک سیای سرزمین
دشمنی اسی طایفه ذاتی
وزوت نذر یایم بجر او بر

فکرسی کرد او شیر واتسی چون کردن
ارواحوم ورزم نه بحر خونخوار
مبوم بجا شخاسی نسکان سخت
صلاح برایدن و رزم ندریاه
داتسی ای ملعون ورزم نهامون
عفریت بدکو وستسی ندریاه
کفت نزوی دریا پهلوان کار
نیا واسی کرزند ندست صلصال
دست کرد بشانو نوه نامدار
بر آما جه آو او بحر خونخوار
سهنبان زور مکردسی زاری
بی روی چهارم یاوا بجای
کل دریا صحن چم وردن بهم
آبش بو بینه چشمه سلسبیل *
آما یک دیوی نزوی چشمه سار
یاوا بنزدیک دیو بد اخطر
نشت نزوی سینش دیو کشا خنجر
منی توم وست و بجر چون آمای در

حرف ای دیوان دایم من وارون
موزوم اونه بر نزوی سنگ خار
ندست بد کار دیو نابخشمت
بنام بقدرت حق بی همتاه
بلکه بجای ببوم سرنگون
جهان بخش شیر دیر هیجاه
نگهدارسی کرد پادشای جبار
نگهدارسی بی خدای لایزال
ویرد ندریا بلطف غفار
پری کشتم مکر و ازار زار
با آواز برز ناله دیار ری
ببیک چشمه سار شیرین صفای
و نوشه و شبو چون روضه ارم
زنبق و شبو چمنی و انجبیل
خفتنی و بی دنک نزوی مرغزار
دیکه صلصالی ملعون کافر
ملعون وات دلیرای کینه ور
الیه بی قتلم کیشانت خنجر

وات ای بدفعال بیرآی ناصواب
سه بتوفیق کارساز بیچون
دیو بیاره آما به جواب
وات ای جهان بخشی نوهٔ نریمان
بو یرجه تقصیر بندهٔ گنه کار
میوم بعبدت تا بهزار سال
برجه خذمتی رجوع کری لیم
بهر جاسی میوم نه خذمت
کرم بساط بیاده نراه
نعل اسب و بت بکر نکوشم
می کردم بدی تو مکر بدی
سه خوان بنجم دیوان حرنی
سلمان میوم بری مذهب
بابوم بری کرد جنی و ذال سام
تومی مکر قتل بی روزکارت
جهان بخشی شیره بیش آورد ادا یمان
کردش بغلام وینهٔ زرخرید
هو بیزا نزدی سینهٔ بدفعال

بیک دقیقه برآمام نه آب
برانه جنی بی سر نکون
ریزاندیدسی اسرین چون سیلاب
فرزندزادهٔ پور کریمان
سی مکسی به تیغ برندهٔ آبدار
مکروم خذمت کرد طایفهٔ ذال
میوم بغلام تا آخر قدیم
حلقه نکوشم بی مزد و منت
قطره میکوم بفرمان شاه
جهان زرخرید خواجه فروشم
دخیلم بتون شیر سرمدی
خلایق نرست دیوان زبونی
میوم نه آیین شای والانصب
سر بری رستم اکوان نفام
روزی بی آخر میوم بکارت
کلیمهٔ شادت آورد بزبان
بوینهٔ غلام طایفهٔ جمشید
بوسا دست و پاسی بوینهٔ عبدال

سید بهای قاسم بیرکنا وروکی (واتسی ای طلطال کونجی) بها
انسه فستان) بنای ولخوکی

واتسی ای طلطال کونی کستم
هورکرت جهان بخشی بردور مغذار
دیکه کستم بیج نین بیدار
واتسی کستم تا کی مستنی
وات ای جهان بخشی ای مرد بیرتاب
جهان بخشی تمام کردهٔ کار ویسی
کستم کردش شکرانهٔ داور
طلطال دست و پای کستم بوسا
بر سه روشنیان نصحرای سماک
نکر غبار عالم بی دیجور
یک لکه ابری آما و زمین
بردش بهوا ابر سیار رنگ
باز هم چه نوده بیدا بی آما
کند نزدی زمین برد نزدی هوا
باز هم بیدا بی نزدی آسمان
کرتش کمر بند نوهٔ نامدار
شمشیر آبدار کیشا بخلاف
برتش دست دیو کفت نزدی زمین

برم و لای شیرار دمای ارقم
تا لای کستم شهزادهٔ طیار
آما بیدار کرد شیر کارزار
ما بی فتح نزدی عالم بستنی
ای دیو کینی ولات مدران بستا
یاونا بسمع مرد کینه کیشی
خوشحال بی نو کار شر کرد کا
هو بیزا درحال به بی هوا
تا کا غباری آمانه افلاک
زمین و زمان تمام بی رنجور
دست برد کستم هو کند نزدی ملق
خوشا بجوش بیر آی دل چه سنگ
دست برد بی طلطال او دیو کمراه
دیو سیا رنگ ملعون کمراه
دست رستم آلود به نعره زنان
خود شا بخشم بی قبضهٔ ابزار سیف
داش بدست دیو ملعون کونی
دیسی ترینی بیدا بی چه کیش

دستی بردا و دست پهور کنند نزوی خاک
سارا و سرزمینی بی دشوه رنگ
ماه ستاران آمان به جهان ن
نوه فرامرز کردشی مناجات
واتسی یا کریم نگار نده غیب
بیاوه برادگم کرده رامان ن
نی خوان سنجم کرم رهنمون
یا صاحب چطر بنای بلند ماک
مستجاب بیبی دعای بورذال
روښنی شا هم نزوی جهان
معلوم بی تمام صحرا او سرزمینی
یاوا بجای سخت ناهموار
عقربان هریک وینه بزغاله
یکسر روښان بی مرد دلیر
نوه فرامرز نوح آورد و بر
نهر قلعه چند نا عجایب
نه قلعه دهم ماوای دیوانی
نامش منشور بی عقور ملعون
کستم ملعال او بردن بوجاه

ده تاریکی کفت نزوی افلاک
تاریک تا ریچ سما لاله رنگ
جهان بچی نوتار سبی نا توان
بدرگای کریم قاضی الحاجات
حی بی ذوال پادشای رورتب
غیر جه تونی پشت پناهان
ندست عزولان نبوم سرنگون
پادشای مطلق حی بی ذوال
بامر کریم دانای جز الجلال
پیدا بی شفق نزوی آسمان
روښی کرد بها مون پهلوان کینی
سربی جه عقرب کرنده مردار
برلرزله و جوشی باده نا له
دنیا و ما فیها بی وزهر قیر
دیکه نوتیسان ده قلعه منظر
مار و کژدنده جمله غرایب
شای نر دیوان عموی اکوانی
چند پادشاهان کردن سرنگون
کردنسی نه بند دیو کینه خوا

اکر تماشهی نو یني گرند
کریان نه قفس مرغ خوشنواه
بوزش پری عقربان شر
میاوی ولوی قلعه اول با
طفیل میو ویستی تو بکبر اکرام
هرچی طفل ما جو بکره عمل
اکر بی کفتسی با بنی نور
نوه فرامرز جهان بچی نو سیر
آوردسی او مرغ و سستی عقربان
ویردنه او جا مام پسیو حال
طفلی دی وچم نوه ذال زر
جه نخوای اسرین هونیئی مو
مروا برار زاری مکر دسی
هواچو یا حق کردنای کرجون
تا که دنیای جرن توم نریا وچ
حی بی ذوال کریم بیچون
هر تونی بحق تحقیق بیا تی
فدای نامت بام نامت جبار ن
به بخته کنام مینی وار دنم شیر

یک مرغی آمانه چشمه چهند
بشو باوره بو رنیز و ما و ه
مو یری نو جا بیخوف خطر
میو نزاکت طفلی سیره خوار
میو بزبان طفل خوشی کلام
زره جه کفتار نکری خلل
بمانی حز یک تا یوم الحشر
لوا یری مرغ چون باز شبکیر
ویردنه او جا نامدار کران
نا کا دیار دا طفلی پر کمال
جه ویرسی مسی سیلاب چون اختر
کس تاب کرین او طفل ندارو
بی چی نام حق مشغل مبردسی
کا سکی من پیدا انکرای بی جون
نکفتام بکیچ ای دنیای پر غم
بر آورده او جه در مکنون
غیر جه تو نیئی کسی تر با
شای بلند مکان او کرم دار
هم بر زوانم مکر د تقدیر

بلا د که چی نخود څمی یار * بیاد آور خون الفقیر یار

طفل شیره خوار عاصی پرگناه — ندرگای داور هر ایدن رجا
به بخشم بنور رسول اللهست — شافع عصیان شوم گمراهست
سوزنم بنار آخر سقر — به محمدت صلی الله علیه شافع محشر
خلاصم بکرنه طلسم سخت — تا بر شوم جه دست دیو ناسخت
نزاری وشینی به طفل شیره خوا — بیدار به جه دوره نوه نامدار
وات ای جهان بخش نوه پور سام — وشی لای به جاه به ماوا و مقام
قدمت خیر بو شیر صف پناه — بو خلاصم کرنه زیدو ماواه
بشکنه طلسم فرعون به عون — بوازه توفیق پادشاه کون
باور و زبان نام سلیمان — مبو یاور خجی دو مکان
سلیمان پیغمبر ابن داودن — ای طلسم دیوای آزمودن
چون ارنه او شیر نام سلیمان — وات صلی علی پادشای سبحان
نیش بوینه ای طفل معصوم — به عقل و کمال به لطف مکتوم
چون کردش تقریر طفل شیره خوار — نیش وینه تو نه دنیای غدار
سجده بردو خاک به طفل جه باه — حمد درووات آوردش وجاه
واتش السلام طفل پر کمال — سندش او علیک پر نور و جمال
واتش جهان بخش نوه فرامرز — صد ماشاالله بو بو باهوی پر برز
ده قلعه سیکی یک جه یک بدتر — بدر و بهدا طلسم کافر
نه قلعه و هم کستم شیرن — نزوق زنجیر دایم اسیرن
بلیره نیش سلیمان پیغمبر — بکرنه انگشت ای شیر صفدر

هرچه کزندی موینی وچم — یکسر میان محوای چیر دژم
چون ارنه او شیر همت خواهی کرد — رو کرد په قلعه اول یار بفرد
یاوا بزدیک درب او منظر — ناگا اژدری بر آما و بر
آتش افشان کرد اژدهای لعین — نوه فرامرز کیشا تیغ کین
نگین نه انگشت برآورد و بر — اژدر نه هیبت نگین سرور
ویچیانه پیچ حلقه ورد تمام — شی نزوی زمین گم به نزوی عام
نوه نامدار و پیروز او جاه — یاوا به منظر جمین ماواه
دیشکه منظری جه جورن دیار — یاوان او منظر سمای مریخ دار
چون یاوا بزد منظر بلند — گرزش گرت بدست نوه ارجمند
داش نه قلعه خاصی بارونه حصار — زیر و زبر کرد نوه نامدار
ناگا یک دیوی وینه کوه قاف — آما چه دیر پروار کرد پر طفاف
جهان بخش دیش نگین سالار — وستش پری دیو ملعون مردار
او هم سرگم به نزوی سر زمین — پهلوان کار فارغ بیه جه کین
رو نیا پری منظر سیم — یاوا بو قلعه نامدار نیر
دست برد په کوپال داگ نزوی حصار — آما و بیرون ملعون خونخوار
آما رو بروی پهلوان کار — برآورد نگین صاحب سالار
نشاندا نگینی یاقوت الماس — ناگا او عفریت جه گیان به خلاص

کردی شکرانه حق جهاندار | روکردی پری او قلعه و حصار
دیدیکه بیک منظر دیارن جبر | بلندلیغی وینهٔ ظلم شاره زور
یاوا و منظر بلندیچه حد | پهلوان وارتی الله صمد *
هر کزیدینم وینهٔ ای منظر | گرزی دانه دربه جهان بخش سر
شکستی او دربه منظر سیکلی | ناگاه بر آماده دیو جنگی
هر یک سالوری کرتیبن و دست | کرتی حواله پهلوان مست
پهلوان کیا شمشیر بخلاف | جه شقهٔ شمشیر لرزا کوه قاف
یکی مکتنی ده میبی پیدا ه | بیست تن مکتتی صدمی پیدا
او ندران بلقب مرد پهلوان | خسته و عاجز بی تمام بیچکیان
ناکاه انکشتر کنابیاد شی | تعلیم و آداب سیر استادشی
نکیبی نه انکش سیر آورد و بر | دستتی بی دیوان نزدی خم سر
دیوان تمامی یکیر بیق هلاک | بعزت معبود پادشای بی باک
روکردی پری قلعهٔ نجمین | بنام یزدان جهان آفرین
یاوا و منظر پهلوان کینی | دیدی شیری سالار نزدی سر زمینی
بر آما و تند شیر زبردست | جهان بخش دردم او نکیبن بقصت
هوادار ی شیر سهمگین | شیر سر نکون بی نزدی سر زمین
لوجا هم ویرد پهلوان کینی | یاوا القلعهٔ ما وای شمین

ساعتی ویردکسی نما و جنگ

ساعتی ویردکسی نما و جنگ | دیدی نازنینی پیدا بی بیرنک
سجدهٔ ادب بردی نزدی پهلوان | ایدکه دیدی وجه دلبر کوا ن
سبی سر نکون پری نازنین | نکنا بیادشی او خاصه نکین
عاشق بی دردم بریده سیاسی | بوجهی خاصی بی عیب آلاسی
هیچ نمند بهوشی جه عشق دلربا | بیکیا به تیر خدنگ ان زار
نازنینی دردم آمانت و لاسی | بوسا بیا بی کرد خاکپاسی
جهان بخش هر دست دستی نکردن | وارتی ای محبوب ایمان بردن
یه چندی وختی ندیم شراب | اگرهن باور به تعجیل و تاب
رباب باور هنوازه رباب | یه خیلی وختی جرکم هن کباب
بلبل برباد بو غصهٔ درون غم | یه خیلی وختی درون درکر یوم
نازنینی دردم آوردی شراب | مزهٔ شهد شور مرغان کباب
ویدی کرد ساتی جهان بخش نوش | درکرد پیاله بی مرد دلیر
بغمزه و بناز آورد داشی بدست | مرقعا بناز دیو بت پرست
جهان بخش شیر کردی بسم الله | او دیو سیا بی جه نام الله
نوهٔ نامدار زاناسی یه دیون | جه نام یزدان خاطر لیسیو (۱)
دست برد تیغ تیز کیسا نکمر | کردی حواله محبوب دل بر
کردی بهجر نیم بو نیهٔ خیار | یک کرجه غبار هو یزانکار

دران باغ که مجلس سر بدر لی … باغبان خونین جگر لی

تاریک تار بے دنیا سرانسر   روشنے رم کرد چون روز محشر
ویشی دی نوریای پر موج خطر   پر بے جہ نہنگ اژدہای اژدر
ہر چندی مکر دنہ و بر   لالا بدرگای دہندۂ داور
کردسی مناجات بدیدۂ خونبار   ریزاندیدسی اسرینان ہزار
غدای آماوات ای بے کمال   بند استادت باور بخیال
داسی بدست لودانۂ انگشتر   فراموشت کرد خاکت بو وسر
بمانانہ وبحر نگین یاقوت   آب دریا باریکسر ہبو فوت
براورد نگین نمانا بہ آب   روشنے آما بہ تعجیل وتاب
آب ببی غلب دردم بے مدار   دیشکہ عفریتی وینۂ سنگ خار
کفتی نزدی خاک عفریت بدرنگ   صد گز بالاشی ہزبر تیز چنگ
نوۂ نامدار چون شیر عقم   رونیا پری منظرۂ ہفتم
چون یاداوپای قلعۂ ہفتمین   ناکا ہزبری برآما بہ قہین
حملہ برد پری نوۂ نامدار   جہان بخشی نگینی برآورد زو
ہزبر لعین سرگم بے نوجاہ   خلاصی بے جہ رزم ہزبر ہیجاہ
روان بے دردم پہلوان کار   رونیا پری قلعۂ ہشتم بار
دیشکہ یکے قلعہ چون کوہ البرز   جہان بخشی دست برد پری حملۂ گرز
عکستشی ہم درب او حصار   ناکا عفریتے آما پری کار

داره شمادی کرتہ بے و دست   غزا بہیبت جاخری بت پرست
جہان بخشی دردم او خاصہ نگین   شیر ہم مقہور بے نزدی سرزمین
او دیو بے آب شے نزدی زمین   بفرمان حق بنای بہترین
دردم بہ تعجیل بہ تندی و ستم   رو کردسی پری منظر نہم
یاوا بو منظر پہلوان کار   بیدار بے دردم یک شیری خونخوار
دردم جہان بخشی نمانا نگین ×   شیر ہم سرگم بے نزدی سرزمین
کردسی شکرانۂ دہندۂ داور   روشی کرد بے د ہم شیر دلاور
دیشکہ دہ ہزبر رونیان بے جنگ   جہان بخشی شیر بو بینۂ پلنگ
نمانا نگین سلیمان پیغمبر   یکسر سرگم بے با مرداور
جہان بخشی شیر کرزشی دا بدست   درب او منظر بہمدا شکست
شے باندرون شیر یکانہ   کیلا بے قلعہ یانہ بہ یانہ
دیشکہ کستہم ہم دیو صلصال   گردون بزنجیر دیو بد فعال
عقور بدرنگ سپردشی کیان   شینی بے حرزخ کور پشیمان
دردم دلاور برتی او زنجیر   خلاصی کرد نہ بند پر عقل و تدبیر
کستہم صلصال آزاد بے جہ بند   جدست ملعون بیرای ہزار فند
صلصال مظلوم ببی رستگار   بوساندست وپای پہلوان کار
اوشونجا کۂ عقور بدرنگ   کرتسان منزل شیران تیز چنگ
سفیدۂ سحر برآما و بر   ہر سہ پہلوان بستان کمر

روشنیان دردم چو خوان ششم — سه شیر بر ذات سه بیدار قم
یک فرسنگ شیخ بشاد مانی — بذکر و توحید حق ربانی
ناگاه نامون گوری داد یار — جهان بخش فرمای یاران یار
هرکس به یک تیر گور کرد شکار — نامش موالوم تجمع طومار
کستم جنی او دیو صلصال — رو کردن دری گور کهن سال
هر تیر نشان مکردن نکار — نبی کارگر بجاجری مرد ار
یکصد و شصت تیر هوا دادن گور — هر پهلوان تمام بینی رنجور
جهان بخش نودم رو کرد چه شکار — تیری نتر کشی بر آورد چه کار
یکایک تمام شصت تیر بر زد — نبی کارگر به او جاجری گور
چه نا علاجی هوا دادا کمند — گور نا ماو بند مکردش ریسمند
ناگاه به تقدیر کارساز بیچون — گور تروی نامون نودم چه نگون
سرکم چه او گور کسی نزانا — شیون بر مای گور بیهانا تا نا
یاوان بگورسی سکی سهمگین — او کوه سر بردن چرخ هفتمین
چون یاوا و پای قلعه گران بار — جهان بخش شیر گرزی کرد نکار
داشی نه برج بر زبار و نه حصار — یکسان بیک بار آوردش بوار
ناگاه پیدا چه دیوی سهمناک — بلندی ملعون یاوان به افلاک
داره شمشادی بدست لعین — هفت آسیاب سنگ بسته چه بکین

سه هم به دشتی ملعون نکردن

سه هم به دشتی ملعون نکردن — نداروبیاد او رورمردن
خروشا بجوشش دیو بتیار ره — چه نعرش میبی جرک پاره پاره
جهان بخش شیر رو کرد چه ملعون — نامش منصور چه او دیو بزنون
داره شمشادی بردو بالای سر — بشانو بفرق نوه ذال زر
جهان بخش شیر دست دا بشمشیر — دردم دا بضرب او دیو چه زیر
حرب هر نیمه کرد شمشیر الماس — یاوا هم بفرق دیو الخناس
بریش فرق سر تیغ چه پروا — جا بش نکرد تا نافش یاوا
چه نافش ویرد حربه جگر چاک — برتی بهمدا تا پر پشت خاک
ماشاالله خیر اهم نروی سپاه — آفرینت بو دیر پیجاه
سر بکونت کرد زنون جا هر — نزست ملعون نه بیست رنجه ارو
بازهم روشنی دردم چه پنهان — بامر کریم دانای لامکان
زمین و زمان چه و شوه زنگ — جهان بخش شیر هور کیلا جه رنگ
لولا بر رکای کارساز کاران — واتش یا کریم ماه ستاران
بدریم نجات کارساز کریم — واحد احد رحمن الرحیم
بیبی مستجاب دعا نذر کاه — روشنی آما هم نروی دنیاه
دلیش لاوشه عفریت کفتی نه او جا — سیصد چه اندام زنون بر خواه
کردن شکرانه دهنده بیچون — ویردن نو جاه نه جا واو ملعون

هر آنکس که پند پدر نشنود — بناچار روزی پشیمان شود

روکردن پری خوان هفتمین   جمله عجایب نزای سهمگین
خوان هفتمین پرّن جه دیوان   جاکه منزلگه ببرو غریوان
نعوذ بالله جه خوان هفتم   جاکه جادوان هم رخش رستم
قهقهه جادو چی نهنگال   بیست و هفت دست داشت دیو بدفعال
چوارده سر داشت نهنگال دیو   تمام قلعه قاف ندستش پشیو
مرجانه جادو شای جادوگران   جه سهمش رم کرد شای مازندران
جهان بخش واتش کښتم دیر   نهفت خوان دیو تو بکر تدبیر
عرض کردای دیر نوه زال سام   بمانی بباد نعره ایام
هرچی جه تقدیر ازل ویردن   هر آنه مبو کرد کار کردن
پناما ن بذات واحد القهار   لوسم شفقی نزوی روزگار
چند هزار دیوان نزای هفت خوان   جادوگرانش تمام گرانن
مرجانه جادو رخش پرستی   صد هزار جادو آتش پرستی
هیچ کس توانای ظربش ندارو   نه حربه لعین غضب موارو
جهان بخش ارنه نام جادوان   کردش توکل بذات سبحان
اوشونه او جا رسه بیش راحت   نه جنگ و جدال کردیش فراقت
واردشان طعام هم مزه کباب   هرسه براحت سرنیان بخواب
هر تا سفیده صبح بی آشکار   هوریزان نجاه شیران خونخوار

بستان اسباب
صلاحات نو

بستان اسباب صلاحات نو
نوه نامدار جهان بخش شیر
توچی صلصال بنیش وشو *
بواده سه رو بداردیم وچم
همت خواهی کرد پهلوان کار
سوار بد و فیل دیر هیجاه
دیده بان نودم بهانا و ناوار
واتش نصح اشنفی دیارن
سوارن بفیل چون کوه البرز
میو براوه دیر خونخوار
مرجانه جادو اید شنفت بگوش
نعره نه بزد جادو حیله ساز
واتش ای دیوان به تعجیل وجخت
دستش به بندی باوری ولام
بکرو ریزه ریزه به تیغ هون ریز
اگر ماصدن آمان بشتاب
به بی دردی سر باوریش بی جاه
شنفتی دیوان ده نفر بهم

* روکردن پری هفت خوان ازدر
* وات ای کښتم شهزاده دیر
من تنیا مشوم هرچی باد اباد
انشاالله ماردم من رخش رستم
روکردش بی خوان دیوان مردار
یاوا بقلعه دیوان گمراه
خبر بردش پری مرجانه بدکار
یقینی پهلوان خنجر گذارن
تا بدست او نه صدمنی گرز
روکردش پری او قلعه و حصار
جه واته او دیو تمام بی خاموش
طلب کرد دردم ده جادوی فندباز
بزانن کیین او مرد بدبخت
تاکه پارسش ... تیغ بی آرام
یام خو ماصدن جه لای شای عزیز
معلوم سن قاصد شای افرتیاب
یقینی جه لای سی دارو مدعا
رونیاو پری اژدهای ارقم

جهان بخش چون دید ده نفر آمد / ویشو آماده کرد دلیر هیجاه
کرت بر ستوه کرز نهصد من / روکرد بر ایشان نوه تهمتن
چون یاوا ایشان نوه نیکزاد / وست نیزیشان انفغا لو فریاد
نه نفر ایشان در دم کشت تمام / یکی کرت ایشان بکمند خام
دست و پاشی به بست پهلوان کار / آما وزوان جاجری بد کردار
واتش ای جوان صاحب کرز کین / من ماور بقتل بد رای بی قرین
مبوم بغلام عبد در نکوشی / مبوم به بلد بی راکه سر پوشی
هرچی مواجی ماور روم بجاه / نوست جادو بنه خاک راه
اگر واته من کردی جا بجاه / میاوی بکام نه جادوی کمراه
جهان بخش واتش بدانای داور / توم بخشا به حرف دیو بد نظر
ارای ظلمات شکستم یکسر / مکروت بشاه نه ماوا و فره در
دیده بان جه سر منظر کرد نگاه / اید که دیوی جبر دا بشاه
عرض کرد پادشاه بزانه یقین / پهلوان کرتش دیوان پرکین
نه نفر بکشت دیو خونخوار / یکی بکمند کردش گرفتار
مرجانه جادو دیو زیاد کار / طلب کرد و پیش جاجر سه هزار
یا دشانه سه هزار نفر / دیوان بیدین جاجری حیله گر
ویش کنا و پیش جاجری حیله ساز / سپاس دست و پیت مکاره فتنه باز
نوه فرامرز کیشا تیغ تیز / سوار بی و فیل چیلاد هو نریز

رو نیا پری سپای جاجران

رو نیا پری سپای جاجران / کردن توکل بذات سبحان
او مرد غلام رمادانه بنز / او هم حزو شانیا چون و چند
بضرب شمشیر کشتش چند نفر / بعضی فرار کرد جاجران شر
نوه ذال زر کمند کرت بدست / رد کرد بی مرجان بصد فار و قصت
شصت حلقه کمند وستش بی مرجان / آوردش نه بند چون شیر غران
بستش دست و پاش کیشا نزوی خاک / آوردش بکیر شیر غضبناک
بازیهو کیلاده نامدار پر زور / وستش نیلوان هم زلزله و شور
ده هزار ملعون وست نزوی زمین / بکوبال کرز پهلوان کین
با سپاهان بآواز برز / واتن پهلوان صاحب کین کرز
بویر جه تقصیر کنای ای سپاه / ای جی د ما سرمانی نا نر آه
تا بروی محشر کمتر بن بندین / غلام اخلاص عبد در مشرین
هرچه خدمت رجوع کی پیمان / ماورین و جاه کوره و ردیمان
سرمان نا نزاه ای نوه نیکنام / کمر موینی تمام خاص و عام
جهان بخش ویرد جه تقصیرشان / جنی او غلام کرد تدبیرشان
نام او غلام قطمیر زنگی بی / رکنش سپا قیر چون اشتر زنگ بی
جهان بخش جنی قطمیر زنگی / رو نیا بی رزم مرجانه جنگی
مرجانه جاجر به تیغ هونریز / بتاو تعجیل کرد و ریزه ریز
هرچه گنج و مال او جاجری کین بی / خزانه شاهان نو سر زمین بی

پیشتر فراقش کنو شهر تنی فرهاد برد رنج گل بلبل کشید و رگ گل را بباد برد

بجا بقطمیر پهلوان کار
بارکردش تمام نوهٔ زال زر
نگه بدارد پری کینه ور
نکاح کرد دوش پهلوان کار
هورکردش تمام سپای زنگیان
رونیان پری قهقه بد کوه
واتی قهقه پادشای زنگے
مرجانه جادو بکردش پاره
قطمیر کرد شاه بجای مرجانه
قهقه ازنے حکایت تمام
چهل هزار مرد زنگیان جم کرد
جبی طرف سپای جهان بخش شیر
سپای هر طرف ... نور
آما نمیدان زنگے زبردست
نعره ته پیکا چون هوروار
بوری نمیدان معرکهٔ جدال
بوسه مزانی مرجانه جادوم
پهلوان شیر وینه رستم وار

دانه زمرد مرواری آبدار
سپرد بقطمیر دلیر صفدر
کناچه مرجان جادوی بجادو
جود ماروش کرد بے رخش گلنار
جادوان داد دیگر بے دیوان
قاصدان در دم خبردان باو
جهان بخش شیر قتل کردن زنگی
کناجش کردن نکاح شهر
سپاهش آوردن نزوی زمانه
سان دا سپای وویش یکسر خاص عام
زیهی زمان بے بتوز و گرد
دانه طبل کوس قطمیر شای دلیر
ناگا قهقه چون شیر خونخوار
داره شمشادی کرته بے و قصت
وات ای جهان بخش نوهٔ سام سوار
نزوی رزم ها اکروت بحر خاک
سنگ نزوی کوهسار چه لامی چون موم
سوار بے و فیل نزدی عرصهٔ کار

آما نمیدان شیر کارزار

آما نمیدان شیر کار زار
جه کو برمشی نه جنگ شیران
روم کرد تدارک هم برگ کفنی
قهقه ایدار نے وات ای پهلوان
نوهٔ زال زر پور فرامرز
داش با سپردا قهقهٔ ملعون
سپای قطمیر شاه غلام پر زور
جهان بخش شیر هور یزانه خاک
هوادا پری قهقهٔ ملعون
کیشا نزوی خاک نوهٔ فرامرز
بستش دست و پای ملعون مردار
سپای قهقه شایرش آوردن
داخل بی و هم هر سپای خونخوار
جهان بخش شیر زننده که دمان
گفت نه لیشان دیر خونخوار
کاری بکمند شیر دلاور
کاری بگوپال نهصد بی بسنگ
ده هزار نفر کشتش نزوی کار

واتش ای قهقه ملعون مردار
کفن پری توم آورد جه ایران
آوردم پریت کافر پرفن
ایسه نزوی رزم کروت سرگردان
سے نزوی اسپر چون کوه البرز
جهان بخش شیر کردش سرنگون
دلیشان پاونا پری رزم شور
دست برد بے کمند شصت حلقه فرا
بکول مرکب کردش سرنگون
خروشا بجم با سباب و گرز
دلیشان خروشا پری کارزار
سپای قطمیر شاه حمیت کردن
سر چون کلا ریز مریزا بوار
دست دا بگوپال چون شیر غران
وستش الامان نزوی عرصهٔ کار
گاهی بشمشیر برنده هر سر
مکرد بجا شخاش زنگیان زنگ
ده هزار قطمیر قتلش کرد یکبار

اقه سپاهان آمان و آمان — واتتی پهلوان زننده دمان
ایرجه تقصیر سپاهای بی گناه — ایمه خجالت عاصی و رو سیاه
چو دست ازدر خیلی نهلال نین — هرکسی که خبر بو ایمه بالا نین
جهان بخش شیر مرد بی نظیر — ویردجه تقصیر صغیر و کبیر
سورکیلاو سرزم پهلوان کار — آما به ایوان قهقهه مردار
طلب کرد ویشی قطمیر غلام — گنج و جواهر سرتاپا تمام
تمای یکسر بخشا بقطمیر * — جو دما آورد قهقهه بی پیر
طلب کرد جلاد ببر بی آمان — کردشان لت لت دیو ناتوان
او سو نه ایوان قهقهه خو بخواسمد — کرتی بزم می دلیران کار
تا به نصف شو یاران احباب — بعیش و نوش بیی نباده شراب
جو دما نیان سر جامهٔ خواب — فارغ بیی یاران جه مستی شراب
سفیدهٔ سحر جهان بخش شیر — بیدار بی جه خواب بور بی نظیر
کردش حمد ذات دانندهٔ غفار — سوار بی و اسپ شیر عرصهٔ کار
سپای ویشی سور کرت بوردنگ دلیر — پنجاه هزار مرد بری دار و گیر
سور کرتش لوا بقطره به حجت — شهر و بیدی نه کوهسار سخت
یکی جبر دا بری نهنکال — واتش یا آما نوهٔ پور زال
شکستش طلسم ده منظر تمام — مرجانه کشتی جی خاص و عام
قهقهه دلیر کردش بکمند — فرما جلاد شوم ناپسند

کردشان پاره به تیغ

بهاالدین

کردشان پاره به تیغ خون ریز — قطمیر نشست بجای مرجانهٔ عزیز
ایسه آوردن سپای هر دو شاه — آوردن بی رزم ...
نهنکال ارنی دردم خروشاه — جار دا بسپاه بی رزم ...
قود ابسپاه نهنکال شیر — جم آرانی کرد دیو سپا تیر
دانه طبل کوس نقارهٔ ناقوس — زمین و زمان بی و آبنوس
شه شبانروز بقطره به حجت — یاو ابنزدیک دلیران سخت
سه فرسخ بماند جه مابینشان — سوردا شان خیمه دانهٔ زرنشان
اوردو تا ایوار کردن طیب آرا — غروب بی نیان نیای بزم آرا
تا و نصف شو عیش و نشاط بی — طلابه فلک حیران مات بی
طلایهٔ لشکر برکردن و بر — سر نیان بخواب تا وادهٔ اکبر
جهان بخش دیا بخواب شیرین — دلیش یک ازدری تا بری کین
دهن کردش و ازدرهای بیدرین — آهر افشان کرد سروی سرزمین
تا یاو ابنزد جهان بخش یل — سور لوشا دردم بی حرن و دغل
نوهٔ فرامرز جه خواب بی بیدار — دیشکه ازدری نه او صحرای تار
هیو براده ازدرهای لعین — رو کرد بی خیمهٔ پهلوان کین
قطمیر شادردم به تعجیل و تاب — رو کرد بی ازدر بو سینهٔ شهاب
دست برد پوست سر ازدرهای ملعون — کردش بدو نیم ازدر کرد نگون
نوهٔ فرامرز خلاص بی نکار — شکر یزدان کرد بیحد و شمار

کردش شکر ذات دهندهٔ داور   بدرگاه کریم بی یار و یاور
چو ما بو سار خبار قطمیر   آفرینت بو بور بی نظیر
جهان بخش فرمادانه طبل کوس   زمین و زمان بی و آبنوس
رو کرد بی سپای نهنکال دیو   چو شاو حزو شا بغوغاو غریو
جو طرف سپای کافر بی نور   او هم رو نیان بر جه خشم و شور
داخل بی و هم سپای خونخوار   دیوا نو زنکی داخل بی و کار
جهان بخش یا و احی نهنکال   حزوشان بهم مرد قتال
نوهٔ فرامرز کیشا تیغ تیز   ده دست ملعون به تیغ خونریز
بریش بهمدا پهلوان کار   عاجز بی تمام نهست خونخوار
چوارده سردار اشت ملعون بیدی   هر سر یکصد امدا نزدی کینی
یکسرش و بینهٔ گرگی اژدر بی   یکسر بو بینهٔ بور خونخوار بی
یکسر بو بینهٔ غول بیابان   یکسر بکردار هزبر دمان
یکسر بو بینهٔ احزوسان شار   یکسر بو بینهٔ دیوان مردار
یکسر بکردار شیران نر بی   یکسر بو بینهٔ گراز شتر بی
یکسر و بینهٔ سر اشتر مست بی   یکسر کر که دنک فیل سرمست بی
هر سر یکسا حرف و گفتگو *   موات جهان بخش بیرای تندخو
جه کو برمش نه جنک شیران   چه خاص بر دست خش ای پانه ویران
بغوده دست او هر یک یک ضرب   ملکردشان کار با ساطور ضرب

ناگاه بیدا بی قطمیر

ناگاه بیدا بی قطمیر شای غلام   عرض کرد پادشاه ای سکندری بیرام
بکمیه شمشیر بی قتل ای دیو   هر تا جه میدان بیو حال پیشو
قطمیر دست بردش و تیغ آبدار   بدایش و شه سر ملعون بدکار
جه تن جیا کرد بر سه رهٔ سی او   دنیا جه لاو او کردش و بینه شو
جیا کرد جه تن ملعون بد خو   ملعون جو شیا بدا ویلاو و ررو
دست دا با ساطور برای بد فعال   کردش حوالهٔ نوهٔ پوردال
اسیر دا نراش مرد پهلوان   داش به اسیر دا هزبر کوان
خیزا جه اسپر سارهٔ آهر   شعله افروز بی با هر دو بار
جهان بخش کیشا جه دل آه سرد   سپاو تندی حمله بریش برد
تیغ سیصدمن کیشا جه خلاف   داش به او ملعون بی لاف گزاف
نه سری نهی کافر ملعون   نزدی رزمدا تا گرد بتون
بار هم نهنکال دست دا با ساطور   حمله دا بریش بزلزله و شور
یکضرب هی بر جه خشم تار   داش بجهان بخش سا پرزور دار
سیصد و شصت [illegible] پهلوان کینی   بر آما نجاه بضرب بیدنی
خسته بی جه حال نوهٔ فرامرز   خیزیا نجاه چون کوه البرز
حمله بر دری دیو کهنی سال   اسیر دا نراش یا زهی نهنکال
داش به اسیر دا نوهٔ پوردال   به نعرهٔ بلند صاحب کوپال
سکتش بهم نهنکال دیو   کرد بطوطیا حاسی بی پیشو

کردسی نگونسار نزوی خاک پست بطرب یک گرز نهم داسکست
یک سرو سرپیچ سرسی سمند کرد بہ بند عام تا برار رواند
گیانسی کرد تسلیم قابض الارواح شے پری سقر دیو نا اصلاح
سواران دیو چھی زنگ تار داخل بنی وہم نمیدان کار
زلزلۂ عظیم گفت نزوی جہان خروشان مردان زبندہ دمان
کریا قتل و عام نہر طرف جہان بحشی دردم شکستی صف
زایلۂ عظیم وست ندلیسان یکسر پاک کردسی جبہ کیسان
اتہ سباہان دیوان مردار بخا کناسان پہلوان کار
دنیا چھی قطمیرسای غلام روکردن پری یلچی خاص عام
لوان بہ نزدیک رخش کینہ ور دین نہ چراگاہ اسپ صاحب فر
سواران روکرد پری رخش اسپ خروشادردم چون آذر گشسپ
سہ کس سربلند آخر سرانجام بحلقۂ کمند وستان ندام
بردن پری سیر نوۂ پور سام دست کرت بکاکل رخش زبان لگام
بلفظ ذلیل داتس کہ ای رخش سبوم بقربان صاحب تاج بخش
پے تو دم کردن بہ تیہ پر نقش زآن رکابت بہ بندہ بہ بخش
تابروت ولو دی جہان پہلوان بندو بعد ایران و توران
یہ چھنفا پے تو دیدسی کریا سن پیادہ محبوس چرکھی برپانس
رخش گہ اید شنفت نام پیلتن * شگوفیا جہ طرح گل غنچۂ چمن

شخنۂ رعد آسا کیتا

شخنۂ رعد آسا کیتا نہ او دشت صد الکس نہ بہرام کیوان گذشت
ریزاندیدسی سیلاب اسرین سرمالا نخاک بریرہ گیرین
آما بہ نزد او مدرا انتظار برتا سوار بو پہلوان کار
پہلوان فرماسی یک اسلحہ وزین آوردن پریسی اسباباں کین
تنگ وزبر تنگ کیتا بے مدار سوار بے ورخش پہلوان کار
برسہ ولایت بخا بقطمیر روشی کرد بے ایران بور دکی دلیر
بوادہ سہ روپا وا بہ او جاہ گستہم طلطال کرتہ بنی ما واہ
چون یاوان بہ نزد او ہر نفر کردن شکرانہ دہندۂ داور
نوۂ نامدار سام پر کمال ہر چھی کردہ بے سراسر احوال
گرد کرد اردیسی سراسر تمام اظہار کرد یکیک مردنیک نام
تمام خوشحال بنی کردن آفرین داتی صد تحسین سردار نیکین
ہیچ کسی وینہ تو نکردن ای کار بمانے نشاد نزوی روزگار
دمای گفتگو پہ تعجیل و حر فارغ بنی او سو دلیران گو
سرنیان بخواب تاوصب سحر بیدار بنی جہ خاو ہر سہ کینہ ور
سوار بنی دردم روکردن پے ری کردن وینہ دک او رخش پر پے
نزامان تقدیر کار ساز بیچون جہ نزدیک میل غرق بہان نہون
چندی نے ورتریکدست ملعون نزوی رزم کردسی شبیخون
او بھر مودہ سای بلند اختر کرتسی را گذار او ہر نفر

چی سے ہزار مازندرانی | جہان بخش شیر بکران غا تے
رخش کینه ور بستانان جه او | ہبادا یاونا سی پہلوان کو
جہان بخش شیر سزا نابے کار | میا و بای میل شیر زادهٔ نامدار
دیسکه سپاہی چون دریای عمان | کرشتی تور زمینی و زمان
کیل تیغ تیز برندهٔ آبدار | وستی زلزله سمیدان کار
سپای تورانی سواری دردم | رستم یکدست چون افعی دار قم
سوار بے واسپ یکدست بے سر | خروشا بخشم وینهٔ زهر پر
حلقه دان لیسان سپای قبی تل | عنقا سزوی اوج تمام بے خجل
اوند به کوپال گرز بصد منی | داشان به او شیر مردان پرفن
ناگاه جه تقدیر یکدست بیدینی | آغار و بروی جلال شای پرکینی
دانه ملماسک سیکے گران بار | داسی نه که فیل بیچاره هزار
فیلش بے بے کیان نزدی عرصه گاه | پیاده بی شیر کینه خواه
جلالشا دردم چارچاک دانقد | رو نیا بے رزم بصد حیله و جهد
غزا به ہیبت دست به تبرزینی | کردشی حواله یکدست بیدینی
وریشی پوست تواراو نکول اسپ | دست برد بے سیکے چون آذر گشسپ
ہوا دا بری جلال شای خونخوار | بنے کار کرا و یک بزکار
نو مدا آنا تیر عرصهٔ کار | و اتی ای ملعون مردود مردار
الله به توفیق کارساز کاران | کرد بخاسخا تی طوطیای شاران

کاری کروم ہیبت
دیو بدفعال

کاری کروم ہیبت دیو بد فعال | لوا جالونا بقرن سال
ایدوات جهان بخش نوهٔ تهم ذال | به تندی و ہیبت دست داکوپال
کردشی حواله یکدست ملعون | سزوی رزمدا کردشی سرنگون
یکدست مردود ویشی پوست لوا | دست برد یک سنگ ہور کرتش لقا
ہوا دا بری جهان بخش شیر * | کفت نه بیسانی بود دنگ دلیر
درساعت بضرب ملعون بیدینی | جهان بخش پل کنانتر ملی
فیلش بے بے کیان نزدی عرصه گاه | پیاده بی شیر کینه خواه
کستهم جلال کبرزان بیار | سینی بے کوهساران بناله‌دار
سپاه یکبار به تعجیل و تاو * | گرتش چار اطراف او مرد بیخاد
اوند تیغ تیز کوپال پرکین | دان بخش جهان بضرب تبرزین
تمام خسته بے نوهٔ پور سام | دست برد تیغ تیز کیا جه نیام
ملکشتی بهم ده سه چهار | بنے فایده تعرصه خونخوار
چون پیاده بے کارنے و بیش | شکیا قبضهٔ سیف برندهٔ بدکیش
دست برد بے سنان نزدی کارزار | ملکردشی کشتار بچار و ناچار
شکیا چوب سنان سو نیزه کم بے | سما جی گرد تاریک تم بے
به تندی و ہیبت و اتی ای یاران | یکسان بکردی او تیره باران
سپا خروشا یکسر بے مدار | حلقه دان نذور پہلوان کار
جهان بخش نو دم سوار بے و زین | خروشا بخشم بو سهمگین

سے ہزار نفر تورانی بید ین
سنا پر جہ تیر زمین بے آہن
ہر حلقہ زرہ جہ پیکان پر
جہان بخش بد حال خستہ بے نکار
واتسی یا کریم کارساز بیچون
ہنور ولقات کریم کاران
بیاوم براد منی تنہا با لم
بیاوہ براد صلصال غلا لم
بیاوہ براد شکستہ با لم
باجی اوکسی [illegible] ج
بیاوہ براد رخش بیلتن
مکرم ذلیل تے ماو اونے خاک
نہ مناجات بے دیر ہیچا ہ
کوہکسی آما باسپای خونخوار
یا وا ودشتہ خامہ زیک وار
دیتی برابطلب سپای زبردست
جہ حملہ برد کوہکسی دلیر

کاری کرد شان نزدی سرزمین
سہ نفر دردم پوشان کفن
نشستی نہ ہونا و سیران برینی تر
ہون نہ اعطای او سر کرد وینہ زاک
بیاوم براد نہوم سرنگون
بماہ خورشید شعلہ ستاران
نزدی رزمدا تمام بے حالم
چونکہ جہ لامی نیاوان بلا لم
ہر جہ بیلتنی ہم پیرہ دالم
نیات جہ فرقی اولو روکس تاج
بیاوہ بدست ذال و تہمتن
بوکہ وانانسی دمار ز سلناک
ناکاہ پیدا بے کردی نعرہ
جہ دمای او سہ چہل ہزار سوار
نعرتہ کیشانہ ہکامہ کار
ویاروانی بہمدا شکست
پنج ہزار سوار کشتی وینہ زیر

کستہم صلصال
دستہ دان

کستہم صلصال دستہ دان بکوپال
جہان بخش بنودم خستہ بے تمام
کوہکسی حالات فرزندی و رحم
دست بردے قبضہ شمشیر آبدار
کردیش حوالہ یکدست بید ین
نہون بیے غرق یکدست بد کار
کردی سیاہ تار ہوریزا بزور
صد ہزار نفر جہ چینی و ماچینی
خیمہ و خرکاہان دردم کرد بہ باد
یکدست ملعون نہون بے رنگین
دانہ قلماسک سکے گران بار
دانکلہ اسپ کرد بلوطیا
کفت نزدی زمین کوہکسی دلیر
پیادہ دردم روئی کرد ے یکدست
ناکاہ پیدا بے نہامون غبار
چنی سے ہزار سوار چالاک
کوہکسی سوار بے رو کرد نہ میدان
طیمور دست بردی بے حربہ سنگ

خروشان بخیم بے چنگ جدال
ہون سے نہ اعطای بے [illegible]
دیجیا ہیچ وردن چون پیچ ارقم
یا وا یکدست نزدی کارزار
چوار انکشت فرقی بری او بیگ
ناکاہ نہ نامون پیدا بے غبار
ناکاہ پیدا بے شوخ کمان طیمور
سارا کرد دردم چون لالہ [illegible]
دان نہ طبل رزم سیران کمر
خروشا بخیم [illegible] ہمکین
ہوادا ہری کوہکسی سالار
کردیش بجا شخائی زنندہ گرز
ہوریزا نجاہ بوردنگ دیر
کریزا ملعون وینہ شیر
پیدا بے دردم طیمور نامدار
یا وا برزوئک سیراد بے [illegible]
آما و بروی شوخ شوخ کمان
خروشا بخیم دیر چنگے

اسپردا انراشی پهلوان کین … داشی ۲ اسپردا شیر خشمکین
جه شقه مطوق طراقه اسپر … لرزنا گهکشان تمامی یکسر
ده قبه اسپر پر آوز ملی … جه زور بازوی پهلوان کین
طرز نیا و ابا هوی البرز … بیا و تندی دست بیکا بکرز
حمله داپری طیمور صفدر … اسپردا انراشی پور ستمکر
ریزه ریزه بی اسپرشی بزور … طرز یاونا رسیا هوی طیمور
نا کاپید ابی کردی سهمکین … جه گرد و غبار عالم بی غمگین
سام یل یاواجنی زواره … سه هزار نفر جنی نخاره
زمین لرزنا سپای کینه خواه … یرشی دان بی رزم شیران هیجا
جه گرد و غبار کس نبی دیار … گو هکشی دیر وات بسام سوار
گرد بشی نزور جهان نخیر … یکسر پری کار بکردی تدبیر
زواره جنی سام سانی بور … لوابه نزدیک پهلوان گرر
دیشان جهان نجنی بدحالی تمام … بیی به پهلوی برادرش سام
کفت نخاک پای جهان نجنی شیر … هکر وا زار زار پری دنگ دلیر
هور کرتی نخاک لاشه نوجوان … بردن و حصار خسته و ناتوان
کشتم دیر هم دیو صلصال … اوان هم لوان ولای پور زال
زواره جنی نخاره دیر … بکیا به کیشکچی نوه ذال دیر *

سام و ردم رخشی

 ۱۰۶

سام وردم رخشی آورد بو زمین … یاوا بر گلاب سواب بو یکی
قراخان نودم کرقش رای گذر … سام دلاور بجبه و خطر
کیشا نخلاف تیغ زهرآبدار … کردشی حواله [illegible] بکار
اسپردا انراشی قراخان شیر … دا [illegible] نعره دنگ دلیر

عمل سید بهاالدین

اسپر کرد و نیم سیف تنده … آما پری فرق سیه درنده
جوار انگشت پری فرق قراخان … نهون کردشی غرق صوات ورا
دو کیلا و نیس مرد پرستیز … شدرا و سردم رو کرد بگریز

سام دلاور نعرهٔ ببر د … هیمزدا بر رخش بتیاو یکفر د

نکان دا بتاو برشی وکیتی … یاوا بنزدیک ذال وپیلتی

مرده وابابا آورد م رخنت … اسب ره نورد دول بی ته تخت

سوار بر بتاو بیچ کر مدار … بشو به امداد کوهکش سالار

جهان بخش بزم هم گرفتار ن … سرتا پای تنش پر تیر وزار ن

اگر نیاوی بو مرد آزاد … مبادا نه زخم کیانش بو برباد

پیلتی چون نام فرزندان شنفت … چون شیر ز امدار بردوا بگفت

ساتی بی بیهوش نوهٔ ذال سام … طلب کرد دردم سپای خاص عام

بیان بیاوان جرکهٔ ایرانی … فرزندم وقتی عمرش بو فانی

چه دمای فرزند شیر خشم خون … دیم نروی دنیا مکروم بکو ن

سپای ایرانی تمام سراسر … کرد آمان ندور نوهٔ ذال زر

فرماد یران سوار بی دردم … بو وسپهدار طوس زرعلم

بکیشو درفش کاویانی بتاو … بشان وپای میل هیچ نکران خاو

طوس سپهدار دردم بی واکر … سی هزار مردان شیران فوج اکر

نکرد حی مدار طوس زری کفش … کیشاشان بتاو کاویانی درفش

نود مدار رستم نوهٔ سام سوار … کودرز نامدار کرد شی بسردار

او هم روان کرد شیر بی همتاه … جود ما هم و لیشو هور یزانجاه

آمانه پی رخش
پهلوان

آمانه پی رخش پهلوان کین … دو دیدش بو سا سوار بی بزین

واتش خدایا هزار شکرا نه … نه هیم شرمنده نروی زمانه

مهکم حسرتی سوار بیم برخش … برایم بجات پادشای بیغش

کهودش شکر حق شیر کارزار … نود ماروش کرد بری عرصهٔ کار

دردم طلب کرد زرعلی دزردار … زرپوش نامدار بخاطر کشاد

کرد بدستوه کرز نهصد من … زرعلی شاطر بی حیله وبی فن

زرپوش بگرتش ارهٔ ویش بدست … زرداد گرت بدست کمانش بقفت

گفتی شنجلو رخش پیلتی … شکر فیا چه طرح کلغنچهٔ چمن

رونیان بری سپای زبردست … هر شه بوینهٔ شیران سرمست

اد روتا بشام نکردن مدار … یاوان بجای دین کشتهٔ بدکار

نوجا فیردن یاوان بیاو کوه … نه پایین کوه شای توران گروه

کرته بی جاوا سپای توران شاه … اوشو فارغ بین شیران گمراه

واتش زرعلی اید صلاح نین … بشین بی مردان کرد سوار زین

امشو بوسکن شای صحرای تار … تا وصب سحر بزانین بکار

ایدوات تاج بخش یانی پیلتن … بیا بی چه رخش تیر صف شکن

سرنیا بخواب نوهٔ ذال سام … کرد به کیشکچی زرداد بزام

تا وصب سحر هیچ نبی بیدار … تاکا بیدا بی پهلوان کار

کتاب نوتنم نظم گورانی هر یک ماتجرم بم جوانی

پاشو دا برکاب رستم نامدار … گفتی نه جلوه رسته صلاح دار
قطره دان نه جسم شیران روی کار … یاوان ولسته خامه زیک دار
بلندی بسته یاوان به البرز … دیسکه سپاهان با صلحه وگرز
گرد غبار کسی نبی دیار … زلزله مردان نزدی عرصه کار
نوه ذال زر پاشو وست چپ و … نعرته بنرد پر تا دلش واست
کیشا نوردن نعره سهمناک … لرزا جه هیبت زمین و افلاک
جه نعره بنرد بی کر او لاف … برآوست نه هیبت سیمرغ نزدی قاف
سپای ترکستان جه نعره رستم … توقیان دردم بو صدای رستم

بی ورود حشر
جه نعره سنگی

بی ورود حشر جه نعره سنگی … خروشان بی رزم شیران جنگی
پیلتن رو کرد بی جنگ جدال … ارزش کرد به دست نوه زر ذال
زرعلی و زرپوش نزد داد دیر … داس یکی وصف دیران شیر
نوه ذال زر یانه تاج بخش … مهمیزدا به تند به تهی کای رخش
وست نزدی میدان زلزله بیحد … طیبان داخل کرد بی حد و عدد
بحمله اول پنج هزار نفر … بحمله دوم چون شیر نخوار
ده هزار نفر مار نوزرانی … بزوی رزم کین دردم کرد فانی
بحمله سیم سه طیب دا شکست … شیران فغان بی جیا وجه دست
کاهی به کوپال نهصدی بسنگ … کاهی [illegible] گرد گلرنگ
کاهی به سنان نیزه نزری … ملکیشا بی نعره حیدری
کاهی به کمند ملکیش نه اسپ … کاهی بهی ای چون آذرگشسب
کا بقداره چون شیر جنگی … [illegible] قتل و عام جه ترک زنگی
کا کا ملکیشا نعره جگردر … زهی ورزمان جه نعرش بی پر
کاوینه گرگان جه دهای رمه … کاکا پر مکرد [illegible] دمدمه
جه هی ای ای ار ار دست رخش … میدانکه ترکان بد بخش
کاهی جه نعره زرعلی شاطر … دست نبرشمنان صد دسته آخر
کا کاه جه تبر زرپوش صفدر … هی هی جه [illegible]
زاینده شیون دست نزلیشان … یاوا ار [illegible] آماجه بر اندیشان
[illegible] خواز دمی تار نابتار … بکره ماشون [illegible] قرار

رستم یکدست شکست دا تمام م — اوان گریزان آخر سرانجام
سهٔ طیب یکدست شکست ورددر حال — جه سا موهیبت نوهٔ تخم ذال
طیمور ار درپښت نه ا زرزم — آما چ رستم به تعجیل وجزم
واتش ای رستم نوهٔ ذال سام — رزم من و تو باد ابو تمام
کرزوت نجاتش باد برده کوه — توبه نصوحی مدروم بتوه
ایدوات شوخ کمان برزهٔ ب کمال — حمله دا بری اد حربه دکوپال
بتاو تندی کوپال بر کین — جر کتی دا بچب مودای مار وچین
اسپ دا زاش نوهٔ ذال زر — داش به اسپ دا حربه شورشر
جه شقهٔ اسپ نوهٔ نامدار — چوار صد وچهل استخوانش برا
بر آما نجاه بظرب سنگی — خسته ب جه ضرب سر زاده جنگی
سیصد وشصت رگ نوهٔ نامدا — نه اعظاش آما افغانو ادار
بر آما تمام بجربه برزور — بر چوار دست وپای رخش بو دستور
چون میخ محکم سی بروی زمین — عرق سر وار کرد بار بروی جبین
آما بیادش ضرب دیو سفید — جه رخش رخشان او بریش امید
مهر دا بر رخش رستم پری کار — دست دا بکوپال نوهٔ نامدار
داتش بر فعال ترک ب ادو — الیه بروی روش لیب کروم بشو
تا الیه مصاف کودکان کبردن — بوچی ب دستور سبر نبردن
الیه موینی کوپال بر کین * — بعون یزدان جهان آفرین
کروت طوطیا بروی سر زمین — دایت ب حالت بریز و آسرین

* ایدوات تاج بخش

ایدوات تاج بخش دست دا بکوپال — به تندی و تیزی نوهٔ تخم ذال
لب کرد بدندان جه قهر و غضب — شانا بری ترک برا صل ونسب
براشهٔ برشنک چون کوره ا خگر — لرزا گهکشان هفت سمای داور
جه برشنک ضرب براشهٔ اوگرز — جه قوت وزور سهم با هوی ببر وز
زمین و زمان تمام ب نکون — طیمور صفدر نالا بکر حزن
داتش ای یزدان کرم نگهدار — جه دست رستم تو بنوم آزار
مکرم ذلیل سرساو ساوا م — غریب وبیکس ای زید وما دام
رستم نامدار گرزش کرد نکار — دا زوی اسپ طیمور سالار
قبه قبهٔ گرگ ریزا و زمین — کرد اعظای بدن بر آما جه کین
سیری جه طفلی وارد شی جه پستان — مرسی دا اندم دنان دندان
رنجه ب جه ضرب نوه بور ذال — جه ضرب بازوی سنگین کوپال
بر چار پای کلرنگ سی بروی زمین — هون جه بر هر گوش بر آما جه کین
سر وار کرد هو نا وجه دفناک گوش — ضرب بهرام شاه کرد شی فراموشی
سهیر دا کلرنگ بر دلاور — بر آما خاک چون مرغ بی پر
دست برد ب ترکش تیری کرد کزین — نیا به کمان بد مدار و قین
اسپ دا زاش تهمتن بقار — بنهان ب سر سر ملجان سالار
تیر شوخ کمان آما ب اسیر — تجا لهش نکرد تیر کینه ور
ویر دنه اسپ تیر جه ششم — تا بر سوفار جه خاک ب سر گم
والحاصل جه بره شد خو نخوار — یکصد و شصت تیر هوادان نکار

دوازده مای جنک نزوی رزمگاه
مدتی حاصل بنی هیم به تیر
یکصد و شصت تیر نیزه زهر آبدار
هیچ حاصل بنی به نیزه و به تیر
اوند بشمشیر حمله آوردن
شمشیر نه قبضه آما به گرز ند
هرچه کمندان شندن پری کاکَ
اوند قوت دان کمند چینی چینی
جه نا علاجی دست به کمر بند
بریا کمربند جه کشتی بازی
اوروتا بشام هرجه بی خسته
رستم نامدار واتش ای طیمور
امشو شو وجاه بیر فارغ بال
طیمور نامدار وردا کمربند
رستم نامدار روش کرد بجهاکَ
رونیان پری ما که جهان بخش
یاوا بنزدیک جهان بخش شیر
هیچ نیش و ونک نه آروصداه
براورد مهره شاه کیخسرو

ایرانو توران کردنه تماشاه
دست دان بسنان هرجه نزه شیر
ردوبدل بی نعره صه پیکار
خرد شان بجوشی بی قبضهٔ شمشیر
دم شمشیران چون ارّه کردن
هرجه حمله دان پی حلقهٔ کمند
زور آوری زور شیران خونخوار
بریا کمندان جه شیر غرّین
نزوی رزمدا به حیله و به فند
بردی رزم کین بسحر سازی
عاجز بیی جه کیان جه بلب خسته
خرنه بیت ما جوم مبر دل رنجور
وعده بو فردا بگرز کوپال
هور کیلا جه رزم لوه ار جمند
سپای ایرانی یکسر بی هدار
لوطرف لوا خداوند رخش
دیشکه بد حالش لوه ذال دلیر *
تنهاش ایدی چون شیر هیجاه
وستی نزوی طشت به تعجیل

مهره شاه بهمند
یک سات

مهره شاه بهمند یک سات نزوی آب
مالا به اعظای نامدار پر زور
دیده کرد شی وازدیا دی رستم
عرض کرد تهمتن وسش دردی سر
یابابوی شیدم بدرم بدست
رستم وات فرزند صبرت بونکاکَ
هیچ کام خلافی ندارو یکسر
تاوادهٔ هفت روویت بکر بیدنگ
کی نزوی میدان ممانو بی سر
اوسا نودما یابابوی شیرت
جهان بخش شیر واطی بی بوحرف
سپای ایرانی نشتن نه بساط
اوشو تو حصار کردن بزم می
جه دمای نوشان باده بو عنبر
جه نصفهٔ شو بی پاوا شاه نو
ذال زر چنی بازهم سرداران
خبر دان ور دم پری پور ذال
آما وپای میل خیمه کرد و پاه
چنی ایرانی یکسر تنها نه
شاه کیخسرو تادرب درگاه

لود مار رستم تعجیل بشتاب
راحت بی اعظاش جه زخم ناسور
هور یزانجاه نامدار نیرم
بدر بدستم بر نزوی برز گر
یام نزوی میدان بدرم شکست
هرچی مواچی درستی طیار
بجاما وروم تووت سالکی بر
بزانیش چونی ای آشوب و جنگ
کی خایق مبوجه عرصهٔ خطر
یام برز و بکمر بند زنجیرت
کرو بغض و کینه کرد شی بطرف
هیچ بهانی و تنکی رای نات ونهات
نوشان باده کیانان کی
سرنیان بخواب تاواده اکبر
سالار شاهان یانی کیخسرو
یاوان و پای میل تمامی یاران
واتش تا پاوا شاه کمرلال
ایدکه شنفتی شیران هیجاه
لوان و حضور شاه کیانی
آما و پیشواز شیران جه جاه

جہان بجی شیر رومالانخا ک
ہوریز ادردم کرتس نہ آغوش
وات صد آفرین ای مرد آزا د
نیں قرینت نے دنیای بج پوہ
غرض کرد بادشام اقبال شاہی
ہرچی کردنس کمینۂ کمتر *
نے گفتگو بین ظاہر بے سحر
زمین و زمان بد کرد تا ر
آفتاب نہول سپای بے شمار
نالۂ کبر کۂ کوس نا یو خسم
لقۂ نقارہ پنج تاروسے تا ر
شاہ افراسیاب چہ سپای وشی
سار ادسر زمین پوشنا سپاہ
برای موری نبے نہ صحرای بے چ
گردین سپاہان آماد پای میل
دانہ طبل کوس شاہ غضب خوہ
طرف خسرو فرمان دا بطوسی
سپاہ ایرانے کرتای جمشید
چہ صدای کوسان نقارۂ نبرد
دمای طبل رزم شیران خوخوار
رو کرد و خدمت شاہ افراسیا
عرض کرو پادشام بدرم رخصت

شاہ کیخسرو درز اودنہ مغاک
وینۂ دستہ گل بو نیانہ بوسس
نیں وینۂ تو نے دنیای ناشاد
ہزار ماشاالہ صاحب تانو پوہ
ورنہ قلب سن چون پرہ کا ہی
چہ لطف شاہی چہ خیر وجہ شہر
ناگانصحرا پیدا بے لشکر
ماہ ستاران ویشان کرد سوا
ویس بکرد پنہان نکرہ غبار
صدای بالہ بان ناقوس انجم
توقیان دردم ذالۂ ذالہ دار
ہم دیو جاحرچی قوم خویسی
در دو دشت بیہ بخیمہ وخرگاہ
ہیچ کسے نمند نزوی دشت رتی
ریتن جوش آوردوینۂ دریای نیل
ہیچ نبے وتنک ای دنیای بے پوہ
دان نہ کرتا نالۂ طبل کوسی
ہم سفید مہرہ زندن نہ او زیر
لرزا گنہکسان زمین بے زبرد
ناگاہ آماوہ طہمور سالار
سجدہ زمین برد بر تہ خسرو تاب
بشوم بمیدان تیر برصولت

آروسن بعون
حق بے ذوال

آرو سن بعون حق بے ذوال
بدست بستہ بریت بادروم
مرخص فرما شاہ توران دیار
یکصد و شصت تیر چہ ترکشدان
کرز بھکرن بقربوسی زین
ملحان وینۂ کوہ وسنتی نروی
کردشی آمادہ بوینۂ پلنگ
پادا برکاب وینۂ شہزادہ
بشان نرکاب تا بنصف دام
شیئ نرکابس شاہ سرداران
خدانگہدار یاران نام دم
ناگانہ غبرا خبرا تورزو کرد
صدای کبر کۂ دنگ زرازیل
بہرام زرپوشی چہ لعل پوشی
ہر چوار سردار یاوان بے داو
طہمور نابعدار روشی کرد نمیدان
واتسی ای رستم نوہ ذال سام
بوری نمیدان معرکۂ نبرد
آرو نمیدان کے مبو نکون
سیلتی ارز نے خرانے مدار
طلب کرد اسباب نیکلیک تمام

دست بستہ کردم نوہ تم ذال *
سپاہ تورانے بکشتار قسوم
اسبابس پوشاپری [illegible] دار
چین چین کرد کمند تمام در زمانہ
آویزانس کرد مرد سہمگین
زلق وسرسنان تمام زرفشان
طلب کرد دردم آوردن کلنگ
شاہ فرما تمام [illegible] ران بیادہ
دیران دردم بفرمان شاہ
نامدار بر زور واتسی ای یاران
کردوای یارت پادشای اعظم
سپاہی آماچ رزم نبرد
دنگ ناقوسان سپای تال وقیل
بلنکینہ پوشی بازہم یاقوت پوشی
ہوردا شان خیمہ فوزید و ماواہ
غرا وینۂ ابر شہزادہ کیان
رزم سن دلو بادا بو تمام
بزانہی چونی چرخ بے جور د
دا یہ کامین مرد ہو جگر بون
خروشا بجوشی پری کارزار
آوردن ویشی آخر سرانجام

بیرد لیغرق سر سیلی یوسی | دالیشی بر میندا به نعرهٔ جرذوسی

... شو بور کج خنجر | ... دلدار جیا کرد و سر

بوشاه ... اسباب روی کار
بوشاه بالا اسبابان جنک
بیانغرقیسی چون شیر شکار
آدیرانیش کرد بحلقهٔ فتراک
کورت بدستوه نیزهٔ اژدروار
شاه فرما تمام شاه بزرگان
کورت بدستوه حربهٔ ...
بکمرون دوجا بدیدهٔ خونبار
کردیی کیلانوه شیران خونخوار
... جیشن بیاطوریحروشید جنک
لاشت وینه کوه میسیاروم بجاک
ایدوا الو رستم بیابست اسب
اورو ... سرست
... زحرشیر یکرنک
... مرد جنکی یک جه یک بدتر
اوندوان نکان نزدی سرزمین
نه اید بیه ذلیل نه او بی ذلیل
رستم نامدار نام خدا اشی برد
ویسیم بیه رنجات پادشاهی بکه
ایدوات ... قوت داتین

بوجیلانیسی نور کرد طیا
کله دیو سفید بوینه پلنک
شصت حلقه کمند چون شیر خونخوار
کرد ... هور کردشی نجاک
یاد ابر کاب پهلوان کار
شیهی بر کابش جه دالک میدان
فرمای یاران کردیتان یکسر
کروم نکهدار دارندهٔ داددار
خداوند رخش وات ای هرزه کار
آرومی بعون یزدان یکرنک
به تیغ هندی سینت مهو جاک
او هم پیدا بی چون آذرگشسب
کله بکله چون قوچ تر دست
جه هر بردوا جه ببر و پلنک
جه قوچ جنکی جه ببر اژدر
بقرمیلرزا ماهی بی غمکین
ویرانه و کوران کرد نقال قیل
وات ... ای یزدان ... تنیای
... هم نزدی خاک
... هور کرت نزدی سرزمین

برد لیغرق سر
بیلنی

تا [illegible] بی نودم نقابدار
[illegible] بگفت نعرهٔ میدان
[illegible] نگون سار فرزند دلبند
[illegible] داری پریشی یاردی قیامت
طیمور پرزور بازنگر بادو
فرزند دلبند برزوی سرور ن
بیلتی ارنی حکایت بکوش
کنانند ستشی خنجر هون ریز
طلب کرد دردم برزوی شیر اژدر
وانته نقابدار فرزندی طیمور
وات ای نقابدار مشناسی کین
دردم نقابدار نقاب کند چهر رو
دردم شناسا حوری لقا هین
وات حوری لقای کرد ار حسین
بنم واقعه راست بی حیت کرد ای کار
آنا و جواب او حوری لقا با
واتم بتاقی طیمور سرور

واتشی ای رستم دستت نگهدار
برزویت نامابو نورسی جوان
داغش برسون تا برازر اند
حرکیلی دایم توبه ندامت
دستت نگهدار پهلوان گو
ایسه سپهدار شای کینه ور ن
خیلی تواسا اژدهای پرجوش
هوریزادردم جه سینهٔ عزیز
یکسر حکایات طیمور سرور
وانای برزو نامدار پرزور
برانه حرفش تمام بی حسن
نگاه کرد دردم بتاقی برزو
ناز دار نوخیز کنا چه شاهی
بنم واقعه راست دل نه تشویش
طیمورت آورد بری کارزار
وات مدعام بی بی خون سهراب
ستانو قصاص سهراب صفدر

ایسه منی زانام نبی مقابل

ایسه منی زانام نبی مقابل
جه نا علاج منی کردم اظهار
رستم خوشحال بی جه و آنه پری
جو ما بوسا رخسار طیمور
جوو ما بوسا دست پای برزو
شای افراسیاب ایدکه دی چم
فرما و ر ساعت بسپای خونخوار
بفرمودهٔ شاه سی نهصد هزار
تهمتن نودم برخش بی سوار
سپای تورانی مردان گمراه
سه نهصد هزار داخل بین وهم
چکاچاک خیزا نشور شیران
جهان نجخی شیر جنی کسهم
برزوی شیر اژدر جنی سام سوار
هون نروی میدان سر گرد چیحون
طیمور پرزور برزوی عرصهٔ کارا
نشانه کمان تیر خنجر سلم

نز دست رستم او بیبی خجل *
ایدن حکایت برزوی شیر شکار
کردش شکرانهٔ دانای داوری
او هم دست او بوسا بو طرور
بابو حسرت مندبو نیا بنو
بیچیا هیچ وردن چون هیچ ارقم
پرشی دان پری پهلوان کار
حمله دان پری نوهٔ سام سوار
رو نیا بی طیب تورانی دیار
داخل بین و هم شیران هیجاه
سما بی تاریک چنی کردد تم
هیاهی نبرد جرگهٔ و پیران
گیو گودرزی تمامی باهم
طیمور سوار بی بی عرصهٔ پیکار
زمین یکسر بی قرمزی گلگون
حمله داری بر خونخوار
وا ابناهوی رایشت [illegible] بیبی گم

جہ ہون بے غلطان ہزبر جید ین — سپاہ بے جہ قارشای توران زمین
وہ اتشوای پیران بزانہ بے کار — منی طیمورم کرد بسپہ سالار
کناچہ خاقان منی دام ہاو مرد — الیہ جنیمان ولیس کرد ہامنبرد
عرض کرد بادشام ہیچکس جہ پدر — دست ہورکیرنیں تا بروی محشر
نے گفتگو بیں شاہ چنی پیران — یکے واشای شاہ یانت بو دیران
غلطان خاک بے شیدہ فرزندت — عزیز نازدار جگر دل بندت
طیمور بیگ تیر وستش نز مین — جہ ہون شیدہ زمین بے زنکین
دردم خروشاشای افراسیاب — براو پلاروختہ دل کباب
یاواہبر و یک فرزند نازدار — دلیس کفتش نخاک چون مینای آبدار
خلطانش نخاک زمین کردن رنگ — ہورکرتش لاشش نعرصہ گای تنگ
نگاہ کردن پیش کیانش نمندن — لبانش ماچی نشکر خندن
شای افراسیاب بے آزمایش — فرمابکو بان طبل آسایش
جیابین جہ ہم شیران روی کار — ہرکس رو نہان بے خرگای کلنار
اوروسپای تورانی دیار — صد ہزار نفر کشتہ بے شمار
بیست ہزار نفر ایرانی زمین — کسیا بے بدست تورانی بیدین
پیلتن نودم سجدہ خسرو برد — جہ در و دات وجاکہ آورد
حسروات رستم بمانی وشاد — بے ایرانیان عمرت بوزیاد

عرض کرد بادشام کرد طایفہ

عرض کرد بادشام کرد طایفہ شام — کرد جان فداتی کیسر خاص و عام

خسرو خوشد ماغ نشت نہ تخت زر — طلب کرد طیمور رضبی والا گہر ۱۱۴
طیمور صفدر ہفت دفعہ نخاک — سجدہ زمین برد بروی خاک پاک
حمد وصنا وصف آوردش وجاہ — کرتش نہ آغوش شای حشمت پناہ
بوسا جبینش شای کردن لقاہ — طیمور ہم بوسا زانوی شہنشاہ
کرسے قرار داپایش بر زرد — پاکس نشاندا پے شو و پے رو
دردم طلب کرد ساقیان جم — ساقے مہوشے می آورد دمدم
ساقے سیم اندام جامش کرت بدست — ہماو پیران ایرانی پرست
لو طرف سپای شای افراسیاب — براو پلاو روختہ و دل کباب
مداو سردا ملرزا چون نے — ننوشاو شو جہ پیالہ و می
شستش وفرزندش بسطر و کافور — سپردن نخاک رسم شاہ و دستور
باقی سپاہان یکایک تمام — کرتن بزم می کیسر خاص و عام
تا بہ نصف شو بنوشان می — طلایہ لشکر بر کردن پے پے
سو نیان نخواب مردان خونخوار — ہیچ بیدار نہ بین شیران روی کار
ستارہ سحر بیدار بے دردم — زمہ جنبش دار ہیچ ورد حرف ارقم
سپای زنگ زیب جبینے سیاہ — شکست ورد دردم او نزوی سپاہ
کرد شان ستیز نزوی آسمان — بفرمودہ حی شای والا مکان
ستارہ سحر دانہ طبل کوس — شکست ورد نزیر جہ صدای ناقوس
نقارہ ہمیرد او شای خورشید چہرہ — برآورد در ہماموں [illegible]
شفق بے ظاہر نزوی آسمان — رو شش بے جہ نوری عرصہ جہان

سوزدن سوزنا تمام درود داد   لالا بدرکای قاطی الحاجات
سید بهاجت نور پیغمبر   بخشی کنای بهالیکسر
بازهم سید بهاحی کر مدار   به بخشی کناسنی دنیای غدار
بشوق محمد شای سراه   چونکه بیحساب دین ماجراه
خیالرو سیان ...جا بلی   شادی وعیش ونوش جه لاش بطالی
آمرزیدی کر بشوق پیغمبر   جه نار السقر وا ویلای محشر
القصه خورشید قرار کردنه اوج   ایرانی وتوران سواربینی فوج فوج
سپاهان تمام بیدار بیی جه خواب   پوشاشان به تن اسلحه ور اسباب
سواربینی وردم مدرا انتظار   کی مبو آرو مبارز نکار
ناکاکو کوهکش سردار سنگی   آما پری رزم چون شیر جنگی
روکرد پری طیب خسرو سالار   واتش ای رستم نوه نامدار
مادینی حربه از دناو پلنگ   سواربی بر خش پی رزم بیکار
خداوند رخش رستم نامدار   خروشا بخشم دست دا بکوپال
آما نمیدان نوه تخم زال   خبیث بدگو مرحد روز رشی
غرا به تندی وات ای کوهکش   نبیره عادی ضحاک شای بیدین
یه چیشن بی طور نخز و شی پی کین   منزل وعاوات ناری بجیا ل
کاری کمروم پیت نرزم جدال   عرق چون امطار سر کردنه جمین
فرامرز ازنی واته بابوی کین   بابو پی قتلم کیشاش تیغ زار
جه ور. ون مواتا یا کرد کار

اوغلانو به فرزندش

اوغلانو به فرزند سخن   عزیز نازدارم هم دلبند سخن
پری گشتنم پروا ندار و   نکهداریم کر یاحق تو آر و
آما بجواب کوهکش بقین   وات ای پهلوان ایرانی زمین
من وارشم ملک ایران تورم   به تخت شاهی جه ملک طورم
اردعواکران پری تخت وتاج   وکرنه بدق خراجت باج
وکرنه بذات پادشای بیچون   کاری مکروم هونشی پی جیحون
بلیتی ازنی گفتگوی کوهکش   مهمیزدا وردم پری اسپ رخش
کوهکش به تند دست بردپی کمان   نیانه سرکش تیری زرنشان
اسپردا ازاش رستم نامدار   نه اسپر ویرد تیر زهرآب دار
جاکرت بجوشن تیر پولاد سم   نه زره قتلاد درلاد بی کم
رستم نامدار جرئت تیر   دنیاجه لای او پی وسیاه قیر
دست برد پی کمان تهمتن بکار   هوادا اریشی تیری پرنه زار
اسپر دا ازاش کوهکش دلیر   بغرآن برشی وینه زهر قیر
سیصد وشصت تیر ببر خونخوار   دان به اعضای هم تعرصه پیکار
هیچ حاصل نبی مدعا به تیر   جوشان دست بردن پی قبضه شمشیر
اوند بشمشیر حمله آوردن   دم شمشیران چون اره کردن
شمشیر نه قبضه شکیانه معاف   دستشان بسرنی پی کذاف ولاف
شکیا چوی سنان سرنیزه کم   روی عرصه میدان تاریک تم پی
دستی کمندان نروی عرصه کار   ببر بر زدور جه از دناار

کیسان کمندان بر جه شراره | کمندان نودم بیی پاره پاره
کیسان جه قربوس کرد سیکلی سام | خروشان بی رزم درگیر آرام
اوند بکر زان حمله آوردن | کرزنه قلب دابی حلقه کردن
دست دان بکر هر بر سر مست | نزوی رزمدار نور آوری شصت
بریا کمر بند هر اژدهای جنک | آمان و زملی بوینهٔ پلنک
کرتی کمر بند نزوی عرصهٔ گاه | بکشتی بازی شیران هیجاه
نهاردان پنجه بحیله سازی | نزوی میداندا بکشتی بازی
هر بر خونخوار هر البرز رنک | یکی وینه شیر یکی چون پلنک
اوروتا ایوار کشتی نکاربی | نظارهٔ شاهان بی هر سرداربی
غروب بی آما خورشید بی بیوار | فرمان آوردن فانوسان هزار
فراشان خاص نزوی عرصهٔ کار | روی میدان جاروب کیان چون کلندا
کردن منقش فراشان فرش | آب جاروب کردن منقش
دمای فراسی آوردن خوانان | مرغان بریان پرجه طعامان
کردن تناول هر هرشان بهم | نوشاشان هر هر دردم خاطر جم
دمای طعامات آوردن شراب | جه نقل و نبات جه مزهٔ کباب
هر یک نوشاشان ده جام جه شراب | باز هم هوریزان به تعجیل و تاب
گرتی کمر بند تا وصب سحر | عاجز بیی جه کیان شیران در کر
رستم نامدا اخیرت دابکیسی | سرد البینهٔ کوهکش بر قیسی
بیست قدم کوهکش آوردش و شکست | یکبر آن پهلوان بزملی کرد سکست

نیا و زملی دردم بشتاب

نیا و زملی دردم بشتاب | نا غافل دردم پاره بی نقاب
رو پوشی بی پاره راز بی آشکار | ناگاه نگاه کرد رستم نامدار
دیا بر خسار کوهکش البرز | آما و عینش نودم فرامرز
فرامرز دردم کفت بجاک پاشی | بوسا پیای بی دست و پای باباشی
رستم هر هر دست و ستی نکردن | هر دیدش بوسا چون غنچه و چمن
به نعرهٔ بلند وات ای جهان بخش | بوری نمیدان چون تیر بر نقش
بوهر تا بابوت بدروت برست | هندی خیره سر شیت نادرس
هرکز بابوی ولیش نوینیش وجم | وینهٔ پروانه بابو وینهٔ شم
بوسا دست و پای فرامرز شیر | فرامرز دردم چون باد شبکیر
کرتش نه آغوش فرزند نازدار | بوسا هر دیدش وینهٔ رستم وار
شای افراسیاب واتش ای سیران | کوهکش بهم شی بی ارحی ایران
ایا کوهکش کی بیو بی قرار | سیران عرض کردش شای والاتبار
کوهکش نبو فرامرز شیر | بوسه معلوم ای شای بی نظیر
یکساعت ویرد جه بیی کلام | آشکارا بی جه طایفهٔ سام
سیران عرض کردش نو آتم ای شاه | اجار اظهار بی شای حشمت پناه
سپای کوهکش گردشین به ایران | داخل بیی وصف شای نره شیران
هزبر بلو وینهٔ فیل مست | بردش سجدهٔ شاه کو ربت بر ست
بغرما بدو طبل رزم بی دم | آرو دست بسته مادرم رستم

شای افراسیاب دانه‌طبل رزم | هزبربلا به تعجیل و جزم
آنا نمیدان دیو بد فعال | غرا و خروشا پری تخم ذال
واتشی ای سکزی رستم ذابل | آرو منی بعون پادشای عادل
کاری کروم پست بی قیل و بی قال | اعطای قلب تو کروم بجز خال
یوری میدان معرکه جیدال | تا وینی جربه سا تورو کوپال
رستم نامدار دردم بی سوار | آنا نمیدان اژدهای بیکار
واتشی ای ملعون دیو بد خصال | نزینت تو ضرب نوهٔ تخم ذال
دیوان داوم سرنکون کردن | مرجان دیوان کوه قاف بردن
خراج ملک هندستان ستدن | شاهان روی جرجه‌لای منی بیدن
امی کشتم الکوان [illegible] تک | امی قطران شاه کشتم نزوی جنک
امی اولادم پیجا بد رخت | امی کشتم کهکال بدبخت
دریم بهمد ابوینهٔ کربا [illegible] س | امی کشتم دیو بلبلاس
امی قهقهٔ همزاد سلمان | امی کشتم پادشای غلمان
امی کشتم شای لکی کهزاد | امی فتامدا زنون و شداد
امی کشتم شاه کیانی | امی اشکبوسی کردنم فانی
امی کشتم قطران قطمیر | امی فنام دا امحار شای بی سیر
امی کشتم عادشای جمشید | منی بر آوردم جرک دیو سفید
امی کشتم عیوق چل سر | امی کشتم عغور شای کافر
امی کشتم کوشی بی کوشی

اسی کشتم کوسی بنی کوشی | اسی کشتم شای اژدر بدوشی
منی کردنم قتل پیلسم به تیغ | منی سپاهی ترکان آوردم جه تیغ
ملعون کذاب منی کشتم سهراب | ملعون منی بستم شای افراسیاب
الیه تو فیق کریم بی نجیب | انشاالله بعون پادشای لاریب
بیک ضرب تیغ برنده شمشیر | لاشت مکیانوم بماوای سقر
هزبربلا دست دابا طور | خیزیا نجاه قهرمان دستور
حمله داپری شاه تاج بخش | نامدار کوان خداوند رخش
اسپ دا اژاشی سیر کرد کار | داشی نزوی اسپ ملعون مردار
جه شقهٔ اسپ خیزیا سر ر | بیلتی جه ضرب شوم بداخطر
چوار پای رخشی شی نزوی زمین | نالا بمعبود جهان آفرین
تا تنک نشت نخاک رخشی سهمگین | جه ضرب بازدی پتیاره بیدین
هر سیر وارده بی رستم پهلوان | جشنی داندم سمعهٔ شیر نر
کنا بیادشی ضرب دیو سفید | جه رخشی رخشان او بریشی امید
نکهدارشی بد شاه لامکان | جه ضرب بیدین نعرصهٔ میدان
مهمیز دا بر رخشی شیر سهمناک | چون مرغ تیز پر بر آما نخاک
اسپ و دست بشان شیر شیران گیر | کرز نهصدمنی بورد بی نظیر
کیشانه قربوس نوهٔ ذال زر | جرخشی دا بجیب یارا بقمر

۱۷ بید

نزکنا جه قیغی حربه شور و شر   هزبر بلاکش نروی اسیر
پرانه پر سنکف چون نارا خکر   پروسشی یاوا انجوخی اخطر
آورد جه سردا اسهدهنی کرز   انجم تاریا جه باهوی البرز
دابه اسیردا خداوند رخش   هزبر جی فیل نخاک کردش نقش
اسیر بکردن گرن پچی سینه   سینه پچی شکم تخت فیلینه
تخت فیل یاوابه اشکم فیل   هزبر بکمون سار و سینه دریای نیل
فغان بر آما آسمان و زمین   جه زور دست هزار آفرین
نوینی گزند نروی روز کار   آفرینت بو نوه سام سوار
کرد بطوطیا هم هزبر و فیل   سیاتان داستان نقال و نقیل
شیردم نودم آما میدان   غرا بر رستم اژدهای دمان
ناستی بفرست پهلوان کار   آمار و بروشی شیر کرد کار
دست دا بشمشیر شیر شیران گیر   رو کرد پی ملعون بور بی نظیر
اسیر کرد رو بوشی شیردم بقار   داشی به اسیردا نوه نامدار
کردش بدو نیم بوینه خیار   غلطان کرد نخاک دیو جاجر کار
شای افراسیاب ایرکه دی وجم   پیچیا پیچ وردن چون مار ارقم
یاقوت پوشی شیر آما ورنی کار   والحاصل اورو تا وقت ایوار
بضرب نیزه و شمشیر تیز   هم کوپال کیشی بیی ریزه ریز
نکردن علاج سیاهی جه اسب   هرجه خروشان چون آذرگشسب

تا آخر الامر رستم نامدار

تا آخر الامر رستم نامدار   داشی بزمینا یاقوت پوش بقار
کیشا تیغ تیز پیلتن بقار   ناگاه پیدا بی شخصی نقابدار
واتش ای رستم نوه زال سام   دستت نگهدار پی بچه نقام
یاقوت پوش چنی لعل پوش زر   نبیره و پیتن شیران اژدر
هرگه بی فرزند جهان بخش شیر   روی روشن لیشان ملک سیا قیر
رستم عجب مند جه کار اوان   جهان بخش طلب کردش بدوان
جهان بخش آما چون شیر خونخوار   وختی نگاه کرد پوشیده سر
شناسا در دم دخت شنگولی   رانامه غدار خیلی مقبولی
رستم وات فرزند شناسی یاران   بناموشان ای نقابداران
عرض کردش یا جد کیانم بو فدات   نکردی مقتول شیران پر ذات
رستم وات مقتول نیین بر ستم   خاصی پی پشت ویم آرو نشکستم
رستم هورزا جه سینه اژدر   لعل پوش آمابه پی پاو سر
بوسا دست و پای خداوند رخش   شاد پی نوکاره نودم جهان بخش
رستم بیوسا هر دو شان بناز   کیاست به پابوسی شای بلند پرواز
کردن شکرانه درگاه داور   شاد بین بدیدار باب و برادر
ناگاه پلنگ پوشی آما میدان   پیلتن فرما نامدار کوان
دیم مور سزا تو بجای ویست   یکحرفی دارم بوا چون وریست

بدادم برسی بنوم خجالت
رستم نوز رزم فایق بواجار

کمی فیکون صاحب عدالت
یا صاحب جعفر هم لیل نهار

ای نقاب چینش پوشانده ور و
ایدرده بکمشتی بلنکینه پوشی
بیلتی دیا جهانگیر و حم
سپای جهان گیر چون آذر گشسب
ناکاه بهرام شاه اژدهای دما ن
بهرام شاه آما نمیدان کا ر
بیلتی چینی ولیشی کرد معا بل
مسح حاصل نیبه به تیر و تبر
باز بنم وه شبان ده رو سر اسر
سپاه عاجز بینی جه نوزه شیر
بیاتی بی حد خوفتی ندل بر د
نجات .... بنم پادشای بی باک
ایدو آتشی رستم کرد و ازار زار
ناکا تبردار ... × به اندام
یک انوی رستم نیا ور میتی
کرتی چار اطراف بیلتی بکار ر
خسرو دات یا شای شهنشای سامان

بنم درجواب صاحب نظر پو
نقاب هوادا ظاهر بی سرپوشی
شناسا فرزند ویشی بخاطر جم
شیخی پری ایران هم الوکشسب
آما نمیدان چون شیر غران
والحاصل اوروتا وقت ایوار
والحاصل ده روه ره بیتی نحل
بیابینی جه اسپ شیران اژدر
بکشتی بازی هر دو کینه ور
روی روشن لیشان بی وسیاه قر
دانشی ای یزدان پاک تنیای فرد
نکریم زبون نه ماواو نه خاک
بدرکای کریم ستر پوشی ستار
پشت و پشت بردشی نوه ذال سام
سپای ایران خروشان بی کین
نبیر نبیران نوه سام سوار
بیاوه بداد کم کرده ارامان

مستجاب بی دعای شاه نو
بیلتی برزو مردانه و نیو
ناگاه یکشخص پیدا ی دردم
دست دا ستقاب شاه تردار
واتسی ای رستم نوهٔ زال سام
شاه جو ری فرزند برزو
رستم ایدار نی فارغ بی جور و
واتسی ای برزو بهرام زر بوش
شاه نقابدار کذارسی تمام
شناسا برزو کنا چه لهاک
زانا به فرزند اولاد ویسی
خودیرسی بوسا برزوی پیرادر
شای افراسیاب ایدکه دی و چم
واتسی بو پیران وزیر بر هوش
باقی نبیره هم فرزند زاده
فرامرز جی بازهم جهانگیر
داماد خاقان چلو نامدار

تو طرف رستم نرزنم او کو
تکاند او بو پیر نلخا بکیش
اما دو نزدیک بهرام و رستم
بری بهدا نزدی عرصه کار
مرده برا بیم ای مرد نیکنام
الیه جی تو بهام تر از د
طلب کرد برزو بی عرصه نبرد
فرزند نو ویتی و شی کردن برو نوش
یا وا ناب سمع نوهٔ زال سام
نه مغرب شار بی اوشاه بی باک
بی جنگ جدال او کینه کیشی
کیاست و خدمت شای والا گهر
دنیا و ما فیها جلاوشی بی ماتم
مشی بری ایران بازهم جو بر بوک
یا قوت دوسی جی اهل خانزاده
تمام فرزندان جه برنا و جه پیر
ستی بری ایران صغار و کبار

اوسار رستم بی به تنیا سوار
الیه روی عالم بی و نبیره
طبل آسایش بکوبی نی در
بسی بی توران بجرک خسته
بفرمودهٔ شاه آسایشی زندن
ایرانی مردان بی آزمایش
دمای ناقوسان هرکس جا بجاه
نبیر پیران او لاود دستان
جه خورد و کلان یکسر بار
ذال زر جی جهان پهلوان
واتسی برستم بمانی و شاد
نویذ کاند نزدی زور کار
عرض کرد باوسام کرد طالیه زال
یکسر بقربان پایهٔ تخت بان
شاهم به بی تو عمر مان بنو
جه اقبال تون فتح ایرانی
شاه کیخسرو جه حد بی خوش حال
دردم طلب کرد ساقی سیم ساق
شراب گلرنگ عقیق کلنار
سازان مو کرحی بی تار و چل تار

١٣٠
مکر دوشی کشتار جه توران دیار
واجه بکوبان کوسی و تبیره
بلکه آزاد بین جه خوف خطر
مسن بی فرزندم یا بیم شکسته
ناقوس و نفیر جه عیص و نیدن
نودم منوازان طبل آسایش
هرکس رو کردش بی خیمه و خرگاه
آزادهٔ مردان خسرو پرستان
رو نیان بری خرگای شاه نو
باقی نبیران یک یک بردوان
بری شای خسرو عمرت بو زیاد
بعیش و نشاط پهلوان کار
کرد عبد و یتی شاه پر اقبال
بعمر و اقبال بر زی بخت بان
کرد خاک ایران ببو به نیکوه
اگر تو نبی کرد بیان نامی
آفرین واتسی به اولاد زال
هم صراحی کنج بعد صلطر ازقی
حاظر کردشان چون لاله نوبار
مجبوب محبوبان آمان صد هزار

نغمهٔ خوش آهنک ساز موسیقار ✱
مجلس بےو رشک بتخانهٔ فرنک
شاه کیانی خسرو سالار
یکایک تمام اول زوار
برزو طلب کردچی فرزندان
فرامرز چی جهان بخش سام
جهانکیر آماچی جهاندار
طوس زریں کفش چی فرزندان
کودرز کشواد کرکین میلاد
کرازو اشکش هم چی بیژن
هفت هزار نفر کرسی نشینان
حاضر بین توجا تمامی بهم ✱
رستم باشی بلوک شاه خسرو بے
لو طرف شای تور غمکین و خسته
مات و ملول بے چی امران
عرض کرد پادشام دست مدبغ
شای زنک یاران زنکی سیاه کار
بیک دقیقه بیک دم زدن
طایفهٔ دستان تمام سراسر

صدای زیل و بم ناقوسان تا ر
جه مدبر ماسان شیدای شوخ شنک
طلب کرد و ردم شیران خونخوار
فرزندان او مرزو تخار ره
طیمور بهرام بربر دلبندان
یاقوت لعل پوش شیران بےآرام
باقے فرزندان شیران زوی کار
زرعلے و زر پوش مردان میدان
شیروی قارون زرد ادفرها د
مردان داوخوار صاحب مکروفن
شیران ار در یک لا و یک دینان
بعیش و نشاط کرد بخاطر جم
ما باقے شیران طایفهٔ او بے
بری فرزندش او دل شکسته
آکاه و جواب نو دمدا بیران
امسو میاو قیروان خاطر جم
بنی فرنشش نزوی روزکار
دست بسته مارو بے تو تهمتن
بسحر و افسون ماورو ظر ر

قیروان زنکی منشور ن نعام
شصت نفر جه دیو زنکی زبردست
شصت هزار نفر جه زنکی سپاه
طیمور بدبخت چی فرامرز
هم جواهر پوش چی یاقوت پوش
افسون مو الو قیروان نزوی کار
دس نهم و نغ شاه خاتم خو
نے کفتکو بین بیران چی شاه
یکنفر آمان هم تند و طیار
اکر رخصتی بیو و خلوت
شا فرما و اچو مطلبش چیش
مرخص فرما شای بلند اختر
سجدهٔ ادب برد نزوی شهنشاه
نیا بخدمت نامهٔ سر به مهر
نوشتی ای شای ترکستان ماواه
هز بر بلا بین نکونسار
لوهٔ پیله سم یا نے شیر دم
شیدهٔ فرزندت بین لت دهٔ
ایسه نشتی به مات و ملول

١٢١ امسو میاو بے ماوا و مقام
پهلوانشی کو ربت پرست
ماور چه رزم سپای کینه خواه
برزوی برز کر صاحب کینی کرز
ماورو بکیر بزلزله جو شی
طایفهٔ دستان میو کرفتار
دوران دنیا هیچ ندارو بوه
ناکاه پرده دار عرض کردکی باه
عرظش آوردن ولای شهریار
بواچو مطلب بے مزد و منت
البته احوال قیروان شاهیش
دیادیش وجم دیو بد نظر
نامهٔ سر بمهر قیروان شای کمراه
داشان بد بیروندش نهٔ خطوه
شنفتم بستے کمر بےدا وا
طیمور نزوی رزم بین کرفتار
کشیان نزوی رزم بشخش وستم
چند هزار دیوان مقتولش نه کار
نے دم کیانام ولای تور سول

فردا بسی فرداجی سپای ویم ماروم و خدمت چند سپای عظیم
چند هزار زنگی یکسر آدم خوار چند هزار ساحر کسی بزده چار
یکسر آماده پری کار زار ویت مدر بغم شای توران دیا
خاطر جم بو ماو روم یا نه وسی وردی سرای شای یگانه
شای افراسیاب ارنی ای خبر سگوفیا چون کل خنده کرد اثر
صد هزار تومان اشرف وگوهر داشان بقاصد دیو بد اخطر
جواب قاصد وردم نوبیا بکوه سکات به بی موا ما
نوشت ای عزیز آمالو دخل جه دست دشمنی خیلی هم ذلیل
اکر تو مردی مردانه واری مبور ستان منظور بداری
تو هم نام دینی منی نام دینت زانوم حقی دینی آیینت
وعده خلاف ماور نروی کار دشمنی بیحدی ندارو شمار
رو تشریف باور دخیل و عرب سوکندت به بت به پیر و مذهب
ناسی تمام کرد سپرد بقاصد سجده ادب دا او نروی ناصد
بیک دمزدن جادوی حیله ساز یا وابقردان مکاره فند باز
کفتکوی شای توران سراسر اظهار کرد بشای شوم بد اخطر
قیروان ملعون زنگ سیاکار کفت نه کار سازی ملعون مرداکا
بر تا بیاو پی سفید حصار بشین بسر وقت شای توران دیا
او شو بمجلس بنوشان می ناوردن بیاد کیانان کی

دمای عیش نوشی یاران
احباب

۱۲۲

دمای عیش نوشی یاران احباب جه مستی شراب سرنیان بخواب
کیتکی قو نوشی بر کردن و بر هیچ بیدار بنی میران لشکر
مو دونی بیدار اکبری وندسی بی طاقت کران زره نور شندسی
سپا زنگ زیب سپای اسود کار شکست وردو ردم بخرخ جهار
جانباره کردون بدر ا انتظار آماده آما بی عرصهٔ سوار
کرت بد ستوه نیزهٔ نذری طیب طیب آماده آما اخطری
خلات بجان کرد بهاموناکوه برآما و بر سلطان خو شکوه
نشت نه تخت زر سلطان خوشی فر وردم افشان کرد نه نامون بر
یارب بحاجت روضهٔ پیغمبر به بخشی کنای عاصیان یکسر
به بخشی کنای فرقهٔ زیب زشت خصوص سیه‌بها تا به بشت البشت
القصه خورشید نشت نه تخت زر سپاه حرد شان بی آشوب شر
سپای ایرانی تمامی یکسر نبیر نیران نوهٔ ذال زر
اول که رستم سوار بی وردم تا نی که بهرام شهزادهٔ نیرم
برزو فرامرز جهانگیر و سام زوارهٔ پر زور هم یاران تمام
نوم جهان بخش سوار بی و فیل سپاه جوشا وینهٔ دریای نیل
یاقوت پوش جی شاه لعل پوش جوشیان سیران بزلزله و جوش
کرنا کیشیا بعرصه بساط سی تار و جل خون عرصه تمات

زیبی بے وکرد سماسر نکون
جه ناله فیلان کرجبی گرجن

شای افراسیاب پیران کرد طلب
فرمای پیران پرّ اصل ونصب

چیش تدبیرت پری کارزار
ایرانی شیران مردان بسوار

قیروان شای زنگے نامای رزم
ایرانی مردان عزمشان بی جزم

نیی سواری بشو نمیدان
چیش مدی جواب ایرانی مردان

عرض کردش پیران ای شای کیانی
بوازه مهلت توجه ایرانی

بواده هفت رو مهلت طلب کر
برانه چیشی تقدیرات جه سر

بهانه وازه تعزیه داری
مشغول بیی بفکر افغان زاری

داچه فرزندم شیده نامدار
چون فنا بیی نزوی کارزار

طلاحی کیروم تعزیه فرزند
بلکه بے حرفه ناوری کزند

هرتامیاو قیروان شای زنگے
اوسا باوری حرف جه رنگے

شاه پسند کردش گفتار پیران
طلب کرد دردم خاصه دبیران

نامه پر مظمون نه جواهر کیل
انشاه کرد دبیر چون باران سیل

نویسا خسرو شای نره شیران
باسی بالادست شاهان ایران

سوای جه خویشی من وتو بهم
پیوندی داریم جه شایان جم

چونکه تقدیر بے نے دنیای غدار
خویش واقربابیان بجو نخوار

ورنه توجه کو دشمنی کردن
جی جدّویت بسر بردن

برانه تقدیر کرد نای کرجن
بابوت سر بریانه طشت پرّ خون

الیه گرد کناه ونم بیی بار

الیه گرد کناه ونم بیی بار ×
هنم بکردن نزوی روزکار *

چونکه فرزندم عزیز دلبند
کشیان نزوی رزم خاصی بی پسند

بکیروم هفت رو تعزیه جوان
مواچانوه تا آخر زمان

بدر مهلتم ساریشی بو درون
جیود ماجه تو بے چند وچون

معرکه ورزم سپایان تمام
بے جنگ جدال یکسر خاص عام

نامه تمام کرد سپرد بقاصد
واتش بے شاهان عیب نیی قاصد

قاصد سند جه شاه نامه صلح آمیز
روکرد بسپای شیران بهون ریز

یا وابه ارای خسرو شای سالار
نامه دا بدست شای کردن وقار

مطالعش کرد شاه جهاندار
پزولش آما شای توران شار

ریزنا نزیده اشک بے قرین
بے حال شیده چند بیزا اسرین

نویسا جواب شای افراسیاب
تقصیر ویتی شای اخطر جناب

هرسال بکردی جوان نازدار
ماوری بے رزم ایرانی دیار

اومدی بکشت مرد بے تاوان
دایم شیونی جه یانه اوان

یام خونبیره ذال نریمی
جه پشت سامی یام جرسمی

کناجه ختامان مدری بنش
اسم داماد منیژی ونش

چیغنی پری تو دل باور بهوکی
بے تقصیرت کشت شاه سیاوخش

زهراب مظلوم توجه رشیده
اوهم دای بقتل ستم کشیده

چند نامداران نه پرمرز وبوم
کردی دای بقتل بربخت برشوم

الیه تعزیه شیده درد مند
بادا مهمان بوشای دارادربان
بعون یزدان بنای بلند مال
قصاص بابوم هم جنی سهراب
مهلت بنجام بیت هر تا بهفت روز
مکر و مکاری تا بدست تو
اختیار توف اری بی انصاف
سزنکون می آخر سرانجام
تمام کرد نامه سپرد برا فع
سپردشی بدست پیران بر تمام
شای افراسیاب شد خوشحال
بخاطر جمع قیردان شای بر کار
هر تا بیاور زنکی واردون کار
برانه ای چرخ وارونه کاره
چرخ چپی وازچه نزدی شانا
برانه تحقیق دنیای بی بنیاد
بشنوی بکوشی حکایت نو
اوردو شای خسرو شاه پر شوکت

داخش بکینه تا هزاوا نذ
مسالو قصاص کیهان و مهمان
دیت و قو شنت مکروم پامال
مدی بر رستم شای کردن جناب
هزانوم حیله تا بدست تو
اینه بهانی ماوری جه تو
آخر مگریزی جه عرصهٔ مصاف
الامر ومنکم باقی والسلام
بردشی بی بیمار درمان نافع
مفهوم بی لیشان نامهٔ عنبر نام
بلی بعضی حرف او قاتشی تال بی
کفت نه کارسازی سپای توران پر شمار
گوشی دربرادی خوشکوی خوشی کفتار
چند پادشاهان کردن آواره
هرکس خام واربو قتل وداتا
ندارو وفا بی کم ورزیا د
هوشی فکر و خام ویردمات بو
به افراسیاب هفت رود امولت

جهان پهلوان خداوند رخش
آورد بخاطر لاله لاله زار
جونکه مدتی گوشه نشین بی
کمزده بی گشت تصحرای هامون
عرض کرد بخدمت فرو سالار
یه جندی وختی حیران نذل
هیچ رزم آشوب نیی تا هفت روز
کمترین غلام تو مرخص کر
شاه فرمارستم بماخ و شای
هر توفی امید نزدی روز کار
حرفی مواجوم بهانه مادر
مبادا نوهٔ پشنک شای پر کین
معارهٔ مکرشی ربابه یا دم
چون حرامزادهٔ مادر خطاهی
مرسوم بعقد کاری بسار زو
بلی دو هر نکر آمای دمات بو
سجدهٔ ادب دارستم نامدار
روکرد بصحرا به نخجیر کردن

آرزوی شکار جه دل کرد رخش نخش
بکیلو نه صحن صحرای توردیار
بی رخش رفشان مات غمکین بی
ریزابی بی رخش او جه دیده هون
آرزوم کردن گل گشت گلزار
عاشق بی گشت چون بلبل بی گل
مولت دابشای توران کروه
حلقه گوشی توم تا بروی محشر
نه سیر و صحراخ بدر رو باکر
می توم قبول کرد و جای پدر
نه سیر صحرا زوتشریف باور
باورونه کار حیله بی قرین
جه مولت واستش خاطر ناشاد
محیل حرران تورانی جا بی
یکی جه شیران بر زده نارزو
توفیقت رفیق پشت پنات بو
سوار بی بر رخش بر تند و تیار
بی عزم گل گشت گلزن آوردن

اورو چند صحرا چندی کشی و کوه
ملکر دشی سیران چندان کوه

نه آهو نه گور هیچ بنبی دیار
مات و ملول بی توه نامدار

مهمیز دا رخشی سنگشی کرد باد
بلکشی و کوهسار پهلوان دا

ناکاه چه تقدیر چرخ نیلی رنگ
دیار دا کوری چه بالای یک سنگ

رکابی به تند پاشنهٔ ستون دا
دردم دا رخشی پهلوان کا

رخشی بی زبان نرکنا چه دره
چون مرغ پرواز کرد بنالهٔ برد

یادا به سزد اوکور بیچاره
راشی بنبی نوجای او سنگ خاره

رستم یک تیری کزی کرد دردم
دا به پهلوی گور بسختی و ستم

تیرشی تا پر نشت نخار ای خطر
بیایی چه رخشی توهٔ دال زر

سر بری او کور رخشی باو دست
جرمشی بود ستور هوادا لقمت

آهری نود شت ما دای سنگ خار
فروز الو دم پهلوان کار

برانی زوی سیخ گور خون چکاب
جرخاسی ساتی تا بی بکباب

واردشی گوشت مغز تمام استخوان
مانع بی دردم جهان پهلوان

آبی پیدا کرد واردشی قطرهٔ آب
آوردشی ندل ساتی کرو خواب

دیسکه یک سنگی گران تر چه کوه
هم صاف و بیخو رشی خاصهٔ عنبر بو

داشی ای سکه بی نشکینهٔ خواب
چه خاصی بی عیبی چون در خوشاب

رخشی آورد دردم بستی و پای سنگ
کیلا بی علوف نو صحرای خوشی رنگ

یک قدری علف
سه پلکهٔ

یک قدری علف سه پلکهٔ پای کوه
کمندشی چه ریشه پهلوان توه

آوردی ری رخشی نیازوی سنگ
عنانشی به بست به پشت سر تنگ

یراق و اسباب تمام کند چه ور
نیاشی بسر ین سیدلال کمر

چون ماند و کوفته او صحرای تار بی
خواب شهر چه حیی نه انتظار بی

خاوشی بر وه سیر کرد کار
نزانا میوا ودیو غذا آر

چه تقدیر زن اکوان عفریت
ملردشی کل گشت بوینهٔ سر شیت

دی نه بار چه کوه رخشی دیار ن
بی وارده علف تند و طیار ن

ملعون بدین سحری کرد نکار
شی بی بار چه کوه و بنهٔ دود تار

زوی سما بی نگاه کرد دردم
واتشی بتاقی برایدن رستم

به قد و قامت لخت و لاردشی
بی اسباب زینی برایدن رخشی

با بوی مین ارژنگ ایر کردشی فناه
نه مازندران ایر کردشی تباه

چند سال مکیلوم بقطرو بر و
الیه بصحرا اسر نیان بجو

کفی بدستی داده فرصتی
چه حاصل بحرف داسته رخصتی

عقاصی با بوم بسا تو چینه
بهی حسرتی نمالوم سینه

داره شمشادی بدست سفاک
سنکینی بی بوزن ستون ضحاک

هفت آسیاب سنگ بستی بی ملعون
وزنشی بو بینه کوه بیستون

واتشی بی شمشاد بکردشی کاری
بحرف پر زور هم خونخواری

بلکم بفریخ نشو بر دن
بیدار بو چه خواب ایمانم بردن

مبادا چون باب بکروم بی سر
برایدخاصرن ویسی ورخشی سنک
نزدی آسمان وزدوسی نهامون
بیدویم فارغ بوم جه غصه بابو
برایدن تدبیر کار کرده ویم
آماورمیی ملعون مردار
خالی کرد تمام حاشیه برطرف
رخشی وسنک وردم چی کردیراق
اوسنک گران کردیراق تمام
شندسی گرد بروسی بقطره دوان
آیادانا بچرخ سمای سیمارنک
ناکا بیدار بی جهان پهلوان
زمهنش نمیمانا بوسینه غربال
بانه فوق شاخ یک دیو ملعون
واتشی ای ملعون جادوی فسون ساز
میبریم وچرخ آسمان برز
آمابه جواب اکوان بیدیی

شاد بیون وردم بنار السقر
بروم وسمای چرخ نیلی رنک
ویسی رخشی برحربان سرنکون
درنه زامانم دایم هنی بسو
بنام بوبنام شیطان الرجیم
خاک وخوسی دور سنک بی مقدار
سنک بی عدد کرتشی نزدی کف
کرت بسینوه بشادی ومزاق
هم رخشی پرزورهم دستان سام
بافسون وانان برده به آسمان
بردشی بنزدیک ستاران زنک
ویسی دی نزدی چرخ هفتم آسمان
تمام روی غبرا ورن یکمثقال
قامتشی وینه کوه بیستون
منی جیشم کردن مکاره فندبار
درموزم بی تو نزدی غبراو ارضی
وات ای پهلوان بیرای بی تمیز

توبا بوم اررنک کردی
نگونسار

توبا بوم اررنک کردی نگونسار
فرزند اررنک شای نردیوم *
مکیلوم بی تو نزدی روز کار
قصاص بابوم مستانوم تمام
الیه هیچ تدبیر جا که مکرو فند
بدریات درزوم یا بکیشی و کوه
رستم نکری بردنه برده درون
ارواجوم وزم نزدی دریا بار
برایدخاصرن ورزوم بدریاه
واتشی ای ملعون بیرای پرفسون
سوادار ستم بی دریای بی
بدرم نجات کردنای کرن
مولق بست رستم بچرخ چهار
اوسنک آما بی بحر خونخوار
ناله اویادا السمای هفتم
بر ناله مکردموات ربنا
ویسی درخشی دردم کفت نزدی دریا

کردت بسرمشق خلق روزگار
بی هون بابوم خاطر نشیوم
جند وختن ویلم بی نوه نامراد
مکروت وبندواتنه خاص عام
نمندن بی تو مادر وت گرزند
بر نافرزندان بواچان زورزن
وات حرف دیوان دایم هنی وارو
موزوم نهامون نزدی سنک خار
ببوم بجوراک ماهیان چاه
سرنگونم کرتو پری ماهون
بچرخ اخطر برموات یاحی
نکهدار بم کرنی بحر جیحون
سنک جون سنکیش بی زو آمابوار
کنا نزدی آب سنک بی مقدار
برشنکش یاوابازهم برستم
دعادم موات الله نحفظنا
مدهوشی بی ساتی دیده نابناه

چونکه خداوند بیاورسی بی حضرت الیاس نبی سرتی بی
هر یک دست شنا ملکردی نمی آب برسته رخشنش شیر کامیاب
ناوروتا ایوالهر نه شنا بی ویرد زبانشی نام الله بی
گاهی غرق ایمسی نزدی دریا بار گاهی برما دلیر خونخوار
هر تا بغروب خورشید انوار ملک دوشی شنا یاوا بکنار
هم خسته وماندا عاجز و مضطر بی حد گرسنه نو صحرای بد
شکر یزدان کردی بی حد و شمار سوار بی برخی نو تاریکی تار
راهان ویبراه بیابان گردی بذکر و تسبیح یا حق یا حی
اوشو ظلمات تاریکی بیدر راهان بکرد طی بخته و خطر
سفیدۀ سحر پهلوان کار یاوا بقریۀ نزدیکی یک شار
دیشی یاوار یاوا خلق بی شمار چندکسی برتسن کردنشان بدار
چندکسی بچوماخ ترکۀ چوب تر ریزنان تا خون مظلومان یکسر
بدا سیدادا رعایای مظلوم هم ناله و افغان طفلان معصوم
جهان پهلوان یاوا به اوجاه دیشی محصلان ملعون گمراه
پرسا نه شخصی اینه چه غوغان تمامی عالم گیرد رده بلان
او شخص واتشی ای مرد راویا مرغزانی بی گوچی مردار
ایدعای میراث طی ک شاه داعد خزانۀ شاهان نخلق بشمار رو

۱۲۷

مواچو چند کنج مدفون شاهان نه جاه پنهانی چون سنگ راهان
بفرموده گوشی نبیرۀ ضحاک بضرب چوماخ دیوان سفاک
بکران اظهار بکوشی بنی گوشی باد انه جاد ابا بنوستر لوشی
هیچ حرف گنج شاهان بیشنی تما جان براست نه ماوا وزمین
که خدا و مظلوم کردنشان بدار قوه مواقرباشی بی گرفتار
رستم واتش ای مرد مباشر نکار بو پرچه تقصیر مظلومان شار
مرخص کره بیچارۀ فقیر باد آزاد بو نه بند ز نجر
او مرد احمق بیرای زانکار چو بی ترتشانا بروی نامدار
واتشی ای نادان راه یار را چیشتن بی حرف گدای بی ماوا
بشو برای ویت دیوانۀ بدکوه هنی چی دما باداتو بت لوه
چوماخی برزورد ابه نیرۀ شیر ضرب دیو سفیدا او آما لویر
سیا بی چه قیچی پهلوان کار سیلۀ برزبرد بدا گی نزوی قار
سرشی جیا کرد چه اعضای بدن کفت نزوی سارا ملعون بی کفن
بار محصلان خروشان یکسر روکردنی رزم نوۀ ذال زر
هریک ضرب سخت گرتشان نقصت آمان روبروی شیر حق پرست
گرتش چار اطراف نوۀ نامدار خروشا بجوش رستم سالار
کفت نزدیش ان چنی شیر ز املا بگرز سنگی و حمله دا بقار

ده نفر کشتی بقلب یک کرز — باقی گریزان جه حربهٔ البرز
رستم نامدار کفت نذلیشان — کرد نا کار بی بخشی و پریشان
کد حذاو مظلوم کردن شان بدا — فقیر و هزار بی رستکار
عام رعایا بخوردو کلان — راحت بی جه دست او دیو غولان
آمان و سوار نوهٔ ذال زر — آوردن بیحد جه کنج و کوهر
کرو شان پیشکی رستم تاج بخشی — نامدار کوان خداوند رخشی
کرتی مجلسے ری جهاندار — مدران و خدمت صغار و کبار
نودم فرار بے مباشر هزار — یاوان بپا بوسی بی کوسی مردار
تمامی حالات عرض کردن به آ — واتی جوانے جه شران کو
نیی قرینشی نوی روزکار — سوارن به اسپ کلکون کلنار
رخشی بو بینهٔ کوه البرزن — ویشی وینهٔ منار بر بستی کرزن
سیصد حربهٔ سخت بے اندازدا رو — ریشهٔ شای دیوان جه بیخ برارو
ار کردی علاج پهلوان کار — ور بیو بے رزم ای کارن دشوار
بی کوسی مرجود ارنے حرف سرد — هور کیت ناله بصدای نبرد
جار دابه مخلوق تمامی بهم — نسرای شاهی یکسر بیابان جم
مسموم بے نبرد اولاد دستان — باو روم بکیر خدا پرستان
سپا جو سپا جه دیوان دوون — بعوغاو خروشی بو بینهٔ جیحون

سے هزار نفر آما بد فتر * — مردان داو خوار تک جه یک بدتر
سان دا بسپای ویشی کوسی آدم خوا — بشی بر وخت پهلوان کار
قریه تمامی بی بغلو مشی — وینهٔ خانه زاد یکسر بی رامشی
یکهزار مردان صاحب دفینه — کوکوکو کردن جه هزار و سینه
هرچه خزانه موجود بے نوجاه — نشان دادردم بحشمت شاه
وختی نکاه کرد پهلوان ویشی — یکسر برباد کرد پرارهٔ تشویشی
واتش یه خاصی ری شاه نو — بروم و ویشی کرکی شاه کیخسرو
نے کفتکو بی رستم و یاران — ناکا قاصدی وینهٔ غمخواران
آما و خدمت پهلوان کار — عرض کرد و خدمت نوهٔ سام سوار
واتشی ای دلیر نوهٔ نامدار — شای بی کوسی آورد سے هزار
هراو نر لشکر آوردن بے جنگ — زلیلی و زمان کردن آتش دو رنگ
سر حساب بر دشمن نزدیکن — بے جنگ آشوب دایم خرکین
رستم چون ارنے فرمای یاران — کاری بکرین وینهٔ غمخواران
یکسر آماده روی کار زاران — بے رزم عدو شیر الخوار بارون
پشت نرن بر رزم ناتوانان بهشت ک — پا در فشی رزم و رمدن جه دست
هر تا سی نعوذن پای شای جے با — جه ریشه بار وم طایفهٔ ظلی ک
مطلبم نیی دری کار زار — نرزم و آشوب کسی نبو فرار
کوشه کناری بکردن نودم — نکاه کی برزم معرکهٔ رستم

تہٕ بنو بعون یکتای یکانہ
یاران شنفتی حکایت تمام
تاکیا نمان مندن کردن خاک پا
مرحبا کردتھی رستم بیاران
یکھزار نفر نو قریۂ بے غم
خم ہیی گشت ندور جہان پہلوان
تو طرف گردی خیز ازوی ارض
سے ہزار علم آمانہ او دشت
یانہ نشانہٕ سے ہزار نفر
نے طرف رستم بے طبل و دروش
کلہٕ دیو سفید نیا زوی سر
حلقہ حلقہ کرد کمندتھی وردم
غزآوات بی نکوتھی خبیث بردا
تا بہ ضرب نکروت بسوراخ
عاقبت [illegible] بے شاہ ضحاک
ایرانہٕ نکوتھی بی کوتھی جے پیر
رد کردتھی بعاد واتھی دیو جن
باورہ سرتھی بحلقۂ فتراک

مدردم بہستان گنج و خزانہ
عرض کردن دیسان نوہٕ ذال سام
سرو مال عمر گردمنیں نزات
جبا کرد دردم وینہٕ غمخواران
وینہٕ پروانہ کرد ندور رستم
مدران انتظار وینہٕ نامداران
سما بے تاریک سیاہیہ ارض
نالۂ بوق کوس نہ کیوان گذشت
کوتھی بی کوشان کفتہ بے نور
مدرا منتظر سوار بے برخش
بور بیانسی پوشاکی سٹر
آما نمیدان بسعی و ستم
بوری نمیدان عرصۂ کارزار
بمانو بے تو سودای گرد داخ
بیحیای زورتھی طایفۂ سفاک
سیا بے جہ داخ وینہٕ سیا قیر
بسو نمیدان مرد خصم خون
ہی نواچو بری بطنی کمک

عادی بے مذہب سوار بے و فیل
فلکنہٕ ا بہ فیل ملعون بے سپر
جرسی نکردن فیلتھی دا صدا
چون کای مغانے قورتا بقین
الیسہ وکندم بہبت عظیم
بکوت بمدا بحربۂ شماد
تو مرد عزیب بے حاوا و بے در
مرد عزیب بے نام و نشان
نام تو چیس بزانوم براد
بوا چہ نامت ظاہر بو وچ
آما بجواب خداوند رخش
اگر نام مئی ہیو نکو سُست
جندی جہ شاتان سر نکوم کرد
می کلی کہزاد بادشای دیوان
می دیو سفیدم خلطان گرد نخاک
امی اولادم ہیجا بد رخت
امی شیو نام ہند و سند یکدم
امی بہرام شای بلخ و بخارا
امی خراجات ترکستان سندم

جوشا فروشا وینہٕ دریای نیل
زکنا جہ داخ زاغ سیا قیر
بزلزلہ وجوشتھی عادول سیاہ
واتھی پہلوان جویای جہد دین
بنا رونا قوسی شیطان الرجیم
قومو اقربات ناوری بیاد
چیستی بے جاجہ بابو پدر
چیستی برزم طایفۂ دیوان
طایفۂ کینی ہی آدمی زاد
آبا و اجداد دت بواچہ ہیم
داستی ای ملعون بے حیای رو رکی
مگر کہ تا بطن کرو ستر پوشت
دخت شہبال شام کی جہ قاف آورد
ہور کندم جہ بی فرقۂ شای کیوان
می رژ سی ارژنگ بستم بفتراک
امی کرارہ سہ برج نہ تخت
امی سمن دود سر کندم بوچ
امی گرزم دا بسنگ خارا
بیخ بنیجنۂ کہبال شاہ کندم

اسی اسگوسی چون ببر نیرم
اسی پیلیسم چنی شیر دم
بزیر بلا قطار و قطمیر
از قلانم گشت نعرصهٔ میدان
ضحاک شای بیدین سرنکوم کرد
اسی رستم طایفهٔ نیرم
ملعون بیدین ستارهٔ لعین
شرط بو به یک ضرب بکروت خاکی
بنی عاد ایدار نی دست داباطور
رستم اسرحی کیشا زوی سر
داشی بر اسردا ملعون بیدینی
[illegible] تاب تنک شی زدی زمینی
فراخ سراره جه ساتوردیلو
آتب د عادقی سر کردنه جملی
تیری وارده به دور تر بمور
کنا بیادسی ظرب دیو سفید
تیکان دادردم بی رخشی رخشان
قلمان میخ ریز وستی زوی شان

بهتری کردم سینی بقلم
کردم سرنکون شیران ارقم
سی کردم پاره بضرب شمشیر
اسی آوردم طومار خاقان
جرجاوان ابلیسی بی سرم آورد
جهان جه ضربم کریزان یکدم
نام منشورن جه چینی ماچین
حلقه کم نکوی شاتان بی کوشی
حمله داری او مرد مغرور
بی دفع ساطور ملعون کافر
جه ضربی لرزا هفت کرهٔ زمینی
چون میخ محکم مرد سهکین
دو دیدی لیوپا وینهٔ باربلیو
جمیا جمی داجه ضربهٔ سنکینی
جستنی دادم بضرب ساتور
جه رخشی رخشان او برتی امید
برآما تخاک رخشی بدل گران
جولان دادردم بر رخشی رخشان

دست برد وری کرز و زن نهصدی
حمله داری بی عاد مرحد
بدیم نجات یادانای داور
کرزشی داشرا چون برق باران
بنی عاد اسرشی کیشا زوی سر
رستم به هیبت مردانکی دلشی
جه کرهٔ کوپال شیر کرد کار
بروکرکد شیر قراسان نزجاه
زمین نشست کردی پشت بقر
وختی دا زدی قلمان میخ ریز
داشی زدی اسری عاد ملعون
جه شقهٔ طروق تراقهٔ اسر
اسر نشت نغرق سرشی بی گردن
سینه بی شکم برتا بمقعد *
دردم درساعت دیو و فیل بهم
ملایک داتی صدق بزورت
نوینه گرز زدی روز کار
که خدا وریش سفید کردن آفرین
بی کوشی ملعون ایرکه‌وی وحم

لب کرد بزندان جه نوبه تهمتن
واتشی یا خدای جیب الوجود
خالق بوم زرزم داوای شور شر
آما پری عاد چون تار باران
پنهان بی نودم بی عرصهٔ خطر
به تندی و هیبت پاه بنیانه‌ی سیس
ملان زدی اوج نمانه [illegible]
جه نعرهٔ نبرد شیر صف بیا
سیاو کرد بی جه سامش قمر
سپاه جه هیبت تمام بین کریز
جه دمو جه کوچی سروار کردگی بون
لرزا کهکشان هم چرخ اخضر
گردن بی سینه تا سی بمردن
یاوا تخت فیل پری رالکه بر
واصل بین دردم پری جهنم
مرحبا لیب بوی سرو شورت
بمانی نشاد بی ایران دیار
ماشاالله لیست بو سردار سنکین
سی هزار نفر زوان کرد دردم

ویش سوار بی وفیل جنکی
کدخدای قریه یکهزار نفر
داخل بین و هم حد دریای جیحون
سپای کوشی وینهٔ غراب کشتی
رستم نزوی رزم جوشیا بجوشی
جوشیا بجوشی جهان پهلوان
اول وست بردشی پری کاو
جه کرهٔ کوپال ورزن نهلدی
وینهٔ جار جیان جار داه بگر
هرکسی که صدای نعرهٔ او شنفت
سه طپ سنکیی نودم داور
بوینهٔ کرکی بر بزو دمیشی
کاهی به کوپال حربهٔ مار وقیی
کاهی بکمند موشتی بوار
کاهی بکمان تیر حجر سم
خیزا الامان جه دیوان حرن
بن کوشی مرحرد ای ماجرادی
جهان پهلوان سیدری مصاف

روینا بی رزم زنک جه رنکی
جوشیا بی رزم بن کوشی کافر
سپای کوشی خیمه سپای او ستون
سپای تهتن یکقفه هشتی
آورد بخاطر هون سیا وحشی
مهمیز دابی رخشی نامدار کوان
وست ندلیان داویلای خطر
جه نعرهٔ حزوشی صدای سیلتی
طیبان تار و مار تارنا یکسر
ملفت نکیانشی آهر وینهٔ نفت
بوینهٔ کرکان عرصه کای خطر
نزوی عرصه کاه یکسر داوسیش
کاهی بشمیر کاه به تبر زین
خیزا او ویلا چون محشر دیار
جه تارهٔ خدنک جه خاک بی کم
هود جه روی میدان سرکرد بی جیحون
بی راکه کرز هول مداوستی
روینا پری ستیارهٔ بزلاف

ملعون نگاکرد تابقی یاوا بیشی
آمارو بروی خداوند رخشی
کیشا نعرهٔ سخت واتی راو یار
سپاه داو باد بگردن کسی
آوردی بقتل سپای دل ناشاد
عاد بیچاره زامش بن بسون
چند هزار دیوان کردی نکونسار
تو راو یاری بشو برای ویت
آما بجواب خداوند رخشی
کاهی محطلی مکیانی دمدم
چند سالنی ضحاک گورشی گم کردن
الیه تو دعوای مراتی داری
آرزوشی کردن ضحاک شای نانی
شرارهٔ سقر نار بیکران
ایدوات پهلوان دل پر شراره
ملعون اسپرشی کیشا نزوی سر
قلیان وینهٔ کوه کیشا وسرد ا

١٣١
جه نا علاجی کافر بدکیشی بد
نعرهٔ سهمناک جه دلهٔ پر غش
جیشن بی دستور مخزوشی بقار
الیه جه دستم جه کو برمشی
سرنکونت کرد عموی من تو عاد
نزوی رزمو کیش کردی سرنکون
باز هم محزوشی پری بکار زار
بر اصل و نصب کی مزاوکیت
واتش ای ملعون نامرد ورکی
پری خزانهٔ ضحاک شای ارقم
تشریف بی ماوای جهنم بردن
تو بی بخت ویت بکره زاری
بباقی آرو تو به مهمانی
تما دار تون آرو بد وان
دست کیشا پری قبط مدارهٔ
بی دفع کرز شیر تاسوار
تا بقی بی کیانشی نه یکی مدما

نقل ایمنه دو بری جاجو سشند
برتیشی تا به تخت فیل نریکسر
بریشی بهمداد دیو تخت و فیل
تادم نشت تخاک بریق سنگ خار
بین بجوار نیم دیو فیل بهم
ماشاالله خیزا جیدرکای باری
آفرینت بولنه ذال سام
سپای بے سر دارا ید ماجرا دین
صدای الامان زدی عرصهٔ کار
بعض مسلمان دردم بین نوجاه
پهلوان سرو پرد جه تقصیر
یکسر جان افشان بخشمت پناه
جود ما کردی عفو کرد گناه
او خیمه و خرگاه تمامی یکسر
لودمار رستم پهلوان پیش
سپای بی کوشے تمام سراسر
کید خزا ورشی رعایای مظلوم
چند هزار پیش کش گنج وجواهر

وقتی نکا کردے قبطهٔ شش بند
شکافته کردی چون قرص قمر
مندر الوجاه تا یاد وا بمیل
تا یاوا بمیل آب دریا دار
بے دنگ و صدا بسختی و ستم
آفرینت بو بے جهاندار ی
بمانے دوشاد نغرصهٔ ایام
بخواری و خفیف یکسر فرار بین
بعض جه دیوان و دستان زنهار
ایمان آوردن اودرد نجد ا
آوردی یکسر صغیر و کبیر
دسته و باشی بوستان تمامی نوجاه
قدم رنجه کردے دکنی ماواه
بخا برشی گنج و جواهر
یاوا بد کنی سرے اندیشی
قوم واقربا دیوان دست نظر
کردی حافظ بنی نه اومرزوبوم
کوکوکو کریا چون سنگ باهر

هرچی جواهر عادین کوگی بے
خزانهٔ مدفون شاهان دیشین
آوردن و بر مدفونے نه خاک
کرد حافظ کردن نوماو اوزیلی
وزیر و ناظر کردی قرار داد
نه قول و صلاح شاه جهانگیر
رستم خوشد ماغ بے کار و کردار
چند هزار اشتر جرسی نگردن
چند هزار کنیز محبوب دل جوشی
هزار اسب فاصی ترکمان دیار
چند هزار جه میشی سالهٔ دندان
کردن تدارک بروز و بشو *
چند روز و چند شو کارسازی کار بے
شوان نه مجلس نه بزم ساز بے
شوی شے نخاو جهان پهلوان
دلیکه ذال زر خاطر نا شادن
شکستی یکید ست بستی نکردن
سوارن به اسب نبیرهٔ دستان
مشو براده به تنیا سوار

گنج شای ضحاک نوجا سر پوشی بے
الماسی آودار خام جهان بین
گنج کیومرث تا شاه ضحاک
ریشی کرد شاه سالار سکین
بنشان و هم گرد نجاطر شای
بر نشان و برجه بر تا وجه پیر
کفت نه تدارک گنج کس ندار
چند هزار الماسی شاهان جم کردن
چند هزار غلام دردانه بکوشی
سے قطار قاطر هر جه گنج بار
چند هزار اشتر جندی ماد یان
بران و پیشی کرد شاه کیخسرو
رستم دری شاخ جه لاشی بار بے
روان نه هات هات نخجیر باز بے
آما نخاودشی ذال بل گران
در میلاف نه پشت ابروی نهادن
حالاتی یاوا بنزع مردن
رو نیان بری راکه سیستان
موار و نه جم اسرینان هزار

نحیف و کیسو بی یار یا ور
سواچو کون پور فرزندان یکسر
ار رستم منمن یا خدای صبور
برالوم بی حیسی در ن جه فرزند
ذلیل بیی تمام نبیران سی
نا کادی وجم پهلوان کار ر
یه بی حیسی بی طوروت کردی دیوا
بیاوه برادو فرزندان یکسر
دستم شکستی حالم نمندن
چون ارنی بکوشی جهان پهلوان
نارو هراسان بیدار بی جه خواب
واتش ای خوابه دلیلی دلیل
دلیلی بی سی ذال زر بخواب
باقی فرزندان نه بنوز بخیر
کرواز ارزار بریده اسری
فرما جهانگیر پادشای دکنی
خوابی پریشان دینم اشو
بکر کارسازی نو دروم قرار

منالاً زار زار بدرکای داور
بونیان جستم شکیان بال و پر
بکیانه بی سی تو نر اکه دو بر
نبیر نبیران تمام مستمند
بدست قیروان جاحری هزار فند
واتش ای فرزند شیر کارزار
مکیلی ویل ویل زردی صحرا بار
کردبیی گرفتار نه ماوای خطر
تخم حری توم نذروف شندن
دردم در ساعت بیی سرگردان
چون دیوانه وار پر جه خشم و تاب
یقینی فرزندان کردبیی ذلیل
خسرو ذلیلی جه افراسیاب
شکستی بخواب دست ذال پیر
دردم طلب کرد شای دار اکیی
نی آرام نیی جی و وطن
جه سی عاجزن شهنشای خسرو
قطره میکوم به لیل و نهار

مرخصی کره دیرم در نگنی
باوره بحمل کنج و جواهر
دردم بفرمان خداوند رخشی
حینی تدارک کنیز غلام
ده هزار هنی مردان پر زور
سوار بی داسپ نوه نامدار
جهانگیر حینی کرد کرد خدایان
تا پنج فرسخی یاران خاص عام
کیلانو دردم اناسی وز کور
رستم نو ساعت ده هزار نفر
هرتا باوران پری ایران سالار
هم ویسی هورکرتی ده هزار سوار
مسی براوه سوار اسیری
بریده پر اثر بنالهٔ ناوار
دستان رستم باد ایما نو
تا داده هفت رو مهلت شای نور
هفت رو تعزیهٔ شاه بیخا و بی
دمای هر روزه قیروان شای بی پسر
شصت هزار نفر جاحران شتر

۱۳۳
جرخ حیی واز سانی صدرنکی
مشوم براوه بحسب الطاهر
بارکر با قطار جه دانهٔ بغی
ده هزار مردان مکمل تمام
حینی خزانهٔ تمام بی قصور
بیا و تعجیل نعدان کردن بار
آمان بر رکاب جهان پهلوان
برزقه کردن نوهٔ ذال سام
بردن مرحمت اوان بود ستور
سر دبیاران دقایق یکسر
بیا و تعجیل بی سفید حصار
قطاودان بحکت پری شار بار
هرتا بیاو بوماوا و زمینی
هرتا بیاوان سفید حصار
بشو سرکار ذال زر جه نو
نزدی تعزیهٔ فرزند بود ستور
پری قیروان شاه او به تمامی
سپاهی ولشی آورد پری دارگیر
آورد به امداد شای کرکرد منظر

سفت نفر جادوسی بی حد دیر بی
بردا نداشتی نه تمام جهان
شای افراسیاب سی دیسوارسی
شکوه فراوان کردی جه خسرو
واتی بکیشان ناقوسان نودم
طبل رزم کوبان بری کارزار
بحلقهٔ کمند بسحر و افسون
خاطرت جم بو شای کرجن آتار
بستانوم قصاص فرزندت تمام
باقی فرزندان طمور و برزو
کروم کرفتار بحلقهٔ کمند *
خاطرت جم بو ویت مدر بغ
بفرموده جه ناقوس چل تار
صدای طبل رزم ناقوس نفر
شاه نو صدای طبلی چون شنفت
او بری رستم مات ملول بی
دردم رسولان قاصدان داد
واتی شهنشاه جه تو نهانی

بی سحر و افسون فند تدبیر بی
بسحر و افسون مسیی به آسمان
چند کنج و گوهر کرد پاینداز سی
خرو شا بجوشی قیروان شاه جه نو
فرداسی سوم بی معرکهٔ رزم
شای خسرو چنی نوهٔ سام سوار
باور وم پریت بجسته و زبون
بستانوم قصاص شیدهٔ نامدار
رستم چنی ذال جهانگیر و سام
فرامرز چنی بهرام شای برخو
بواچان ای حرف تا هزار و اند
واچه بکوبان تمام طبل رزم
طبل رزم کوبان نکوشه و کنار
زندن چهار طرف جه برنا و جه پیر
مندبعجا یب بردا بکفت
جمرا آنی دلیل راکهٔ رسول بی
آوردن خبر جه افراسیاو *
ای طبله بنام شاه قیروانی

آمان به امداد دیوبد اخطر
ای طبله بنام شاه قیروان بی
این حکایت عرض کردم بتو
چون ارنی خسرو طلب کیسوی طوک
طوسی بفرموهٔ شاه ایرانی
کرنا کیشانه سپای ایران
جه سپای بهرام چنی یاقوت بوسی
جهانگیر چنی جهان بخش و سام
او سوا ایرانی ساو سران شمشیر
دستهٔ گودرزی چنی میلادی
دستهٔ نوذری سی هزار نفر
او سو جه نالهٔ کوس کرنا
سران جه بیشه فراری فرار
تمام ماهیان نزدی دریای بار
کیشکچی نندور سپای شاه جم
شای افراسیاب چنی قیروان شاه
هزار رستم نیی جه لاو شان

سفت هزار جاجوسی آوردن یکسر
بوچی بوینهٔ طبل شاهان بی
خاطرشان بی نودم شاه نو
دان بنزم ساز کرنا و ناقوسی
فرما نارزندن کوس شاهانی
کرد آماده بی جرکهٔ دلیران
برزو فرامرز یاران برجوشی
زوارهٔ برزو جرکهٔ خاصی عام
نزانان تقدیر چرخ بی نظر
دسته دسته طیب یعنی شای کی
دایم نیابوسی شای کرجن منظر
پلنگ نه کوهسار نکردی ماوا
طیر نه آشیان پیشی مکند قرار
لیشان بربابی آرام و قرار
هرتا صبح مکیلان دمدم
او سو نه مجلس هری منوشاه
بخاطر جمع کرد کردن کشان

قروان ہر مدا گراف پے میدان | ماوروم یکیر یکسر دلیران
شای افراسیاب خندان وشاد ہے | بیحد خوشدماغ شاہ قیروان ہے
منوشاد مدام شراب گلرنگ | چینی مہوشان شیدای شوخ شنگ
پیران ویسہ چینی مہربان | خاقان ماچینی ہم شای ہندوان
شای بلخ وبخارہ ہم شای مغرب شار | کرد دلیوان رن شاہ قندہار
کرشیوز چینی قراخان سیر | شای دکن دکنی تا ختا و کشمیر
شای مازندران شاہ سمرقند | ہم شای زیر باد سراندیب وہند
شاہان ختنی ہم شای بنگالہ | شای حیدرآباد پٹ وتنجالہ
شاہان فرنگ تا وہرتا ہے | شای پیہونار راخ لونک عراق ہے
شاہان سیکے تا اوج کلبان | تمامی سروان حزانشناسان
رستم یکدست چینی قراخان | سمکور وقتول نسہن داخان
ہم فرشیدہ ورطایفہ شکول | خویشان واقوام تاناجہ کنگول
صدجہ ویسہ طایفہ حزخال | پانصد جبر مردان اقربای دجال
سورخاب شاہ چینی ذونون حیدال | فرزنزادہ کان طایفہ کہپال
ہفت ہزار نفر کرسی نشینی ہے | اوسکو قیروان شانہ بغلی وکینی ہے
ہرکسی با لقب نعرہ میدان | نامشان ظاہر فردا ہویدا ن
یکسر بخدمت شای افراسیاب | شکایت مکرد شای اخطر جناب
تا نیصفی شو بنوشان شراب | جو دمانیان سرنجامہ خواب

ہیچ بیدار بنی تا وجب سحر | جہ مستی شراب پیران لشکر
موذن بیدار وداناکبری | بزرگای کریم دانای داوری
خورشید خاور گوشہ کرد اشر | پری تماشای عرصہ کای خطر
بیدار بیجہ جو خواب سرکشان کار | پوشاشان صلاح پے عرصہ خونخوار
داشان بناقوی سے تار جل تار | ہزار دوی ایران پے حدو شمار
کیمیاگرنا شہر طرف | سوار بی یلان یکایک صف صف
اورو قیروان شاہ جاری حیلہ باز | سازنا شی طبل چون طبل سرباز
یکیک جہ طبیبان پے زیادو کم | یکسر بیادہ شیران ار قدم
طبیے ار دردست صلاحی او ہے | طبیے آہردست بقطور ہے
طبیے جادو باز سحر آفرین ہے | طبیے پے حیلہ اوپے قرین ہے
طبیے مفیق چون آب آسان | طبیے ہر سحر مسے وآسمان
طبیے چون دستہ شاہان وری | طبیے دست دابیی پری تبرزین
مردان یکایک پری عرصہ کار | قیروان وات کلباد دلیر خونخوار
واتی در لحظہ بشو نمیدان | باور دست بستہ شیران ایران
تمامی لوۂ پور کریمان | بجستہ وبستہ سرتاپا عریان
کلباد بیدی خیزا پے نبرد | بیادہ آما بہ تنہا ویک فرد
عزاو حزو شاوات ای ایرانے | بغی ووشنام ای شای کیان ہے
پاویت پے میدان قدم رنجہ کر | پام جو بہرام شای ویوم ویشر

بکیانندردم دری کارزار
تا الیه بنی کسی صاحب زور
توبج پوله زانای نیی جه توران
فرصت زانا کښتی پور شاه
څرو سالار ایسته نه بکوښی
دلیه نره دیوی پیای پیاده
یک ارکانای هزار عرج تول
څه دار کردن بهرام شای زرکوک
سوار بی د اسپ شیردلاور
سجده به ادب بردښی نزدی شاه
شاه فرما تمام خانو خوانینی
تا بدو د الکه عرصه کای میدان
بلفر بوده شاه شیران سرافسر
دست کرد بسینه بهرام صفدر
کرد و اتی یزدان بیا درتب لو
رد کرد بمیدان کلباد بد کو
جیښن محز وتی نزدی کارزار
ملعون بی پیر جادوی حیله کار

عاقلی کروم بی شای جهاندار
چندی تو کرو دعوای شر شور
کی صاحب زور طایفهٔ دیوان
بلکروت بی سر نزدی عرصه کاه
جه حرف کلباد مغز ښی اما جوکی
چون کوه البرز تمام آماده
کرته بی بدست دیوا معقول
چون طیانه تا وجوښی آور دجوښی
آماو پای تخت شای والا گهر
مرخصی فرمانښای حشمت پناه
یکسر آماده بتاو تا نجی
روانښی کران جرگهٔ د دیران
کردښینی نر کلاب شیردلاور
آزادی واستښی جه شیران نر
ستمنای رانان بر بهرت لو
غزآوات ملعون بی تانوبی لو
بفحښی و دښنام نزدی شهریار
الیه می لعون دار نزهٔ دادار

کاری کروم بیت نزدی عرصه کاه
چون ارڅی بکوښی ملعون بی پیر
ار دری ویه ساخته کمند وار
ار دربوینه ساخته چرم خام
هر چند دا تکان شیر شیران گیر
فایڅښی نکړ د بزور و بازو
شست کردن بازوی بهرام زرگوښی
زانا جیښن جه دیدښی بی تار
واویلا خزا جه ارحی ایران
کلباد بیدین بیرای بی قرین
بروق و بطوق حلقه پالنگ
طبوردلی بهرام کریا کمون سار
براو سر دادری براد ار
سرتاپا پوشا اسباب روی جنگ
بی رخصت شاه پابو برزو
پاوا بمیدان کلباد بیدین
ساحر و مکار دیو فسون ساز
کاری کروم بیت نعرهٔ پیکار

عاقل بیت دری افراسیاب شاه
څرو شاو ویه وخت ز مهر پیر
کردښی حواله او بری سردار
پیچیا بگردن او شاه بهرام
ببو رستکار جه دستبه پیر
ار دربیچاشان چون بادینکو
وستی نزدی زمین نځاک بی خاموشی
جه برکوله زمین کردښی نگون سار
بنا له و افغان جرگه دیران
هر باز و بستښی سوار سنگینی
کیاست و خدمت شهزاده پشنگ
بخته کیانی دری تا بوار
پوشا اسلحه بخته و خطر
سوار بی دردم بر پشت کلرنگ
بی رزم کلباد و یښی کرد تارزو
غزآوات ملعون بی رای بی قرین
آرومی لعون یکتای بی نیاز
بواجا لوه کدا و شهریار

جادو مکر دی خنده پر غرور
اژدر پر طاق بست وي چون چند
هیڅ وي ورځ دړ لاد حلقه پر گزند
اژدران هیڅان یال و بال بهم
بازنه داویلای پر زبے جفا ز
کیخسرو چه داغ فرزندان زال
واویلای وي روي ناله پر دلان
زال هیڅ چاره برا دو بیداد
دالتی ای زرد اد بیادم بداد
توچی زر پوښی زر علے بهم
نه نامون کوه تا بقرینه شار
جه هند تا بستر تا مرز سقلاب
هر جه سیستان تا ملک فغفور
پیدا نکردی جهان پهلوان
باوری پریم فرزند نازدار
جه خرد و جه خواب ستان کی حرام
چون اژدر بکوشی ارسه جلو دار

اژدر نو دمداوستی پر طور
یاوا بطیمو ویسی کرد چون کمند
بے وصدا اژدر زدی مکر و فند
وستی زدی زنی بستمی تو ستم
آمانه اژدری شای گردن فراز
مداو سردا شاه کمر لال
جهان ظاهر بے روی آخر زمان
بے رزم آشوب طلب کرد زر داد
تدبیرت چیښی سردار آزاد
بگیلے پری فرزندم رستم
نه برونه بحر تا مغرب دیار
جه او لکه فرنگ شای افراسیاب
نه جهان آباد تا بلم و تور
بتاو تعجیل بقطو حران
وختی قراربان ایرانے دیار
دخیلم دخیل یاران پر فام
قطره دان به جنت هر سے بے مدار

نے طرف کلباد
ملعون بیدی

نے طرف کلباد ملعون بیدی
منندن شیران یکیک پے میدان
شای افراسیاب دیر خونخوار
هر صوات بدن نه طبل خونخوار
سپای ایرانے پیسوپات بهی
کیو اژدر جم عرض کردی بشاه
انشاالله بعون یکتای لاینام
یاسی چون یاران بازمیوم و بند
هنی آرام نیی نه ای جاه
شاه کیخسرو مرخص کردښی
یاوانعرصه رزمگای میدان
هیچ ناما بجرف کیو پر کمال
قداره بزور پری جاه ښند
بقدر چل کام ردا ورد و پسی
ښے بر مای دیو دست ۱۲ بشمیر
دست بردی اژدر هوا دابے کیو
قهقه خندیا ملعون بدکار
بازوی کیو دردم سست کردن نکار
بو توپیی شان اعطای کردن خوند

یک نعره کیښا زدی سرزمین
بعدتی بیو برو جولان
اورود ماغی بے حد و شمار
سے تارو چل تار نا توسان نار
عاجز وز بون ای کاره بهی
آرو نو بمی عرصه رزمگاه
دست بسته ماردم کلباد بر آم
سرتا بام هیڅو بحلقه کمند
رخصت بدر بیم شای حشمت پناه
گیو دردم بے رزم تشریف آوردښی
عز آبعفریت دیو بے قرآن
حمله دا پری دیو کهن سال
ملعون گریزا بے چون چند
کیو اژدرجم بے تنیا و یک کسی
باز هو رکیلا ده جاوی سیا قر
هیچا شان بهم کردن حال پیښو
اژدران دردم و ینه سیاه مار
جه پښت مرکب کردښی نگونسار
گسے مرانایه صد سانی مرد

بعد سیاست کردن با لشهنگ کیاشان بکسی بزدی خارسنگ
صدای طبل کوس شادی هی شادی فرزند دمدم مبارک بادی
بازسپای ایران بواویلا وشیی بواحمر تا مرزا اسری
وخت فراربان سپای ایرانے بیزار بے نه تاج شاه کیانے
شاه یاقوت پوشی دیر خونخوار عرض کرد بخروای شای تاج دار
مرخص کره بشوم بے میدان بکروم آزاد شیران بوران
هی حسرتے نمانوم جه دل یا م وینه یاران منیج بوم خجل
شاه کیانی یاقوت پوشی دردم مرخص فرمائی بے رزم ارقم
توکتا تا شیران کابلے و زابل برائی بمیدان تابو مقابل
شینی بر کابتی مردان کابل تا نغفه میدان شیران زابل
یا والغرصه رزمگای مصاف کیلا نو دردم تا بتو کزاف
غرا بملعون و آتش ای بیدین بتیاره مردود مردار بیکینی
آر و جبر شیران ایرانی دبار بسحر و افسون کردی گرفتار
جا جوی حیله باز ضفاک ناپاک آردمی بعون او یکتای بے باک
بغرب نیزه برنده بلند بے وانه بساط بکروت وبند
کلباد خنده کرد واتش ای جوان فری کسی ای حرف هم واتی لوان
تو هم چون یاران دیمی بدام چه حاصل بحرف واته نا تمام
ایدوات دردم شتی ازدر تمام هوادار بری مرد بے انجام
شتی افعی بی شصد ازدر بستان بهم چون بسته شصدر
بیچاره بو تو بیچا شان بهم شکستی اعضای سختی و ستم

زیرتنا یاقوت براری ورزکار نالهٔ اویا وا بچرخ چهار
ناکردیا جه ذال هنرمان بو آزادیم در نامی بیم بے کیان
سکیا اعضای من هی یاران دخیل سپای ایرانے نامی بیم ذلیل
ذال زر آرنے واته فرزند سی بے صدا و افغان ارواح نمونسی
نوه کرمان جه داخ فرزند موی صورت تمام بنا خون هور کند
سوار بے دردم پیر کهن سال آویزانش کرد کمند و کوپال
به بے مصلحت شاه جهاندار روشنی تیاری عرصه کارزار
زدارهٔ پر زورجی فرزندان او هم رونیان بے عرصه میدان
فرامرز شیر جهان بخش سام طایفه کودرز یکسر خاص وعام
طلب فرزندی طایفه میلاد جهانگیرجی هم کاوه خرداد
هم کشسب بانو نوه قارن وفرهاد کلچهره بانو نوه نیکزاد
فریبرز فرخی جهاندار خسرو سوار بے بے عرصه پیکار
لوطرف شای تور غرا لشکر اول ویسی سوار بے عرصهٔ خطر
با دو جه سپاه تمام بی سوار قیردان جوشان بری کارزار
ترنهصد هزار داخل بی و هم سمانا بدید جی کرد و تم
چکاچک خیزا الغرصه میدان مردان ذلیلی بی نامرد و مردان
شقهٔ ایران نالهٔ گرز سر بروسکی یاوا بچرخ اخضر
صدای ناقوسان سنج وکرناه ملکان نعره کرکشان بتاه

زیره خنجردان تاپر بروی خاک هم قیقه فیلادن نحاک مغاک
ناله کر که دنک تقه شمشیران ایرانو توران توذم بیغ ویران
لفکه بید اخان زرین بال پر ترتبین جه هوناو شیران اژدر
زمین نشست کرد بیشت بقر ملایک سوات حفظ الحذر
ناله کرناهی کر کرسی سوات جوانان مشین بی راکه نهات
وادیلای رد روی جوانان خاک سکیا جو سنان قداره الماک
زنکیان شر هم جاه باران بزوی عرصه کیغ هر سحر سازان
کلباد ملعون بیرای خرابرا بلمند مکرت یاران بنظر را
سیصد پهلوان ایرانی دیار نه مغلوبه جنک کردی گرفتار
تا وقت الوار سرکشاده کا نداو اوشرتین بری کار زار
اورو هم برکشت طایفه ذال بی هم ذات هم زور شیران بطال بی
طبل آسایشی زندن بری کار رو نه بینه بیغ شیران خونخوار
سیصد جه مردان ایرانی دیار کردن گرفتار دیوان مردار
شش هزار نفر اورو بی کشته بزوی رزم وکیغ کسی بی وشته
نه سپای توران سی هزار نفر مقتول بیغ بدست شیران اژدر
شیران ایران پژمرده حال بیغ بی برزو یاران هم اوقات تلخ بیغ
نشت نه تخت زرشاه کیانی بی می و مجلس دسته زرانی
کرنمه جی قوشی برکردن وبر ملکردن تدبیر یاران سرانسر

نوطرف شای توربادی
خوشحال

نوطرف شای توربادی خوشحال ساقی طلب کرد میر برز اقبال
چنی قیروان شاه برنیک تخت بشراب نوشان بر سیابخت
صدای خوشخوانان بلند بی اوشو جهجه یاران هیچ نکردن خو
ساقی مرتقا بنوی عرق چینی می مدا بدست کلباد بیدیغ
شاه پر مکرد مدح کلباد زنکی تیغ بزوی رزم کلباد جرزنکی
اکران له باقی جه شیران دستاخ کرد بی می جمع یران
تمام ولایت شار بلخ یکسر مجخوم بینه هم گنج و گوهر
ملروم بوکس جای سپه سالار بو تور منشور بونه توران دیار
هم شاهی ایران تمامی یکسر بی قیروان شاه بو هم گنج وگوهر
بی توره مدا نه مجلس گزاف حرامزاده شر شاه بی خلاف
یاران خورشید ماغ نه مجلس جم آورد بخاطر او روز در ستم
باور و مجلس تمام سرانسر باورو بقتل نوه ذال زر
پیران پر تمام عرض کردی بشاه ای کاره ملکر شای حشمت پناه
تا رستم زندن بروی سرزمین ماور بخاطر واته قتل قیغ
وختی که رستم آوردی بدست اوسا او رودش براه شکست
بوسه مزانوم قیروان شای قتال ملکر و تمام گرد طایفه ذال
بدست بسته شیران روی کار اصلش برزو بی بهرام شای سردار
سرداکه طمورشاه دارا بی یاقوت پوشی شیر بی مدارا بی

کرد بیس گرفتار بدست کلباد   خاطرت جم بو خم بدرو باد
باقے سرداران گرفتار شو   نزوی رزم وکینی نخچیر دارشو
بطالی کرنہ دل خصم دلیران   باد اصبرت بوای یانہ دیران
خیلے بے مولت خدا نشناسے   بے جنگ جدال ہرنہ براسے
کوتاہ کرہی حرف نزانے   برکرہ ندل سودای شیطانے
بحرف میران شاہی والا گہر   بطال بے جہ خصم نوۂ ذال زر
مجلس شویا سرنیان بخواب   ہرتا ظاہر بے خورشید زرتاب
موذن بیدار وانا یا اکبر   وانا سراسر سورۂ البقر
یارب بجاجبت نام محمد   ہم بسرافت الله وصمد
سرارۂ آہر لیمان وزیر   بصحف وتورات انجیل وزبور
خورشید نزوی اوج مدر انتظار   سوار بی برخشی دلیران کار
کلباد دیسی پیادہ نہ کار   ارڈرزند شتی ملعون مردار
سرداور انور سپای ایرانے   لغرداونہ بو ربیانے *
واتس سپاہ وسان معلوم بو لیتان   آرو بتاقے مواچوم بیان
یکے نمازوم جہ عرصۂ ایام   دست بستہ مبو جرکہ خاص وعام
آرو تمنای تخت شاہمن   بے جا کہ شاہان حسب الخواہیمن
طایفۂ دستان ارگسے مندن   براستی ودرست بخشی برکندم

بسو نمیدان ارکس کہ مردن

بسو نمیدان ہرکس کہ مردن   آرزوم بے عزم عرصۂ نبردن
فرامرز شیر نبیرۂ دستان   جو شاغیرتش وینۂ سرمستان
کلۂ جوشی آورد جہ حرف برکوہ   آما بپابوسی شاہ جم شکوہ
سجدہ برد دردم نزوی تخت زر   عرض کرد پادشام رخصتم بار
بشوم نمیدان بتیارہ شیدی   سرش باوروم بقربوسی زین
چند خونمای نزوی عرصۂ کار   مواچو دمدم چون ببورو بار
مکرای دنیا بقای اوچیسی   بیرا کہ مردن نہ پسی و پیش
کوا پادشاہان تاج کل نسر   یکسر کوچ کردن بامرداور
ہیچ کس جاویدان نیں نزوی جہان   چند پادشاہان بیں سرنگون
چند پہلوانان شیران بے باک   آخر سرانجام سرنیان بخواب
بدرام رخصت نہ بے کارزار   نہی پری می منیشہ خم بار
مزانوم جا جا سحر شی فزونی   بہرام دبرزو طیمور زبونی
اداں گرد مجبوسی نزوی عرصہ گاہ   ہی کس زندہ نمبونے جاہ
مطلیم ایدن عرض می شاہ   کروم مرخص نزوی رزمگاہ
شاہ نوازش واتہ شیر نر   کیر وازار زار حرفش کرد اثر
دات ای فرامرز نبیرۂ دستان   جادار رستم میر سرمستان
مزانوم حرفت راست و درستی   بہ بے تہمتن پشیمان بکیشی
کس برنشو جہ دست جا ر   ہون سپاہ وخشی باز آما ببوہ
بشو خداوند نگہدارت بو   نگہدار ندۂ روزگارت بو

هوشیار ویت بر سحر و افسون
ایدا ارژنی بکوشی فرامرز شیر
ویکا نزدی فرق نیم تاج جه سر
سوار بے و اسپ بر د دلو و ا
جهانگیر چی گرد کد حدا یا ن
کیلا نو د ر د م دسته د بگلر ا ن
فرامرز یل غزا وات جا دو
خطر بو یک کاری با ور ورشو سر
کلباد ملعون یک اژدر بنا و
شیر شیران گر نوه بور ذال
دا نزدی اژدر فرامرز شیر
بے بدو نیمه نعره خطر
شراره آبر فزون بے حد
آبر گرت در د م سر تا پای جوان
هر چند تکاندا بر بسو و بر
شراره آبر زیاد بے در د م
ظور یا وا ویشی نه شوله آبر
فریاد و ناوار به آواز برز

جه دست جادو نبی سرنگون
پوشنا اسباب خانه دل پذیر
اسلحه و اسباب بستشی تکمر
جهان بخش و سام فرزندان نکمر
بر دشان تا وسط جو دانگم میدا
کر دوای یا رب پادشای سبحان
ملعون روشی بے تا نوبه لو
بوا جا نوه تا روز محشر
هوا دا پری پهلوان داو
دست دا بشمشیر برنده قتال
پاره کر د اژدر بورد نک دلیر
ویشی کرد به آبر اژدهای اژدر
حلقه دان نه دور پهلوان به بر
نا لشی میا وا نزدی آسمان
میسر نبے جه عرصه خطر
وخت بے پهلوان بکیسو ندم
زیر نا دار دم بحسب الظاهر
صدای او مشے یکفرسخ نه ارضی

ناناکر دیا حد بیاوم ینه *
زیاد بے آبر گران بکران
صدای واویلای شیران ایران
هوا تی تا تے ایران بے خا بور
ذال بیچاره بدا و بیدا د
سوی ریشی مکند به نیش چنگ
هم بکر دنشی نکر منیج چون فرزند
جهان بخش جی جهانگیر و سام
نه کرد غبار نه شراره نار
هر سه رونیان به بے دردی سر
بو تو ر دیار دا کره نور نار
ادا نیچ وینه فرامرز کو
بناله و افغان بگریسته بار
شاه کیخسرو بریده خونبار
دست بروشی جه تاج طومار شاهی
ذال زر ذلیل نحیکی و غمناک
بوا ویلا و شیی نیره دستان
فرو وات پاشای شهنشاه سامان
یارب مه نبکی به روسیای جاکم
یارب تعالی بحق خداوندی ویت

شراره آبر جو روزم جند
مات بیی نو آبر تمام سروران
وا تی بنا تے ایران بے ویران
جه دست جادو یکسر بیی رنجور
صدا بسر دا افغان و فریاد
هر عاشی ایدا بے رو بو جنگ
نزدی رزمگاه نا ور دم گزند
رونیان بے رزم نه بے انتقام
نه جادو نه شیر یکسر نا دیار
جیا بے جیشان یک برق آبر
هر سه پهلوان نه نانا و نا وار
منفذ نه آبر جون شهاب شو
سپاه ایران بے دست کرد بفراد
مکر و زار زار ندر کای جبار
رو کرد و بارگاه برز اللهی
یقه کیا بے تما نا چاک چاک
بصدای افغان خسرو پرستان
باشی بالا دست حشمت پناهان
جه رو سیاهی و یرانی مالم
یا وره رحمی هانیئ ویت

یارب تو بحق عرش عظمت
بو ملایکان مقرب نسر
بماه خورشید جمع ستاران
بخاک به باد آب و آتش
بذکر و توحید شب زنده داران
بو اولیای سخت شای درویشان
بیا بو کیشان عبدالان بر
بصدای افغان خاص خیالان
بسوز سینهٔ یتیمان دین
بو شای غازیان نزدی رزمگاه
بو عیسی ی مسیح بی بابو پدر
بو موسی ی گستاخ کلیم کوی طور
بحشت امامان پاکی اولیاه
بکردی شیخان شیخ خاص کار
بیادم بداد می کنه کارم
پناه و امیدم به هیچ کسی نی
ما بی تو امیدای نجات می
امیدم بتون حق دادگر

بو ملایکان خاصهٔ خدمت
بو هفت آسمان بیستون دوا
بصدای اکبر صبح و ایواران
بو رنگ کلان پاکیزهٔ بیغش
بپاکی طینت طاعت گزاران
بصوف مرشد صومعه کیشان
بسوز سینهٔ پیران مضطر
بدیدهٔ پر اشک نالهٔ مندالان
بو ممات کردهٔ بی دفن و تلقین
بو مردان مرد ترک کردن دنیاه
بساز نای چه نور شهنشای داود
بتورات صحف با آیهٔ زبور
بپاک دامانی شاه انبیاه
بپا بو کیشان ندرگای جبار
سی جه درگای تو خجالت بارم
غیر جه درگای تو امیدم کی نی
ارمیت بنور ای ما نمی
رو سفیدم کر جه عرصهٔ حشر

مدرم بدست توه شاه پشنگ
سبب ساز نه سستی در گشای کر
وسی دردی سرپا شای بی باک
مکرم ذلیل دهندهٔ داور
از بکنوم بدست توه ستمگر
اید وات مکر و اطوار و سختی کر
ذال موات آمین دعات بو قبول
به آمین آمین کرد سپای غمناک
پاشاه نذر دعا ذال نه آمین بو
بشینی بسر وقت زر پوش زردا
سیصد فرسخ راه طی کردن یکرو
او کوسر بردن بچرخ چهار
عجایب گلزار بوی بهشت مرو
لاله و ریاحین سنبلهٔ نازدار
ز رعی واتی فرزندان می
وضو تازه کی به آب زلال
هر رکعت نماز باوری وجاه
دمی راحت بی بکرمی سپاکی
باوری و یاد کارساز بیچون

باوره رحمی بی سپای دل تنگ
بیادم برا دهندهٔ داور
به آیهٔ شریف و مار سلناک
مدرم بدست شای بیداد کر
مکروم پاره بضرب خنجر
برای و افغان ندرگای افلاک
با بی سپاهان کرد ما تو ملول
مکر و زار زار به بی اختیار
دعامان قبول جان آفرین بو
حی ذر علی مردان آزاد
تا یادان یاران دامان یک کو
نبای او کو والالهٔ لاله زار
دفوشهٔ و شبو نزامان کو
بلبلان مو ند ساز موسیقان
باد راحت بین بی زیر و کلاس
رو کی ندرگای شاه بی مثال
بدرگای کریم شاه عز و علا
باوری نزل مدح بی قیاس
بلکنه جا دایکی رهنمون

را ظلمی جه وحرف زرعلی پرزور
هون آلوده بی کور نتر بتیر
تیری به پهلوی جرکور دیار بی
زرعلی تیری وا ازوی جاجی
او هم یک تیری د اینه پهلوی کور
زرعلی دیار ستم دی وجع
ریر نا برار زرعلی لغار
زر پوشی وزرد اهرسیان تمام
کروان زار زار بواویلا وسی
یکسر فرزندان بهرام دبرزو
جه ایران سپاه هیچ کسی نمندن
کلیا وبیدی عموی شای قیروان
خسرو بید مانی سپاه تغرار
اریاد ای براد سپاهان یکسر
پهلوان ارثی نام فرزندان
براو سرداتا جی وست نخاک
پیاپی جه رخی بواویلا وشین
زرعلی پرسای غبار جیشن
واتی زرعلی سپای دکفن
اینه ده هزار پری پشت سر

جه قطاو قدر پیدا بی یک کور
تقالا مدا او گور نخجیر
جهان نشانه رستم اظهار بی
سفت کیشا جی کور تیر آماجی
غلطان بی نخاک کور دل رنجور
برسی جه لای او کوی خرمان جم
هوریزاد ردم به بی اختیار
سجده دان نزدی نوه پور سام
واتش حکایت قیروان شای بیدین
تمامی نخاک کردش تراز و
هر کسی مندن بخشتی پر کندن
گرفتار کرون نای نبردان
هرنه کیانان اوپری سردار
ورنه شای خسرو ممالو بی سر
مردان نبرد جرک دل بندان
دامان زره یقه کردش چاک
ناگاه هوریزا کردی سهکین
ای نوه دستان خاطرم ریشن
ای سپای عظیم امداد هنین
ده هزار هنی هم جی وکو هر

جردمای ویمان باوران وراه
زرداد طلب کرد جهان پهلوان
باورنه پی سرکنج بی حساب
مس وزرعلی زرپوشی سپاه
نمبو آرام نکرمی ساتی
زرداد سی پی کنج باردنه پی سر
قطره دان بناو مردان خوخوا
یلغار راه دا نکرتی آرام
فرما زرعلی روان برنه پیشی
برزمرگانی براد وسپاه
برانه سران جی فرزندان
زو جزباد رکیانی سی وبر
ارثی حرف سیر نکردش مدا
یاد ابرز دیک سپاهان یکسر
تمامی نخاک نار و آهر ن *
هر صدای شیون ا جه دلی نار
منورا لو جاه مرد براد و
دیکه شای خسرو دال زر برا
سرپای برهنه تاج گل نخاک

یکسر وپیشی کسی شای حشمت پناه
وات پیوجی کنج بروان
پیج مبر نخافل به تعجیل وتاب
جی ده هزار براه بی رآه
بنومان آرام نه رولی
جهان پهلوان زرعلی سرور
هور کرت جی وپیشی ده هزار سوار
پنج فرسخ بمند پی ماوا و مقام
باور احوالات سپای خاطر ریش
واجه که یاوان سر صف پناه
مندن تی درستجر که دل بنوات
دستم داماست زرعلی سردار
لکاند ابوشی دیر جو نخوا
دیکه مکر یو سراره آهر
جه دلی آهر سته کسی طا هرن
فریاد و افغان ناله بی شمار
یاوا بجر گای شاه کیخسرو
مکروان دمدم چون هور ونار
به استه جای خاص نور گای اعلا

شاطر در لحظه سجده وا باشاه / نگاه کرد دردم شای حشمت پناه

جرکون پهلوان و رستم بیو قتی / بے سیران نر ریا نو حاجتی

لسو باوره جهان پهلوان / هی جی دما ندارد دم زدان

لنگ بیی زوان حالم ممندن / هم دندان تاج طوجارم کندن

رستم باوره بے ماوا و مقام / بے دنگ و صدا نوۀ پور سام

ای رزمه چون رزم سابق تریی / کلیبا و مکاریی جه جد بر سیی

بر نورد [illegible] ای کار نهبو / بعقل و تدبیر زام سار آیی بوه

باوره جهان پهلوان کار / جیسن نه گردی چرخ بے مدار

زر عیے دردم ہو ایرا نجاه / یاوا بخدمت شیر حق پناه

تمامی حالات سراسر تمام / عرض کرد بخدمت نوۀ پور سام

رستم لوبار بے بر ذو [illegible] نا / داخل بے دردم کیسے نزانا

دیران تمام سے و پسو از سی / خسرو وینه باب ملکیا نازسی

دست و ست نگردن خداوند رخی / اظهار کرد حالات شاه دل نخی

رستم بے دماغ مات ملول بے / بری فرزندان ہیچ مقتول بے

کرو ار ارزار جی ذال زر / بر سیر غی بر آورد دو پر

نیانه آهر زر [illegible] نه ور سی / فیزانه آسمان هم شور و شر سی

سما بے تاریک جی بال [illegible] / تمامی سپاه هراسان یکسر

واتی روی محشر بیی آشکار / بے توره سما تاریک بیی تار

تا یاوا سیمرغ بهادر جی ایران / دردم زانا شان جرگه دلیران

شاه کیخسرو جی ذال زر

عمرت فرزون بو زدی روزگار / بمانی بشاد بے ایران دیار

او جنت [illegible] بری صحرا رو کردم / چندی سیاست تو جا که دردم

[illegible] نجت سپای بد اطوار / منی و سنگ رخشی هر سه یکبار

[illegible] بندریا ملعون سید یی / یاوا بهانام جهان آفریی

[illegible] نه بجر به الطاف حق / یادام بر کس و انام انا الحق

[illegible] و چند شور تو ماوا کردم / کو سی بی کوشان بجاک سپردم

[illegible] دردم کنج ضحاک سید یی / چند جه غلامان کنیزان چیی

[illegible] دار بجز دار کنج بے شمار / یکسر بے پیشکش شای کرزان انا

[illegible] فرما بجام یکسر رستم / بری فرزندان طایفه نیرم

[illegible] بهرام شانیمی بے طهمور / نیمی بے یاقوت مرد بے شعور

[illegible] بیاران ایرانی زمین / بجا سیران کنج بے قریی

کوچ کردن تمام سیران دستان / سیران [illegible] سیستان

کیخسرو رو کرد بے الکۀ ایرا / [illegible] کسی بے [illegible] تمام [illegible]

وسی سید بها زبان دوازی / لو تو [illegible] بلی [illegible]

فکری کر شیطان ندرت بازی / خدا هر یکس [illegible]

تمام شد کتاب هفت لشکر

از دست حقیر سید بهاالدین

قطبیانی

سید بهاالدین

ای نوشتم از برای روزگار منی تمام خط بافوبای کار

کتاب نوشتم بصد عزو ناز

که ترسم فروشی به نرخی پیاز

عزیق رحمت یزدان کسی باد

که کاتب را به الحمدی کند یاد

چند کار ناشرع کردی جی دنیا

چه در کای خدای ویت کردی رسوا

الیه خجالت راکه حقی

وینه سیاسک تمام رقتی

قبرت تاریکی بچراو بی فرشی

لحافت بکنی خاک جهنخوای فرگی

کس نی مونس نزیر سنگدا

خجل ممانه نو قبر تنگدا

این کتاب سید بهاالدین

ابن سید قطب الدین

۱۳۵۹

السید الحسینی بهاالدین بابا

کتاب بهفت لشکر از روز جمعه دوم جماد الاخر

تو بهی بالی رمی بهار [illegible]

۱۴۵

بهاالدین الحسینی

بلای سفر بهتر از خانه جنگ

سید بهاو بس گرگفتگو

خدا به بخشود دایه د بابتو

این جه [illegible]

تو دانی که میدان پر از کشتها ست

در این جوش جنگ آشتی کی رواست

خلعت ما از ازل وصله نا جو بود

کز ملک ما را نیزادی اجا عذکر بود

آنکه عشق دیرا بار دادی

گدای دی یا کلر کلها جو کلها

ترا دل خار بیشتر نمادی

کدام از [illegible]

... کرباد ... نفر

...ن ... بیرق بعیق	...ز اجبه پیت هفت کره زمین
...زار بیق ... صدای کرزنی	چه سنگینی کرز و سینه البرز ...
...سر سام مرغان نزوی اوج	کریزان یکسر دسته دسته فوج
...شت نفرق ... نفرسی	نه اسپ و خیز اصداچون جوش ...
...سته چی تخت پشت فیل نر	شکستی پشتی یا و ابکم
...عصر قیروان چی تخت فیل	کرد بچهار بار با مر جلیل
...چیان سرو دست ... و ...	باقی زنگیان فرار بی یکسر
سپاه ... [illegible]	... خاک نگونسار
... [illegible]	... رزم ... [illegible]
	... وری

هر که آمد عمارت نو ساخت
رفت و منزل بدیگری پرداخت

هر که ~~[illegible]~~

[illegible]

هر که آمد عمارت نو ساخت
رفت و منزل بدیگری پرداخت

... این عالی عمارت ... باد
... شاد باش و دوستلق ... [illegible]

[illegible]

هفت لشکر
تمام شد کتاب هفت
لشکر بدست